

കാമുള്ളിഷ്ട്

പ്രസാധകനാർ
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ
സംഘം ലിമിറ്റഡ്

CAMOUFLAGE

(ESSAYS)

BY

PUTHEZATHU RAMA MENON

First Impression February 1956

RIGHTS RESERVED

PUBLISHERS

SAHITHYA PRAVARTHAKA C. S. LTD.

NATIONAL BOOKSTALL
POST BOX 40, KOTTAYAM

Rs. 1-8-0

കാര്യാലിവാദി

പുത്രേതശത്രു രാമമേനോൻ

നാഷ്ടനൽ ബുക്ക് സ്ലാർ
കൂടി റീക്കയും ബംഗാർ കാട്ടയം

വില 1 ക. 8 ണ.

പുണ്ടെഴുത്ത് രാമമേരുനാടൻറെ

കൃതികൾ

വരിധാസ്യിഖ്യാട	(വിഭനാഭലേവനം)
നേരംന്വാക്ക്	"
കാളുഫല ചഡ്സ്	"
അട്ടത്തുണ്ണം	"
ഭാമോദരൻ ഗായത്രി ഡയറി	"
ചവററുക്കാട്ട	"
എല്ലറക്കട്ട	"
വിദ്യുജിഹപന്നം, വിശ്വയാട്ടം	"
സാഹിത്യാഭിരുചി	(ബലവനം)
മാസസാഹിത്യം	"
ചുപ്പകച്ചുജ	"
വീക്ഷണവിലാസം	"
ചതുരഖ്യായി (കാഗോറിന്റെ രജിസ്ട്രി)	(ബോബൻ)
കാഞ്ചാർക്കമകൾ	(കമകൾ)
കാഞ്ചാർക്കാംഗ ഇന്ത്യ	(ബലവനം)
ഫേക്ക്ലൂയർ കാജഡിസ്	"

ഉള്ളടക്കം

വേദജ്ഞ

കാഥുഫോളിഷ്	9
ഐപിതന്ത്രത്വാത്മക	21
മതാതീതരാഷ്ട്രം	43
ജനാധിപത്രയഗം	57
ഭീർഘലായുസ്സ്	81
സൈക്കലർ ഗവമെൻറ്റുക്ക്	106
തൊഴിലാളിമനസ്മിതി	132
മൂലാധാരം	142
ഡോളർചക്രവർത്തി	154
റ്രൂപ്പിൽപ്പറ്റം.	177
സിംഹം കഴുതയായി;	
സപ്ലിം നിക്കലായി!	189
അത്രറംബോംബേസ്സും	199

കാര്യഹ്ലാഖ

(മായാർധം)

ഇങ്ങവതാംനുറവാണ്ടിന്റെ പേരം പെരുമയും പരിജ്ഞാരവും സംസ്കാരവും, അടിയാളവും, അടിമാനവും ഒരു ഭാരവാക്കാണ്ട് കുറിക്കാമെങ്കിൽ ആ വാക്ക് തീർച്ചയായും ‘കാര്യഹ്ലാഖ’ എന്നിപ്പോൾ മുച്ചാരലൂച്ചുത്തും സിലിച്ചിട്ടിട്ടില്ല ആ മ്രദ്ദുപദം ആശിരിക്കും. കഴിഞ്ഞതു യുദ്ധത്തിനു ശേഷമാണ് ആ പദത്തിനും അറച്ചുജ്ഞയും, അന്തരുച്ചാരക്കാരിയും സവിശേഷമതമായി സിലിച്ചിട്ടിട്ടില്ലതും. ‘മായ’ എന്ന ആ പദയും സംസ്കൃതപദത്തെ ‘കാര്യഹ്ലാഖ’ ചെങ്കുത്തെന്നാണ് ഇന്നു വാക്കാണ് അത്മഗവേഷകനാർസമാതിക്കാതിരിക്കുന്നതില്ല. “ഈ കാണംനാതൊക്കെ ഇപ്പാത്തതാണ്; കാണം ഗാത്പൂ കാരിംഡം; ഇതെപ്പോൾ ഒരു ബാഹ്യാവരണമാണ്; അതു നശപ്രാച്ചും അയട്ടമാത്മവുമാണ്. ആന്തരമാശി മരറാനാണ്; അതിനെ ആരാധക; വിസ്തിക്കുപ്പാലെ കണ്ണതിനെന്നയോക്കരി

വിശ്വസിക്കുന്നതു്, വിടാതെ പിടിക്കുന്നതു്.” ഈ പുകാരവും മറ്റൊന്നല്ലോ മായാമോഹിതരെക്കറിച്ചു മുക്കുന്നാർ മുവിഴി ക്രൂരജീളതു്. ഇത്തന്ത്രണം, സകലനിയന്ത്രവാദ എഭവത്തിനാം, അവിടുന്നതു അങ്ങെ സന്താന അഭ്യാസ ബുദ്ധിമാനരായ മനശ്ചരണപ്പാലം ഇപ്പുകാരം മായ കാണിച്ചു മയക്കി, മതിചരപ്പിച്ചു മാച്ചാൻ കളിപ്പിക്കാമെക്കിൽ അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ എം അനാധാരണേന്ന സന്ധാരിക്കുകയും, അങ്ങനെവാസി കഴുയുംകൂടി അന്നധിപ്പിച്ചു് ആകളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഏവംവല്ലു മും വിശ്വാസവും എക്കവും തനിയ മനശ്ചരം എത്തു പിച്ചു, എവിടെയാണെന്ന ഒരു പാറിയതു്? തെററിലുരിപ്പിക്കുക, വഴിത്തുറിപ്പിക്കുക, അംഗത്വായിൽ അപചാക്ക, തുലചാക്ക, ഈതാണെ സുജീവേവചിത്രമെക്കിൽ, ആ സുജീയിലെ ഉകട മനികളായ മനശ്ചരം ലോകകത്താവിഞ്ഞു കർമ്മ പലതിരെ അംഗീകരിച്ചതിൽ അത്ര നാമമുള്ളതു്?

ഈല്ലാത്തതിനെ ഉണ്ടെന്ന തോന്തിപ്പിക്കുക; ഒന്നിനെ തീരെ മരറാനായി വിശ്വസിപ്പിക്കുക, വിവേകയ്ക്കു ദൃതയെ വളിത്തുക, വിവേചനാമാർജ്ജങ്ങളെ ബന്ധിക്കുക, ഹാ! മനശ്ചരം മായാവിജ്ഞാതരാക്കി, അങ്ങനെ താഴ്ചാവു അപദ്രംഘം താഴ്ചെന്നു പാരമായ അപചാലപനാിയത്തെ അല്ലെന്നു അനുസ്മരിക്കുവാൻ ശാന്തവദിക്കാതെ അപരാധികളാക്കിന്തീച്ചനാ ഇന്നമാരും പിതാമഹിഡിംബാ, ദേഹിത്രിക്കയാ, ആംഗം ഇന്ന ‘കാളുമ്പുഴാങ്ക്’ എന്നു അതരറിഞ്ഞു? ചതിയാണോ? അവളുടെ ഉദ്ദേശം; തെററിലും പിപ്പിക്കലൊന്നു

അവളുടെ കൗശലം; അതു തികനാശമാണ് അവളുടെ ലക്ഷ്യം! “ഗതുവിനെ തെററിലുരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ‘ക.ജർക്കെട്ടുവിലു’” എന്നാണെന്ന് ‘കൊരുപ്പ് ഇംഗ്ലാഷ്’ എൻ ഡാപ്പർത്തമം; വരറിക്കുക, വരതിക്കുക, കുള്ളി ദിവസം കാട്ടുക, മെരട്ടുക, പെരട്ടുക, വിശ്രദിപ്പിച്ചു വണ്ണിക്കുക, തോളിലിങ്ങു ചെവിതിനുക, ചുറ്റു കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി പുറങ്കടലിൽ തജ്ജീകരിക്കുക, കയ്യുപി ടിച്ചു കഴിയിലിറക്കുക, കാണിലിറക്കി കോൺഡിനേച്ചർക്കുക, നാറനാൻ കൊടുത്തതു നക്കുക, പുള്ളംപാഴത്തിൽ ചൊതിഞ്ഞ കാളക്കുടം കെട്ടുകൊക്കുക, എന്ന വേണ്ടാ, പരം ഗ്രഹാശി പരയുന്നുവോ എന്ന് ‘അംഗാന്ത്’മായിട്ടുള്ള തെപ്പാം ഉപരക്കാളിക്കുന്ന ഒരു ഉറുച്ചുത്തിയാക്കുന്ന ഇത് ‘കൊരുപ്പ് ഇംഗ്ലാഷ്’! കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധം യമാ ത്മത്തിൽ അവളുടെ ഒരു കല്പിമാത്രമാശിങ്ങുന്നു. അവളുടീലുണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഇത് യുദ്ധംതന്നെന്ന ഉണ്ടാവി ല്ലാഡിങ്ങുന്നു. അവളുടെ സാഹസരാഖ സഹകരണമുണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇത് ഫോറസമരം, ഇത് ചൈപ്പ ശാഹികയുലം എത്രയോ മുമ്പുതന്നെന്ന അവസാനിക്കു മാറ്റിയുണ്ട്. ഇത് യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായതു വാസ്തവ തനിയും ‘കൊരുപ്പ് ഇംഗ്ലാഷ്’സിംഗികയുടെ, താടകയുടെ വിജയം മാത്രമാക്കുന്നു. അവളാണു വിജയത്തോലാളി താഴായി, ലഭ്യിതായി, ലലാഹാമുലിയായി യുദ്ധത്താട്ട നാളു്; നീതി നിരപ്പിക്കുന്നതു്; വിധിനിശ്ചയങ്ങളെ നിശ്ചിയക്കുന്നതു്; ബലാബലങ്ങളെ പ്രതിജ്ഞിക്കുന്നതു്; ദിവിയെ ഭരിക്കുന്നതു്!

ഒത്തററിലുണ്ടന്നും, തെററിലുരിപ്പി ഒരും ഇന്നും

ഇന്നാലെങ്കിലും തൃടങ്ങിയതല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ തെററി ബാരണാരയൻ ഒരു അംഗീതശിഖരിനേലാക്കന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കംതനെ കിടന്ന തിരിയുന്നതു്! ഭ്രമിക്കണം ചുവായുന്ന അംഗീതശിഖരിനേലാക്കന്ന ഒരു തന്മാരുന്ന മാത്രമാക്കന്നു. ‘തിരിച്ചുൽ’ ഓലാകസപ്പാവമാക്കന്നു. ‘തിരിച്ചുൽ’ ഇല്ലാതാവണമെങ്കിൽ, ‘തിരംചുൽ’ ഇഴിവനാക്കണം. തിരംതു, തിരംതു, ശരിയായെത്തു തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ തിരംചുൽ പുള്ളിവിരാമത്തിലെത്തി. അന്തോട്ടുകൂടി സകല ‘തിരിച്ചും,’ ‘നടംതിരിച്ചുലും’ അവസാനിക്കകയുമായി. ‘തിരംചുൽ’ ലിംഗം തന്റെ കൊണ്ണം ‘തിരിച്ചു’ ലിംഗംല്ലോ കാരണം. ഈ പഴയ കാർ പറയാറിഷ്ടും, എത്രമകാർ കേൾക്കാറിഷ്ടും മാണകിലും, അതിലും, ‘കാഴുപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ്’ ബാധിച്ചു. കാഥാർത്ഥമദോക്ഷങ്ങളിൽ, ദോക്ഷം കാമത്തിന്റെ അത്മത്തിലാണെന്നാക്കിത്തീരുത്തുകളുണ്ടു്! നാണമാത്രം പറഞ്ഞു ശീലിച്ചുവന്ന കരച്ചു കഴിഞ്ഞതാൽ, നാണയും നേരം തിരിച്ചറിയാൻ വയ്യാതായിത്തീരുമെന്ന ‘ഫേജ്സ് പിയർ’ ആങ്കൂടി — സാക്ഷാത് സാധിച്ചുതന്നു യും — പരംഗം പറഞ്ഞുവാച്ചിട്ടുണ്ട്. പാക്ഷം, പരസ്യ റം പററിക്കൽ പാരമ്പര്യമായും, പരമാദർശമായും സ്പീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്നാത്ത ലോകം — പ്രഭ്രഹിതു പാശ്ചാത്യലാകം — ആനിച്ചതും ജീവിക്കുന്നതും (മരിക്കുന്നതുംപാലും) വെറും ‘കാഴുപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ്’ ലാഡുകൊണ്ടു്, അതിയന്തരിനു വിട്ടു്, അസുഖായ നീണ്ടണ്ടാനു ധനിപ്പാന്തുകൂടി അശൈത്വായിത്തീനിനിരിക്കുന്നു.

ഒവണ്ണൻ സന്ന്ദാസിച്ചട ‘കാഴുപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ്’ ലാഡു

സീതയെ അപഹരിച്ചതു്. ഹാൾഡ് കൂട്ടു
ചൊല്ലബന്നുന്ന ശരീരഭക്തത്വാണ് ശ്രീരാമനെ അർഹ
ററിച്ചതു്. ഭീമസന്നാഥ മൂർഖനാശവൈഷ്ണവത്വാണ്
ജ്ഞാനഗ്യങ്ങാടു യുദ്ധത്വിലെ ചെന്നാതു്. താടകാ
പുതനമാർ ലളിതകളാക്കിട്ടാണോ അധികാരം ഉദ്ദേശ
നിർവ്വഹണത്തിനു മുതിന്നതു്. കാട്ടാളനായിട്ടാണ്
ശ്രീപരമേശപ്രസം അർജ്ജനക്കെ പരീക്ഷിച്ചതു്. അ
തെ, ‘കാട്ടപ്പോളാശ’ സ്വഭാവിയുടെ കാലംമുതല്ലാണെങ്കു്;
അതു ലയംവരെ നിലനില്ലെങ്കയും ചെയ്യും! എന്നാൽ,
ഒരു റൂത്രാസം,—എററവും വിസ്തൃതിയവും, അവി
സുരണിയവുമായ ഒരു റൂത്രാസം,—പ്രത്രക്ഷമാണോ.
എക്കാഴ്ചശാഖയും ഏരനാണോ, അരഞ്ഞാക്കൈ, സ്വർജ്ജ
വും, സ്വർഘവുമാണോ. ഉദ്ദേശലഭ്യിച്ചയാട്ടകുടി ‘കാ
ട്ടപ്പോളാശ’ അഴിത്തുപോയി, വിപാടനം ചെയ്യ
പ്പെട്ടു. അതു കാൽനാശാഭ്യർത്ഥന അവശ്യങ്ങിച്ചില്ല—
എന്നമാത്രമല്ലാ, പ്രാരംഭഭാഗം ചിലല്ലാതെ, ആല്ലെങ്കിലും
സാനം, ആദർശത്തുപത്തിൽ ആ വേഷം, രഖവസരത്തി
ലും നിലനിന്നിട്ടില്ല. സീതാപരമരണങ്ങതാട്ടകുടി
സീതജ്ഞതന്നെയും ഭിക്ഷുവൈഷ്ണവരിയായ രാവണൻ
“പുൽക്കം കിന്നറപോലും”യാഞ്ഞന്ന സ്വർജ്ജമായി.
അന്നുകൊണ്ടഭക്താട്ടകുടി മാരീചൻറു മായാവിത്പന്നം
പ്രത്രക്ഷമായി. രഞ്ജാരംഭത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ജരാ
സന്ധനം ഭീമസന്നാഥനുന്നു ക്ഷതിയത്രും മനസ്സിലായി.
താടകാപുത്രമായെ ലഭനാശവിത്പന്നം രാമത്രംജിനു
ഒരു വിഴുമരാക്കിച്ചില്ല. ‘കിരംതാജ്ജനിയം’
പാരുപതാന്ത്രംജനത്വിലാണ് കലാശിച്ചതു്. മുഹൂ

വിജ്ഞമഹശ്രദ്ധനാഡാട്ട് സ്വഭാവിതിസംഹാരക തന്മ എക്കതപത്തിലെ ത്രിപദങ്ങളാണെന്നുള്ള മാത്ര മാണം' അതു മുതൽികളുടെ അവരണമായ 'കാര്യപ്പേജ് പ്രശ്നം' അവർ അതിൽ പരസ്യരം വാദ്യിതരല്ലോ— മറ്റൊരുവർ അവരാൽ വാദ്യിക്കപ്പെടണമെന്ന് അവ കൂടും ഉള്ളേഖ്യമില്ല.

ഈനാത്തത 'കാര്യപ്പേജ്' എന്താണോ? അതു എവിടെയെത്തിയിരിക്കുന്നോ? അസത്രു ചിന്തനം—അസത്രുഐണ്ണനാറിത്രുംകൊണ്ട്,—അസത്രുകമനം—അതു അതീവ അധികമംബാണ്ണനാറിത്രുകൊണ്ട്,— അസത്രുചരണം—അതു മുൻഖമാണ്ണനാ ദോധ തേതാടക്കുടി,—ഈതാണോ ഇനാത്തത 'കാര്യപ്പേജ്'! അതാണിനാത്ത പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ, അഭിരൂപിച്ച ടെ, അല്ലന്തിയട, അതിനിശ്ചായത്തിന്റെ കൊടിക്കുറു. എത്ര രാജാവിന്റെയും, രാജ്ഞിത്തിന്റെയും കൊടിക്കുറയിടുന്നു, എന്തിനാത്രു, എത്രതാഴത്തിന്റെയും ലഭ്യാടഭാഗത്തിൽ, എഴുതിക്കാണും, എല്ലാക്ക കുത്തിക്കാണുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ എവ്വാണോ?—'കാര്യപ്പേജ്—കാര്യപ്പേജ്.' അതു വാക്കു സ്വഭാവിച്ച വിജ്ഞനാണു വീരഗ്രൂപവല കൊടുക്കേണ്ടതും. അക്ഷരങ്ങളിൽ, ശബ്ദങ്ങളിലും മാത്രി യാതായ പൊതുത്തവുമില്ലോ. ഫവണഭാത്ത അക്ഷരങ്ങളാണോ അധികം. അന്ത്യസഹായം കൂടാതെ എത്ര ഭാഷാജ്ഞനാനിക്കും അതു വാക്കു ഉച്ചരിക്കുക വരും! വാക്കിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിൽ, അവയുടെ ഉച്ചാരണങ്ങളിൽ, തൃഥാക്കയും ശബ്ദവും, അതു ശബ്ദങ്ങളിനാണു അതുമുഖം, നന്ദിം ദാങ്കംപുംബു, തന്ത്രം

തൊടാതെയും, പേരം ചേരാതെയും, ദാനിരി ഞൈം, തൃജുകടിയും, മുവം വിസ്ത്രിയും, സഹകരണ പ്രധാനത്തെ വെള്ളവിളിച്ചുംകൊണ്ട് വിർദ്ധമുട്ടി നില്ക്കും!! നാട്ടനടപ്പുംകാരം ‘കാഞ്ചയ്യ് ഒളിഞ്ഞു’ എന്ന വിളിക്കേണ്ടവാളുയാണു നാം ‘കാളിപ്പ് ഇരാഷ്’ എന്നംഛള ബിഡാമംകൊണ്ട് അറിയുന്നാതു്. അതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതൊന്നും പറത്തു കേരംക്കുന്നില്ല; അതിനാകത്തില്ലാത്തതു പലതും വെച്ചു പീണ്ണമുണ്ട്. ഇതാണിനാൽ ലോകം; പരിജ്ഞാരം, സംസ്കാരം! ഇല്ലാത്ത ശബ്ദങ്ങളാണു നാം കേരംക്കുന്നാതു്, പറിക്കുന്നതു്, പ്രഥാനമായംഗീകരിക്കുന്നാതു്!

‘കാളിപ്പ് ഇരാഷ്’ എന്നാഖുരിക്കുവാൻ വിളംബവം ഉള്ളിവക്ഷ രണ്ടുക്ക്കരത്തിൽ, എത്തും ഏഴുപ്പത്തിൽ ശബ്ദിക്കാവുന്ന ഒരു വാക്കുണ്ട്. വളരെ പഴവ വാക്കാണു്. ശിരുക്കരം മുലകടിക്കുന്ന കാലത്തു് ‘നാന്’യുംനാതു നിങ്ങൾക്കാണിക്കുമോല്ലോ? വളരെ കൗതുകക്കരവും, ഏററവും തന്നുതപ്പിത്താട്ടകുടിയതു മാണം പല്ലവരാത്ത ശിരുക്കണ്ണട നാന്നയുംതു്.’ അതിൽനിന്നുണ്ടായതോ എന്തോ, എന്ന് ‘കാളിപ്പ് ഇരാഷ്’നും ബൗദ്ധാദി, പത്രാധാരാദി, സമാനമാദി, പകരമാഡി ഉപയോഗിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന വാക്കു് ‘നാന്’ എന്നാണു്. നാന് രണ്ടുന്നുനു തരത്തിലുണ്ട്: നാന്, വെറും നാന്, കല്ലുവച്ച നാന്—ഈതിൽ വെറും നാനുഡിനുൽ സമത്വമാണുള്ളതും സാമാജികരാജാളിമായ സക്കാമനക്കല്ലുകൾ പതിച്ചുവയാണു് ‘കാളിപ്പ് ഇരാഷ്’ നാനുകൾ. “അധികം ചിത്രം രാട്ടപ്പെട്ട്”എന്ന

പറഞ്ഞുപോലെ, ‘കാര്യഹൃദാഷ’ നിമ്മിച്ച പ്രശ്ന കാഴ്ച തന്നെയാണ്, വിധിവൈപുവരിത്രത്താൽ അതി എൻ്റെ നി റി തകർമ്മപലം ആദ്യമായും, അതുപരമായും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാതു’. അവക്കു് അറി പററി പ്ലോയി!

കഴിവതകാലത്തെയുലം ആദ്യത്രം ‘കാര്യഹൃദാഷി’ എൻ്റെ ഒരു തീരംകളിയായിരുന്നു. യുലം തീന്നാലും ആ കളി തീരിപ്പാ. കളിച്ചുകളിച്ചു വീജാട്ടംകാഞ്ചമാവും. കാഞ്ചം നേടാൻ ആദ്യം കഴുതക്കാലും പിടിച്ചു കണക്കും കിലും, “കാഖാഗ്രം ചിപ്പാക്ക ചവിട്ടുതാൻ ഗതി”യായ ഈ കണാധത്രതു കലാശം ക്വശരംതന്നെന്നായിരിക്കും. യുലത്തിനു കാരണം ‘കാര്യഹൃദാഷി’; യുലം ജയി കണക്കും കാരണം ‘കാര്യഹൃദാഷി’; തുടങ്ങിയ യുലത്തി എൻ്റെ സമാപ്തികരണം ‘കാര്യഹൃദാഷി’; അനന്തര മുശ്കു സഡാധാനത്തിന്റെ അടിയിൽ ‘കാര്യഹൃദാഷി’; പുനർധുലത്തിന്റെ പുതിയ കാരണവും ‘കാര്യഹൃദാഷി’; അന്യടി ‘കാര്യ’ കേമി! നിംബു ‘ഹൃദാഷി’ മന ശ്വരങ്ങൾ കണ്ണമാത്രത്തുപ്പിക്കുന്നു; കളിപ്പിക്കുന്നു; മക്ക കഷാധാരകനും; ഉജ്ജപലകണ്ഠാരമാക്കുന്നു. അംഗി! സപാർത്ഥമും, കാമാത്തമും, കരോരചിത്തയുമായ താടക്കേ, നിംബു കണ്ണമായകനു മദനല്ലാലുതയ്ക്കു വഴിയുട്ടുടർന്നു തന്റെക്കാലാനന്ദം, ഉടനെ ധർമ്മഗാനം, അചീഞ്ചന അത്മനാനന്ദം, അവ സാനു നരകലബ്ദി! നിംബു പല്ലവസമാനശരീരസൂച്ചയെ സ്ത്രീകരിക്കാതിരുന്നാലോ, മാരീവരാവണാദികളുടെ ശരുത, നീ ഒരു വന്നവാസം, വഴിഞ്ഞ ഫലാരയുലം, തുടര വേക്ക

നാശം; അതുപരിത്തിൽ മോക്ഷവും—ഹാ!—അതു പ
ക്ഷേ, ആരു കണ്ട്, ആരറിഞ്ഞു, എല്ലു ഭോക്ഷം!

കച്ചവടമാണെല്ലാ അത്യുനിക്കലാക്കത്തിന്റെ
ആധാരം, അവലംബം, അക്കാംക്ഷ, അടിസ്ഥാം. ‘ചരി
ക്ഷമമിട്ടക്കി’നോക്കാം ‘ചെട്ടിമിട്ടക്കാ’ണ് കച്ചവട
ത്തിന്റെ ‘കാഞ്ചപ്രാഞ്ചി’. ചെട്ടിമിട്ടക്ക വാക്കിലും,
നോക്കിലും, ലാഡിലും, ഡീക്കിലും നിപത്കാളിയുണ്ട്. “
അങ്ങ പറഞ്ഞാൽ നേരത്തെ ഫോകാം” എന്നറിയാ
തെ കച്ചവടക്കാരന്നുണ്ടോ? “ഉള്ള തു പറഞ്ഞായു
ളിയും ചിറിക്ക്”എന്നു ധരിക്കാതെ വ്യാപാരിയു
ണ്ടാ? നേരല്ലാതെതു, ക്കാതെതു, ഉള്ള തല്ലാതെതു,
‘കാഞ്ചപ്രാഞ്ചി’ചെയ്തു സംശയ നേരാക്കിയും, ക്കാ
തത്തിനെ തത്താക്കിയും, ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതാ
ക്കിയും, മറന്നാടരെ കര കാന്നിക്കാതെ, കടൽ
കടത്തി, കന്നു പിടിപ്പിച്ചു്, കൊന്തു കത്തിച്ചു്,
കബേരപ്പും മാതൃജലു, ‘കുവസാരിപ്പുക്ക്’നാതിനു
ഒഴി അധികാരംകുടി കയ്യുലാക്കി, കയ്യുള്ളത്തുനാതിനു
ണ് വ്യക്തികളും, രാജ്ഞിജങ്ങളും, സാമ്രാജ്ഞിജങ്ങളും സദാ
പി സ.സന്നാഹാ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യം,
ഭാര്യാ, ലോകഭ്രാന്തി, വ്യക്തിസപാതയ്ക്കും, ഭ്രിപക്ഷ
ശ്രീസുവം, സാദവത്തികാലുന്നതി, ആത്മീയസമുന്ന
തി, വ്യവസായീകരണം എന്നില്ലെങ്കാരമുള്ള വാക്കു
കൾ, മുദ്രാവാക്കുങ്ങൾ, വീരവാദങ്ങൾ, അവകാശവാ
ദങ്ങൾ, ഹാ! എല്ലാം കാമപ്രമത്തയുടെ, അത്മാ
ത്തിയുടെ, അധികാരണസ്ഥാപ്തത്തിന്റെ നാശം
രൈഖ്യാചിക്കപ്പെട്ടെ മറയ്ക്കുന്ന മുഖഭൂതക്കുലമാക്കുണ്ട്,

താടകയുടെ ലളിതാവഹമാകന്ന — കരവാളിന്റെ പ ട്രക്കിളാകന്ന — വെറും 'കാരുഫ' ശ്രദ്ധാ'കന്. കുചുവ ടം അർത്ഥലാഭത്തിനായിരിക്കുന്നുടന്തൊളംകാലം, സ്വത്മലാഭം സ്പാർത്ഥമല്ലിൽക്കു മാത്രമായിരിക്കുന്നു ടന്തൊളം കാലം, രാഷ്ട്രസ്വാദം യമാത്മത്തിൽ വെറും കുചുവടക്കുന്നികൾ മാത്രമായിരിക്കുന്നുടന്തൊളം കാലം, വൃക്കതികൾ രാഷ്ട്രയന്ത്രത്തിന്റെ 'നട്ടോ, ഭോംഗട്ടോ' മാത്രമായിരിക്കുന്നുടന്തൊളം കാലം 'കാരുഫ' ശ്രദ്ധാ' സമ്പ്രാധിപത്രത്താട്ടകുടി, അങ്ങടെ ന സാധാരണ മേഖലക്കിടയിൽ എന്നുള്ള നിതാന്തമത്സര ത്തിന്നും അദ്ദനിവരാതെ, വത്തിക്കക്കതനെ ചെയ്യും!!

സമാദ്ധീതിൽ സബ്ബരിച്ചു കാണിതന്ന ജാപ്പൻ കപ്പലിനെ ചെറിയ തെങ്ങിന്ത്യതാട്ടക്കുമ്പ് അമേരി കക്കാർ തെററിലുണ്ടു്! ബ്രിട്ടിഷ്കാക്കാട ഒരു പ ട്രാളത്താവളുടെ ജനത്തുന്നുമായ ഒരു വനമെന്ന ജമ്മൻ കാർ റൂഫോഹിച്ചു. പച്ചിലപ്പാന്തു്, മരപ്പല്ലി, മഞ്ഞ തവള, മലയ്ക്കാൻ മതലായി ഏതു എത്ര ജനുകളും സം പരിസരങ്ങളുടെ വർഗ്ഗാവജാത്യാന്തരാട്ടജീവി സ മാനഭാവം കൊണ്ടു ശരൂജ്ഞത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? എന്നാൽ, അവായല്ലോ വശങ്ങൾ കൂടുള്ള കുത്തിമപരിസരങ്ങളേയെ പശ്വാത്തലങ്ങളേയെ നിർബന്ധിക്കകയല്ലോ, സ്പരക്ഷയ്ക്കുന്നുനമായ രൂതാജംഞ്ചിൽ സ്പരയം വളരുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന റൂത്യാസമ്പന്നു്. പച്ചിലപ്പാന്തിന്റെ നിരത്തിനും ആ പാന്നോ, പച്ചിലപകളുടെ വർഗ്ഗത്തിനും ആ തി ലക്ഷ്മീ, പച്ചിലപ്പാന്തു് ആരാലും ദന്തിനാലും ദർശിക്കാ

പ്രൗഢാതെ ആ ചെടികളിൽ സൈപരജിവിതം ന യിക്കുന്നതിലോ മറ്റൊരേങ്ങിലുമോ, ഉത്തര ചാദികളിലും. വിശ്വശിച്ചു്, സ്പരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി, ആത്മരഘ്യാവ കരണ്ണായി, സദ്ധർപ്പരനാൽ സദ്ദൂഷം നൽകപ്പെട്ട കുട്ടികളും അവരണ്ണന്തുല്പാദാളവിടെ? —പരംഗ്രാഹാ ത്മം, പരവദ്യന്നയ്ക്കുവേണ്ടി, മദ്ദോത്തക്കടനായ മന ഷുഖി മനഃപൂർണ്ണം നിസ്തമിക്കുന്ന ചതിഭയർപ്പാടുകൾ എവിടെ? മുതല്ലാം, മരഹക്കാരിയുമായ മനഷുഖി ഇതും ‘ചെദവാനുഹം’ എന്ന ജല്ലിക്കമായിരിക്കും. അല്ലെന്നോ അവനോടു പറയാൻ ആത്മാന്മാ? ആയം പറയാഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടോ അവന്നെങ്കിനെ ശംഖകരിക്കുന്നതു്?

“മറച്ചുവയ്ക്കുക, മാററിക്കാണിക്കുക” എന്നുള്ള താണ്—കാഴ്ചയും—മാററിക്കാണ്—ഈന്നതെ സകല സം സ്കാരണതിനേന്നും താഴീകക്കടം. ഇന്ന രണ്ടു രാജ്ഞി പതികൾ തമ്മിൽ ഒരു സന്ധിക്കരാറിൽ സദ്ദോഷ നബായ സൗഹാർദ്ദപ്രഭർഖനതേതാടക്കുടി ചുവയ്ക്കുന്ന ഒക്കും, ആ നിമിഷത്തിൽത്തന്നു ഇങ്ങേക്കും അറിയാം അതായെ വെറും ‘തുണ്ടകടലാസ്സു്’മാത്രമാ ണ്ണനോ. അടുത്ത അവസരത്തിൽ, എത്രയും നില്ലും രമാധ കാരണത്തിനേൽ അതു നിരാകരിക്കപ്പെട്ടുമെന്നോ. തെങ്ങുകയററത്തിനുള്ള തഴ്ചുകൾ, കയററം കഴിഞ്ഞാൽ കളയപ്പെട്ടുന്നു. എവിടെ ഇം ‘അക്കത്ര കത്തിയും ചുറ്റു പത്തിയും’ തന്നു. ഇത് ‘വേദം കൈട്ടിക്ക്കും’ കാഞ്ഞമായി പരിഞ്ഞിച്ചു്, അഞ്ഞാഭത്രതു ബന്ധവും, പിറുചതുബന്ധവും, ബന്ധമിരുംബിവേഴ്സും, മുപ്പും അടിയുപ്പിപ്പിശ്വാത്ത, അടിന്മാനരഹിതം

ମାଁ ଏଇ ‘କାନ୍ତିମହିଳାଙ୍କ’ କାନ୍ତିଯାଯିତନୀଙ୍କରିକିମ୍ବ, ନା! ମେତତୟର ଶୁଦ୍ଧିତ କିଟକକଣାତ୍ ପନ୍ଥେୟା, ପାଯରେୟା, ମୁଖେୟା, ମୃଦୁଲାଙ୍କନାମେ ଏକାରିଯାନା ବାତ, ପରମୀରିକଣତ୍ତ୍ଵିତ ଅବିଶ୍ଵାସବୁ, ଫ୍ଲେର ପ୍ରତିକରିତିଗାନ୍ତିକାରୀ ସଂଶୟବୁଂ ସମ୍ବନ୍ଧାତଙ୍କ ମାଯିପୁରିଳାମିଛିରିକଣା. ତୋରଂ ତାରଂକୁଡ଼ି ସଂ ସାରିକଣନ୍ତିବାରି, ନମରେ ରଣକୁଳିଲ୍ଲା, ନାଲାକୁଳି କରନ୍ତରତୁଁ ଶ୍ରୀକୃତୀଳ୍ଲାଙ୍କଣ ଦେବନାମ କରନ୍ତିବାରି. ହୁଏ କାଣାନା ତୋରି, ଏକାନା ତାରି ଅନିଯତତନାମ ଯି ଚାରିକଷିଳା ଗତାରି, ତରକର ଦୁନ୍ତକେ ଫ୍ଲେରାକରାନାଟି କଣା ତୋରି, ଏକାନର ଯମାନ୍ତମତାରି, ହୁଅକାରଂ ରୋରିତାନା ନାଲୁଂ ଅନତିଲୟିକବୁଦ୍ଧିଗାଢ଼ି. ତାରଂ ଅନ ପ୍ରକାରଂତରେ, ଅନ୍ତରିକ ପରିମାଣ ବ୍ୟାପିଲ୍ଲାତର, ବୁଝୁଣ୍ଣୁଷ୍ଟି ମତ୍ସରିକକତାନା ହେଉଁ ଗା, ନାଲୁଂତା ନଂ, ନାଲୁ ତାରଂ ଓହାଜିକଣାତତ୍ତ୍ଵିକ, ଏବିକି? ଏହିଏବାଂ ଅନନ୍ତରକୁଁ, ଅନନ୍ତରକୁଁ ତମତମରଂ, ଆନ୍ତରକୁଁ ସଂଶେଷଂ, ଅନବିଶ୍ଵାସ, ଅନସମିଜ୍ଞତ, ଅନବିଶ୍ଵାସ ନଂ ଅନ୍ତରିପିତି, ଅନ୍ତରିପାତାରଂ! ଅନନ୍ତରା! ସଂନ୍ତୁରାରଂ! ଅନନ୍ତରା! ପରିଜ୍ଞାରଂ! ଏହିଏବାଂ କାନ୍ତିମହିଳାଙ୍କ—କାନ୍ତି ମହିଳାଙ୍କ!!

“ജീവിതത്തോതു യാത്രൽ”

ഈ സർവ്വസാധാരണമായും, സർവ്വപ്രധാനമായും, സർവ്വാധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും, സർവ്വതു പുരപ്പെട്ടെക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാമാളയപനിയാക്കണ, “ജീവിതത്തോതു യാത്രൽക്ക്,” എന്നുള്ള തു! അപ്പേബം കൊള്ളിക്കുന്ന ഒരു അനുഭബം എന്നുള്ള തില്ലവിത്തു, അവൃക്തവും അപ്പേബം അപ്പേബം അവരുടെ ഗീത’ത്തിൽ, എന്നുള്ളിലും ഉണ്ടാ എന്ന തോന്തം സംശയിക്കുന്നു! എന്നുണ്ടാണ് ജീവിതം, എന്നുണ്ടാണ്ടി ചുറ്റു തോതു, എങ്ങിനെയാണു് അതു യാത്രൽക്ക്, ഉംഖി ശിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഉയർച്ച കാഴ്ചക്കല്ലാതെ ഫൂട്ടുക്കു പരും പൂഞ്ഞാണും, അങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി വ്യാഖ്യാഹാർക്കപ്പെട്ടുന്ന രാജുങ്ങളിലെ ‘ജീവിതം’ ഉയർന്നിട്ടുണ്ടാ, അങ്ങനെ അതിന്റെ ‘തോതു’മാത്രമാണും ഉയർന്നിട്ടുള്ളതു, മുഴു “ഉയർച്ച” തന്നു എന്നുണ്ടു്, ചവുങ്ങഞ്ഞിരുത്തു കയറിയവൻ ഉയർവ്വനായോ, എവരുമ്പുണ്ടിന്റെ നിരന്തരയിൽ തുടർച്ച ചെയ്യുന്നവനാണും എററവും ഉയർവ്വനു്, അതോ, വിമാനത്തിൽ, ചട്ടേഗാളും തന്ത്രങ്ങൾ, എററവും ഉയർത്തിയ പരമാ, പിന്നുകുഞ്ചു മടങ്ങാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ലയിച്ചുവന്നോ? പല പല സംശയങ്ങളുമിങ്ങനെ തിരഞ്ഞലക്കംപോലെ തല്ലിക്കയേറും, മലവെള്ളിംഘപോലെ രൂക്കിയതനു. എത്രയോ ചുപരുത്തു മന്ത്രിയവർ, മന്ത്രപത്നിയിൽ ചുപ്പായതനു

ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ‘ജീവിതഘടനാത്തരത്തു പ്രസംഗ അഭിം,’ പ്രഖ്യാപകാണ്ഡങ്ങൾ, പ്രസിദ്ധ ഗുനമ അഭിം മുലാ, സ്വന്തം ഉരയന്നാണെങ്കിലും, അതിനെ കരിച്ച്, ഒരു എത്രും പിടിയും, പടച്ചവനാണു സത്യം, ഈ പാവത്തിനു ടൈക്കവനിച്ചില്ല! അതും, അവരുടെ കറുപ്പല്ലേനും നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം ഇവിടെയും സ്ഥികാത്താണോ. വിഷയത്തിലെ വിഷമതകൾ മുലകമാ വിഷയത്തിനുശേഷം നിശ്ചയാവധിയാണും, എന്നും കൊണ്ടായാലും, ഉള്ള പ്രട്ടാംഗം, ഉള്ള തുറന്ന പറവര്ത്ത എന്നമാത്രം! അതും, ‘മന്ത്രികാവകാശത്തിൽ,’ മനംമട്ടക്കമാറ്റ ‘മന്ത്രി’ യിൽ കടന്നകുടിയിരിക്കുന്ന ‘അവകാശത്തിൽ,’ അന്തഃ്മന്ത്രിനായതാണെല്ലാ! ‘ഉന്നത്’നാരാണോ ഉപദേശിയുടെ ക്ഷേമാർഹനാതുക്കരണം, തുന്നതുത്തിന്റെ തോതും, അവർത്തനാ ആയിരിക്കുമെന്നും അന്നുണ്ടാക്കാൻ കാവുന്നതാണോ!

ഉയർത്തുതന്നായും ഒരു അരുപ്പേക്ഷികസില്ലാന്ത മാണം. ഭ്രമിയിൽനിന്നും നോക്കിയാൽ സൃഷ്ടി ചാരി നേക്കാർ വളരെ വളരെ ഉയൻവന്നാണോ. ജ്ഞാതി ദ്യോഗ്രജത്താർ പറയുന്നു, അതു സൃഷ്ടിതന്നു നമ്മക്ക് എറബും അടക്കത നക്കത്തെത്തക്കാർ വളരെയായികും ‘അധികാരിത’നാണുന്നു! മുച്ചിക്കാരനു ഭേദഗ്രൂപ്പും, മേഖലിക്കാക്ക നൂപരവെവസ്തുക്കൾ മാനേജ്മെം, മാനേജ്മെം മതലാളിയും ‘ഉയൻ’വന്നുനാ. അരങ്ങേനെ നോക്കുന്നും, ഈ ‘ഉയർത്തു’ ഒരു ഫൂം ചെടിപ്പും ഇപ്പോൾ നിന്നാണുന്ന വരുന്നു! പഴി

ଶ୍ରୀକଥାରେ, କର୍ଣ୍ଣକାରେ, ଉତ୍ତରକାରେ, ପାତ୍ରଙ୍କ
କାରେ ଏହାଙ୍କାଳରେ ଯହାରିଲେଗ କାନ୍ତୁତାଟିଥିଲୁଙ୍କ କା
ଶରୀର ଉଚ୍ଚର୍ଥୁଣ୍ଡ ତାତ୍ତ୍ଵରୁଙ୍କ. କୀରତୀତୀତି ଦୃତଳ୍ପୁ ଯା
କାମପୂର୍ଣ୍ଣବର ଉତ୍ସର୍ଗରୁ ଦୋଷକଣ ପର୍ମାଣୁଷ୍ଠାନ
କାନ୍ତୁଥିଲୁ. କବିତାରୁ କଷ୍ଟପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଜ୍ଞାପନରେ
ପୂରାଧିକାରୁ ଏହାତୁତୀତିର ଅର୍ଥରେଣୁମାତ୍ରମିଳିବା
ଅର୍ଥରୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନଙ୍କୁ ‘ରିକରିରିକାହୁ’ ଦୁରତ୍ତ,
‘ରୋଧିସ’ ରୋଧିସ’ କାର୍ତ୍ତ ପରି ନିଲାତତ ବାହୀନ
ଅଛିଥିଲୁ ତାତ୍ତ୍ଵରୁ ଉତ୍ସର୍ଗରୁଣ୍ଡଙ୍କ. କାଷ୍ଟପିରି ଦୁରତ୍ତ
କାମଦେଵରୁଙ୍କର ଦେହସଂକର୍ତ୍ତୁଥିଲୁ ଉତ୍ସର୍ଗରୁ ତାତ୍ତ୍ଵରୁ
କାଶକଣ. ନାନା ପରିଯୁକ୍ତାବରୁ ଦୁରତ୍ତ ନିର୍ମାଣ ହେବା
ରିଯୁକ୍ତାବରୁଙ୍କର, ମଞ୍ଚାଦାକଟକରିତାରୁ, ଏହାତତ ଚେକି
ଟିର ଅନ୍ତିକଷାବକରି ପଲବତତ ଚେକିଟିର କାନ୍ତିକଣାଟ
କଷକାବର ପରିଯୁତ୍ତ ଅନନ୍ତିଂଶାଲ୍ପତକାରି, ଏହିଥାର,
ନାହିଁ ଚାହୁନ୍ତାଣ୍ଟି! କୋଡ଼ିକଣକିମ୍ବା ସମ୍ବାଦିତ୍ତି
ଟିର. କାନ୍ତିକଣାଟ ଯରମା ଚେତ୍ତୁତାତିବର୍ତ୍ତମାନ, କିନ୍ତୁକଣତା
କେବି ଯରମା ଚେତ୍ତୁଗୀବର୍ତ୍ତମାନ ନାଟିବଲାକ୍ସ୍‌ଯୁଣଟ୍. ହେ
ଇକେକ ପରିଷ୍ଠିତ ପାର୍ଶ୍ଵାବକର ଉତ୍ତରାୟିଟିରୁ, ପରି
ପରାତତ ହୃଦୟମତ୍ତୁର ବର୍ତ୍ତମାନ, ତା ପରିଷ୍ଠିତିପ୍ରଭାବିତ
ଏହାବୁ ହୃଦୟାଲୁକଷତ୍ରାଯାବର୍ତ୍ତମାନ ନମ୍ବର ପରିଚା
କାରିତି ତଥାଯୁଣ୍ଟି. ପିତ୍ରାତମ୍ଭିକଷତ୍ରାଯାବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବପରା
ଦେଇଁ ବେଗିଲି ପିତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣିତ୍ତି, ଅବତରନ ଦୁରିତରତ
ଲକ୍ଷିତ ହବିଟିକଣାଣ୍ଟି, ‘ଉତ୍ସର୍ଗ’ ନେଟିଲାବର୍ତ୍ତ
କଣ, ତଥାତ୍ତ୍ଵର ଆତ ଏହିରବୁବୁନ୍ଦୁକଷତ୍ରାଯାବର୍ତ୍ତମାନ ତଥାଲିପୋ
ଦ୍ଵିକଣାତିତି, ଯାତରାତ ତତ୍ତ୍ଵରୁଣ୍ଡ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷପ୍ରଦ୍ଵାରା
ଅନ୍ତରୀଳିଲା!

രിൽ പലങ്ങം ഉയരകയും ചെറുകാണുന്നു. ഈ ഉയർച്ചുവെള്ളാനും തങ്കതാനും കാണുന്നില്ല. ഉയർച്ചുനിബൃത്തായും ഏവിടെയും അനാദിവസ്തുക്കനില്ല. ഒരു തന്ത്രതാളിം ഉയരം, എവിടെ എത്തിയാൽ ഉയർച്ചുനില്ലോ എന്നാനും അതും പറയുന്നില്ല. ഉയരനുതന്നെ എന്താണോ? അതോ, ജീവിതമോ? അവോ? അതും നിശ്ചയ ഉമില്ല. 'ജീവനം അതാൾ' എന്നമാത്രം മൊത്തത്തിൽ സകല്ലിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കനംകര സ്ത്രീതാണോ ഉയരക, കനം കുടിയതു താഴെ കിടക്കും, എന്നാണ് ശാസ്ത്രവിധി. അപ്പോൾ, ഉയർച്ചു കനം ത്വിന്നേറയോ, കനംകരവിന്നേരയോ, എത്തിന്നേര ലക്ഷണമാണോ? പിന്നെ ഈ 'തോതു്!' അതു്, അർ, എന്നോ, എവിടെവെച്ചു നിർണ്ണയിച്ചതാണോ? അതു സർവജനിന്റും, സർവരൂപാപകവുമാണോ? അതിന്നേര തങ്ക മാത്രക എവിടെയെങ്കിലും എക്കിക്കപ്പെട്ടിട്ടോ? അതാരെക്കിലും കണ്ണിട്ടോ?

II

രാഷ്ട്രത്വത്തിന്നേര പിതാവും, കോൺഗ്രസ്സുകാര ടെഡേല്യൂം 'എട്ടിലെ പത്രവും,' ഫോകത്തിനു മഴവും, സമാരാഖ്യപ്രായിത്തനു ഗാന്ധിജിയുടെ 'ജീവിത തോതു്' ഉയൻതോ, താനാഞ്ചോ, എങ്ങിനെയുള്ള തായിൽനു? അദ്ദേഹത്തിന്നേര ശീവിതം ഉയൻതും 'തോതു്' പെക്കും, താനാതും അയിത്തനു എന്നായിരിക്കും, ഈ 'ജീവിതതോതുയത്രു്'പ്രവാചകത്തും വിവാക്കും? അങ്ങിനെഖാജിൽ, 'ജീവിത'വും 'തോ-

തു’ റണ്ടു രജാക്കൻ വഞ്ചൻ. അഴപ്പാർ പിന്നെ
ആ വിലിനാവസ്ഥക്കേളുക്കിരുത്തുകാണും, ‘ജീവിത
തത്താനു’ സഭാക്ഷാമാനം ശുമിക്കുന്നതു”, അർത്ഥമയ്ക്കു
മാകക്കുംപ്പു? ‘തോതു’ തന്നാലും, ‘ജീവിതം’ ഉയ
രംമക്കിൽ, ജീവിതത്തെ ഉയർത്താന്നല്ലോതെ, തോതി
നെ ഉയർത്തുവാൻ എന്തിനു മുന്നശപ്പടന്നം? വലിയ
‘ഒത്താനു’കാരാ ഭിരുന്ന പാമുച്ചുരും, ഇംഗ്ലീഷിലെ
എറാവുമുകൾ, തോതുകാരനായ അവിടത്തെ രാജാധി
രാജൻം, അവകാട തോതുക്കും, ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരു
തിരിൻ്റെ സഹിപ്പാനു ചേരുതുവെച്ചും, ഒരു തുലാസ്ത്രി
ലെ രണ്ടു തട്ടുകളിൽ എടുത്തുവെച്ചും ആക്കവും തുക
വും നോക്കിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്! തോതു വലിയതു്
അവകാടത്തെന്ന ആയിരുന്നാലും, ആളു് വലിയതു
ഗാന്ധിജിതന്നെന്നായിരുന്നും അന്നു് അവകാടം സ
മ്പതിച്ചുവരു! “എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങൾ ഏ
നീറ പിന്നാലു വഞ്ചിൻ,” എന്നു് അദ്ദേഹം, ഒ
ണ്ട ഗ്രീക്കിസ്ത്രൈറവാനെന്നാപോലെ, ആ വലിയതോതു
കാരാ നോക്കി പുന്നിരിച്ചുകൊണ്ടു പറത്തുപോൽ!
അവരിൽ പിലരാക്കേ അപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്യുക
യുള്ളഭാഗി! ഇവിടെ “ആളുവിലു കല്ലുവിലു”യാണു്.
അവിടെ “കല്ലുവിലു ആളുവിലും”! അവിടത്തെ തോ
തുപ്രകാരം ഉച്ചപ്പുകൾ ‘ജന്മിത്തമാനു’ സ്വഷ്ടിക്കം.
ഇവിടത്തെ ‘ജന്മിത്തമാനു’ ദേവാസ്ത്വജീയാണു്,
അമുഖം പ്രതിസ്വീകരിയാണു്!

താമസിക്കുന്ന വീടിനീറ അന്തസ്ഥം, ധരിക്കുന്ന
വസ്തുങ്ങളിടെ വിലത്തരവും, കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങൾ

ഈ ടെ ബഹുതപ്പും, ഉപദിയാഗിക്കുന്ന സാധന അജ്ഞാട് മോഹനതപ്പും, മരം, ജീവിതങ്ങളാത്ത ഒരു ഗാ വിഷ യണ്ടിൽ, അനിവാര്യഘടകങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഒരു പഞ്ചക്കൻ വദ്ധ ചുറവി ഉട്ടത്രു്, ഒരു മുളക്കുന്ത വടിയായെടുത്രു്, അല്ലോ ആട്ടിന്റുപാലും നാരങ്ങനീതാ മരം മാത്രം ഭക്ഷണമായി സ്പീകരിച്ചു്, ഒരു മണം കടിപിൽ വെരും നിലംതിരുന്ന കഴിച്ചുകുട്ടിയ മഹാ തമജി ഇട ജീവിതത്തോടിനെക്കാൾ ഉംച്ചുംപിളാ അതായ, ഏന്നല്ല, അതിനെക്കാൾ താന്നതായ, ഒരു ജീവിതങ്ങളാത്രു്, ഈ ജീവിതത്തോടിന്റെ അശ്വ തിൽ, ആ ചീണഭാഗായിട്ടിണ്ടു്? എന്നിട്ടും, ഉയൻ ജീവി തത്തോതുംകാണ്ട നടന്നു്, അതുവാച്ചുണ്ടനാകി, നിറ മാന്ത്രമജങ്ങളു വിതരണം വെയ്ക്കാ പായ്യാന്ത്രവീ രഹാർത്ഥനാ, ആ ദാതില്ലാത്ത രൂപാന, സവംതാ തു കരിക്കം അതീതനായി എറററും ഉയര്ത്തുന്നേരിയ ജീവിതങ്ങളാത്തകാരനായി, സൗതിക്കുക മാത്രമല്ല, ആ ദരിക്കയും, അംഗസ്രിക്കയും വെയ്ക്കു! ദിലീചചക്ര വത്തി, രാജകിരീടവും, പൊന്നക്കൂപ്പായവും അഴിച്ച മാറരി, പദ്മാലക്കാരേയും സേവകരേയും പുരത്രനി ത്തി, കാൽനടക്കായി, കാട്ടിൽക്കടന്നു, വസിപ്പുകൂട്ടു പണ്ണംഗാലയിൽ പ്രവേശിച്ചു, കയ്യുകക്കി, വായചൊ ത്തി നിന്മ സാരുപാദങ്ങം സ്പീകരിച്ചു രംഗമാണു്, പദ്മവാണന്നായ പായ്യാന്ത്രരാജ്യത്തറുപ്പവീഞ്ഞ നാർജ്ജപാലുാ, ആ റെറുമ്പാണ്ടകാരനെ, മണംകടി ലിാന്റു പുരംതിന്നുംമൽ, ഭേദ്യാദരപുരസ്സരം കാരതു നിന്മകാണ്ടു, നിർമ്മാഖി നേടിട്ടുള്ള കമകളുക്കരിച്ചു ദക്കിക്കുന്നുംപാരാ ഭാർമ്മവഞ്ഞന്തു്!

‘ഷാറ്റേഴ്സ്’ എന്ന പണ്ഡിതൻ ആർമ്മൻ ചക്രവർത്തി, അന്നാതെ ‘പോസ്റ്റ്’ തിരമേനിയെ കാണാൻപോൾ കുട്ടത്തില്ലെല്ല, ഇന്ത്യയിലെ ചക്രവർത്തിമാർ ആശീർവ്വദനാരെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നാരും! യുണോസ്റ്റിൽ, ആത്മീയ ചക്രവർത്തിയും ലഭകികചക്രവർത്തിയും—പോസ്റ്റ് എന്നറബം—തമ്മിൽ കിട്ടു സൗര്യം അധികാരപ്പീടിവലിയും അവകാശത്തോടൊപ്പി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആത്മീയചക്രവർത്തിസ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട പോസ്റ്റ്, ‘ജീവിതത്താൽ’ നേര കാഞ്ഞത്തിൽ എതായാലും, ചക്രവർത്തിരെക്കാരി കുട്ടലവല്ലുകീൽ, ഒരു താഴേയല്ലോത്ത വിധത്തിൽ, വിവിധതോറുകളിലും,—കെട്ടിടം, പട്ടാളം, ഉണ്ണം, ഉട്ടം, മാസ്ത്രം എന്ന തുടങ്ങി ഒരു സാധാരണ ചക്രവർത്തിയുംശാകാവുന്ന ജീവിതജീതാരുകളിലെ സ്ഥാം,—ഉപരിഗ്രഹങ്ങൾ കുടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ, വസിപ്പിനണബാധിയിരുന്നതും എക്കവല്ലുവുംപ്രത്യക്കടിലും ഒരു ദേശദണ്ഡം കമണ്ഡലവും മാത്രമായിരുന്നു! ജീവിതത്തെ ഉയരത്താൽ, ജീവിതത്താരുകളെ മാത്രം ഉയരത്തിൽ ആ ചക്രവർത്തിമാർ തമ്മിൽ—ഷാറ്റേഴ്സ് ചെയ്യിരുന്നും പോസ്റ്റ് തമ്മിൽ—നമസ്കാരാനന്തര ആംഗങ്ക പകരം, നിറുഹന്തിന്ത്യയാദാണംശായതും! ശാഖാജിയെ മുട്ടിപ്പെട്ട് ചക്രവർത്തിപോലും സ്പീകർമ്മതും, തോറുകളുണ്ടാക്കുന്നതും താഴേ വലിച്ചെറുവിന്തിട്ടാണും. തോറുകളുണ്ടാക്കുന്നതും മനസ്സുനിർമ്മിതങ്ങൾ ഇണ്ണം. ജീവിതം കൈവസ്ത്വപ്പെട്ടുവും! അതു സമുത്തിക്കു പാഠ നിർഭ്യാഹമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ജീവിതത്താരു

യന്നവരുന്നണം എങ്കിൽ, പ്രതിസ്വീകാരം ആകന്ന! പ്രതിഭത്തംായ ജീവിതത്തിന്, ഉന്നശ്ശനിർമ്മാണം തന്നെ തോതു സമജസമൂഹത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം, തോതെത്തു ഉയർച്ചയെ പ്രാപിച്ചാലും, ജീവിതം നിങ്ങാടത്തു നില്ക്കുകയോ, വീജടം താനാദ്യോക്കങ്ങളോ ചെയ്യുന്നതു!

III

അതിന്റെ സ്ഥലത്തുപറ്റിയുള്ള തന്നെ, ഈ ജീവിതത്തോതുയത്തുനാ ആദ്ദേഹത്തെ നുകാൻ വിചിന്തനം ചെയ്യുക. ആവശ്യങ്ങളെ അനധികൃതമായും അനാവശ്യമായും വർദ്ധിപ്പിക്കുക, ആ ആവശ്യങ്ങളുടെ സന്ധാരനം സുഗമമാക്കിത്തീർക്കുക; ഇതിൽ കവിതയും, ഈ തോതുപണിക്കാരുടെ പൊകിണാ ഔദ്യോഗിക്കുന്ന ഉണ്ടാവുന്നതാനുനില്ല. ഒഴിച്ചു കൂടാതെ വായാഡിക്കാനുള്ള അവസ്ഥയും വഴികാണാതെവരുൾ ഒക്കാടിക്കണക്കിനു കിടന്നതും നേരാം, അതിനുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുടി ഹസ്താദ്ധ്യേമാ, പ്രചൂഢിഗാഹരണമാണ്ണലിക്കുന്നതിനായി, കാത്തികലിപ്പാതെവരുൾ പണ്ടിക്കായ പൊട്ടിയപോലെ പറന്നനടക്കങ്ങാം, അവ ആ ജീവസന്ധാരനമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിചാർജ്ജനാനായോ, ഏതുകിട്ടിയെന്നോ, എന്തിനിക്കിലും പരിഗണിക്കണം, ഒരുവിധം ജീവിച്ചാരാക്കുക; എന്നതിനുശേഷം, ജീവിതത്തിന്റെ തോതുയത്താണ് തുനിയുക; എന്നാണ്, ദന്താമതാധി പരിസ്വാസം തോന്നുന്നതു.

വാർദ്ധക്യം, രോഗം, ഭാരിത്ര്യം എന്നിവയാൽ—
പലങ്ങളാഴ്ചം മുന്നം ടനിച്ചു ചെന്നു,—ജോലി എടു
ക്കുവാനോ കുലി വാങ്ങുവാനോ വയ്യാത്തവരായും,
മററായതനോ ദയത്തിനോ എന്ന കൈനീട്ടിക്കൊട്ട
ക്കുവാൻപോലും ഇല്ലാത്തവരായും, ഇന്ന് ഇന്ത്യയിൽ—
സപ്തശ്രേഷ്ഠയിൽ—ജനകീയ ഭരണപ്രതാപം പണ്ടി
ഉണ്ടുമ്പോൾ—ഭരിതനാരാധാന്മാരുടെ മിത്ര
മായിയോ രാഷ്ട്രപബ്ലിക്കാവു ഗാന്ധിജിയുടെ രാജ്യ
ത്തിൽ—എത്രലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്? അവരെ ജീവന്ന
ഒളിപ്പിക്കാൻ അർഹതയുള്ള വയം ജീവിക്കുന്ന
വയസ്സാക്കിതീർക്കു. അവക്കുടെ കാഞ്ഞത്തിൽ ‘ജീവിത
തേതാതോന്നം’ തെടിപ്പുറപ്പുണ്ടെന്തില്ല. അവക്ക്
എത്ര ചെയ്യുകൊട്ടുകൊണ്ടും, അവരെക്കാണ്ട് എത്ര
ചെയ്തിരുന്നാതും, ഫലത്തിൽ, അവക്കുടെ ജീവിതതോ
തൃത്യത്താനുത്തരിനെന്നയായിരിക്കും! ഒരുംഗരത്തെ വെറ്റം
കുത്തിച്ചും, ഒരു കീറ്റുനാഡിയുംകൊണ്ട്, അവക്കുടെ
ജീവിതതോതും, മുതാമുരാളുള്ളുക്കുവാൻ വഹിയാ
തേടുട്ടതാളം ഉയരും! അങ്ങനെയുള്ള തോതുംതന്നെ
ലിൽ ഒരുസ്ത്രുവും ഒരുവാട്ടുകളിലും ഇല്ലാതിരിക്കു,
അവരെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തോതുവെക്കൽ,
താനം തോതുംകുടി ‘തിരാത്ത’ എന്ന താഴുള്ള ചീഴ്
വാന്പിബുദ്ധുത പരുബ്രാഹ്മാക്കന്നാലെല്ല! കുത്തിക്കാരെ
ഉറഞ്ഞുകാരാക്കുന്നാതും, മുതാമുരാളുള്ളുക്കാരെ വേഷ്ടിക്കു
ണ്ടുകൊരാക്കുന്നാതും, ബീഡിക്കാരെ സിഗററുകൊരാക്കു
ന്നാതും, പട്ടചൂംരായക്കാരെ ‘വെവറു’ ഫോർഗാ്
ബീബാ്കിക്കാരാക്കുന്നാതും; ഒക്കെ ഇന്നാത്തെ നിലയിൽ

ജീവിതത്തോതുള്ള കി തന്നെ രാഷ്ട്രിയുടാമെങ്കിലും, പിള്ളക്കാരെ കണ്ണതിക്കാരാക്കി ഉയർത്തിയതിനാശേഷ മല്ലാത്താൽ, തോതു തോട്ടിലാഡും എന്ന പറയാതെ നിന്ന്‌ഹമില്ല. അതുകൊണ്ട്, ജീവിതത്തോതുള്ളതാൽ പാട്ടംപാടി, പാടപ്പാതെ പരക്കംപായുന്നവർ, അവരുടെ പാട്ടിനു വല്ല രാഗമോ താളുമോ ഉണ്ടെന്ന് അംഗിമാനിക്കുന്നവെങ്കിൽ, പ്രമമമായും പ്രധാനഭായും വേണ്ടതു്, തോതും കോഡും ഒക്കെ വച്ചിരച്ചിരിക്കുന്നു്, അവരുടെ അനന്തരാപദ്ധതം ആത്മത്വം അശ്വരന്നതമായ വരെ ആശ്രപനിപ്പിയ്ക്കുകയാണോ! ചുങ്കത്തിൽ, പിള്ളപ്പാള താഴത്തുവെച്ചിട്ടേണ്ട, ജീവിതത്തോതുള്ള വെച്ചുനോക്കവാൻ!

രണ്ടാമതു ജീവിതത്തോതുയത്രാണ്‌പരിയുന്നവർ ആ ഉയർത്തു് യെ ഏങ്ങനെന്നയാണോ, എന്തിൽക്കൂടെ യാണോ വീക്ഷിക്കുന്നതു്? ദുരു സുചിപ്പിച്ചപോലെ അനാവസ്ത്രജ്ഞാള അന്ത്രാവസ്ത്രജ്ഞാക്കീടു തോതുയൻ, ഉയർത്തി എന്ന റ്റു രൂപാഹിക്കുത്തന്നെ! വെള്ളപ്പിനു് എണ്ണിരു്, ‘പഴയതു്’ കഴിപ്പു, പാടത്തുപോയിന്നു വരുതെ, എണ്ണിക്കൽ ഏഴമൺക്കും, പഴയതിന്നു ന്യാനത്തു ചുട്ടചായയും പാടത്തുപോകുന്നതു കാറ്റത്തുലാത്താനും ആയിട്ടാണോ; ഗറബുണ്ടിന്നുന്നധാന്തതു്, ഒരിബന്നിയനും നീണ്ട ഷർട്ടും, ഷർട്ടിന്നു കീഴെയിൽ ഒരുക്കുട്ടി ബീഡിചും ഒരു തീരപ്പുട്ടിയും; ഇം രണ്ടു മൺക്കും കുട്ടേംബം വീണ്ടും വീണ്ടും. മായകടിയും! എത്തോത്തുത്താന്നു കീഴെയിലും കാണും. ഒരു കൊച്ചു ചീറ്റപ്പും കണ്ണാടിയും. ചുട്ടും പാനീസ്സും

പോരാ; രാത്രിയിൽ നല്ലോങ്ക് ‘ടോർച്ചും’ വേഗം. ബീഡിച്ചും ചാരംചും സിനിമയും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, അന്നാവത്തെ സദ്യാള്ളണ്ണിൽ ബാക്കിയുള്ളതു്; വയറുകടിയും; കമ്പിക്കട്ടും, ക്രിസ്തവദിനയും ഭാത്തും! ഇതാഴ്വാ തോതു ഉത്തരവ്?

ഈപ്പറാത്തതു ജീവിതജ്ഞനാതിന്റെ ആലൃദ്ധത്തു ഉയർച്ചയാണ്. മുമ്പുതന്നെ ആ ഉയർച്ചയിൽ എത്തിക്കണ്ണിഞ്ഞിട്ടുള്ളവക്ഷം വേഗമാപ്പോ വീണ്ടും ഉയർച്ചു്! അദ്ദോഷാണ്, ബീഡി സിഗററാക്കന്നതും, ബുനിചൻ ബു ചീകോട്ടാക്കന്നതും; റിസ്‌ററവാച്ചു് കുളി നേൽക്കു കയറുന്നതും; ക്രോച്ചും ഷേഖും ഷാന്തുവും മറ്റും അപരിഹാര്യവടങ്ങുകളാക്കന്നതും. ഈ തോതു ഒരു ക്രമാധി മേലോട്ടു മേലോട്ടു് ഉയൻനയൻ പോകുന്ന കാഴ്ച രസാവുംമാണെന്നീലും, ഭാനകകം കുടിയാണ്. ആവശ്യങ്ങളും അംഗങ്ങൾ വർഖിച്ചു പർഖിച്ചു വരുന്നു! അവയിലെവാനപോലും ആരുള്ളുംനൊം ആരുകോറു നീതിനോ പരിധിയല്ല! മിക്കപ്പോഴും അവധിയിൽ അധികഭാഗവും, വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഇറക്കമതി ചെയ്യുന്നപ്പട്ടനാവയുമാണ്! അതു കണ്ണാൽ തോന്തരം, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജീവിതജ്ഞനാതു യഞ്ചേരണം, മുപ്പുമായും, അന്ത്യരാജ്യക്കാരുടെ ആവശ്യംാണെന്നൊക്കും!

ഇതോക്കെ കരെ അതിരുക്കവിഞ്ഞ പഴിമുകൾ അഭിപ്രായങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടുാം. അവരെപ്പറി പരാതിയില്ല; ഉണ്ടായിട്ട് ഫലവുമില്ല. എന്നാൽ, അവരാക്കെ ആത്മവജ്വരാ കുടാതെ, ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൽ കൊള്ളാനും അപേക്ഷയുണ്ട്.

നമ്മുടെ ചൂറം നോക്കി, ജീവിതത്തോതുയരത്ത് വാൻ ശുചിക്കനാവുന്ന ലക്ഷ്യമുാ, ഉയർത്തു എതാൻമെങ്കി ലും സിദ്ധിത്തുവാട അന്നഭവവും, ധമാർത്ഥത്തിൽ എങ്ങനെന്നയിരിക്കുന്ന എന്നൊന്ന് അനേപചിക്കയും, സപാനാദവണ്ണങ്ങളാട്ട് തട്ടിത്തുനോക്കകയും ചെയ്യാൽ കൊള്ളാമെന്ന്! മല്ലുവത്തികളായവരിൽ ആരുടെ വീടാണ്, വേണ്ടാത്തതിനുള്ളിട്ടും എന്നവെച്ചും ദ ബില്ലാതിങ്ങനും, ഇന്നും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരു തരക്കേടു മില്ലാത്തതും ആയിട്ടുള്ളിട്ടും — ചെലവുകൾ, തട്ടക്കവാനം താങ്ങവാനം കഴിയാതെ കഴിഞ്ഞത്തു്? ആഹാരനീ ഹാരാഡികളിലും, വസ്ത്രാദാശികളിലും എന്നവെ ണ്ണാ, ഹാതൊന്നമില്ല, അപരിഹാന്ത്രങ്ങളായ കേവലാ ഹങ്കാരല്പുകടന്നങ്ങളിടെ വൃാമർദ്ദനമേറ്റ വൃാമോഹി ക്കൊപ്പുടാത്തതു്! അതാണ, പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടുനാ ജീവിതത്തോതുയരൽ! ആ ഉയർത്തു തന്നൊന്നയാണു് ഉ നാമക്കിൽ, അതിനെ ജീവിതത്തോതുയരത്തു എന്ന സ്ഥി, ജീവിതത്തു പെണ്ണുക്കയെ, എന്നാണു പറയേണ്ണ തു്! എല്ലാവക്കും ആരുദരാസ്യത്തിനു വേണ്ട ഭക്ഷണ യും, ആസംക്രംം കുടാതെ താമസിക്കാനുള്ള വാസസ്ഥ ലവും, കാലങ്ങോവസ്ഥയ്ക്കും സരിത്തു വേണ്ടുന്ന വസ്തു യും കുടിഞ്ഞ കഴിയു. അതിന്റെ നിശ്ചയമല്ലതനോ ഇവിടെ വിവക്ഷ. അതുമാതുഹാണി തോതുയരത്തലി ലും തോതുരലിലും ഉള്ളിടതെന്നു് ആതം ശറിക്കുകയി സ്ഥി. ശറിച്ചാലും അന്നഭവം ആതു ശറിവെച്ചു കൊട്ട ക്കുകയുമില്ല.

IV

ഇന്ത്യയുടെ ഇറക്കമതിക്കണ്ണക്കാനു നോക്കണമെ
കീൽ അതിൽനിന്നതന്നു സ്വീക്ഷിച്ചാകും, നാം എത്ര
വൈഗ്രാമിലും എത്ര അടിച്ചിലേയ്ക്കുണ്ടാണ്, ഒരുപണ്ണന
വും കാണാതെ തൊന്തു താനു പോകുന്നതെന്ന്. കാ
റാത്രു മാവഴം ഉതിരന്നതുപോലെ പട്ടിണിക്കാണ്ടം
പകർച്ചവ്യാധികൾക്കാണ്ടം ജീവങ്ങൾ ചെത്താട്ടശ്ശേ
നു ഇന്ത്യയിൽ, അരിയെക്കാളിം നെല്ലിനെക്കാളിം റ
ററ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുക്കാളിം കുട്ടത്തു വിലയ്ക്കിളി —
താരതമ്പ്രൗഢാ — ദോധിലററ സാമാനങ്ങളിം, അതുപോ
ലെയ്ക്കിളി മററ പല സാധനങ്ങളിം അദ്ദേഹിക്കയിൽനി
ന്നും മററും ഇറക്കുത്തി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! എ
ന്താണ്ടിന്റെ അർത്ഥം? എന്താണ്ടിന്റെ അവ
ശ്രൂ? ജീവിതങ്ങൊരു തയ്യർവാൻ! ഇന്ത്യാധവമെന്റും
വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടും നഷ്ടപ്പെട്ടും സന്ധാരിക്കുന്ന ‘ദേശാ
ഡർ ശക്തി’യിൽ വളരെ നല്ല ഒരു ഭാഗം ഇത്തരം
ബാധ്യാവകാര പ്രദർശനവസ്തു ശരിക്കായി ഭവ്യരം
ചെയ്യുകയാണു്! നാട്ടുകാരെ മുണ്ടുപ്പുക്കാതെ, അ
നൃരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു തുണിച്ചുരക്കു യമേശ്വരം കയറി
അഞ്ചും മററും സന്ധാരിക്കുന്ന ‘ദേശാഡ്ര’ാണു്,
‘കൊസ്മേരറിക്സിസി’നും വാസനക്കോപ്പുനും പറ
യറിനും, ലിപ്പും ലൂഡിക്കിനും മററും മാത്രമായി തങ്കളി
ക്കാട്ടിക്കൊപ്പുകൊത്തു്! കൂച്ചുണ്ടം ജഗന്നാമൻമുണ്ടം
വാരക്കണ്ണക്കിനുംപൊലും ഇന്ത്യയിലെ വിപണികളിൽ

കിട്ടാനില്ലെങ്കിലും—കിട്ടാതിന്റെ ഭസ്താറമായ വസ്തിച്ച വില പോകട്ടെ—മാണ്യസ്തർമല്ലും അംഗരിക്കൻ തുനികളും മറ്റും എത്രായങ്കിലും കിട്ടാനണ്ട്! ഈ ഒന്നാണ്, ഇവകൊണ്ടാക്കേണ്ടതും, ജീവിതത്തോടു യേജുന്നതെങ്കിൽ, അതു വീഴ്ത്തുടെ കണ്ണുകൂടിവാൻശും ഒരു മാത്രമായിരിക്കും.

അതുകൊണ്ടന്നാണ്, കഴിവുള്ളവരിലും അതു വക്കേണ്ടാക്കുവാണെങ്കിൽ എന്നാണ് പുവ്വപക്ഷ മെങ്കിൽ, ബാഹ്യാധിബന്ധങ്ങൾ, ‘ഉയർച്ച’യുള്ളവർ, അങ്ങെ അററേത്താളിം അംഗീകരിക്കുവാം, ‘ഉയർച്ച ദയ’ക്കിളുള്ള ‘ഉച്ചക്കവു പ്രസംഗങ്ങൾ’ ഉച്ച തത്തിൽ പ്രസരിക്കുവാം ചെയ്തുനോടി, ഉയർച്ചുദയ ഉന്നിക്കൊണ്ട്, ഉന്നനകാലില്ലാത്ത നില്കുന്നവർ പക്ക ചുംപാക്കുതിൽ അത്രളതമില്ല! കൊട്ടാരങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, കടിലുകളിലും മേൽവിവരിച്ചു പരിഞ്ഞാരസാധനങ്ങളിൽ ചിലതെങ്കിലും കാണാതിരിക്കുവില്ലെന്നാണ് അനുഭവം പറയുന്നതു്. കണ്ണി ഉപക്ഷിച്ചും, കണ്ണുങ്ങൾപോലും ഓരോ പരിഞ്ഞാരപ്പകിട്ടകയും വേണ്ടി പാട്ടെപ്പട്ടന കാഴ്ച ആക്ഷിം അപരിചിതമായിരിക്കുവില്ല! ഉയർച്ച കൈവന്നതിനുശേഷമുള്ള തോഡവന്നുതോ ആയ അലങ്കാരങ്ങളാൽക്കൂട്ടുള്ള ഉയരാന്തരം തന്നു ആവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളാണിട്ടുടിയാണ്, ഈ “പുംബാറപ്പരിഞ്ഞാരവസ്തുക്കൾ,” ആക്കരിക്കുന്നതു്! അതാണ കുഴിം! അതിലുണ്ട് അപത്രം!

ഇന്നങ്ങളുടെ സന്ധാരവും സന്ധാരിക്കുവാനുള്ള ഫക്തിയും പുന്നിത്തുക്കരിക്കുവാനുള്ള ഫത്തിന്നടങ്കും വർദ്ധിച്ചി

ട്ടിള തുക്കാണ്ട്, അതന്നുസരിച്ചു ജീവിതത്തോതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉയർച്ചയിൽ എവധിവിധങ്ങളായ ചില സുവാന്നദിവങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു സംഗത്യും സഹജ സവുഖാക്കുന്ന “എന്നാണ്”, മറ്റപക്ഷം എങ്കിൽ; അതിനും സമാധാനമില്ലായെങ്കയില്ല. സവാൾ തുടർന്നു ട്ടിള തു പ്രയതിശാഖയ്ക്കു വല്ലിച്ചുതുക്കാണുന്ന പരബ്രഹ്മം. യഥാർത്ഥത്തിൽ, പ്രയതിശാവേദ വ്യവും അതുലയും, അടക്കാടക്കുടി അധികരിച്ചു പ്രതിഫലിച്ചിരുമ്പാണ്, പ്രാഞ്ചണ കാണപ്പെടുന്നതും. കാര്യക്ഷഭതയും, വിശ്രദിപ്പതയും, സത്യനിജ്ഞായ കത്താവൃക്ഷഭായവും, അടിത്താട്ട മട്ടിയാളം മട്ടിത്തുപോയപോലെയാണ് പരശ്രാംഗിളും അക്രമിപ്പംതന്നെന്ന്. സമയസീഘ്രത്തിലും കുലിനിയും തത്തിലും ഉള്ള നിജ്ഞാശം, പ്രവൃത്തി ഗ്രഖയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതുകൂടിയില്ല. പണപ്പേരപ്പും ജനപ്പേരപ്പും, വിലക്കയറ്റവും, സാധനക്കാമവും അങ്ങനെ പലതും തെരുവേചന്നിട്ടുണ്ട്, കുലിവർല്ലനയും ശമ്പളക്കയററവും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. തോതുയത്തുകയല്ല, തോതൊടിക്കയാണും, അതുകൊണ്ടാക്കുന്ന ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും!

വേതനങ്ങളിടെ വർല്ലനവും, മുന്മുഖിച്ച അനാവശ്യങ്ങളെ അനുവദനിച്ചുങ്ങളാക്കുന്നില്ല. ഏതു ശമ്പളക്കയററവും മുന്മുഖായിരുന്നു അതുവശ്യങ്ങൾ ഒഴുക്കാവും അങ്കേതചടി നിവർത്തിക്കുവാൻ പത്രാണുകാക്കാണില്ല. ഏന്നിട്ടേവേണ്ട, അചരണങ്ങളായ അനുഡംബവർഗ്ഗങ്ങളും അളളിയും വും ചുരുക്കാണിരുന്നിട്ടുതുക്കുന്നയാണ്,

അതുവും കാര്യമല്ല നിവർത്തിച്ചുപാതനാതു! അതു നിങ്ങയിക്കേപ്പുട്ടെന്ന തോന്നനില്ല. അടിസ്ഥാനശമ്പളം വർഖിപ്പിച്ചിട്ടും, ക്ഷാമബന്ധത്ത് അനാവശ്യിച്ചിട്ടും, അലവൻസുകൾ അട്ടീച്ചിട്ടും എത്രതായത്തനാണ്, അവയെന്നമില്ലാതിരുന്ന കാലത്തേപ്പാലെ, സുഖജീവിതം സാമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതു? അതു സ്ഥിരിക്കുന്നതുകൂടി കിട്ടുന്നതും, മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനുശേഷം മുണ്ടാണി ഭാഗവും, 'ജീവിതത്തോത്തുയ'ത്താൻ ചെലവാക്കിയാൽ അതിലെ തോതു ഉയൻില്ലെങ്കിലും, ജീവൻ ഉയൻംപായെന്ന വരാം.

ജീവിതത്തോത്തുയത്തുക, ഏന്നപറഞ്ഞുകാണ്ട്, വേണ്ടാത്തതാങ്കൾ റബിച്ചുവാരി വിഷയം വർഖിപ്പിച്ചു വലുകുകയാണ് വാസ്തവത്തിലുണ്ടാക്കാതെന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ, എന്നും പ്രമേയം. അമേരിക്കയിൽ, തോട്ടികൾക്കുടി മോട്ടോർ കാഴകൾ സ്വന്തമായണല്ലോ, എന്ന ചിലർ ചോദിച്ചുക്കാം. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ, നമ്മുക്കൊക്കെ ഇന്നി അമേരിക്കയിൽ ലേഡ്യൂ പോകുക! അതാണ് അദർശനമങ്ങിൽ, എല്ലാവക്കംഠം ഓരോ മോട്ടോർകാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൂടെ ശീഘ്രം ഒരു ജീവിതത്തോതിനുശേഷം ഉയർച്ചുയാണ് വിവക്ഷിതമെങ്കിൽ, അതോടു ദിവാസപ്രാംഭാണം അണ്ണനവന്നാൽപോലും അതു തോതു, അവിടെയെങ്കം ഒരു അനിനിക്കില്ലാതെ, വീണ്ടും 'ഉയർച്ചുപനി' ഉന്നയിക്കേപ്പുടെനും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു! അമേരിക്കയിലുണ്ടാണ്, എസ്റ്റാവടം കാഴകാരായിട്ടും, ചണിമുടക്കാവും ഭവാക്കണ്ണിട്ടും വാക്കരുട്ടും തട്ടും വെട്ടും മറ്റ്

മൊക്കെ! ആത്മഹത്യ അവിടെ ഒരു വിനോദം മാതൃമാണ്. വിവാഹദോപനം അവിടെ ഒരു ‘പിള്ളയകളി’യാണ്. പെൺകുട്ടികളുടെ ഉട്ടത്താണികൾ മോളുക്കനാതു് അവിടത്തെ വിദ്യാത്മികൾക്കു് ഒരു കലാവിദ്യയാണ്! അശ്രദ്ധാരയം അനുവർണ്ണംകാരഡയം അചത്തുനാതും തൊലിപാളിക്കനാതും മറ്റും അവിടെ നിന്മസംഭവങ്ങളാണ്! ധനത്തിപ്പൻറ ഹിന്ദാലയ അക്കൗണ്ട്പൂരലും, ഭാരിപ്രതിപാദനരംഗം അറബിക്കടലുകളും അവിടെ ഉണ്ട്! തൊതു് ഉയൻ്തരൻ്ത്, ആകാശം മട്ടിട്ടണിക്കിൽ, ജീവിതം താന്നതാനു്, നരകത്തിൽ പതിച്ചിട്ടുമെന്തു്! അമേരിക്കയുടെ ട്രാക്കേറ്റും ജീവിതങ്ങനാതു്, എത്രയും ഉയൻ്തിപ്പൻറ ഫലമാണിനു കൊറിഞ്ഞിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പേശാചിക പേരുത്തുകൾ.

ആ ഉയർത്തുയെയാണോ നാം അഭിലഷിക്കേണ്ടതു്? അംഗീകരിക്കേണ്ടതു്? അനുപാദന പല്ലിനെ ക്കാറി, അവനവുപ്പൻറ തൊണ്ണാണു് നല്ലതു്! നമ്മുടെ തൊത്തുകൾ നാം തന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതാഴിരിക്കും ഉത്തമം.

V

ഈതുയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു്, നമ്മുടെ ഇന്ന തെത്തു ജീവിതത്തോതുകൾ ഉയരവാണോ ഉയരത്തിലും ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ, ഉറച്ചവയേം ഉന്നത്താഖാഖിക്കുന്നതിട്ടുള്ള വയോ ആണെന്നു ശംകി

നാതായി തെററിലും ഇപ്പോകതരും. ഉംഗൾ അത്രാവശ്യമാണ്; അടിച്ചതൽ മടിവരെങ്ങനൊ അത്രാവശ്യമാണ്. പ്രഥമകീഴും, ഒരു ദോജാനുംകൂത്തെ ജീവിക്കുവരായ, ഇന്നുവരാലും കുക്കഹാടിക്കുകളും അഞ്ചത്തിലും ഓരിപ്പുത്തിലും മുഖാക്കിടക്കുന്ന കോടിക്കണക്കിനാശി നിസ്സഹായരായ സഹജരെ ചോക്കിയെ ടക്കുന്നതിനു പത്രാഷ്ട്രഭായ ഒരു ‘കുർമ്മാവതാരം’ തനു, ഇവിടു രടറിയന്തിരാവശ്യമാണ്! അവരെ കരജ്ജുകു കുറരാറിക്കുവേണ്ടം, കോബും തോറും കുറ്റി ലെടുക്കുവാൻ. അവത്തെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചുത്തിനു മേലാവാം, ജീവിതങ്ങൊരു ഘത്തുനു കാഞ്ഞം ചീന്തിക്കുന്നതും. അതുമാത്രം വിവക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കണ്ണതിയില്ലുതെ, കച്ചരില്ലുതെ, കടിലില്ലുതെ കഴിയുന്നവച്ചു കഴിയുന്നതു ജീവനുന്നാരണ്ടോപാദി അഴിഞ്ഞാക്കി കൊടുക്കകയാണ്, ‘ജനകീയം’ എന്ന അഭിശാനിക്ക സ്വത്തു ദീവർച്ചമെന്നും നോമതായി വേണ്ടതും. അവത്തെ ‘ജീവൻ’തനു മറരജ്ജു വരുത്തുന്നതും ഉത്തരിക്കാളിലും, വൈദിക്കുന്നതും മരിയും കാഞ്ഞം നീട്ടിവച്ചും, അധ്യാസിവർഖാതെ എല്ലാം രണ്ടോനാലോ കരച്ചാലും, മന്ത്രിമാരുടെ സംസ്ക്രാഡം ശബ്ദം ചുജകിയാലും, സിനിമാക്കാട്ടുകുകയിൽ ഇല്ലോ തെപ്പോയാലും, പരിപ്പിംഗാരമുരക്കുകളുടെ ഇരക്കമതിനിരോധിച്ചാലും, അപരമും അപമനനവുമില്ല. മറ്റൊരു ചെറുജീല്ലുമിൽ അഞ്ഞ രണ്ടുഞ്ചത്താരം! ഗാസി ആഞ്ചേരി ഇന്നു ഉണ്ട് ഉണ്ട്, കുറാറെന്നുവെന്ന്, ആലരാബിംഗ്,

ഉണ്ടായാലും ഇല്ലജിലും പട്ടിണിപ്പാവണ്ണം ദരിക്കാലും ഉണ്ടാക്കിമുന്നടാത്തതാക്കണ.

സഹാധാനം മുള്ളിക്കളാം കുട്ടിക്കളാം മംഞ്ച പദ്ധതികൾക്കാരാണും പാണിക്കാരാണും ഗൗരവാർഹിക്ക് ആവശ്യം. യമാർത്ഥത്തിൽ, ശാന്തിസ്ഥാധാനങ്ങളും ഒരു വസ്തുക്കാവേണ്ടി ചാണക പാണിക്കാരരാണും പാണിക്കാരാണും പാണിക്കാരരാണും പാണിക്കാരരാണും. അതു രണ്ടും വിച്ചൻകിക്കും കുറഞ്ഞിനും വിലജ്ജും വാങ്ങിവാനോ വീഴ്ക്കുളിയ്ക്കും കുവർച്ചും ചെരുയ്ക്കുവാനോ സാധിക്കുന്ന ആപൂര്വമാവും സൃഷ്ടിവാ വസ്തുവാണും! അതു മനോരുള്ളിക്കൊണ്ടു മാത്രമല്ലാതെ, മരിറാനും കാണണ്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ബാഛവ്യാപകരണങ്ങളിൽടർന്നു കുമ്പാരങ്ങളിൽടർന്നു കുകളിലും വുഡ്ഡാസക്തമായ മനസ്സു തുള്ളിയടയുന്നതല്ല. സാധാരണ മല്ല അതിനെ സാല്പ്പാഖക്കുന്നതും! നെത്തുംശിച്ചു തീക്കട്ടത്താഭന്നു വിവാരിക്കുന്നതു വിസ്തൃതമാക്കുന്നു. ആശേ, ചന്തിവാളുണ്ടപ്പാലെ അകന്നാക്കുന്ന പോകുന്നതും, ഇന്നവരുടെ ആയം അതിൽ കണ്ണിട്ടില്ലാത്തതും ആകുന്നു.

ജീവിതത്തോളം അതുവശ്യം തന്നെ. എന്നാൽ, എന്തിനുംവേണ്ടി എന്നൊന്നുംകുടി കുട്ടത്തിൽ ആലോചിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. സുവവും സ്ഥായാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ, എന്നും ഉത്തരം പറയും; ശരിയാണും. എന്താണും സുവം എന്നും ചൊഡിയും, അതിനും സർവ്വവ്യാപ്കക്കായ, എല്ലാവക്കും സാധകമായ ഒരു മരവടി കിട്ടാവുന്നതല്ല. റബ്ബത്തിന്റെയും തോടു നിണ്ണായിനമല്ല. ജീവിതാം ശ്രദ്ധാംഗങ്ങൾ ദീർഘ

മീല്പാതിങ്ങാൻ സുവശാളി. ശരിതനെ. അവയും അംഗം എവരും? അവിടെയും തെക്കും അഞ്ചിലും ദൈക്യം സാംഗ് മീല്പാ. ഗാന്ധിജിയാണോ ജീവിതാവശ്യങ്ങളുടെ ഇങ്ങനെത്തുടർത്തു മാതൃക കാണിച്ചതനില്ലെങ്കിൽ ആധുനിക ഔഷ്ഠിപ്രസംഗം. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. ജീവിതത്തോതു് ഏതുയും ഉയർത്തിവച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ എന്നല്ലാമായിരുന്നു?

തോതില്ലാത്തവരുടെ ജീവിതത്താന്തരത്തിലും തോതില്ലാത്തവരുടെ കൂടുതൽക്കുടി ഉയർന്നയൻ്റെ പൊല്ലേണ്ടിരിക്കുന്ന തോതുകളും നിന്തുകകൂടി വെണ്ടും! സ്വന്നം കാരിക്കുവന്നു പറയപ്പെട്ടുന്ന അമേരിക്കയിലെ തോട്ടിപ്പണിക്കാരൻ്റെ തോതുകൾന്തു പോരാടും, ഇന്ത്യം തുയരണമെന്നും അവനും വാദിക്കുണ്ടു്! എന്നാണിതിനു കാരണം? അവൻ അവൻറെ മുമ്പിൽ മുന്നു കാരിക്കു തോട്ടക്കാരനേയും, മുപ്പുതു കാരിക്കു വ്യവസായപ്രമുഖവനേയും, മുന്നുകാരിക്കു അന്തർദ്ദേശിയ റ്റാപാരിയേയും കാണുണ്ടു്! അവൻ അളക്കുന്നു! ‘തോതുകൾച്ചു’ പോരാടും പരാതിപ്പെടുന്നു! ഇതാണു ഭംഗിന്തനേ, ഫന്തിനും സ്ഥിതി! അഛപ്പോൾ പിന്നു, ആ തോതിനെ അവലംബിച്ചുകൊണ്ടിരുത്തു തുള്ളിസമാധാനങ്ങളും എങ്ങനെ സന്ധാരിക്കുവാൻ സാധിക്കു? സാധിക്കുയില്ല കുഞ്ഞി, അതുന്താഴെക്കുറിച്ചുള്ളാണു തുള്ളിസമാധാനങ്ങളും ധാരിക്കുവാൻിരുത്തു മാർക്കും ആ വഴിക്കുണ്ടുന്നതില്ലോ?

പിന്നോ എന്തുവാരമന്നാണ് പറയുന്നതു്? എല്ലാം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു്, ഒരുപുരായവും, കുട്ടാളും നാമമിൽ ഇം, സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഭിംബക്കി താഴികളും, സ്വപ്നങ്ങം വിഹരിച്ചുകൊണ്ടു എ എന്നു നോ അഭിപ്രായം? ഹാ! മെബേഡം! അവതാരികളും അജാഹായില്ല. കണ്ണാ കരയുമില്ലാതെ, ഇന്നത്തെ റോക്കറുകളുമ്പുാലെ എവിടെയ്ക്കു് എന്നില്ലാതെ ഉംഗ്രേഷപാകന ആവസ്ഥംബരജവലിലും, അധികാര ഷുണ്ണും, നിർദ്ദേശവുമായ ‘ഉയർച്ച’ക്കു തടയണം; ഉന്നുംനം ചെയ്യുന്നും. ഉണ്ണാണും ഉടക്കാനും കിടക്കാനും ഇല്ലാത്തവർ ഇല്ലാതാകത്തക്കവണ്ണം, ജീവിതത്തിനും അടിവാരങ്ങളിൽ പ്രാമാണികാവശ്രൂഷക്കു പ്രധാന വിതരണം ചെയ്യുന്നും.

അസുയയും അമർഖവും അസഹിഷ്ണുതയും നാം അതരായും സുവസംതൃപ്തിക്കുളെ അകരിനിത്തുകയും, അട്ടത്തെ നതിയാലും അനഭവജവല്ലുംല്ലാതാകവിത്തിക്കു കയും പെയ്യുമന്നു് അല്പചാംമായി എല്ലാവരെയും പർപ്പിക്കണം. പ്രയത്നത്തിനും പ്രാപ്തിയും പ്രയത്നത്തിൽ ശ്രദ്ധാംഘം അത്മാർത്ഥതയും ഉജ്ജവക്കു കൈ പ്രവൃത്തിസ്ഥകത്തുമുള്ളും പ്രപൂരിക്കുകയും ചെയ്യും നീഡിത്താക്കിരിക്കണം. അവയുമുണ്ടാക്കുന്ന കീഴിഞ്ഞാം, നാം വർഖിപ്പിക്കുന്നതല്ല, ഒരു പരിവീഖാക്കുകൂടിക്കു കൊണ്ടവയന്നതാണും സുവസംതൃപ്തിക്കും കുറക്കുന്നതാണും മെന്നു വിജ്ഞനാരെന്നും വിജ്ഞപ്പിക്കുന്നാവരുക്കുട്ടി വിളിച്ചുനിർത്തിയും വളച്ചുനിർത്തിക്കും പർപ്പിച്ച വിജ്ഞാം!

ഇത്തല്ലാത്ത പീംഗാവയന്നാണ് ‘ജന വീഡി’ എങ്കിൽ മീൻറെ കത്താപ്പു ? എത്തു കാണാണോ ഒരു സക്കാരി എ ‘ജനകീയം’ എന്ന പറയുന്നതു ? ഏതായ രാജ്യ അതാണോ, അനാമ്പര്യം അഭ്യർഥണ ശം അവശ്യരാജ്യവ അം അലഘത്തുനടക്കവാനം, അവിടവിടെ കിടന്ന ചാ കവാനം അനവദിക്കപ്പെട്ടുനാതു, ആ രാജ്യത്തുള്ള രേഖാം ജനകീയമപ്പെട്ടുനാ തീർച്ചയാണോ. അനാട്ട രാധ ക്ഷേണരാഗികൾ, ക്ഷേ ചരോഗികൾ, അശ്വരഗാരാ യ അംഗഹിന്നനാർ, വദ്യേപ്പഖ്യാൻ എന്ന ത്രഞ്ചി യവർ, അവർ പാർലിമെന്റിലെയുള്ളൂം അസംബോധി കളിലുജ്ജൂം ഓരംട്ടുള്ളവർ ആരാനന്നാണു നിങ്ങൾക്കു കിലും, ഒരു ഗതിയും ഗവർണ്മെന്റുമില്ലാത്ത, ഒപ്പവ തെരു പഴിച്ചും, തന്നാത്താൻ തൊഴിച്ചും, ലക്ഷ്യം കിടന്ന നരകിങ്ങങ്ങവാൻ, ജീവിതത്തോതാതു യത്രവാനളും ബഹുമുഖ്യം കാരാമുഖ്യം!! ശാന്തം പാപം!

ജനകീയമആരുമാരേ! നിങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ മന്ത്രി മാരാണ്ണങ്ങിൽ, രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷാപുത്രങ്ങൾമാരാ സെക്കിൽ, അനാമ്പര്യിരഞ്ഞുള്ളൂം ആതുരശാലകളും തൊഴിയശാലകളും നിർമ്മിക്കുവിൻ. ജീവനണ്ണാക്കീ ടാവാം ജീവിതത്തോതാതു യത്രവാൻ!

മതാതീര രാഷ്ട്രം

രാഷ്ട്രത്തിനു മതം വേണമോ? രാഷ്ട്രീയമാക്കി ട്രാസ് മതം ആവശ്യമാണോ? ഈ ചോല്ലുങ്ങൾക്ക്, “അവനോട് വേണാം,” എന്നതനു എത്ര കട്ടിയും ഉത്തരം പറയുന്നാൽ, ഒരുപോഴും അതിചല്ല, അതുമാവുള്ള ഒരു ‘ജീവിവി’യല്ല, പാപമോചനത്തേയോ, ‘എക്സ്’പും ഷിഡ്യങ്ങയാ അഭിലഷിച്ചോ, ലക്ഷ്യം ആക്കിയോ, മുവർത്തിക്കനാ ദന്തപ്പാലു ‘രാഷ്ട്രം’ ‘രാഷ്ട്രം’ എന്നുപറയുന്നാൽ. അതും, അതുടെയുമല്ലാത്തതും, എല്ലാവയഞ്ചെല്ലം കൂടിയറുമായ ഒരു സാങ്കല്പികസാമൂഹികഭാഗത്തിനു എടുന്നും സംഘടനയോ അതുകനു. മതമോ? അതു കൈവല്യം റൂക്കിന്തമാകുന്നു, ഓരോ അതരെയും പ്രക്രൃകം പ്രക്രൃകം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസമാകുന്നു. അതിന്റെ പരമലക്ഷ്യം ‘നംസാരത്തിൽ’ നിന്നുള്ള വിച്ചതലും, ‘അതുമാവിണ്ടി’ ഫോക്സപ്രാണിയുമാകുന്നു. ‘ഒക്കാസം’ ഒദ്ദേവവും രണ്ടുതന്നെയാണോ. കൈസറിന്റെയാണു രാഷ്ട്രം— ഒദ്ദേവത്തിന്റെയാണു മതം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണോ, കൂ.സുഭാവാൻ, യാതൊരു ഗാങ്ഗാചവും സ്രൂഢാത ഒദ്ദേവരാണിനാളിൽനിന്നു, കൈസറിനാളിൽ ഇ ഒക്കാസം കൊടുത്തയ്ക്കുക’ എന്നും ഉപദേശിച്ചുണ്ടും. ഒരു സംഗ നിങ്ങൾ തുടർന്നു, ‘രാജ്ഞാദ്രാവി’

കററത്തിന് പിടിക്കാവെന്ന കയൽത്തിലെ കാണ്ണണ്ണൻ, ഒരു ചതുരം (നാഞ്ചാം) കാട്ടിക്കാണ്ട്, ചതുരപാസം വലിക്കുന്ന ആ കീറാമുട്ടി ചോല്ലും അംഗാത്രത പരീക്ഷ കൊണ്ട് കുറിപ്പും വികാരി സാത്തത്തും, എത്ര വിചാരി ആലും അവക്കി മുന്നും വാലും കാണാത്തത്തുമുണ്ടും, അവക്കി കിട്ടിയതും! അവർ കാണിച്ചുകൊടുത്ത നാഞ്ചാംതിനേയും കൈസരി ദേ ത്രുപ്പവും, ആ പ്രശ്നങ്ങൾക്കായെട മുഖത്തും ദേവതയിൽ നിന്റെ ത്രുപ്പവും ഉജ്ജിത്രുക്കാണ്ട് നാഞ്ചാം ദേവതയും കൈസരി നീം ദേവതയിലെ കൊടുത്തുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെല്ലാത്ത നീം ദേവതയിലെ കൊടുക്കുക, എന്നായിരുന്ന യേദ്യത്തു ദേവനീം ആരുംഡയും. ഇതു തന്നൊരു രാഷ്ട്രവും മതവുംഡയുള്ള ബന്ധവും!! രണ്ടായിരം കൊല്ലും കുംഭവും കുംഭവും തന്നൊരു രാഷ്ട്രത്തിനാം മതം വേണ്ടോ എന്ന ചോല്ലത്തിന്, എത്ര റൂപവ്യാനിച്ചും തീരാതയ അർത്ഥഗാംഭീന്തുതോടുകൂടിയ ഒരു 'ശാസ്ത്രതന്ത്രശാഖാനാം' ആ ഫോകരക്ഷകൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരാക്കുന്നു! എന്നിട്ടും, ഇന്നും ഇവിടെയും എവിടെയും മത രാഷ്ട്രങ്ങളും മതങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും മതാതീര രാഷ്ട്രങ്ങളും, മതനിർദ്ദിഷ്ട രാഷ്ട്രങ്ങളും, കയറ്റവ ലഭ്യം, ചുതുകളിയും, കഞ്ചാകളിയും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! മനസ്സുനായ ഇംഗ്ലീഷിനായിരുന്ന വാലു്, 'ഈ അകാലം കുറിപ്പിക്കാം ചുറ്റതെരുട്ടരാഞ്ഞ വിശ്വാസം വിളഞ്ഞതുതന്നു! ഇംഗ്ലീഷുവെന്നാക്കിലും തീരുമുഖം ആകു തീക്കാനാണിരുക്കാലും, യൂറോപ്പം തോറും രഘു

ററാണു കിൽ താഴും, എന്നിന്തു, ദിവസേന എന്ന പോലെ അത്മജഞ്ചാനികളിൽ, അഭ്യർത്ഥിന്തകമായം പ്രധാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഏന്നിട്ടുനായി? എവിടെ എന്തി? ഒരപ്പും എന്തി. അമവശ നിന്നൊന്നുത്തനിന്ന് എളക്കിട്ടില്ല. നന്മായിട്ടില്ല—എക്കം സരാണു രാഷ്ട്രം; ദൈവഭാണു മതം. ഭോഗേദ്ധിയാണു രാഷ്ട്രം, ത്യാഗസനാല്പതയാണു മതം. ശരീരത്തിന്റെയാണു രാഷ്ട്രം, അത്ഭാവിന്റെയാണു മതം. അത്രപാശ്ചാത്യനെന്നെല്ലാരായി, കാമങ്കായ പാരായണനാരായി, അന്ത്യാദ്യനാർത്ഥമാണവയുമാരായി കാഡോഗങ്ങളും ആറുഹിക്കയും ആന്ത്രയിക്കകയും ചെയ്യുന്നവയാണു രാഷ്ട്രങ്ങൾ! സർവ്വാരംബപരിപ്രാണികളുായി, സർവ്വ ധർമ്മങ്ങളും പരിപ്രാജിച്ചവയായി, സർവ്വശ്രദ്ധരനു മാത്രം സമാന്തരയിക്കനാവയാണു മതങ്ങൾ! ലോകം മൃദുവനം ജയിച്ചാലും അത്ഭാവിനെ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തു ഫലം, എന്ന അനുസ്തുതിവാൻ ചോദിച്ചതും, എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചും ഏതെന്നു പിന്നാലെ വരിക എന്നപ്രഭാവിച്ചതും, ധനവാൻ സപർജ്ജരാജുത്തിവെള്ളുനാതു സുചിപ്പിച്ചതിൽ ആടി ടെക്ക. കടക്കനാതിനെക്കാഡി ഭജ്ഞരഹാണെന്നു അസ്ത്രാവിച്ചതും, മതരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പരസ്യാരവ വൈഖല്പുരത്തെ വിശദപ്പെട്ടുതുനാ വിശ്വേഷാത്തരങ്ങളായ വിചക്ഷകളാകന്നു. വലതെന്തെ ചെക്കിടത്തടിക്കനാവന്ന് എടുത്തെന്തെ ചെക്കിടം കാട്ടിക്കൊട്ടുക്കുക എന്ന്, അഫിസിയുടെ പാംക്രകാഷ്ടയെ, മതം പഠിപ്പിക്കുക തന്നു, എന്നെങ്കിലും തൊട്ടുന്നായം ഘടണാവും കൈവ

ലം ലാട്ടാഹിഡാരാഡിനാന സംരക്ഷണത്തിനായി ഫോറ്റുഡ് പദ്ധതി, കൗൺസില്പുരത്തെ ജീവനാശത്തിനം രാഷ്ട്രം വൈദ്യത്തെക്കാളുള്ള നാ. റണ്ട് വാസ്തുഭിത്തി വൻ അതിട്ടിനിന്ന് നൊ് ദന്തം ലൈംഗിക്കും ഉത്തരവാനു നൽകാതോ, എന്ന ഒത്തം മതിജ്ഞരപ്പിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നോടു, റാഷ്ട്രം, അതവരു അള്ളം അനാവശ്യങ്ങളുള്ളം അനേകവീച്ചിച്ചതിനു ശേഷം ക്രമവാരം ക്രടിക്കിടക്കുന്ന ഭക്ഷണാസാധന അഭ്യേഖപ്പാലും വിലപേശിയും നാണ്യയത്തക്കം പരഞ്ഞു, കാത്തിച്ചുകളുള്ളക്കേണ്ട കടലിക്കണ്ടുകൊണ്ടു ചെന്തു്, ക്ഷാമപീഡിതരായ അന്തരോള്ളക്കാരെ പട്ടിണിക്കിട്ടു കൊല്ലുന്നു. സന്തു, ‘യമ്മ’രാണേനു മതം പരജ്ഞന്നോടു, സന്തും ഒരു ‘നയം’ മാത്രമാണെന്നു രാഷ്ട്രം കണ്ടതുനു! ഇതു ഫോകം നിസ്സാരവും, അതു അന്തു ക്ഷാമംമുരവും, അഹിഡാരം അതമനാശകരവും ഭാഗാനു മതം പഠിപ്പിക്കുന്നോടു, ഇതു പ്രാകതാണം കാഞ്ഞു, അതമാവുണ്ടോ എന്ന നിശ്ചയ ദിപ്പുനും, ഇണ്ട്യാനിൽത്തനെ അതിന്റെ കാഞ്ഞം അനോപശിക്കാൻ ഇപ്പോൾ അതവരുംബില്ലുനും, അന്തരോളം പരജ്ഞത്തിന്റെ പത്രായശായതുകൊണ്ടു പത്രജ്ഞത്തിൽ കവിതാന്തരായ ദൈവമിാലുനും, രാഷ്ട്രീമാംസ ഉൽജ്ജോഷിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെ, ഈ ആട്ടം ബെളിച്ചുവുംപോരാലും, പരസ്പരം ഒരു ബന്ധം ബെണ്ണുതപ്പുവില്ലാതെ ആകുന്നും, അടിപിടി കുടിയും രാഷ്ട്രവും മതവും വർണ്ണിക്കുന്നോടു, മതരാഷ്ട്രീയാംസം, ഉതാതീതരാഷ്ട്രമാംസം മറ്റും പറയുന്നതിനോ് എന്തെങ്കിലും ആർത്ഥമേം അടിസ്ഥാനമുണ്ടാക്കാം

ରାଜ୍ଞୀଗତି ଦୋଷକ୍ଷତିଙ୍କଳେ ଏହି ହାର୍ଦ୍ଦ୍ଵୀର୍ଯ୍ୟ ସାତପିକୁନାଯ ଏହି ଉପାସନାନ୍ତିର୍ବୀଧୀଯୋ ଅତୁ ତବୀଯୋଗାତିଶକ୍ତିରୁ ଅତୁରାଯନାର୍ଥମାନର୍ଥ୍ୟେ ଆଶ୍ରମ ହରୁ ବରର ବର୍ଣ୍ଣିତୁ କବାଳିଲୁ. ଆତାନୁମତଙ୍କର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵିକଳାବାଚୀକଳ, ଶାଶ୍ଵତଶାନ୍ତିରୁ ମୁକୁତୀର୍ଯ୍ୟ ସିଖିକଳାନ ଏହିମୁଦ୍ରା, ଆତରୁ ଉତ୍ତକଳାର ବାତିଶକ୍ତିର୍ଯ୍ୟେ ବିଶ୍ଵେସିକଳେ ଚରତ୍ତୁନାତୁପୋଳ ରାଜ୍ଞୀଜ୍ଞାନେରୁ ଗମନ ଅନ୍ତପିଳାନ ଯରିଥୁଂ ପ୍ରାଚ୍ୟାଚିଥୁଂ କାଣିଲୁଣ୍ଟିଲୁ. “ଅତୁତବୀଯୋଗାତିଶିର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଦୋଷକ୍ଷତିରେ ପ୍ରାଚ୍ୟାଚିର୍ଯ୍ୟ କାବରରାକେ ଏହିରୁ ରାଜ୍ଞୀପିତାପୁରୁଷ ହିନ୍ଦୁରାଜୁକ ବିନ୍ଦୁ” ଏହିମୁଦ୍ରା ଏହି ‘ରାଜ୍ଞୀପିତାପୁ’ ହିନ୍ଦୁରାଜୁକ ପ୍ରାଚ୍ୟାଚିର୍ଯ୍ୟ ଗିର୍ଭିକିଲୁ. କୁଣ୍ଡପ୍ରାଚ୍ୟାନିକର୍ମମାତ୍ରରୁ ସପର୍ଦ୍ଦୁତଜୀବିତ୍ତ ପୋକଳ ଏହିବୋା, ହିନ୍ଦୁକଳିକଲ୍ପାରେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତି ହୃଦୟିଲ୍ଲୁ ଏହିବୋା, ଦୁଃଖମାନୁଶାରିପ୍ରାଣତବର ମୁକ୍ତ ନାରାକଳିଲ୍ଲୁ ଏହିବୋା, ଅତରୁ ମତକାର ଅନ୍ତରୁମତ କାରେ ଅକରି ନିତିନୀକଳାଙ୍କ, ହୀରବାନ୍ଦୀନା, ବୈଯତ୍ତିବାଦୀନା, ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତିବୋଲେ ଚରତ୍ତୁନାତୁପୋଲେ, ଅନେରିକଳେ ଯୋଗେ, ଶ୍ରୀକୃତେଜୀବୋା, ଶ୍ରୀରାମବୋା, ଶ୍ରୀରାଧିକିଲ୍ଲୁ, ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରୀଯୋ ଗମନ, ତାତୀଜୀକଳ ରାଜ୍ଞୀଜ୍ଞାନେରେ ପ୍ରାଜକରିକା ମାତ୍ରମେ ସପର୍ଦ୍ଦୁପ୍ରାପ୍ତିଯିତ୍ତ ଏହିମୁଦ୍ରା ପ୍ରଚାରିକରିବାର ପ୍ରାପ୍ତିକିଲ୍ଲୁ. ଏହିମୁଦ୍ରାକାଙ୍କ୍ଷା? ରାଜ୍ଞୀଜ୍ଞାନେର ମାତ୍ରମେ ସପର୍ଦ୍ଦୁଚିହ୍ନ, ଶ୍ରୀମାତ୍ରମେ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵ; ଅବ୍ୟାକ୍ରମିଲ୍ଲୁ, ଡୋଗମେ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵ. ମୋକ୍ଷମାତ୍ରର ନୁଗମଲା କରମନ ଯରିଥୁଂ, ତରଗିଲ୍ପରିଥୁଂ, ଜନପଦର ମତମ ମାରାଇଲ୍ଲିତୁପୋଲେ, ଅତେ ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵରେତାକୁଣ୍ଡି, ଲୁଗମର ଅତୁରୁ ରାଜ୍ଞୀନା ମାରିଛନ୍ତାଯି—ପ୍ରାପ୍ତ ଏହିମୁଦ୍ରା

സ്ഥാനം ഒരു രാജ്ഞിത്തിൽ നിന്നു മറരാത രാഷ്ട്ര തലിലേയ്ക്ക് മാറരിയതായി—കെട്ടിടില്ല! ലഭകിക്കു കൂദായ പില ന ഉകർക്കുക്കവേണ്ടിയോ, ഭൗതികങ്ങു കൂദായ പില മേനുകക്കു ഉള്ളശിശ്രൂ, ജീവിതസുവ തെത്ത ലാക്കാക്കിയോ, പലപ്പോഴിം, ഇവിടത്തെ പ്രജ അവിടത്തെ പ്രജയാധിത്തിന് വത്സമാനം കൈമാക്കാ ദശാങ്കിലും, ഇംഗ്രേസ്റ്റുക്കുകളും സംക്രമിച്ചിരുന്നു എന്നും, ഇവിടത്തെ പ്രജയാധിത്തിനു വേണ്ടി ‘വിശ്വാസം മാറി’ രാഷ്ട്ര രൂപാന്നമോ, സപീകരണാന്നമോ ചെയ്യാറില്ല. ഏ സഭാത്തെപാശാലതാനാ ഇന്നും, രാജ്ഞിം രാജ്ഞിനായും, മതം മതവും കൂദാശയും; ഒക്സാക്സും കൈസരിക്കുന്നും തമിൽ ഇതുവരെ ഒരു തൽക്കാലംസ്ഥിപ്പോലും, വ്യാപാര വിഷയകമായിട്ടുപോലും, അന്വോന്യൂസ്‌ഹായൻസ് മായിട്ടുകൊണ്ടും, ചെയ്തിടില്ല. രഘുമുഖ അമേരിക്കയിൽ തമിൽ അച്ചിരേണ ഒരു സ്ഥാപിക്കരാഡണ്ടായി എന്നവരാം. എന്നാലും, കൈസരിക്കുന്നും കൈസരിക്കുന്നും തമിൽ—രാജ്ഞിവും മതവും തമിൽ—ഒരു ‘പരസ്പര ധാരണ’ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതല്ല.

ചരിത്രവും ചാരിത്ര്യവും ഇപ്പുകാർമ്മകയാൽ ഇന്ത്യ എങ്ങിനെ, എന്തിനും, ഒരു ‘മതാതീതരാജ്ഞി’വും കൂടിയും വിഭജനം നടന്നകാലത്തു് ഇന്ത്യ ഭൂമി തന്റെ മതരാജ്ഞിന്മാരുമായിരുന്നു മതാതീതരാജ്ഞിമോ എന്നു പറയപ്പെടാവുന്നതായി ഒരു രാജ്ഞിവും ഉണ്ടാവിയെന്നീ ശ്ലോനം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഒരു രാജ്ഞിത്തി കുടാ ഭരണാലംഭനയിലും ആ രാജ്ഞിവും മതരാജ്ഞിമാരെന്നു മതാതീതരാജ്ഞിമാരെന്നോ എഴുതി ചേതാണ്

ശൈലി തോന്നനില്ല. എതിനാജിനെ ഏഴ് തിരുത്തു ക്കുന്നും? മതരം രാജ്യവും അലംകലയും, അനീ വാച്ചും ആയ ഒരു ബന്ധവുമില്ലെന്നുള്ളതു സർവ്വം വിഭി തമായ ഒരു പരമാത്മഭായതുകൊണ്ട് ‘തൊല്ലാ കുട്ടി’ എന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു വെറ്റം പ്രവൃത്തപനം അനുവദ്യവും ആവായിരുന്നു അതുപരിക്കരവുമാകനു. ഇംഗ്ലീഷിലെ രാജാവിന്റെ നീം ഇന്നതാവിരിക്കുന്നുമനു രൂപം സ്ഥാപിക്കായിട്ടുള്ളതിൽ ഇംഗ്ലീഷ്യകാരരക്കു രാഷ്ട്രം ഒരു കുസ്തുൾ രാഷ്ട്രമാണുള്ളതിലുള്ള പ്രവൃത്തപനമില്ല. ബി. എൽ. പാസ്സായിട്ടുള്ളവനെ മാത്രമേ ജീവി ഉള്ളുത്തിൽവെച്ചുള്ളതു എന്ന നിയന്ത്രണത്തുപോലെ, ആരംഭം കുണ്ടാക്കുന്നതു കുസ്തുപ്രാന്തതെ ഇംഗ്ലീഷിലെ രാജാവായിക്കുടാ എന്നനാമ രൂപസ്ഥാപിക്കുന്നു. ആവിക്കൊള്ളുക്കു. അന്തുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷി മതരാഷ്ട്രമാണില്ല, മതാതിരരാഷ്ട്രപ്രാന്തായതുമില്ല; ജനകീയഭരണത്തിന്റെ പരമകാഡ്യാണപോതു അഥവാ മെരിസയിലുള്ളതു. അമേരിക്ക ഒരു മതാതിരരാഷ്ട്രമാകനു എന്ന് അവിടത്തെയും ഭരണഘടനാനിയമ എംഹിതയിൽ എടുത്തുപറയുന്ന ഒരു വകുപ്പുണ്ടാക്കി കുണ്ടാണ് എന്നു അറിവും. മതത്തിനെങ്ങാറിച്ചു അതിൽ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നിനു പറയണം? മതം രൂക്തികളുടെ പ്രത്യേകക്കാണ്ടം, രാഷ്ട്രം രൂക്തികളുടെതന്നുണ്ടായങ്ങിലും, രൂക്തികൾക്കും അതീ തമായതാണ്. ‘മതാതിരം’ എന്നനാമ ‘അലബർട്ട്’ വലിയ രക്താക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതി ടെക്നിക്കേറ്റനു ഓവൻമെന്നു സ്പതാന്ത്രഗത്യുടെ എതിയ ഭരണഘടന

യൂട്ട് സ്റ്റീക്കത്താക്കരെനാശ് തോന്നവാനെന്തിലോ
പീനൊ ഒരു കാരണമുണ്ടായതു്? അവരുടീനൊ
ചെങ്ഗു എന്നതു സ്വപ്നമാണല്ലോ.

അതോരുഖ്യത്തിൽ പറിപ്പോയതാണെന്നൊ
ണ് എൻ്റെ വിനീതാടിപ്പായം. മത്തിനെപ്പറി
ക്കുംതനെ എടുത്തു പായുവാൻ—സ്പീകരിംവാ
ദേനാ നിരസിക്കവാനോ രണ്ടിനും,—സ്വതന്ത്ര ആവാ
ശ്രൂഢായിതനിസ്തു. നിയമപ്രകാരമോ, ചരിത്രപര
മായോ ആ വക്ഷ്യോ പ്രവൃഥിപനമോ നിർബന്ധിത
മായിതന്നുമല്ല. എന്നാൽ, അന്നത്തെ പദ്ധതി
ഉത്തിൽ, ചുറ്റപാടുകളിൽ അവ്യാധിതവും ആശ
കാഭരിതവുമായ വല്ലായ്ക്കിൽ; എത്ര പരാജയാണോ
ണ്, എത്ര പരായാജ്ഞാബാണോ ആട്ടത്തിൽ അഭിമാനവും
അന്തല്ലും എന്നിൽ ഒരു വിചിത്രനാട്ടിനു വിചക്ഷ
ണ്ണാരോക്ക് വിശ്വേഷാരാശി! ഇതു ഭാഗി അപ്പേ
ട്ട്, പശ്ചിമമാൻ ഇന്ത്യ, ഇപ്പീം ഇന്ത്യയാണെന്നു് അ
തിന്റെ പ്രദാനതാക്കരി പ്രവൃഥിപനം ചെങ്ഗു. ഭാഗം
കിട്ടവാൻ വാഗിപിടിച്ചുവർ, ഭാഗാർഹതയ്ക്ക് ഒരു
കാരണം കാണിച്ചതു് അവരുടെ മതം ആയിപ്പോയി
എന്നപ്പോതെ ഭാഗിച്ചുകിട്ടുന്ന രാജുതെ ഒരു പ്രത്യേക
മതരാഷ്ട്രമായിക്കണ്ടകൊണ്ടാണോ ആ വാദം ന
ടത്തിയതെന്ന സംശയമാണു്. അന്തുമതസ്ഥാശ്ചു്
ആ രാജുതു പറരാവകാരമോ പ്രവേശനസ്വാത
ത്രുമോ ഉണ്ടായിപ്പോക്കതെന്നു്—അതു് അതുനാം
ആണസവും രേഖകൾം നടക്കാൻ പോകുന്നതല്ലാത്ത
രും ആയ ഒരു ബോലിശവാദമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്ക

വാന്തള ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരല്ലായിരുന്നു ആ വാദ കാർ—അവരാണം കാലേക്രമ്മി നിശ്ചയിച്ചിരിപ്പാൻ വഴിയില്ല. ‘എക്ലോക’ത്തിന്റെ കാലത്തു്; ഒരു സ്വരാജ്യശക്തിക്കുന്നമാകാനും സകല രാജ്യങ്ങളുമെന്നും ശംകനകാലത്തു് രഹതിരിഞ്ഞുനിന്നു് ഒരു മുസ്ലീംമതരാജ്യത്തെ നിർബന്ധിച്ചു നിഖലിത്തിക്കൊണ്ട് പ്രോക്കാമെന്നു്, ആതാം സംശയിച്ചിട്ടുപോലുമണ്ണാക്ക യില്ല. അമുഖം പാശ്ചിനധിനും ഒരു ‘മുസ്ലീംമതരാജ്യ’ മായി തുപാന്തരപ്പെട്ടാലും, അവിടത്തെ കുതിമരംഗ ത്തിലും രാജ്യം രാജ്യമായും, മതം മതമായും വേർത്തി രിംതുതന്നു നില്ക്കും. അചിരേന്നു, വ്യക്തിഗതവും, അഭ്യർത്ഥികവും, അവശക്തികവും ആയ ധമാത്മമതം—സഹാദരണ്ണവത്തിനേന്നായും, സൗതപ്രഭാവനയും, സർവ്വസംഗപാത്രാഗത്തിനേന്നായും അടിനധിനും നാതിൽ പട്ടശ്ശപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുള്ള ഇസ്ലാംമതം—ഈഷ്ടാ ത്തിനേന്നു ചതിക്കെട്ടുകളിൽനിന്നും, കുരണംജൂഅള്ളിയും നിന്നും വിചുക്കാമായി, വേറിട്ടുള്ളി, ആ മതരാഷ്ട്രാ ത്തെതന്നു ഒരു ഉത്താതീതരാഷ്ട്രം എണ്ണു, മതനിർബ്ബന്ധത്താശ്ശേണ്ണു ആ ഫാതെയുമിറിക്കേയില്ല. എസ്സാ വഴേയും എക്കഥതാവലംബിക്കാളാണ്ണന്നതിനു് എത്തു ശക്തിക്കു സാധിക്കും? വല്ലതും സാധിച്ചാക്കുന്നു, മതത്തിന്റെ ഉത്തിരക്കെട്ടിനു പുറത്തുള്ള ആരും മാരാട്ടിക്കുള്ളും മാരാട്ടിക്കുള്ളും അപൂരാതെ, യ മാർമ്മഭായ മതവിശ്വാസത്തിനും അതെങ്ങിനെ സ്വർഖി ക്കും? ദൈവത്തിന്റെ പ്രവിൽ ഒരു നിരോധക ലിംഗക്കുള്ളതു് അതു നടപ്പിലംബവും സംശയിക്കുന്നു

ഹിറന്റ്‌ലതം, മല്ലോളിനിയും ഇനി ഉണ്ടാക്കിട്ടുവെന്നും. അസ്തു തവിരോധം എത്ര ശക്തിയാണി പജാഭാതകാ ലത്തു നടന്നു; ഇപ്പോൾ ചരണം എത്ര വീറോട്ടി കൂടി എടക്കാവുത്തു നടത്തപ്പെട്ടു. . അപറ്റിഷ്ട്രൂതമായിരുന്ന അംഗാവത്തു സാധിക്കാത്തതാണെന്നു എന്നാവും പരിഷ്ട്രൂതചാര മുകാവത്തു സാമ്പ്രേകനാഞ്ചു്?

ഒരിച്ചു പിരിഞ്ഞപോൾ പശിസ്ഥാൻ ഒരു മുസ്ലീം ഉതാരജ്ഞർമാണെന്നു്, അതു അതുവേശത്തിൽ, ഒരു അതിപ്രാന്തേണ, പ്രാന്തപരമോ വയ്ക്കപ്പോൾ, അംഗങ്ങെങ്ങിച്ചു ഇന്ത്യ സ്വന്തമാക്കിത്തന്നു ഹിന്ദുമുന്നു യാളിപ്പോക്കാഡിരിക്കേണ എന്ന പരിഭ്രമിച്ചും, സുംഖിച്ചും, ഇന്ത്യ ദിന കോടിശാഖാശ്രിത്വത്തു മുഹമ്മദ് ദിനങ്ങും തുട്ടി, യഥാത്മം ച സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു് ഒരു പ്രത്യക്ഷനിന്നരുന്നു എന്ന നിബന്ധിലും, ഇന്ത്യ ച ഒരു മതാതീതരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് വർണ്ണിക്കുകയും, അതു വർണ്ണന കേവലം ഒപ്പചാരികം മാത്രമാപ്പെന്നുത്തു ഉറപ്പു നൽകുവാൻവേണ്ടി, ഒരു ഉതാതീതവക്കപ്പെട്ടുടി രേണുമാലാട നാഡിൽ ഉംപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു, എന്നാണു് എന്നീ കൂടുതൊന്നി ചിട്ടജ്ഞതു്. വിശപാസവും അതുപാസവും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്താരു അതു അംഗാധാരനു വുവസ്ഥി, നേരും മിശാതിരിക്കുന്നിരുന്നു എങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കാം അംഗാധാരനു തിനേക്കാഡി തുച്ഛോം ഭ്രാംബൈക്കുന്നു എന്ന യഥാത്മത്തിൽ സംജാതംശബീട്ടജ്ഞതു്! പരമാത്മം മറച്ചുവയ്ക്കവാനാണെന്നു് ചിലർ; അതുമന്ത്രം സ്വഭാവംവരുവായാണ് ഒരു വക്കപ്പെന്നു വേറെ ചിലർ; അതുകൂടം രഘുവില്ലേർത്തു ശ്രീതത്തീക്കാനാസ്താബന്ധി

ഉപകാരിക്കിപ്പേന്ന മുന്നാർത്താദിക്രമം; ഒത്താടി സ്ഥാനത്തെ മുഖ്യമായി മനസ്സിലെ മനസ്സിലും നിംബകൾിച്ചതിനാൽ റാഷ്ട്രത്തിന്റെ ധാർമ്മികവാദാധികാരിക്കാരുടെ വാദത്തിനുപരി, എന്ന നാലാർത്താദിപ്രശ്നം കാർഡ്; മുഖ്യമായ മുഴുവൻ ‘മതാത്തിരി’ ശബ്ദത്തിനും മാപ്പോചനങ്ങൾ കൊണ്ടിരിക്കണമ്പെട്ടാണ്, ഉം മാപ്പോചനങ്ങൾ അഞ്ചും കൂടുതലാവക്കേണ്ടില്ല! അവിച്ചാരിതങ്ങളാണീ ആലാറാലക്കേണ്ടില്ലാ എന്ന സ്ഥാപ്തിച്ചാണോ”.

അതു വകുപ്പിന്റെ അംഗീകാരത്തിനുശേഷം, അതിന്റെ അത്മവും, വ്യാപ്തിവും, വ്യാപ്തിയും എത്ര എത്ര വിഭദ്ധവാദാളിയ്ക്കിനിന്നാണു ഏറ്റപ്പെട്ടിട്ടിള്ളതു്? വാരേ വ്യാപ്തിവും ‘മുലത്തെ’ എന്നതു അസ്പൃഷ്ടവും സംശയാസ്പദവും എന്നതും താണു ദയനീയമായിട്ടിള്ളതു്! തതപ്രശ്നാനിയായ ശ്രീ. രാധാകൃഷ്ണനും, മതപ്രസക്തിയില്ലാത്ത റാജ്യതന്ത്രജ്ഞനും മനസ്സിനില്ലായം, ഉത്തരവും ശാസ്ത്രവും റാജ്യതന്ത്രവും തന്നെയെല്ലാത്തീട്ടിള്ളിയും ശ്രീ. മുൻഷിയും മുൻഷി, മുൻഷി അറാറത്തുത്തിവൻവരെ അവരവരവരുടെ അതുവായും യുക്തിയും അനുസരിച്ചു ഒത്താതീരാഷ്ട്രശബ്ദത്തിന്റെ അത്മം പരിഞ്ഞുകൊംപാലപ്പിക്കുന്നണില്ലോ. ഒരിക്കൽ ശ്രീ. മുൻഷി അഖാദയിൽവച്ചുള്ള മഹത്കാരംപ്രസംഗിച്ചു: “മതാത്തിരാഷ്ട്രം എന്ന പരിഞ്ഞാൽ നിരീശപരാജ്യം എന്നാലു അത്മം. മതത്തിനും എതിരായിട്ടിള്ള റാജ്യം എന്നാം. അതിനും അത്മചില്ല. എല്ലാവന്നങ്ങളും ഒരേപാലായിൽ വീക്ഷിക്കുന്നതും, എല്ലാമത്താവലംബിയായ പൗരന്നേയും നിയമഭൂപ്രാ തുല്യ

ഡാക്ടി കണ്ണാടിക്കാനുള്ള രാഷ്ട്ര എന്നാണ്” അതിന്റെ ശരിയായ താത്മം.” സംശയിച്ചു; എന്നാൽ, ഒപ്പു പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലേയും നമ്മിൽ അതുതെന്നാക്കലും? ആശ രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണവർക്കാനിങ്ങനെ തതിൽ മതാതീതരാഷ്ട്രം എന്ന പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടില്ലോപ്പും. പിന്നൊരു ഇന്ത്യയിൽ മാത്രം അതിനൊന്തായിങ്ങളും ആവശ്യം? സപ്തരാജ്യ ഇന്ത്യയുടെ ജനന സമയത്തെ ഗ്രഹനില!!

എതാക്കാലം മതാതീതരാഷ്ട്രം ഒരു നിരീശപര രാഷ്ട്രമല്ല. അതു വലിയസ്ഥാധാരാനുത്തരനായാണ്— ഇന്ത്യയുടെ ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങൾ, സാംസ്കാരികപാരമ്പര്യങ്ങൾ, പ്രഭുജനത്വാട്ടക്രൂട്ടിനുന്നു പ്രഖ്യാദികൾ പ്രകീർത്തിക്കുന്നും, ഇന്ത്യൻ നിന്നുവേണ്ടം ഇഷ്ടമാനത്തെ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്! അതുവായശ്രമം യ വെളിച്ചും കിട്ടവാനെന്ന് അഭിമാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടാണ്! ശത്രു മുമ്പുവും അതിന്റെ മുലവും, എച്ചിട്ട് കിടക്കുന്ന എന്നൊരു അംഗത്വത്താജന്മാനവോ ദുര്മാ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുത്തുന്നില്ലോ എന്നതു. താണ് ഒരു വൈജ്ഞാനിക കാണ്ണനും! നാലുദിവസം മുമ്പു സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന തുമാൻ ‘ബാഹ്യറിസ്റ്റ്’വേദാഡി അലയൻസി’ന്റെ എടുപ്പം വാർഷികമിന്നാഭ്യാസ ത്തിലേയ്ക്കും” അച്ചുകൊടുത്തു സദ്ഗോശത്തിൽ, ഇന്നതെ ലോകാന്തരിൽ മതാതിന്റെ അത്രാവശ്യകതയുണ്ടിച്ചും ഉസ്ത്രിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്! “ശരിയായ മതാഭ്യാസത്തിന്റെ ഘനാശ്ലാരണവും, മതം സാമ്പിക്കാനും ശാശ്വതസ്ത്രങ്ങളും കൂടി പിഡിക്കാനും മുൻ

യും മലുക്കസമാധാനത്തിനും എററവും ആവശ്യമാക്കുന്ന കാൻ. പബ്ലിക്കേഷൻ ചാന്ദ്രചാന്ദ്രകുമാർക്കുന്ന മരിപ്പ് രാഷ്ട്രീയപരമായ അനുഭവവേദ്യാല്പാതികനാ; ഒക്സ്ഫോർഡു' ലുന നൈറ്റേല്പും അനുഭവിക്കേപ്പട്ടിക്കൾക്ക്. ആ സ്പോതനയ്ക്കുന്ന മനഷ്യരും ഒദ്ദേശിക്കേതും ഏതു നാശകാരി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, ഏതു നാശകാരി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു. ഉന്നശ്ശുകുതജ്ഞായ ഗവർണ്ണമന്നുണ്ടിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു, കാരിക്കാക്കുന്നു ലുനം അല്പുംപ്രാണിയി നിലനിന്മിച്ചും മനസ്സുകൾക്കി കീഴിച്ചത്തിനി ദരിക്കുതായ ആ കുലം തപരിതപ്പേട്ടണ്ണേ എന്ന തൊന്തരു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു! ആല്ലോത്തിക്കാഡി വിഭേദം ചുണ്ടാ സിഖിച്ചുവല്ലപ്പാതെ രാഷ്ട്ര അസ്ഥിര ഒരു തിക്കായ ചുണ്ടപ്പെട്ടും നിലനിക്കുകയാണെന്നു വീണ്ടുണ്ടുകുന്നു തോ, അല്ല."

അംഗമരിക്കാൻ, കേവലം സാമ്പ്ലീക്കുട്ടിരഭിംബാ നട്ടുകുറിച്ചുമായ ഒരു 'മാനൃത'യുംവേണ്ടി, കൊറിയും യുഖം അനുരംഭിക്കുകയും, അംഗമരിക്കായും സർവ്വാസ്പവും തനിക്കയീനമാക്കിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സിഡൻഡ ഭൂമാനാണ്; മേൽ ഉല്ലരിച്ചു സംഭന്ധം അയച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സംശയിച്ചുപോകം! ഇപ്പോൾ ആറുംബാംബാംവും എറിഖിപ്പിച്ചു മുന്നാണെന്ന്, ഒരു മുജൻ ഭേബാംബുംബാക്കാനും മാറ്റശാക്കി ആ സിറംകോടാഡാഡോളുള്ള ആവശ്യപ്പേട്ട ഭൂമാനാണെന്ന്, ഒരു മുജൻ ചുംബക്കും മുജൻ വജ്രഭാർത്ത, രാജ്ഞിജും, ഉത്തരവും ഗൃഹത്തിജും, റൂപതിയുടെ ഉത്തരവും

യും, എത്ര അകന്നാകന്നാം അങ്ങോള്യം സ്വർഖിച്ചും
ഞ കൂടിയുന്നതനും സുതരാം സ്വീച്ചുമാകന്നണം! സ്ലാ!

ഒന്തിംഗൻറ പാവനനാഭത്തിൽ, എത്രയൊ
ക്കെ മത്സരങ്ങളും, മാറായുമഞ്ഞളും, വിപ്പുളവങ്ങളും
ആക്കെക്കാലകളും ഉണ്ടായിട്ടണഞ്ഞിലും, ഏല്ലാമതങ്ങ
ളടക്കും അടച്ചിക്കിൽ കിടക്കുന്ന ശാശ്പത്രസ്ത്രങ്ങളും,
ധർമ്മശാസനങ്ങളും, അവണ്ണില്ലും അത്യാരഥായി
നിൽക്കുന്ന മത്തുവൻറ അതുപ്പൂതമികഴിഞ്ഞതുസയും
തല്ലിക്കളുണ്ടാലും വിത്രോഫിഷാതെ വിലപുകൾ, ,
വിജ്ഞാനത്തിനും വിത്രുലുമായ വിചുലിഡാവത്തി അ
അക്കയഭാഗസ്ഥാടം, അചിന്ത്യശക്തിയോടുംകൂടി എ
നാം പ്രവർത്തിക്കുകയും, ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല! ഇന്ന
തെന്തെ അസുര സന്ധത്തിനുംരാജും, അതിനും ലഘുി
ക്കായിക്കൊണ്ടുള്ള പെശാചികയത്താംഞ്ഞിട്ടും
പരുവസാനം, സാതപികവും സാവത്രികവുമാണ് ഒരു
ദ്രോഗയായിരിക്കുമെന്ന തീർച്ചയാണ്. അതും,
എന്നാണെന്നം, അതിനുമുഖ്യാഖി എന്തല്ലും ഭര
ന്തപീഡകൾ ലോകം അനാഭവിക്കുണ്ടിവരുമെന്നം
അതുകൂടം പായുവാം സാഖ്യം. ഒന്ന നിശ്ചയമാണ്.
രാഷ്ട്രം എത്രയൊക്കെ ഉത്തരവിന്റെ മുഹാഡും, രാജ്ഞി
അതിനും പരമവിജയം ഉത്തരവിന്റെ മുഹാഡും തന്നെയാ
യിരിക്കും!

ഇന്നായിപ്പത്രധനം

സമുദായശാസ്ത്രവിശാരണനായ ദരാറ പറഞ്ഞി
രിക്കുന്ന, ഇത് യുഃ, ജനക്രമുട്ടത്തിന്റെ യുഗമാണെന്ന
നം, ‘കുട്ട’ത്തിന്റെ, എന്ന പദത്തിന്റെ പ്രയോഗ
തതിനാണോ പ്രാചീനപ്രാചീന കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും. ‘കുട്ടങ്ങ്’ലെ
ശരിച്ചു പഴയ ഒക്രളുചരിത്തിൽ പല പ്രസ്താവ
അഭ്യർത്ഥിക്കും. ‘നാട്ടകുട്ടം’ എന്നായിരുന്നു ‘ഒക്രളുപാർ
ലിബഹൻറി’നതന്നു—അംഗല്യക്കിൽ, ഒക്രളുത്തില അ
നാതെത : ലോകസഭയ്ക്ക് തന്നു പേര് നല്പിച്ചിരുന്ന
തും. എന്നാൽ, അതു നാട്ടിന്റെ ‘കുട്ടം’ (സഭ, സഭമു
ളനം) എന്നതിൽ കവിജന്തതായ ‘നാട്ടകായം കുട്ടം’
എന്ന പറഞ്ഞാവുന്ന, ജനക്രമുട്ടത്തിന്റെ തീക്ഷം തിര
ക്കം നിറവുത, നിശ്ചയനായി.നാല്പാത്ത, ചഭം ‘കുട്ട’
മായിരുന്നില്ല. ‘കുട്ടം’ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥ
തതിൽ, അചുടക്കമില്ലായ്ക്കും, നേതാവില്ലായ്ക്കും, നി
ശ്ചിതപരിചാടി പോരായ്ക്കും, കാഞ്ഞംബോധം വേണ്ടി
ഭേദതാളില്ലായ്ക്കും, അംഗീകരിക്കേണ്ടിനു പ്രവർത്തന
പദ്ധതികളെക്കരിച്ചുള്ള നല്ല വിവരമില്ലായ്ക്കും അവ
യുടെ സാത്പരികാംശങ്ങളെക്കരിച്ചുള്ള വിനിപോലു
മില്ലായ്ക്കും ഇങ്ങനെ അംഗീകാരം ഇല്ലായ്ക്കുകളും,
വളരെ വല്ലായ്ക്കുള്ളടേയും ഒരു സമാഹാരംകൂടി ഉം
കൊള്ളുന്നണ്ടും. ആ അത്മവ്യാപ്തിയെ ഉള്ളിൽ ക
രതിശാഖാഭാക്കാൻ മേൽപ്പുകാരം ആ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ,
ആധുനികകാലത്തെ ‘ജനക്രമുട്ടത്തിന്റെയും’ എന്ന

നാമകരണം ചെയ്തിട്ടിരും. നമ്മുടെ അന്തിവ അപാ, ദിവസം ചെപ്പേതോടു അതു അഭിപ്രായത്തെ സാധുകരിക്കാം ദ്രാശാപ്പട്ടം തുകയും ചെയ്യേക്കാണി രിക്കൻ.

എന്നതെ വു തന്നാറ്റപ്പത്താബലുട്ടത്തു നൊക്കിയാലും കാണാം, ‘ജനക്രാട്’ ത്രിഖണ്ഡൻ വർല്ലിച്ചുവരുന്ന വിവിധ സദ്ധാരണ വിക്രിയകളും ചെറിയ ചുഡ്യും വിവരങ്ങൾ; ക്രൂഷ്ണ ശവർച്ചുകൾ, ക്രൂട്ടിക്കാലകൾ, ക്രൂട്ടം ചേന്നിട്ടു പാറിച്ചടക്കകൾ, പ്രധാനങ്ങൾ, പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ, ജാമകൾ, വാദങ്ങൾ, പ്രവൃത്താവനങ്ങൾ, പ്രമേയങ്ങൾ, പ്രാതിരഞ്ജിത്വം പ്രതികാരേച്ചു യോച്ചക്രടിയവയും ‘നാനാവിധിങ്ങൾ’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രാണിക്കൾം കേരിക്കാതു പാതിനേരായും വിസ്താരങ്ങളിൽ, വിവരങ്ങളിൽ! അവയ്ക്ക് ഘറമേ വർദ്ധിച്ചലുണ്ടുകൾ, ജാതീയസംഘടനകൾ, രാഷ്ട്രീയ അട്ടിമറിയുമ്പോൾ, സാമ്പത്തികതകിടംമറികൾ കൂടി ഒരുപാടുകൾ, വൃഥാവസാധികപരിവർത്തനങ്ങൾ. കുറിച്ചു കുറിച്ചിരിപ്പുകൾ എന്നിങ്ങനെ തുടർച്ചിം ചോരായും! അകപ്പാടെ ഭോക്കിയാൽ, ‘ആ മും കാറിയും,’ ‘തരിയും തെരിയും,’ കേഷാഭവും ആകേഷാഭവവും അപ്പാതെ, നാട്ടിലെങ്ങം നന്നാഡില്ല. ഒരുപ്പാം അനിയുംതാം, ഒരുപ്പാം അനിയന്ത്രിതം! ഇതാണ് ജനക്രാട്ടിക്കൾ ആഗവക്ഷണമാണി മേലുറഞ്ഞ ശാസ്ത്രകാരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു! അതങ്ങിനെത്തന്നെ അംഗീകരിച്ചാലും ഇപ്പുകൂലും, ഇതു യാം ‘ജനക്രാട്ടിക്കൾ യുദ്ധമാണെന്നും, അതു യുദ്ധം’

ഉത്തര മേല്പറ നന്ദിവ പലതും അനിദിവവേദ്യങ്ങളാണെന്ന നാം, മനമല്ലാമനന്നോടെയെങ്കിലും നാശിക സമർ ആകൊടുക്കേണ്ടിവയും.

ഭാരതഭാഗവതാദിമഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ, യുഗാന്തവ മഹാജ്ഞങ്ങളും, കലികാലാനിദിവങ്ങളും മറ്റും വിവരി ശ്രീകൃഷ്ണ തിരു ത്രണാഭ്യന്തര കാഴ്ചകൾ പലതും സൗച്ചിപ്പി ആകാണുന്നണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ, യുഗാന്തലക്ഷ്യാജ്ഞങ്ങൾ തുടർന്തുക്കാരം ചിലതും കുടിയുണ്ട്:

“കാഡിൽ സ്ഥാഷിചവ ഉർന്മിച്ചു പജ്ജിക്കാൽക്കാഡാപുട്ടിച്ചു
കുസല്പിപ്പാതപാംഗ്രൂപമെന്നോതും നാഡിക്കെട്ടവർ
കാരം കേരാക്കിപ്പോരാഡചോനാൻ ഒരാരാക്കി—

ഹയവിപ്പോരാഡ

കോതന്നും യബവും ചോറായീ, നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ
നാട്ടുകാർ മോദവിറിച്ചു വേദം വിഞ്ചക്കം ദിക്കാലികൾ
യോഗിവിപിഞ്ചക്കം നാതികളുമിമ്മിട്ടാക്കം യുഗക്കവയേ
അന്ത്യസ്ഥലപ്പരത്തിൽ വംണിച്ചു ഉല്പരന്ത്യത്തിൽ വംണിച്ചു
ഹലിഗിൽത്താഴുന കില ശിൽറ്റുചീക്കം മത്ത്യരംകൈയും
എവജം ചോരവംഗ്രൂഹാർ തങ്ങളിൽചുഞ്ചുമേറിച്ചു
വിതച്ച വിത്രുവിജു താ ചെരുപ്പുക്കാർക്കര വുലും
നാടക്കാന്തനാനിലപ്പുംകാ കരാഡാ ശ്രദ്ധമാദ്ധ്യം
കലികാലം വജംകാലം കുവിച്ചപ്പാതെ ശിപ്പോരാഡ
ചെങ്ങംപൊയ ചെങ്ങംപൊയ, ചെങ്ങംമാരി ചെങ്ങം
കുംബവാം, സ്വംതമ്പർ, ലുണ്ണുനാർ, ക്ഷുദ്രനാൻ, ക്ഷുദ്ര—

സാധനം

“സത്യം ധർമ്മം ബെട്ടിഞ്ഞും വ്യാപാരം വ്യാഖ്യാരവും”
എന്നിങ്ങനെ വളരെ നീണ്ട വിവരങ്ങളാണ്, ‘യുഗാന്ത’
തന്ത്രങ്ങൾഇലും, ‘കലികാല’തന്ത്രങ്ങൾഇലുംകാണുന്നണ്ട്!!

പലതും നമ്മൾ അത്തരം ജനിപ്പിക്കുന്നവ; നാമു ലജ്ജിത്തും കോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു!

ഭാഗവതം പ്രാദശസ്ത്രന്യത്തിലെ രണ്ടാം അംഖാധിക്ഷിതിലും, ഏതാലും ജീവിക്കാവുന്നതു കാണുന്നതും കാഴ്ചയും. “യർമ്മം സത്യം സംശാചരണം മുതലായവ എങ്കിലും മുൻനാനന്ന ധനാത്മകിനം രക്തിക്കുടാളിരിക്കും. വിവാഹം ശ്രദ്ധം, ക്ഷമവും വംശവും, ആചാരവും അനാധിക്ഷിതവും ഒന്നം ഒന്നാക്കാത്ത ഒക്കപ്പലമായ കാമകളിക്കൂട്ടാളിരിക്കും. അനാപ്പൂജ്യി, അതിപ്പൂജ്യി, അകാലവും ഏനിവകളാൽ നാശവും നഷ്ടവും സംഭവിക്കും. വിശ്രദ്ധം ഭാദ്യവുംകാണ്ട പീഡിക്കുന്നവർ മുട്ടം. ക്ഷമവും ചതിജ്ഞം അക്രൂരവും ഹിംസയും വർദ്ധിക്കും. രാജുക്കന്നാർത്തന (ഭരണാധികാരികൾ) തട്ടിപ്പറിക്കാതും തകരാറുകാരുകളായിരിക്കും!”

ഭാരതഭാഗവതാദികളേ അവലംബിച്ചു, പിണ്ഡാലംതു കവികളും, അവരവരുടെ ‘സരസപതീപ്രസാദം’പോലെ കാലിക്കാലവർണ്ണനകൾ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്; മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭാരതത്തിലെ എല്ലാഭാഷകളിലും! ആ ക്രൂരത്തിൽ നമ്മുടെ ക്ഷമയുന്നപ്പും മുൻപന്തിയിൽത്തന്നെ വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്! ഇന്നാത്തെ ‘ജനക്രൂരത്തിന്റെ യുദ്ധത്തിന്റെ വർഗ്ഗനകളാണോ, പണ്ടുത്തു മഹാകവികൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതുനും തോന്നാം, അവരുടെ വർഗ്ഗനകളും ഇന്നാത്തെ അനുഭവങ്ങളും തഞ്ചിൽ തട്ടിച്ചുനോക്കുവാൻ! പ്രസ്തുത സമുദായശാസ്ത്രത്തെ സ്വാം ‘ജനക്രൂരയുഗം’ തന്നെയാക്കുന്നു, പത്രാജാനികരുടെ ‘കലിയുഗം’ എന്ന കാണിപ്പാന്താവേണ്ടി മുത്തും പരഞ്ഞതാണും”.

ജനക്രൂർത്തിൻറെ യുഗത്തിൽ ‘രസ്സുകൾ’കൾ കായിരിക്കുമ്പോതു പ്രാധാന്യം. അവയുടെ അരുരംഗിൽ, ഒരു പുഴയുടെ ഉത്തരവംപോലെ നില്ലുവേം ലാറ്റ് ചുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ടൈക്കറേഡും കൈവഴികളിലും ജാമകൾ ചേരുകയും ദട്ടവില്ലേങ്ങുമാണ് കുറക്കു തക്കച്ചുനാ കൗൺസിൽകൾ, തീവ്യപ്പുകൾ, അടിപ്പിടികൾ, അതുപോലെങ്ങും മുതലായവകളിൽ കലാൾ കയ്യും ചെയ്യുന്നു! ജനക്രൂർത്തിൻറെ അന്തരം ‘ഭാരത’ കുളി വിഭാദനം ചെയ്യാൻ നാമോക്ഷി—പലപ്പോഴിം അവർ തന്നൊയും—അതുകൂടിക്കയും തുമിക്കയും ചെയ്യാറെണ്ടജീലം, പലപ്രദിശങ്ങളിൽ പരിപ്രദാനതു വളരെ അപ്പു രൂപക്കാണ്. അതുകൊണ്ട് ‘ജനക്രൂർത്തി’ന്റെന്നറ സ്പാഷ് മനസ്സിലാക്കണമെന്തു് അത്യുംവണ്ണംബാണ്. പലപ്പോഴിം “ഭൂരി പെററുന്ന പരിഞ്ഞാൽക്കയറടക്കന്ന” തരകാരായിരിക്കും അതു ‘ക്രൂർത്തി’ലെ ഭ്രിപക്ഷവും. അവേശമാണ്, അറിവിനെപ്പോലും—അതുജീച്ഛായ—നിരത്തിക്കുന്നതും!

‘മാസു്-രൂപ്-മെൻറ്’ (Mass movement) എന്ന പരയുന്ന ‘ജനക്രൂർത്തിന്റെ-മുന്നേററം’ ഇന്നാന്തെയുഗത്തിൻറെ ഒരു പ്രത്യേകതയായുണ്ട്. ‘ജനക്രൂർത്തി’ ചുരുക്കാലാജീളിൽ പ്രാഥയുണ്ടായും, നില്ലേശ്വരം വും, നിർഭ്ലാഷ്ടും അഥവാനും. എന്നാൽ ഈ യുഗത്തിൽ ജനക്രൂർത്തി ചെവത്താനുപൂർവ്വം ശമ്പൂയമാനംഡിം സാഹസങ്ങൾക്കു സന്നദ്ധവുമാകുന്നു. ഒരു ‘ത്രക്കവ്’ത്തിന്റെരണ്ടും, ‘ചുഴിപ്പാറി’ന്റെരണ്ടും സ്പാഷാന്തരം

ചന്തുടിയതാകന്ന. അതിനാളെ കാരണങ്ങളിൽ ഈ ശ്രീ ടച്ചിൽ കഴിഞ്ഞ അതു രണ്ട് അന്ത്യാളുമഹായുദ്ധങ്ങൾ ജനക്രമ്മത്വവുമാക്കിവെച്ചുതായ പരിഭ്രാന്തി, പരിവർത്തനങ്ങളും പ്രധാന സ്ഥാനമർഹിക്കുന്നണ്ട്. യുദ്ധങ്ങളും വിസ്തൃവാദങ്ങളും മനസ്സുകേൾ 'സ്വന്ധ' തയയ്മാന സിക്കായ ആശ്രപാസവിശ്രദ്ധാസാദികരെ — അന്ന പ്ലാചി അലഘങ്കാലപ്പുട്ടുള്ളകയും, കടപ്പാശിവിനാ രൂക്ഷാഭിശ്രീ അന്തിമവാദം പ്രകയും ചെന്തുചെന്ന നിരാക്ഷപാഷാണം. സത്യയർഹാദികരേയും, സദാ ചാരമന്ത്രാംഗക്കുള്ളയും നിന്മാജ്ജനം ചെന്തുന്ന എന്നതാണ് ഒരു മഹായുദ്ധം പ്രവൃത്തി ഏററവും വലിയ അതു പത്രം. അല്ലാതെ കരെ ആളുള്ളകൾ മരിക്കുകയും ധനാ ദികൾ നശിക്കുകയും ചെരുപ്പുന്ന എന്നുള്ളതല്ല. യുദ്ധാനന്തരസംഖിയാനങ്ങളിൽ പുർജ്ജ്വലകൾ വിസ്തൃ റിക്ഷപ്പുട്ടുന്നതും, വ്യക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങൾ മരക്കേപ്പു ടുന്നതും രാജ്യം കരഞ്ഞിരുന്നതെന്ന ഏകാധിപത്യത്തി ഫലാ, അരാജകതപത്തി ഫലാ നിപത്തിക്കൊന്നതും ചരിത്ര സമാഖ്യാദി അന്തിമവാദങ്ങളാകന്ന. 'ജനാധിപത്രം' എന്ന കവച്ചും ജനക്രമ്മത്വിക്കേൾ കൂത്താട്ടുണ്ട്; അതു നിലപാതയും അവരെ സഹായിക്കുന്ന ചുവർപ്പാട്ടുകളും മല്ല. പ്രകേഖ, നിർഭാഗ്രവശായ പലപ്പോഴിനും വന്നുകൂടുന്നതും അഞ്ചുംബിനെന്നുണ്ട്! അതിനെ സ്വന്തത്തും പ്രാ പ്രാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന!

ജനക്രമ്മത്വത്തിന്റെ 'മനസ്സ്' സ്വശൈക്ഷിതമല്ലെന്ന രാത്രുണ്ട്, ചുപ്പലും, ചുവുഖാശാശാനാനം. ശാര ഡായ ഒരു 'ജനക്രമ്മ' തന്ത്ര പറഞ്ഞില്ലക്കി, 'മനസ്സ് എ

ററി,’ വഴിരത്നരിച്ചു, വിംപുവത്താഡിലേജ്ഞാ, അന്തുമ
ത്തിലേജ്ഞാ നാടിക്കുന്നതു പലപ്പോഴം എഴുപ്പുഥാണ്. അതിനാൽ ഉദാഹരണം സദി നിസ്ത്രാജാദവജാളിൽ
ഉംച്ചപ്പട്ടവയുമാണ്. ‘ഒപ്പുപ്പീപിയർ’മഹാകവി—
മനശ്ശൃംഗർ മനശ്ശാസ്ത്രം ഇത്താം മനസ്സിത്തതി മന
സ്സിലാക്കിച്ചുള്ള ഒരു മഹാകവി—ഒവരെയില്ല. അദ്ദേ
ഹത്തിനാൻറു ലോകകാത്തരമായ, ‘ജൂചിയസ്സ്’സീറാർ
എന്ന നാടകത്തിൽ, ‘ജനക്രൂട്ട്’ത്തിന്റെ ‘മനസ്സി’
നീന്റെ മനോഹരവും, അവിസ്ത്രണാനീഷ്ടവും ഒരു സ
ജീവചിത്രം സങ്കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്! ‘ശിനാമൾക്കാരാഡ്’ ജന
ക്രൂട്ടണിന്റെ, ‘മനസ്സഭാരി’ മരിച്ച തരത്തിലും
നാ ‘മാക്സ് അന്റാബാൻ’യുടെ പ്രസംഗവും അതിന്റെ
ഫലവും! സീസറു വധിച്ചു ‘ബ്രൂട്ടസ്സ്’നെ അനാമോ
ദിക്കാഡും, തലച്ചിൽ കോട്ടേകയും, ചന്ദ്രവത്രിയാഡി
വാഴിക്കവാൻ വൈബ ചെപ്പട്ടകകയും ചെയ്തു ‘ജനക്രൂട്ട്’
തന്ത, ‘മാക്സ് അന്റാബാൻ’ എത്ര എഴുപ്പുത്തിലാണു
മരിച്ച ഭാര്യപിടിപ്പിച്ചു, അതു ബ്രൂട്ടസ്സിന്നതനൊ
എതിരായി, അ ശാശ്വതയും തുട്ടകാരയും കൊണ്ടാടു
ക്കവാൻ ‘കണ്ണം കരയുചിപ്പാതെ’ പായുനാവരാക്കി
തന്തീക്കുന്നതു! അങ്ങനാണീയുടെ, തദവസരത്തിലെ ജ
നക്രൂട്ടങ്ങനാട്ടള്ള പ്രസംഗം, വിഘ്രഹാത്തരവും, ‘ജന
മനസ്സിന്റെ’ അപൂർവസ്ഥിതവും, അവിശ്രദ്ധിയവ
മായ അസ്ഥിരഭാവത്തെ പ്രകടമാക്കുന്ന, ഒരു നന്നാംത
രം ശാസ്ത്രിയ ഉദാഹരണവുംബന്ന. പ്രസംഗത്തി
നീന്റെ സുപ്രസിദ്ധദായക ചൂഡ്യാ അന്തർപ്പവനതക
ളിം—പ്രശംസ, പ്രജാദനം, ഫ്രേംബം, ഭീഷണി,

അടങ്കപ്പുൾ മുതലാവവ—ഒവണ്ടിനുപോലെ ഏടക്കപ്പുൾ താഴിയും, വിവിധ രസങ്ങളെ അരവശ്രൂനസരനാം പ്രദ റിപ്പീച്ചും; അഭിനയവിഭജപനായിരനാ മാക്സ് അതു ന്റെനി ചെയ്യുന്നതായ അതു പ്രസാദം, ഉറുഭാവം ഉണ്ണപ്പ ലിപ്പീച്ചുകാണ്ട്, ബുട്ടക്സ്‌പക്കുപാതിയായി വത്തി ചീരനാ ജനക്രമുട്ടത്തെ, അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ തെൻ്റെ കയ്യിലെ നന്ദനയെ കളിച്ചേണ്ടാക്കി മാറ്റുകയെന്ന ചെയ്തു. അതു തേയാതെന്നും, മാധ്യാത്തത്തുമായ ഒരു ശാ ശ്രദ്ധച്ചിത്രമാകന്നു; ജനക്രമുട്ടത്തെ വിശ്രദിഷ്ഠാൻവ തെളിഞ്ഞു തിന്നുന്നു എന്നും വിത്രും! ജനക്രമുട്ട ത്തിന്റെ ‘മനസ്സ്’ ഭർത്തുലവും, ബാലിശവും, ഓളംത്തി ലെ ദൈഡാജപ്പോലെ ഏഴുകന്നതും അതെന്നും പ്രവൃത്തി പിശ്ചനാ ഒരു പ്രസിദ്ധമിത്രം!

‘ജനക്രമുട്ട്’ത്തിന്റെ അതുരംഭം, മുമ്പുപാത്തത്തു പോലെ വകുപ്പര നിസ്സാരമായിരിക്കും; ഏതാനം ചീ ലർമ്മാതു കുടി ചെന്ന് താഴിരിക്കും. വഴിക്കുവഴി അതു കൂകുറം വന്നുചെന്ന്, ‘ക്രൂട്ടത്ത്’നു വലിപ്പുവും, ശക്തി യും, പരസ്യം ഉറപ്പും വർദ്ധിക്കുകും. അംഗീകാര കുട നാവരിൽ ഭ്രഹ്മപശ്ചവും, എന്നും ഏതും അറിയാതെയും, ഏന്തിനാനും ധരിക്കാതെയും, ‘രൈ രസം’ ഏന്ന നിലയുടുക്കുന്നതും ചേന്നിട്ടുള്ള വരായിരിക്കും! ‘ക്രൂട്ടത്തി നീൻ മനംശാസ്യം’ അവക്കം ബാധകമാക്കുകയും, അര വാങ്ങം ‘ക്രൂട്ടത്തിൽ ക്രൂട്ടക്’യും, അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നാവരെന്നോ, പിന്നൊക്രൂട്ടിയവരെന്നോ മണിന്നു ഉംഖ റൂത്രൂസങ്ങളുണ്ടും ക്രൂട്ടാതെ ഏകപ ക്ഷണംശാശ്വി, ഉ ഭ്രേംജങ്ങളും ഏറ്റവുംപാടി, അതുരോടും

എറുവുള്ളാൻ തന്നുവരുത്തുവരായി, മലവരുള്ള തരിശ്ശേരി ഫുക്കിൽപ്പെട്ട് ഉരക്കാഷണങ്ങൾക്കുപോലെ, മുന്നാററ തനിനു മുതിരുന്നു! എന്നൊരു തെളിവുകപിലാബു' അതുപുതിയിൽ അതുരോ ഉയ്യേലാഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനും ചുപ്പിയും, പ്രതിലുപ്പനിയും, പ്രതിലുപ്പനിയുടെ പ്രതിലുപ്പനിയും അതി അഞ്ചിത്തനും, അതു പോർവ്വിളി ഭോ, വെല്ലുവിളിയോ, അവകാശവാദമോ എന്നൊന്നാണവച്ചുാൽ അതു്, ഏപ്പോ കാസ്റ്റഡ്ലിലും കിടന്ന കരഞ്ഞുകയും, അതുകാശത്തെ മുവരിതമാക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതു ശബ്ദുകാലാഹലത്തെനും, ക്രുട്ടത്തും അതുവു ശജനകവും, വിപ്പുളവോന്നാദസംഭാഷിവും അകുന്നു; അന്തോടൊപ്പും, ഇന്ത്രുട്ടുവും അംഗുഖ്യുവും, അങ്കുമ പ്രസക്തവുമായി ഗ്രൂപ്പുപാന്തരപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മെല്ലാംത്തിനുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം ഇത്. എ. റോസ്സിനും 'സോഷ്യൽ സൈക്കാളജി' എന്ന ഒരു ഒന്നും തനിയിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'The Law of Suggestion' (ഉപ്പിച്ചുപറഞ്ഞ വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്ന രീതി) എന്നാതിനും ഒരു മാതൃകയായിട്ടുണ്ട് അതു വർണ്ണന നൽകിട്ടുള്ളതു്. ഇന്ത്രുട്ടുവത്തെ നൽകുന്നതിനും, തിരികെന്നതിനും സാധാരണ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന വിലും അതുവുംനാംബാക്കും; ഒന്നിനെ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞുക, സംശയിക്കാൻ സഞ്ചത്തും പ്രാതിരിക്കുക, സംഗതി സാരാംശത്തിൽ സ്വന്നതാർഹതയുള്ളതുപെട്ടുകാണുന്നതും നിർഭ്ലാഷമായതെങ്കിലുംബാധിരിക്കുക, അതു് കേട്ടപാതി, കേരംക്കാത്തപാതി, ഇന്ത്രുട്ടു—അടഞ്ഞന്നനു കേട്ട എന്താനുംവേർ മാത്രമാണ്.

യാലും മതി—വിഗളിപ്പിടിച്ചുംകു! അപസ്ഥിതിൽ വിവരിച്ചിട്ടിരുത്തും ഗമക്കത്രാവിന്നെൻ്റെ അനഭവം തന്നെയേയതുമായ ഒരു സംഗ്രഹിതി താഴേക്കുക്കിനു:

അന്നേകം ‘കെമിറ്റുറി’ക്കാരിയ്ക്കു ഒരു വലിയ സദസ്യ്, തൊനൊയേ പണിക്കൾന്തിനു ഘട്ടപ്പെട്ടിട്ടും ഒരു ദ്രാവകം നിന്നച്ചിട്ടിരുത്തു കൂട്ടിയായഞ്ഞതു ചൊന്തിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടും, സദ ഗൃഹരാച്ച പാതയിൽ: ‘വള്ളം ദല്ലും മഹായ ഒരു ചീതനാരംബം ഘട്ടപ്പെട്ടവിക്കുന്ന ഒരു ദ്രാവകമാണിനിലുള്ളതും’. തൊന്തിയിൽനിന്നും, അംഗീം എടുന്നു കയ്യിലുള്ള പഞ്ചിയിൽ പക്കുന്നതാണ്. വായുസമ്പർക്കത്തിൽ, ഒരു മിനിട്ടിനശേഷിൽ അതു ഭർഖ്യം വഹിക്കുമെന്നാണു പറയപ്പെട്ടുന്നതും എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടും തൊന്നു പത്രക്കു പത്രക്കു ആരു കൂപ്പിതുന്നും, മുഖം മാററിപ്പിടിച്ചു സപ്ലാം ആരു പഞ്ചിയിൽ പകർന്നു, ഭർഖ്യം ഏനിക്കുപ്പാഡിതനെന്ന അ, ഓഡേപ്പെട്ടതായി നടിച്ചു തൊന്നു മുക്കുപാത്തുക ചെർട്ടിക്ക ഭാവിക്കുക മുതലായ ചില ഗോപ്പികൾ കാണിച്ചു. പതിനെം്പതു സെക്കന്റു കഴിഞ്ഞുപൂണ്ടാം, സദ സ്വര്ത്തയിൽ ഒരു നല്ലം അവക്കും, ഭർഖ്യം അന്നഭവപ്പെട്ടതായി പ്രവൃംപിച്ചു. നിശ്ചയിക്കുപ്പെട്ട ഒരു മിനിട്ട് കഴിഞ്ഞുപൂണ്ടാണെങ്കും, അവിടെ കുടിയിൽനെവും രൈഡാം മുക്കുപോത്തി, ‘വല്ലാത്ത ഭർഖ്യം’ എന്ന സമ്മതിച്ചു വാസ്തവം എന്നാണെന്നനാരിയാമോ? ആകൂപ്പിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, തൊന്നു പഞ്ചിയിൽ പകർന്നതും വെറും പള്ളിവെള്ളിൽ മാത്രമായിരുന്നു!! മാത്രം താരുത്യാസങ്ങളായാലും; മനസ്സുരരാക്കു എറ്റവും

ക്കേര, ഈ സുവാദക്കിനു വശംവദരാക്കുണ്ടോ!! രാഷ്ട്രീയഹാർട്ടികളുടെ മെത്താനപ്രഗംഗങ്ങളിലും, ജാമകളുടെ യാത്രകളിലും ക്രൂഡേചെൻഡുള്ള പ്രക്ഷാഭങ്ങളിലും ഒപ്പാം, ഇ സജീവപ്പുൾ—വംഗം—അറസ്റ്റപ്രചോദനം—ഭോഗ്യത്വരാജ പ്രവർത്തിക്കാതായി ക്കൊണ്ടും, മുമ്പുപറത്തെ വിവരണത്തിൽനിന്നും, പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ട് സംഗതികൾ, സോഫ്റ്റ്‌വൈബ്രേഷൻസ് എന്നാമത്രും, അതുപുറമുള്ള ഒരു ചൈരം ചൈരം മുള്ളുള്ള ഒരു ‘കെന്റിസ്’റററിക്കാരാം; അതുകൊണ്ടും, അരംബം പാശുനാതു തീക്കളും വിശ്വപ്രസ്താവക്കാരാം. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഭേദാധിക്രമം കൂടിയും കൂടിയും രണ്ടും അതുപുറമുള്ള ഒരു ചൈരം ചൈരം ചീലർക്കുടി വിശ്വസിച്ചേരും അല്ലാതെന്തേരോ അതു അനുഭവത്തിനു സാക്ഷ്യാവാഹിയും. അതുകൂടും, അതിനു ശക്തിയും വ്യാപ്തിയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതു മാറ്റുന്നതുനാശനാശിയാണുത്തേരും ചെയ്യും. വിപ്പുലവകാരികൾ ഇന്നും ക്രൂഡേചെന്റുടെ മെത്താനപ്രഗംഗത്തിലും, ഇ രണ്ട് സംഗതിയും നൂക്കുമ്പുറികൾക്കു കാണാവുന്നതായിരിക്കും!!

III

മനസ്സുക്കാശഭേദങ്ങളുടെനുസരിച്ചു പറയാം; വിവേകാനന്ദജീവിയും അധികാരിയുള്ളതു വികാരവിചയയത്പരമാക്കുണ്ടോ! എറണാകുളംകായൽ തീപിടിയും എന്ന പറയേണ്ടവർ, പറയേണ്ടവിധം ഒരു വബ്ദിയും ജനക്രൂട്ടേരുതു പറഞ്ഞാണും, അവരിൽ ഭാരംഞ്ഞാണും, കിട്ടി

യ പാതവും മട്ടത്തു, തീ കെട്ടത്തുവാൻ നാട്ടേന്നവരെ,
ഈ ഭാനാസിക ദരാഗത്തിന്റെ സ്വപ്നാവശ്യങ്ങൾ ചുറ്റു
വിഭജിപ്പിച്ചും കാണാവുന്നതാണ്. വികാര
ത്തിനു തീ കൊട്ടക്കവാനാശി കഴിവുണ്ടാക്കി
ജനക്രാന്തിന്റെ അടുത്തിന്റെ അവസ്ഥയും; വികാ
രങ്ങളിൽത്തന്നെ, അതിതരുണ്ടായവയും അല്ലാത്ത
വയ്ക്കാണ്. കോപം, അസൃഷ്ട മുതലായവ എഴുപ്പ്
ത്തിൽ അല്ലിക്കാത്തുനാവയാണ്. ഒരു, കാരണം, സഹ
താപം മുതലായവ മാറ്റായ തരത്തിൽ മരഞ്ഞാന
പെട്ടുനാ പരിമേഖിക്കുന്നവയാണ്. ഇവയിൽ ഏ
തിനെ ചാണ്ട്, ഏപ്പിനെയാണ്, ഏതു ദാളമാണ്,
ജപവിപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന നിശ്ചിക്കുന്നതിലും, അ
തിനെ പ്രധാനിക്കുന്നതിലുമാണ് ‘മിച്ക’കിടക്ക
നാൽ. വികാരത്തിനു തീപിടിച്ച ജനക്രാന്തി, മാലി
നായ ശ്രദ്ധനേപ്പാലേഷാക്കിത്തീർന്നു. അതുകൊ
ണ്ടാണു ജനങ്ങളെത്തരു ശാന്തമാണു, മന്ത്രക്കാ
രാഖിഷ്ണാലു, ഏതുകിയ ‘ജനക്രാന്തി’ ഒപ്പേപ്പ്
ഭണ്ടുനാ ഒരു വികുതസ്തപമായി കജതാപ്പുടുന്നതു്?
പണ്ണഞ്ഞമില്ലാതിരുന്നു, രെറയ്ക്കേനാക്കിയാൽ അവ
രിൽ ആകിം മുവില്ലാതിരുന്ന ധീരതയും, ക്രൂരതയും,
അക്രൂഹവാസനയും അപ്പോൾ ജനക്രാന്തിലെ ഏതു
‘ജന’ത്തിനും ഏവിടെനിന്നുന്നില്ലാതെ വന്നുവേ
ഡനുാണു!!

ജനക്രാന്തിന്റെ ‘നായക’ന്റെ കാല്യത്തിലും
ഞ്ഞ ചില വിശ്രാംങ്ങൾം, ‘ലീഡർഷാർ’ രണ്ടു തരത്തി
ലാണ്. ലഹരി മായും മുന്നാറം മുട്ടാഡിയ ജനക്രാന്തി

അതിരിൽക്കാനും അമുഖം നിയാസകരാൻ, ഒരു റായാലും ശരീരാധാലും എഴുകിത്തുടങ്ങിയ ജന മുദ്രയിൽനിന്ന് ആലുഡുന്ന കൊട്ടാശി ഒരു വസ്തുവോ, അതേപോൾ മുടിഭേക്കഴിം. മുമ്പ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നായാലും, അപ്പോൾ പെട്ടെന്ന കടന്നാകുടിയവനായാലും തൽക്കാലിന്തയും ഒരു നായകൻ അപ്പാവാലു മാണം. അപ്പിനന്ന ഒരു വനക്കുടാതെ—അവൻ ഭാസനോ, അതാസനോ അതുനേരക്കിലും മാവാട്ടു—ഒരു ജന മുദ്രയിൽനിന്ന്, നിന്നോടത്തുനിന്ന് നീഞ്ഞവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല! അതായത് മനസ്സാനുത്തപ്പമാണ്. അതുകൊണ്ട് സാധാരണാട്ടിൽ, നായകനാണും രണ്ടുതരത്തിലും. കാലേക്രമിക്കുന്ന നിശ്ചയിലും നായകൻ; അവൻറെ പ്രസംഗം! പ്രശ്നവാദം! ജനക്കുടം അവൻറെ ആശത്രാനന്ദരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അപ്പിനെന്നുള്ള മുൻകരയതലോന്നാഭില്ലാതെ, ഒരു ദിവസിൽവെച്ചും, എന്നെങ്കിലും കഴുപ്പുമോ, അധിക്കരിക്കുന്ന ഒരിന്ദ്രപ്പാ, എന്നെങ്കിലും അനിസ്തിസംഭവംബന്നാകുന്നു, ജനക്കുടം ദക്ഷാഭിഷുവശാവുന്നു, അതുകൊണ്ടുനിന്നും. അപ്പക്കരുത്തുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ജനക്കുടയിൽനിന്നും അതിനുള്ള പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നു സ്പായം നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരവന്നോ കാരണത്തോപ്പോൾ തുരന്നുതന്നു തന്നെന്നുണ്ടാക്കി നേതൃത്വം നേരിട്ടുനിന്നും കാണുന്നു, അതുനേരക്കിലും പെട്ടെന്ന് ‘പൊന്തിവന്നു,’ അല്ലിനേലോ, പ്രസാദത്താരിലോ കയറിന്നും, അപ്പോൾനേരാനിയതു ചിചത്ര വിശീച്ഛപരാജകയും, ‘ശ്രവനാരടം’ എന്നും,

അവരുടെ ജന്മത്തിൽ, അനാമതപത്രത്തിൽനിന്നും സന്ദർഭത്തിലുണ്ടായ കാരണം ചെയ്യുന്നു. റണ്ടിനും, നശിച്ച നാട്ടിൽ ധരാളം ഉപാധരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഉടൻ അതു രംഗം മുഴുവൻ, മദ്രാവാസ്ക്രാഡലാൽ മുവരി തഥാകന്ന. എല്ലാ കണ്ണത്തിൽനിന്നും അവ പ്രതി ല്ലപനിക്കേണ്ടതും ചെയ്യുന്നു. ഒരു സംഗതി അപ്പോഴി, എപ്പോഴി വിനൃതിക്ക്ഷേപ്തുംപോകുന്നു. ഈ ദാദാവാ സ്ക്രാഡലാട്ടിനും, ഉദ്ദേശ്യവും പ്രധാനമായി, അവയെ വിളിച്ചുപറാത്തുകാണ്ടി വീർപ്പുഭൂതനാവു എം അനുവദിക്കുന്നതും കൂദാശാധർമ്മവിനകളിൽ നിന്നും അകററിനിൽക്കാം, കേവലം യത്രജൈപ്പോലെ, ശ്രൂക്കവിളിക്കുന്നവരാക്കിനിൽക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്നും, എന്നുള്ളതാക്കന്നു!! അതും, ഈ കളിയുടെ ഒരു ഉത്തരവാദിക്കന്നു.

‘പീ.ഡം കീപ്പ്’ കമ്മിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടിട്ടി സ്ഥാത്തവയം. ചീലപ്പോറ്റ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ കൂടി,—മുൻനിന്നുംകുടാതെ ജനക്രമാദം എല്ലാക്കയും ലീഡസില്ലാതെ വലായുകയുംചെയ്യുന്ന ഏല്ലാഞ്ഞതവിധുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ—പെട്ടെന്ന്, ലീഡസായി സന്ത്രയം അഭിഷീക്തനാക്കും, ലീഡസരെക്കെട്ടിയ സന്നോധ്യതാൽ മതിചരണും അതുവശംരുള്ളുന്ന ജനക്രമാദം, അവനെ ലീഡസായി അന്വരാധിക്കേണ്ടും, അന്നു ചൊം ചുറുപാട്ടുള്ളിൽ അവന്നും കുല്ലനക്കുത്തു സുഗ്രീവാജന്തകളുംയി അംഗീകരിക്കുയും ചെയ്യുന്നു!

ഒരു ജനക്രമാദത്തിലെ എല്ലാവയം ഒരുപാലെ ഫോയവാനായം, വിശ്വകരിക്കുള്ള മായിരിശാക്കിപ്പേരും

തീർച്ചയാണ്. അവയുടെ അഭാവത്താൽ പ്രാഥരാളി മനസ്സാവൽ, അല്ലെങ്കിൽ അവയാൽ സംശയാധിനിംഗാരായ വരും, അവയുടെ സുഖത്തെന്നും അകന്നനിന്ന വീ ക്ഷമിക്കവാൻമാത്രം മനസ്സുള്ളിൽവരും, അതു കുട്ടത്തിലുണ്ടാകാം. ഇന്ത്യൻ, അദ്ദേഹം ചായിത്തിന് വിപ്പുവ രംഗത്തിലെയും ചുറ്റുട്ടനാസമയം, അതുപോതു രണ്ടുകുട്ടിയാം, അതിനാളുള്ളിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒ ദിവിൽപ്പുറഞ്ഞെതു തരകാരിയ്ക്കിനു പലയം, പിന്തി റിജൽ പ്രായാലും അവരിൽ അധികപക്ഷവും ‘കുട്ടത്തിൽ കുട്ടനാ’തായിരിക്കും. ആവേശം ഒരു ‘പക്ഷിപ്പായി’യാണ്. കാവിടി തുള്ളുന്നൊഴിം, ഭജനക്കാർ മുത്തം വയ്ക്കുന്നൊഴിം മറ്റൊരും, പലപ്പോഴിലും, വെരുതെ കണ്ടുനില്ക്കുന്നു, അല്ലാം നേരുവക്കാൾക്കുംകുടി അവരോടു ചേരുന്ന തുള്ളുനും പാടാനും തോന്തി പ്രോക്കനംണു്!

ആരാധ്യമായ ഒരു ആളർശത്തിനുവേണ്ടിയാണ് വിത്തലപ്രകടനങ്ങളും വിപ്പുവങ്ങളും മറ്റൊരു ഒന്നാണ് ഹരിയിപ്പുട്ടനാതു്. എന്നാൽ മിക്കപ്പോഴിം അതെങ്കിൽ അസത്യമല്ലെങ്കിൽ, അർഥസത്യമാകും. ശ്രോഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന മിറ്റാവാക്കുങ്ങങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്കോലം മലഞ്ഞളിൽ അവയുടെ അത്മാത്തക്കരിച്ചു്, അവയുടെ പ്രചാരകനാർച്ചോളും പിന്തിക്കാരില്ല. പലപ്പോഴിം അവയുടെ പ്രാഥരാഗികതങ്ങളും, അന്നദിവ വോലുത്തേയയും കുറിച്ചും വിചാരിക്കാത്തയാണ്. അവയുടെ നാശത്തിൽ നാട്ടഞ്ഞവൻ വിപ്പുവകാഹാളം മുഴുവന്നപ്പെട്ടനാതു്! അതിലും പരിതാപകരമായിട്ടുള്ള

രു” ഇതാണ്: എത്തെങ്കിലും ദൈത്യൻ ‘നേതാവാ’ കുന്നേരേണ്ടി ചില സപ്തഘടനാനിബന്ധ അംഗത്വം അസംഖ്യക്കാരികളുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും വികാരാധിനിരായ വിപ്രാർത്ഥികളുടെയും ഒപ്പിൽ പ്രഭർജ്ജപ്പിച്ചു” അവരെ റൂദ്ധാധിപ്പിച്ചു, കത്തവൃവിമുഖരാക്കി നീറ്റുലജിള്ളേയ വിപ്പവഞ്ചെളു വിളിച്ചുവരുത്തുന്ന എന്നാളുടെനാണ്! ദിനംപുതി എന്നാപോലെ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അത്തരം പ്രകാശാഭാസങ്ങൾ ചൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുകയും, അവയുടെ തിരഞ്ഞാലകളിൽകൂടി ചിലർക്ക് ‘നേതൃത്വാന്തിരവും’ നീനിനിനെയുള്ള ചെയ്യുന്നതു നമ്മൾക്ക് അനഭ്യവശാന്തരപ്പാ പണിച്ചടക്കാർജാമായ നമ്മിൽ, തെരിപ്പുസംഗമവരം, സാധാരണസത്രാഗമം, നീരാഹാരസത്രാഗമം, ടെച്ചിഡിൽ അതുപരിപ്പാവിശ്വാസം ചില കാഞ്ഞങ്ങൾ സാധിക്കുന്നു, സാധുക്കളും ‘കാലാധിപ്പട’ യെ പിഠിച്ചുവിട്ടു ഇതാണ് പരക്കേയുള്ള അവിച്ചും അനഭ്യവശാന്തരം.

IV

എററവും പരിഷ്കൃതനാം വില്ലാസവന്നനഭായ...മനശ്ശുഭാംഗരാജും ‘ഉപദേശാധികാരിസ്ഥി’, എന്ന പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രജ്ഞനാർ പറയുന്ന അറുപ്പത്രവും അംഗത്വാവുമായ അടിത്തക്കിൽ—അവൻറെ ടുവിജന വാസനകളുടെ അതുകൂട്ടുകയായ ഉപാധികിൽ—സംസ്കാരത്തിനു ചേരാത്ത പലതും—പല മുഗ്ഗിഞ്ഞ ക്ഷേത്രം—അടങ്കിക്കിടക്കിന്നണ്ട്. മദിച്ചു കതിച്ചു മുഴുന്ന ദന്തം ജനക്രൂരത്തിൽപ്പെട്ടാവായ സംസ്കാരസന്ധി നാലു പുംബം, മേച്ചാ കീഴിംങ്ങനാശാനത് അതു വെത്തി,

പിടിച്ച ജനക്രുംതിരിൻ്റെ അദ്ദോച്ചരണ സ്വപ്നാവ തിൽ ലഭിക്കേണ്ടിയും, സ്വപ്നം ഒരി അല്ലോ വിവാഹിക്കാതെത്തുംകൂടി, മുഖാശുചിത്രം പ്രചർണ്ണിക്കേണ്ടിയും ചെയ്യും! സാമ്പാദികലഘനകളുടെ ചരിത്രം ഗോഖിഡാക്കി ഇതു സ്വീകൃഷ്ടം ആക്കാനാതാണ്. ‘പത്രവിനെക്കുണ്ടാണ്’ എന്നപറഞ്ഞു വലിച്ച ഒരു വർദ്ധിച്ചാംബല്ലും—മുപ്പീരുകളിൽ മുഖിച്ചുകൊണ്ടാണ്; ഇങ്ങവശത്തും പച്ചം, മറിപറുകയും, ചിലർ ദരിക്കുകയുംചെയ്യു. എപ്പോം ശ്രദ്ധിച്ചതിനാദ്ദേശം, അനേപച്ചിച്ചുപ്പേപ്പാം, കൊന്നതു പത്ര വിജഗ്രാമം, ഒരു പേപ്പുടിരിയാണെന്നു കാണ തെളിഞ്ഞു. ഇങ്ങിനായാണത്തും സംഭവിച്ച കൊണ്ടിരിക്കാം! വിച്ചുചൂടുക്കി ഇടക്കാനുംതിൽ—നാമ്മാട മുഹമ്മദിലും മറ്റൊരു തുടർച്ചയും ‘ആചക്കിസിംഗ്’ യാട കാഞ്ഞിരിൽ—‘ഓ ഷാർദ്ദ് സർക്കൂട്’ എന്ന ഒരു സൂനത ചിലപ്പോം സംഭവിച്ചുവായാൽ, കാക്കാപ്പുറ ത്രഞ്ഞാനാ, പൊതു വൈദ്യത്തശംതിപ്രചാരം വഴി തെററി, ദാഖിച്ചു അതുകൂടിത്തെറി, ആ വീട്ടുള്ളവനം അണിക്കിരിയാക്കം. അപ്പുകാരമുള്ള ഒരു ‘ഓ ഷാർദ്ദ് സർക്കൂട്’ അഞ്ചൻ, മിശപ്പോഴി, അതുപ്പുശാന്താക്കാജനക്രുംതിരിൻ്റെ കാഞ്ഞിരിൽ സംഭവിക്കുന്നതും.

ഇതുവരെ പറഞ്ഞതിൽനിന്നൊല്ലാം സ്വീകാര്യം അനീക്ഷിച്ചു അഭ്രാച ചീപ അടിസ്ഥാനത്തെപ്പാണ്. ‘ജനക്രുംതിരിൻ്റെ മനസ്സാനു’ തിൽ ഉംചപ്പട്ടിനാവായിട്ടും ഒരു ജനക്രുംതിരിലെ അംഗത്വം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏതു വ്യക്തിക്കും, അതിനുമുന്തും അവന്നാഭായിരുന്ന സംഭാവജ്ഞാനത്തെയും നശിപ്പിക്കും, നിഷ്പ്പിപ്പിക്കും അവൻ,

അത് ‘ക്രൂ’ത്തിരിക്കുന്ന സപ്പാവദ്ധതാട്ടുടിയവനായി തനീജ ഗാ. ‘ക്രൂ’ത്തിരിക്കുന്ന ക്രൂടിയതിന്റെ ഒഴം മാത്രമേ ഈ സപ്പാവവ്യസ്തു സം വരികയുള്ളതു എന്നും നിശ്ചാരിപ്പു. മുംഖത്തിരിക്കുന്ന ദഹം അംഗങ്ങം തുടർച്ചായി, സഹതാപസാധൃത്തിയാൽ, ചില ‘റിപ്പോർട്ട്’കളുടെ അവന്നുബന്ധത്താൽ താൻ ഗാ, ‘ഒരു കവിത്രുള്ളം’ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണോ’. അപ്പോൾ അവൻ ആവശ്യം കുറഞ്ഞു ചൊരുവ ചെന്ന ‘ക്രൂ’ ത്തിൽ ‘ചാട്ട്’കയും ചിലപ്പോൾ, രഹാണവഴിക്കണ്ണു ടി പച്ചനാശങ്ങളും വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്!

‘ക്രൂ’ത്തിരിക്കുന്ന ‘മനസ്സാനും’ രഹാണിരിക്കുന്ന മനസ്സാനുംത്തിൽനിന്നും വിഭിന്നമാണോ. അതിനെ, Crowd-Psychology, എന്ന പ്രസ്തുതപ്രകാശനത്തെ നിന്നും വിവക്ഷിക്കണം. അതിരിക്കുന്ന ‘റൂളിം വക്സ്ട്’ നീതി ചും നൃംഖവും എപ്പോം വേദരവുംാണോ. ‘ബോധ്’ മല്ല, അവദിവാധിക്കും, ഉപദിവാധിമോ, അഞ്ചിനെ എത്താരന്നാണോ,—പലപ്പോഴിം കേവലം ചുക്കത്ര ത്തിച്ചുള്ള എന്താരനോ,— അതിരിക്കുന്ന ആകാരവും അചലാരവും എപ്പോം. അതിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെ വിവരിക്കാം സാധിക്കാ. നിങ്പാധികമായ ഒരു വിശ്വാസനാശത് (Infinite credulity) ചുള്ള വർഖമാനമായ ഒരു വികാരത്തെള്ള (Exaggerated sensibility) സപത്രംചിന്തയുള്ളതു അധികരിച്ച അപ്പാണി (Incapacity to think independently) എന്നിപ്പുകാരം ആവത്തനത്താൽ, അഭിഭാവപ്പെടണം

നേത്രി, അതുവൻ ശ്രദ്ധിയിൽ കളിപ്പിച്ചു, ധർമ്മാസംരക്ഷണാത്മകമാണെല്ലം ചെയ്യുന്ന എന്നതു ഒരു മിച്ചറാബോധത്തിൽ നിമശഭായിരിക്കും, നിഖവിട്ടു പുംബത്തി കുന്ന ഇനക്രൂട്ടം, മിക്കപ്പോഴും! ഒരു തീപ്പേട്ടിക്കാലും തിരയ്ക്കും, എത്രവലിയമതനാറയ്ക്കും തീകാട്ടക്കവാൻ. പ്രക്ഷൃംഖുംഖായ ‘ജനക്രൂട്ട’ത്തിലെ വ്യ മതിക്കാലെ, അക്കന്നനിന്ന്, അനാസക്തമായി, പരിഞ്ഞായിക്കുന്നോടു ലഭിക്കുന്ന അറിവു നല്കുന്നേരന്നാക്കളുടെതായിരിക്കും! അതുവരെതന്നി അഹരിംസാഗ്രഹക്കാരായിരുന്നാവർ അപ്പോൾ, എന്നാക്രൂതത്തിനും സന്നദ്ധരാഡി നിൽക്കുന്ന; സംസ്കൃതർ. കേവലം മുഗങ്ങളെപ്പോലെ അധ്യപ്പിതിച്ഛവോക്കനും. ശ്രദ്ധ ദത്തമാടികളും, ഗജപൊമ്പിരികളും, വലിയ സത്രവാനായും അതുവൻവാദികളുമാഡി അപാനരപ്പെട്ടുന്നു. ക്രൂരതയ്ക്കും, കൂഷാതയ്ക്കും മാത്രം ക്രപസിലിക്കാർജിയിൽക്കുന്നാവർ, സാഹോദരുത്തിന്നീരയ്ക്കും, ഓപവനങ്ങളുടെയും പ്രവാചകനാരായിത്തീചനും; റാം പരിയാഥ; എപ്പാവയം, ധർമ്മ പുതനായും, ഹരിയുദ്ധനായരംകുട്ടം, അതേസമയം അക്രൂരവും അധികാരവും വിതയ്ക്കയുംചെയ്യുന്നു.

ഒരു ‘നേതാവി’പ്പാതു ജനക്രൂതത്തിന്ന്, യാതൊരു തന്റെ പ്രകതത്ര പദ്ധതിപ്പിലും, ഒരുവക കർമ്മശക്തിയിലിലും. ‘നേതുതപ’ത്തിലെയ്ക്കും ചാടിക്കയറാനുള്ള ഒരു ശ്രാവണാഡിക്കായി, അ.എ.രം ജനക്രൂട്ടാതു, പല ബുദ്ധിഭാഗങ്ങം സപാനതം ചെയ്യുവണ്ണും. ക്രൂതത്തിന്നീരയുംശാക്രൂതിയിലുള്ള ‘ക്രന്റു്’ തന്റെനേതാവിയും തന്റെ ക്ഷണം വിവരംപ്രാപിക്കുന്നതും, അവരുടെ നേതു

തും, കൃഷ്ണന്റെ ലക്ഷ്മീവും ലക്ഷ്മാവുമായി സ്വദേശിക്കുന്ന ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതും അതു അപൂർവ്വമല്ല. അതു ‘തും’ അതിന്റെ താഴ്ക്കാലികചുഠാവിലും വികാരവിശ്വാസപത്രി നേരം സ്വപ്നഭാവം മനസ്സിലാക്കി, അതിനെ വികസിപ്പിച്ചു്, വിചിത്രനത്തിനെ വഴിക്കൊടുക്കാതെതെ വിശ്രദിപ്പിച്ചു്, സത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലാണോ”, നേതാവിന്റെ മിച്ചകൾ മുഴുവൻ കുടക്കുന്നതു്. പലപ്പോഴും അവൻ മറ്റുരത്തുനിന്നും, മാറിനിന്നും, സൗചന്ദകളിൽ മുടിയും, പ്രബ്രഹ്മപന്നംഡാവഴിക്കും ആയിരിക്കും പ്രവർത്തിക്കുക, അവിധോകാതെയും, മുടാറാതെയും സുക്ഷിക്കുന്നതിലായിരിക്കും അവബന്ധം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രദ്ധാലുമുഴുവണ്ണും.

വിപ്പുളവം വിജയിച്ചുംബു, ഇന്ത്യുടും എല്ലക്കിയാടിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം തങ്കലാലും സാധിച്ചുംബു, അചിന്തനയിലാക്കുന്ന അനാഭ്യും നിരാഗയും, ഈ ത്രിഖംഗവും, ‘ഈനിയോ?’ എന്ന വിചാരംും അക്കും. കാരണം, അനിഷ്ടതിമായി അഴിച്ചുവിട്ടും വിഹാരസുകളും അനവദിക്കരുപ്പുടുത്തായ വിപ്പുളവ മനിശമിതി മാറി, ഉറച്ചുനിൽക്കാണും, അനാഭ്യരിച്ചു നടക്കാണും സപാതത്ര്യത്തെ കക്ഷിശ്വരഭായി സ്ഥിരീകരിപ്പുടുത്താണുവാനും സന്നാശമല്ലെഴും, വിപ്പുളവത്തിന്റെ വിജയം, കാഞ്ഞിത്തിന്റെ പരാജയത്തിലായിരിക്കും കലാശിക്കക! ഒരു സമുദ്ദായത്തിനും, നിശ്ചയിക്കുന്നടാംതു, സപാതത്ര്യത്തെ മുഖീകരിക്കാതെ, നില നിർക്കാണും മുണ്ടായിക്കാണും എന്നും സാഖ്യമല്ല. വിപ്പുളവത്തിൽ മുടി മുട്ടാവിയ അന്ത്യുടും, അതു ധരിക്കുന്നതും, അതിനും വഴിക്കുന്നതും അതു എഴുപ്പുംല്ല. തുക്കുംരത്നതെ

അടി നിലപ്പുടാനെ വിപ്പുവകാരികളേ, നിയമവി യേരരാക്കി, അച്ചട.ക്കണ്ടിനിളിൽപ്പെട്ടതി, റാ നിന്മായ മാസ്തിഷ്കത്തി, നി ചികിത്സാതിനാം സാധി കാതെ വരുന്നതുകേണ്ടാണ്, വിപ്പുവരം ജയി ചൂഡം, ഫലം പരാജയമാകുന്നതു്. പോരാൻസും, റഷ്യ യും അതിന്നഭാഗം ജീവിക്കാനും. രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടു് കൊണ്ടിരസും ഏകാക്ഷി അതു തെളി യിക്കാനാണ്.

എത്തുകാലത്തും രാജുജ്ഞിലും, സമുദ്ദായത്തിലും മഹാശ്വരത്തെ ബാഹ്യജീവിതത്തിനികരം ആരുന്നരഹാവ ചില മുറഞ്ഞകൾക്കുണ്ടും അഭിരുചിക്കും. അതു ഒപ്പു സൈകളാണെന്നിൽ, അങ്ങനെ ജീവിക്കാനും പുരോഗതി, പുരാതനജീവിയും പാണവപ്പുജാളിടു് പ്രശ്നാത്മകം, ഇന്നാശാഖാന്തരം അന്നാന്നത്രെ സദ്ഗ ചാരഭേദാധികം, ഇണ്ണിനെ പലതിനെങ്കും തേത്തൻറെ മനസ്സുമുള്ളതില്ലാത്തതനും, അഭ്യർഥിച്ചും, അവലം ബിച്ചുഭാണ്ടം നിലപണ്ടാളിക്കുന്നതു്. മനസ്സിന്റെ അതു അധിഭീഖാരജ്ഞിനാം പെട്ടുന്നണ്ടാകുന്ന തകിടംമാറി ഉത്തരം, അതും ആവാരം കരമായിരിക്കുമ്പോതിനും സംശയമില്ല. അതിനു് എഴുകംതട്ടിയാൽ പിന്നെ അതു വേഹത്തിൽ തകാൻ തരിപ്പുണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും. വിപ്പുവങ്ങളിൽക്കൂട്ടി, രണ്ടിക്കു പുത്തൻസന്ധ്യ ദായങ്ങളും സംജാതമാക്കബാൻ വൈവാദപ്പെട്ടുന്നവർ, പ്രായശം തീരെ വിസ്തൃതിക്കുംയുന്ന ഒരു സാവത്രികസന്ധാരന തത്പരാക്കുന്ന മേലുറഞ്ഞതു്. ഇന്നാത്തെ കമ്മുനിസ്റ്റിലും, എറാക്കുന്ന സൗജ്ഞ്യവിസ്തരിൽ

തന്നെയും കാണബ്പെട്ടുനന്ന ഒരു വലിയ വിപ്രത്വക്കന്ന ഇത്. റൂശത്തിന്റെത്തോളം, റൂത്രസ്സുങ്ഗങ്ങളുമായ തുവൻ തക്കഞ്ഞു മാനിക്കയും, സഹായിക്കണമെന്നും ചെയ്യാതൊൽ അന്തരീക്കനു ഒരു പിന്നീടുക്കൊരുയുള്ളു—അധികം തത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്ന കൂദാശയും ഒരു ദിവസിന്റെ വിലയിടിവും, വിപാടനവും എന്നി നായംലും, എങ്ങനെന്നറായാലും, ഉയർത്തുയുള്ള തുംബ മാറ്റ് മായി വാഡുന്നതല്ല; നേരേമറിയും, അം മാക്കാറും നേരുപ്പുടുത്തും, നാഡാന്തും റൂപോരംഘുരുവും, റൂപ സാങ്കേതികവും നംബവിക്കാരുന്നതാണും; അതുകൂടുതും, ഉന്നപൂർണ്ണം, അവൻ പിന്നിട്ടുപോന്ന ഒരു പട്ടികളിലും കീഴശാട്ടിന്തെവരുൾ നിർബന്ധിതനായിപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണും.

ഒരു വലിയ ‘ക്രായില്ലേയും’ കിംഗ്രസ്സു റൂപീസ്ഥലായതെന്നെങ്ങാണു് റംത്രാത്രാവേഷണാഖാല ഡിൽ ഫുഡാർമ്മണംകൊണ്ടുനേരുന്നപോരലും, പരിക്ഷ സംബന്ധം നടത്താമ്പാളും അഭിപ്രായഗതിയിലുണ്ടു്. “ശ്രേഷ്ഠിയുള്ള തു ശ്രേഷ്ഠിക്കും”—അംഗത ശ്രേഷ്ഠിക്കുവ ഇ—ശ്രേഷ്ഠിക്കില്ലാത്തവബേദാവല്ലും നശിപ്പിക്കുകയും വേണും—എന്നാളും പിന്താഗിതിയാണും ഇനാച്ചതു ലോകവ്യാപകമായ അശാന്തതകൾക്ക് ദിക്കുന്നും കാരണം. ഇന്ത്യപാദത്താദ്ദൂരായ—യാദിപ്പിക്കുംഭവങ്ങളുണ്ടായിൽ അംഗങ്ങളെന്നാവബട്ട—അംഗനകം ഫോറൈന്റുമുള്ളും—പിന്താഗിതി, ഭദ്രാവേചം, ആരുരുപും, ആരുപും എന്നാണേന്നു—‘അംഗുൾ വെച്ചു’നും, തുപ്പുനി ഉയിൽ വിഭജിതുന്നവീക്കണാം. റംപ്പുട്ടേവ. വാ

ജുവും, വെള്ളി വാസ, ഭൂമിയും ഇംഗ്ലൈൻ ദിനത്തും മനസ്സ് കുറഞ്ഞാവകാശപ്പെട്ടവ ജും അരുംനാനു യാദിച്ചു മനം സ്ഥിരമാ വെള്ളതേ റൂഡോഫിപ്പിങ്ങനാവരായും, ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു, ‘അതു പറഞ്ഞതു മാത്രമല്ല, എല്ലാത്തനു ഇംഗ്ലൈൻപ്പുള്ളിയാണെന്നും, കടിക്കാൻ കൊള്ളാത്ത വെള്ളിവും, വെള്ളിച്ചിപ്പുണ്ടാൽ ഭൂമിയും, കി ഉണ്ണാനാം കൂടിക്കാൻ കൊള്ളാത്ത ഭൂമിയും, ശ്രീ ശ്രാവൽ ചാവുന്ന വായുവും, അതു ഇംഗ്ലൈൻപ്പുള്ളിയാണെന്നും, ഇതു ഭൂമിയിൽ ഞാനു ഉണ്ടെന്നും! അതിനി യിൽ എങ്ങനെല്ലു, ‘തുല്യാവകാശം.’ അങ്ങിനെടയാണു നേരുന്നു, ഫേബ്രൂറാനും ഓൺ ഉള്ളി വെള്ളം ധോലും ‘അതി’ക്കുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നുണ്ടുണ്ട്. അതി തിരുവാട സ്പുഷ്ടിക്കർത്താവുതുനു അഭിഭൂതിക്കാനും അപഹാസ്യായ അഹരണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളുണ്ടുണ്ടും, ഇതു വികല്പങ്ങൾക്കുണ്ടും.

ജനാധിപത്രത്തിലെയാ, സമതപസ്പാതാത്തരുവാദ തന്ത്രങ്ങളും പാടെ നിങ്ങൾക്കിണിക്കുന്നു, നിന്മിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന താഴി അഭിഭൂതിപ്പാക്കത്തെന്നുംവകും കണ്ണും. എല്ലാറിലും ഒരു ‘ശാസ്ത്രം’ മെന്തുരിയാറി— ചീഠാശക്തിപ്പിലും ജനക്രമ്മത്തിന്റെ മനസ്സിൽ തി—സർവ്വത ശക്തിപ്പുട്ടുവരുന്ന എന്നതിനാം അതിരു ശുഭകരമാലുണ്ടും പത്രക്കു ഒരു എപ്പോനും നല്ലവാൻ മാത്രം നാശം തുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും തുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. ഭരിപക്ഷം, ഭരിപക്ഷം നിന്നും മറഞ്ഞും കുറഞ്ഞും തോന്നുന്ന സ്ഥാപനവും, രജവും അവയ്ക്കുടെ പ്രവർത്തനരം ഗ്രാമത്തിൽ സംഭാവിതങ്ങളും ഹിന്ദുനേരുക്കും,

അതു തന്നൊരാക്കണാ എന്നാൽ പ്രസ്തുതിക്കളിൽ നിന്മിത്തം സ്വർഗം തീരുമ്പുവരയാണോ ചീട്ടില്ല. അവഞ്ചെടും, ഏ വീക്ഷണാലവും ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല.

പ്രജാധിപത്യ ചാരികൾ പ്രജാക്കൾ ഉത്തരവും കൂടി ശാഖക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എങ്കിൽ, അവരുടെ ഒരു ത്രണിനിടയ്ക്ക് വഴിക്കുള്ള വല്ലുത്തരങ്ങൾക്കും കുറിക്കിയാണ്, അല്ലോ വിത്രും വിച്ഛും, സ്ഥിരതിരാജികളെ നിബുദ്ധക്കൾ ശാശ്യാന്വാദിച്ചിരുന്നു ചെയ്യുന്നതു വിഷയമേറിയ താരണങ്ങിലും, അതുന്താപേക്ഷിതമാക്കാൻ; സമരം മാത്രം പോരാ, വിജയവും സഭാധാരാവും കൂടി ആരു വീക്ഷനം എങ്കിൽ!

ദീർഘായസ്സ്

ജീവിതം ക്ഷണംഗ്രഹമാണ്. ഒരണ്ട് തീർച്ച
പ്പെട്ട കാൽനൃമാണ്. “വഹിസംതപ്പാലാഹസ്യം
ബുദ്ധിന്മാനാനന്നിട്ടും ഉത്സ്പന്നം ക്ഷണ ദേഹരം.”
“ജാതസ്യ ഹി യുദ്ധാ മുന്നു.” “അഹിനോസ്സിൻ
യട്ടാ ഭേദരും, കഷാരം യശവനം ഇരു, തമാ ഭേദാ
നിരപ്പാപ്പി.” “മരണസമയവും ശിരസ്സിലാക്കി,
ഉരസ്സിലെ പ്രവിശ്യനി മാനപ്പന്നാർ.” “ജനിച്ച
തൊക്കെ മരിക്കുകതന്ന ചെയ്യും.” ഉരണാത്തക്ക
റിച്ചുള്ള വാസ്തുജീവിക്കാണ്ടുനാന്ന ഒരു വലിയ ഗ
ന്മാ നിറയ്ക്കാം. എസ്സാ രാജുത്തും, എത്തു കാലത്തും,
എതവെന്നറയും (ശവഭൂട്ടും) അലുവയ ആരു കർഷ്ണി
ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വിഷമങ്ങാ, വിഷചൈമാ ആകന്ന, ആ
ക്ഷേപ വേണ്ടാത്തതും, എസ്സാവക്ഷിം കുടിയേക്കഴിയു എ
ന്നിളിച്ചതും ആരു ഒരു മരണം, മരണം എന്ന സ്ഥിതി
ഡാ, അവസ്ഥാഡാ, പരിശാമ്പേമാ, എന്നാണെന്നന്ന
വച്ചാൽ അതു! അതിനെ തുട്ടുനിന്ത്തുവാനം, അ
തയ്ക്ക സാധിച്ചിപ്പുകീൽ, അതിനെ ആചുനാത
അക്കാതിനിന്ത്തുവാനം, തന്നിമിത്തം, ആളികാലം ആ
ത്തക്കതാനാ, മനസ്സും ആത്മഹിക്കകയും, അതിജല
യ്ക്കായി അനന്തരായ ‘ഭഗവിരമ്പ്രയതാം’ നടത്തി
ക്കാണ്ടുപാരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്നം സയൻസി
നീറയും കൂടി പരമലക്ഷ്യം, അതുതന്നാശകന്ന

എന്ന വിചാരിക്കാം പുനാതാണ്. വൈദ്യുതാനുഖാ, ശസ്ത്രക്രിയാപരിക്ഷാജോട്ടിം, പ്രത്യക്ഷമായിത്തന്നെ, പുഃംഗമനാത്ര പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്, അതു വഴിക്കാക്കുന്ന! ചാവാതെകഴിയില്ലെങ്കിൽക്കൂട്ടി അതു ഭരിതാത്ത അഞ്ചേദയററേണ്ടാളിം നീട്ടിക്കാണ്ടുപോകണമെന്നും സൗ പിച്ചുക്കാരുണ്ടും മെച്ചപ്പൊരുണ്ടും, അണ്ടാനിക്കും അം അണ്ടാനിക്കും, ശക്തനും അശ്രൂക്തനും, ദോഗിക്കും അരോഗിക്കും ആരുഗ്രഹം മുഴുവൻം!

അതുമാവു് അനുശ്രദ്ധമുണ്ടു്, അതിനും മരണമില്ല, അതല്ലെ മരിക്കുന്നതു് എന്നുാക്കേ പറഞ്ഞതാൽ, അതു ഒഴുവൻ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാജ്ഞയും, വിശ്വസാമുഖ്യാധാരവും അതിൽ അനുശ്രദ്ധസിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവയും അധികമൊന്നുണ്ടായിരിക്കുയില്ല. “ബാനനം ചരിന്തും ശ്രൂണി, .നെന്നും ദഹതിപാവകൾ നാശവും കൂദാശയുംപോലോ, നാശം സ്ഥാപിക്കാതിരിക്കും, തെററായിരിക്കും. ദഹവുംതിരിക്കുന്നതായി, അദ്ദേഹം നാശി ശാന്തുചിയായി വത്തിക്കുന്ന അതുമാവിനു് എന്തു സംഭവിക്കുവാൻപോകുന്ന എന്നാതല്ലെല്ലാം അതുമാവിന്റെ ഉപാധിയോ, കുടോ, കോവില്ലക്കേം അതുമാവിന്റെ ശരീരത്തിനു്, നീളംവിതികനങ്ങളും ക്രമിയ ഹൃസ്തരീരിന്തിനു്, ഹൃഷിക്കുക്കുണ്ടും, അണ്ടാനം ശക്തിയും, കുഞ്ഞാശക്തിയും—എന്തുവഴിക്കുകയില്ലാക്കു—ഉള്ളതായി! അനുഭവമുണ്ടാണെന്നും ശരീരത്തിനു്, ഉടമ്പുകുടാതെ കഴിയുന്നും, മരണം, സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നും, അതാണും ദിനശ്ശൂജന്നും മോഹം! അതിനു

വേണ്ടി, എന്തു ഫോറേം സഹിക്കാൻ അവൻ തരും ആണോ”; കൂടുതലുമുള്ള പിതൃക്കി പട്ടിണികിടനം സമ്പാദിച്ചു പണം മുഴുവനം ചെലവഴിക്കാം; അവയ വജ്രാളിയും നേന്നു രണ്ടു ദശിച്ചുകൂട്ടുവാൻ അംഗവദിക്കാം; അതുവരെ ലാളിച്ചും റാമനി ചുംബനാ ഭാര്യയെയോ, ചുത്രങ്ങയോ ഉപേക്ഷിക്കാം; എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം; ആ സന്നാർഗ്ഗാത്മക, കാര കാലഘത്തെയ്ക്കില്ലോ മാറ്റിനിന്ത്യാമെങ്കിൽ! ആ ത്രാവു വേണാതികളിടെ സ്വാധീനംാണോ”; ശരീരം കര തലാഭലകംപോലെ സ്വാധീനംാണോ”; ഇരിക്കൊതിനെ വിച്ച പറക്കൊതിനെ പിടിക്കൊത്തു ബുദ്ധിപൂർഖലും; മരണത്തെക്കറിച്ചു് അലോചിക്കുന്നോ, മനസ്സു എന്നു മനസ്സാക്കു അങ്ങിനെ മാറിപ്പോകുന്നു; പത റിഫ്പോക്കുന്നു!

ഈ പുഞ്ചായ്ലീസ്, എന്നാണോ, ഏതായാലും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ; അതു മുഴുവനം, എങ്ങനെയോ യാലും, കിട്ടുണ്ടതാണോ. അതിലെവരാണൊരു അസംഗത്യേം, അസപാലാവികതയോ ഉള്ളതു്; എന്നാൽ സ്വാധീനവാദയും കേൾക്കാവുന്നതാക്കുന്നു! എന്നാൽ, അ സ്വാധീനവാദ കാബിലിപ്പാത്തതാണെന്നു തെളിയുവാൻ പ്രയാസമില്ല. അപ്രകാരം, അതുവരെ മാസരിച്ചു്, ചുഞ്ചായ്ലീസിന്നു ഒടുവിലാത്ത നിഖി പ്രംബരെ ജീവിക്കുവാൻ അവനവദിക്കപ്പെട്ടു ആ ഭാഗവാനോടു്, ആ മറ്റവാ, ആ വക്കാശവാദക്കാരുടുന്നു്, “ഇനിഃയന്മാ മരിക്കുതേ,” എന്ന ചുഡിച്ചുരുതു്, അവന്തു സമ്മതിക്കുമ്പോൾ തോന്നുണ്ടോ? വാസ്തു

വന്നിൽ, അതുള്ളസ്ഥിര ടീംഡിലും കൂടുതേരുംബോ ചാവാനുള്ള മടിച്ചം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നാൽ! ചെറുപ്പിനാരകാരം ഉരജാഭീതി രൂലമാക്കാണെന്നു സർവ്വിഡിത്താക്കാൻ. എത്രകാലം എയ്യുകുന്ന നീട്ടിവച്ചുപാലും, ഒടക്കം മരണംതന്നെയാണു ഗതിയെങ്ങിൽ, അതിനെക്കുറിച്ചു ഭേദഗിജാതിരിശയെല്ലെം ബുദ്ധിച്ചട ലക്ഷ്യം? അതു അ.ഐ.എം.പ്രശ്നകാരനും, അനിയന്ത്രിതസ്വത്തനും, അതുവാസമാണിയാത്തവാദാണു 'മുത്തു' ആനുവാദികിൽ—അവന്തങ്ങളന്നും പഴഞ്ചയ്യുചുംഖ നിരാക്രഷപരായി തീർച്ചയുപ്പുടുക്കാതുണ്ട്—ശരവനു, അനുരാധികാനോ, അനുഭരിക്കാണോ, അതുക്കുത്തുകാതും? അവൻ അവക്കുറ പംട്ടം, നീം നശ്ചട പാട്ടം ദോഷി കഴിച്ചുകു, എന്നുനിയുധിച്ചാൽ പോദര? മതി! എന്നാൽ, അതിനു 'മനസ്സ്'വരുന്നില്ല! ഒരാൺതെത്തുതനു ഭയപ്പെട്ടതുവാനോ, വശപ്പെട്ടതുവാനോ, ദയപ്പെട്ടതുവാനെങ്കിലും സാധിച്ചാൽ നന്നായി ദ്രോ? ഉദ്രോഗം ശ്രാംകം പറയുന്നില്ല! മനോഗതി മനസ്സുക്കാക്കു അങ്ങനെന്നും എണ്ണതിക്കോ.

ആശീരുതജീവിതം, അനുരോദ്ധരണങ്ങളായ ടാറി സരങ്ങൾക്കിലെ വാസം, ദേഹപോഷകത്തിനുതകനു ശരിയായ ഭക്ഷണം, നിശ്ചിതമായ അനുഭാസം, മാനസികസ്ഥാധാരം മുതലായവക്കല്പം, അതുകുർവ്വലുകാജിള്ളായ കാണ്ണം ആളാണും. അവക്കാശം സന്നിജ്ഞം പരിപാലിച്ചാൽ, ടീംഡിലാളുസ്ഥും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതും സും. ടീംഡിലാളുസ്ഥും വരായിരുന്ന പല ജം, അവക്കു അതുഭാഗത്തിനും നിഡാനം, അവക്കുവും ബുദ്ധിപൂർവ്വം

അള്ളായിരന്ന, ജീവിതരിതികൾ അയിരന്നവെന്ന, വീഡിളക്കാറും ഉണ്ട്! എന്നാൽ, അതു പരഞ്ഞതവയോ ക്ഷേമം, അതിലപ്പും പലതും, റഹിപാലിക്കപ്പേട്ടി ഫും, പലങ്ങം ചെറുപ്പുത്തിലും, ഒല്ലപ്രത്തിലും, പണിയെ ടത്തുകാണ്ടിരിക്കുന്നോഴം, സുഷ്ണൂരിയിൽ ധാരിച്ച കിട്ടണ്ടോവാഴം പൊട്ടുന്ന മരണമടങ്ങിട്ടുള്ള തായും മരണമടയുന്നതായും കാണുന്നു. ഒരു കേടുംകൂടു ടാതിരിക്കുവോൾ പൊട്ടുന്നുവേ മരിക്കുന്നതു്, അടു തനകാലത്തു്, ഒരു ‘പരിപ്പൂരം’കുടി അതു ചിട്ടണ്ടു്! യാദുള്ളിക്കണ്ണളായ തുപത്തുകൾവഴിക്കുള്ള മരണങ്ങളാണും കണ്ണകിൽ, അതു ദിനമുത്തി എന്നുകുറബും, വല്ലി ചുക്കാണ്ടുവയ്ക്കും! യുല്ലംവഴിക്കുണ്ടാക്കുന്ന മരണങ്ങൾ മകം കണക്കില്ല. പകർച്ചുവൃഥായികൾ പലപ്പോഴം, യോഗ്യതകാളി പരിഗണിക്കാതെ, കക്ഷിക്കാളെ പിടി മുട്ടുന്ന കാണാം. അതുകൊണ്ടു് ശരീരം രക്ഷിച്ചും, സുക്ഷിച്ചും ജീവിച്ചാൽ, ജീവജന രക്ഷിക്കാണുന്നും, മരണജീവനം മാറ്റിനിൽക്കാമെന്നുമുള്ള ഒമ്മുഖവും വു തുമ്ഹാണു്. ഒക്കപ്പുംകുടി നോക്കുവോൾ, നാഞ്ചാ ത്രഞ്ഞാരാം, മരണഭിവസ്വം, മരണവിധവം, ശിരസ്സി ലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കുന്നോ ജനിക്കുന്നതു്, ഒരു നീ വീണ്ടും സംശയം ഇനിച്ചുപോകുന്നു!

II

വാക്കും പോക്കും, കുംബവരും കുംചുപ്പും, വിജ്ഞാനം വിശ്വിഥാനം, അങ്ങനെക്കരാഗാധിനാശം ചു സ്ഥാനേരാഗം സവാനാശം ആപ്പുവയം, ഇഞ്ചുനെ ‘പാ വാൻടുക്കുന്ന’തിന്റെ, ഉരന്നത്തെ ദയപ്പുട്ടുന്നതി

നീൻ, ജീവിതഭരണാട്ട, 'അപാന്തക' കുളമ്പുംപല കടി വിഡാതെ പറിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനേൻ കാരണ മഹാശംഖം; അതിനേൻ രഹസ്യം എന്താണോ? എന്നി ഏ തോന്തന, അഞ്ചുംപ്പട്ടിക്കുള്ള ജീവിതത്തിങ്ങനാട്ട തു പ്രേമജനകാർ, അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്ന ഒരു സാന്നാതരാവം സ്ഥലേക്കാൻചുള്ളു ദേഖാണോ, ഇല്ല ഒന്നാവുണ്ടിക്കുള്ള എകകാരണമല്ലെങ്കിൽ, പ്രധാനകാരാം, എന്നോ. "അപായവരായം തിരിച്ചുവരാതെനും ഒരാനാന്തരാരംബുള്ള രാജും!" അവിടെ, അവക്കു സുവഥാദേശാ ഭിംബമാദേശാ, ഭോഗാജാളി ദേശാ ഭോഗാജാളി ദേശാ, ശ്രീകൃഷ്ണദേശാ രക്ഷയുദേശാ, മിത്രാജാളി ദേശാ ശാരു ക്ഷാളി ദേശാ, ആക്ഷിം ദേഹം 'ദേരെ ചൊംതു' അറിയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അവിടെ ഫോവാത്തവരാണോ "അവിടെ അഞ്ചിനേയാണോ, ഇങ്ങിനേയാണോ" എന്നാക്കെ സപർബ്രഹ്മം വജ്രാക്ഷയും നരകപീഡക്കുള്ളും 'സരസപതീവിലാനോ' ഫോവേ വഞ്ചിച്ചുവിട്ടുന്നതു! അവരായം അത്യാളക്കാത്മം വിശ്രദാസദേഹം റല്ലു. മരണാനനാം ദൈഹില്ലുന്ന പരയുന്നവത്തുണ്ട്; ശരിയായ ജീവിതംതന്നെ ദരിച്ചതിനും ശാശ്വതാഭ്യന്നും ശരിക്കുന്നവത്തുണ്ട്. "മരണം വിവാഹംഞ്ചു" നു എന്നതാ ഒരു 'മഹാകവി' ഇഞ്ചിടു പാട്ടുനാളുകുള്ളു. ആത്മാവുണ്ടുന്നാം ഇല്ലുന്നാം വാദിക്കുപ്പുട്ടുനും. ബ്രഹ്മത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന എന്നാം ജനത്തിൽ വീണ്ടും ആളുന്ന എന്നാം പരിയപ്പെട്ടുനും. രചിവിലാത്ത വിധിപി വസ്തുവരെ, ശവം കഴിച്ചിട്ടും സ്ഥലവള്ളൂതനും ജീവൻ കിടക്കുന്നുണ്ടുനും മരാന്ത്രക്കമ്പിച്ചാൻ വിശ്രദാസിക്കുന്നു.

ഈതുയും കാലഘാഷിട്ടും, ഈ ചൊരുത്തിൽമാത്രം, ഒരു ‘തീച്ചിപ്പും മുച്ചിപ്പും’ ഇന്നവരെ ഉണ്ടാവാഞ്ഞത്താണ്’ അംഗീക്കാരം!

മരണത്തോടുകൂടി “എല്ലാം തീന്” എന്ന ടറ ഞ്ഞാൽ അതു വിശ്വസിക്കവാൻമുകളും സങ്കോച പ്പെട്ടുണ്ട്. അനാഭവ ആദി എ ആനന്ദിക്ഷാനാഭവം, അതിനാലും തുടർച്ചയായി എന്നെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കവാനാണു മനസ്സും വെവ്വേറുകൊള്ളുന്നതു്. മരണാനന്തരമുള്ള ഗ്രൗണ്ടയെക്കാടിം നൃകയാത്രകൾപോലും, സ്പാദതാർഹങ്ങളായി ഒരു തോന്തരം താനെ ഉണ്ടായിരുന്നു! അതിന്റെ അപ്രതിരോധ്യവും, അപ്രശ്നമയവുമായ അനിയുഖിതാവശ്യങ്ങൾ, നിവാരണം ആളുള്ളടക്ക നിന്തുന്നതാണു നിഷ്പമലാവസ്ഥജീവാം മരണാനന്തര ക്രമത്തുകൂടി ഭാംഗക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. മരണത്തെപ്പാലെ ഇതുയും സുപരിചിതചായ ഒരു കാഞ്ഞുണ്ടാണു? ഒരവർ, അവൻ തന്നെ മരിച്ചവന്നല്ലെങ്കിലും, എത്ര നയത്ര മരണാദി ദിനാനു തി എന്നപോലെ കണ്ണടക്കാബിരിക്കുന്നു! അവൻറെ തന്നെ ആരാരാശക മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല? ഈതുയും നിന്തുപരിചായമുള്ളതും താണു മരണമെങ്കിലും, ഈതുയും എത്രുംപിടിയുമില്ലാത്തതും വേറെ നേരില്ല. ഇങ്ങനെങ്ങുംബു ദരിപ്പുത്തുന്തം? ജനിച്ചവരോക്കു മരിച്ചു, മരിക്കുന്നു, മരിക്കും ചെയ്യും. ഇന്ന് ലോകത്തിലുള്ള ജനസംഖ്യാക്കാറിൽ എത്രുംബാലക്കണം ഇരട്ടി അഴുകൾ ഇതുവരെയാണി മരിച്ചുകഴിഞ്ഞത് ഫണ്ട്! ഇതുവരെ മരിച്ചിട്ടുള്ളവയും, ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിച്ചുള്ള

വയം രണ്ടുചേരിക്കുളായി തിരിത്തുനിന്നാൽ, മരിച്ച വഴി “മുക്കിൽ വലിക്കണം എതിയാവില്ല” ജീവി ആറിക്കനാബർ! ആ റൂത്രൂസാം ക്രമങ്ങൾ വർഖിച്ച വർഖിച്ചവരാനല്ലാത്ത യഴിയുണ്ടില്ല. അവരാക്കെ എവിടെ ചെന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു, അവക്ക് ഒരിനാന രംഗുമോ സ്ഥതിയാ ഉണ്ടെങ്കിൽ? ഇനിപ്പുന്നതിനെ കാഡി അത്രുടെ നം മരിക്കുന്നാലു്; മരിക്കുന്നതിനെക്കാഡി അത്രുടെ ജനിക്കുന്നതും! എല്ലാം അത്രുടെത്തതിൽ അത്രുടെ നം!

കർക്കടകവർഷചവലഭിൽ അപുകാശം കാർഡേ മല ആളാൽ മുടപ്പെട്ടുണ്ടുക്കുന്നതുപോലെ, മത്രുംലു കം, കാച്ചവൃത്തൂസംകൂടാതെ, ഒരണ്ണേഡലം നാൽ നി ശ്രദ്ധപ്പെട്ടകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു! ദേവന്നാജന്തരയും കമ്മ ഇതുതന്നും അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, കുദവ നാതം അസുരമാരും, പുരുംവൈരം മറന്നു്, ദന്ന ചേന്നു്, പാലാഴിക്കുന്നു്, അമൃതം സവാദിച്ചു്, മുത്തുവിാന ജയിച്ചുതു്. അതു കേരിക്കുന്നുവോ, അതു “അമൃതിന്റെ ഒത്തുള്ളി” എന്നു്, മനസ്സുന്റെ ഏ ദയാ തുടിക്കുന്നു, നാക്ക വരക്കുന്നു, കൈക്കാലുകൾ ഉണ്ടുന്നു. സാരഭില്ല! അതായത് വെറുകമഞ്ചുണ്ണു്. എന്നവയും, പാലാഴി കുന്തതിാല്ലുന്നോ, അമൃത ലഭിച്ചില്ലുന്നോ അല്ല. ആ അമൃതം കടിച്ച മതിഞ്ഞുന്ന വരായ ദേവന്നാക്കിയുണ്ടും ഒരിനാം! അതെപ്പോൾ, എന്നാണെങ്കിൽ, പകൽ പണിക്കഴിഞ്ഞു മുഹമ്മദ് രാത്രി ഉറങ്ങുന്നുവോ; മുഹമ്മദുണ്ണിന്റെയും ആയുസ്സ് രഭും അദ്ദേഹവും ദരിജുന്നുവോ; നിത്രുഭൂനമിത്തിക

പ്രദയങ്ങളിൽ, അമൃതകടിചനാം, ചായകടിചനാരാം മലശ്ശുരസപ്പാല, വള്ളപ്പോക്കക്കതനാ ചെയ്യുന്ന; മലശ്ശായുചല്ലുനാം, ദിവ്യായചല്ലുനാം ഉഴുവുത്തുസമുഖായിതനാലും! അതുകൊണ്ട്, അമൃതം ശാക്കി, അല്ലെങ്കിൽ അതുഭവാലും അരിപ്പുമോ, രസാധനമോ തഞ്ചാർച്ചെയ്യു്, അമിവാ വല്ല ഇംഗ്കുഷ്യനോ, വാപ്പുടരഷ്യനോ നടത്തി, ചാക്കാഴിക്കാമെന്ന വ്യാമോഹിക്കണ്ടതില്ല. ശാശ്പതജീവിതമുണ്ട്. അതു് അത്തമാവിന്നാണ്. അതു ദമദത്തിനു കുടി ബാധകമാശിവാൻ പ്രതൃവിക്ഷപോലും ശക്തിയില്ല. “നീ മണ്ണാകന്ന; മണ്ണിൽതനാ ചേഷകളും ചെയ്യു.” ആ നീ അത്തമാവല്ല, പദ്ധതിത്താതുകമായ ശരീരമാണ്. ശരീരനാശത്തിൽ അതു പദ്ധതിജ്ഞങ്ങളിൽതനാ വിലയംപൂപിക്കുന്ന. മാക്സിഡ്യയാദികളുായ ചിരംജീവികളുണ്ടുന്നു ഹിന്ദുകൾ വിശ്വസിക്കുന്ന. എന്നാൽ അവയുടെയും ഭൗതികരേഖ അദിനു മരണംതനാ സംഭവിച്ചു.

III

മല്ലി രാജുജുളിലെയും പുരാണത്തിഹാസങ്ങളിൽ, വളരെ നീണ്ടക്കാലം ജീവിച്ചിരുത്തുന്ന മഹാനായടക്കാരിത്തും കാണാം.. ദിക്കലായല്ലെന്നുള്ളിനുള്ള ഭേദവും, പരിത്രമവും പദ്ധതിയുണ്ടുന്നതാണ്. ഈ നാശത്തകാരി അശാലാലാതു മലശ്ശായല്ലെന്ന ഒരു പല്ലും ഉണ്ടായിരുന്ന എന്ന സമത്വിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാലും, പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്ന കാലഗ്രാനന്ന

കം അ ഷ്ടാപ്പ തി ശരിയാതാനു് അംഗരികരിക്ക ണാതാനില്ല. വൈവിഴിച്ച പഴ ഉനിയുള്ളിൽ, ആപ്പും ശാശ്വത ആ താം മരിച്ചതു് 930-ാമത്തെ വയസ്സിച്ചാതാനു പറയ്തിരിക്കുന്നു! ആദാം ഒരു സകല്ലുസ്സു കൂടിയെല്ലാവനാലും, അങ്ങളുടെന്നാണിന്നു ജാതകം ഇതു കൃത്യാഭാസി കരിച്ചതു്, സൂക്ഷിച്ചതു് ആരാനാവോ? അ കാലത്തു്, കൊല്ലംഭാസങ്കൂട്ടടക ഗണനാതന്നും ആ റംഡിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നില്ല! ആദാം ദിനുന്നു പാരവച്ചു കാരണായിരുന്നു ‘മത്തുംബാഡേ’ ഉടേശാട സ്വർപ്പം എല്ലാം പോയി എന്ന പറയ പ്പെടുന്ന ആ മനസ്സു്, 969 വർഷം ജീവിച്ചിരുന്നു വാതു! നോഹയുടെ ആയസ്സു് 950 കൊല്ലംഭാംഗാംഗിരുന്നു!

അപ്പുതം അ തിശ്രയോക്തി പരജോളായ കാലഗണനകളിടെ കാഞ്ഞത്തിൽ, നോംബാനത്തിനു് അർക്ക്, ഭാരതവർഷത്തിലെ ആപ്പും പുംബന്നരും തന്നെ യാക്കുന്നു. ബുദ്ധിശക്തിയിലും, ചിന്താശക്തിയിലും മറ്റും അവർ സമകാലീനനാരാധിതനു ഇതര രാജ്യവാസികളേക്കാൽ വളരെ ഉയന്നവരായിരുന്നു എന്ന നിരക്കേപംമാണ്. ഉപനിഷത്തുകളിൽകൂടിയും മറ്റും പ്രസ്താവിപ്പെടുന്ന അവജന അവധാനതയും, ആലോചനാശക്തിയും മറ്റും ലോകാന്തരങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ, പുരാണ അച്ചിൽ ഒരു ‘ക്രീം കരയുമില്ല’ തന്നെ നാശം അതിശ്രദ്ധാക്തികളെ വാരി വിതച്ചിരിക്കുന്നതു്.

വൈവിഴിൽ, ആ ശിരം വർഷങ്ങളിൽ കവിതയും ശാശ്വത ശ്രാവണായസ്സിനെക്കുറിച്ചു വിനിക്കുവാൻപോലും

ചെയ്തുപുട്ടിപ്പിലും. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻവിലെ പുരാണക താങ്കമാർ, നാം ചിന്തകാളികൾിൽ പറയുന്ന തുംബ ലില്ലായും ഡാട്ടക്രൂട്ടിയാണ്, ദാഡരാജത്തിൽ പതിനാ തിരുവാ ട്രൈരായിരഖം കൊല്ലുവത്തെ അതുപോലും വാരി കോരിക്കൊട്ടത്തുകാണുന്നതു്. അമേരിക്കയിലെ ‘മഞ്ച ടിച്ചിപ്പിറിഡയർസ്’—കോട്ടിശ്രീരംഗമാർ—എജം ഡോ ഉറിനെ വിച്ചതിക്കുന്നതുപോലെയുംകൂടി, ഭാവനാ റബാ മാഞ്ചാത്തിലെ പേജംചുക്കുവത്തിമാരായിരുന്ന പുരാണ കത്താക്കമാർ, സഹാനൂദ്ദീപാളെ വിലരവച്ചിരുന്നീ അല്ലെന്നുവെന്നും പറയുവാൻ! അതുപോലെത്തീൻറെ കാ ത്രംതിൽ മാത്രമ്പി, സവത്രു കർ, സെസ്റ്റു റവേ ഷഡം, രക്തിപ്രകടനഷഡം, ഇനന്മംപ്രകരം എന്നവേ ഒരു ചുല്ലാറാഡിലും അവൻ യാത്താങ്ക പിത്രംകുടംരാത യാണ് പ്രബത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ‘കാല’ത്തിൻറെ ബാ ക്കിൽ കൊല്ലുജാദിക്കണ്ണോ വല്ലക്കൂടവുാ! ഒരുത്തിയു താലും ടെഞ്ചാത്തതുല്പു ‘കാലക്കലവരി!’ അവൻ അ തിരുന്നിനു് ഒരു ‘കാനക്കാ കണക്കാം’ കുടാതെ ‘ചേ ക്ക’പ്രകാരമും, അപ്പാത്തയും ധാരാളം സ്വന്തിപ്പു ഫുത്തി. മനാഞ്ചായുസ്സിൻറെ നിസ്സാരത്തെ പ്രത്യുഖ്യ പ്ലേറ്റത്താനായും, അതുപും അറബിലും കാല’ ത്തിൻറെ അപാരതയെ സുചിപ്പിക്കാനായും മറ്റൊ യീരിക്കാം, അവജന അതു ധാരാളം ചലാവുകരം! എങ്കി ലും അവയെല്ലാം അതിശേധാക്കതിക്കപ്പോലും അതി ശേധകതി തോനിപ്പിക്കുന്ന ‘അതുകാശഭവടിക’ജായി ദ്രോജി!

അന്നാത്തെ അതു കാലജോളം കഴിവാരു, കമ്പ കളം കഴിവാരു. കനാഞ്ചായുസ്സിനു് നിലവാരവും കുറഞ്ഞു.

ആയുഗികകാലത്തു് അന്തരം ‘വൈദിവട്ടങ്ങൾ’ എന്നും വിലശ്ശുകില്ലെന്നും തെളിംനാണു്. എന്നാലും, ഉന്നശ്ശ സീറ ബുഖി വീണ്ടം ദിർഘമായ ആയസ്സിനേത്ത നൊ ഉഴിഞ്ഞാലാട്ടവാൻ ആഹ്രമിക്കുകയും, അതിൽ ആസ്ത്രാദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധവർ പിട്ടു്, അചക്കു് സാന്ദ്ര ഡുഷ്ടാനു് മുതലായ ചില പ്രശ്നങ്ങളാണും തുടികളിൽ, മുക്കുവിജന തടങ്കുന്നിൽ, ആയിരും അതിഭയിക്കും കൊണ്ട് അദ്ദേഹിച്ചു കമാപ്പാത്രങ്ങളെ കാണാവുന്നതാക്കുന്നു. എന്നോചില മനുമോ, മരണാലുപാധാഗിച്ചു്, ദിർഘായസ്സാക്കിയവരുണ്ടായിരുന്നു എന്ന ആ പഴയ കാലത്തിലെ വിശ്രാംഗതിക്കുറി അവശിഷ്ടാക്കുന്നു, കുല്പിതകമാപാത്രങ്ങളിലും. ആ സ്വപ്നാരം കാണാതിന്നുള്ള കാരണം.

നോവലെഴുത്തുകാരുടെ കാര്യം അവിടെ നില്ക്കുന്നു. ഇന്നുത്തു മനാ സയൻസുകാരജനകയും, ഡോക്ടർമാരാടയും, സർജറിക്കാരുടെയും പ്രാരഥനാങ്ങളും പ്രൗഢ്യകളും എന്നും എത്തുവഴിക്കാണു്? എങ്ങനെയുണ്ടിലും, മരണങ്ങളുടെ അക്കാദമിക്കവാൻ, അബ്ലൂഷിയിൽ അതിനു അങ്ങേ അററേതും അക്കത്തിനിത്തുവാൻ, എപ്രകാരമായാൽ സാധിക്കുമെന്നു കണ്ണടപിടിക്കവാൻതന്നു! കരിക്കുരാജിക്കുറി അണിയാക്കത്തിവുച്ചിട്ടും, കാട്ടപ്പോത്തി സീറ പ്രഫൂം കുടത്തിവിട്ടിട്ടും, എങ്ങനെയുണ്ടിലും അതുകൂടിപ്പെട്ടും സവാദിക്കവാൻപെട്ടു ശുചാങ്ങളും വിശ്രാംവിനു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. എങ്കുറയസ്സിലധികമായി എത്തുവരുന്നു എത്തുവരുന്നു അവരുടെ നാശാലും, എങ്ങനെത്തുവാനാശാലും ആവരുന്നു കാംഞ്ഞം

എപ്പോ പത്രങ്ങളിലും വെബ്സൈറ്റും അക്ഷരങ്ങളിൽ, അവ നിന്ന് ഒരു ചാപ്പട്ടിക്കയാടും, അവന്നിന്ന് ജീവിതസ്ഥലായങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾക്കുംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തന്നെന്നില്ല സീരം എന്നാണോ? ആട്ടത്തെ അവസരത്തിലാണ് 127 വയസ്സായ ഒരു മുഖനേക്കരിച്ചു് ഇന്ത്യിലെ പത്രങ്ങളിലും പ്രചരണം നടത്തിയതു്. എറ്റവും അധികംകാലം ജീവിച്ചിരിക്കവാനായിരുന്നു മന്ദിരം എന്നും ഒരു പ്രത്യേകതയും ഇന്നും തുമായുള്ളതുകൊണ്ട്, സാധാരണയിൽ കവിതയെ ആരും പെറ്റെല്ലും എല്ലിടെക്കണ്ടാലും അവൻ ആരുഹത്തോടു, ആസക്തിയോടുകൂടി ഭൗമക്കന്ന! അതിൽ തെറവിലെന്നാലു പറയുന്നതു്. അങ്ങനെയാണെന്ന പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ചെയ്തു.

ജീവിതകാലം നീട്ടിക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ക്കാമെന്നു്— സക്കാർഗസർവ്വീസിലെ ഉദ്ദോഗസ്ഥനാരംപ്പോലെ അവശ്യമായ കഴിവുകളും, അപേപത്ര തികഞ്ഞാലും ക്രൈസ്തവിട്ടുത്തു കാശ്ത്രം തുല്യമാരംപ്പോലെ— ഒരു ഷ്യേഫ്റ്റാക്കു ആരുംസുഖിപ്പിക്കുന്നു് കാഞ്ഞതിൽ തോന്നുന്ന ഗോപനം സ്വീകരിച്ചുണ്ടാണു്. ഇന്നാം ഒരു ചുജാടിയും അനുയസ്തിക്കുന്നു്, അതോന്നിരട്ടിച്ചുകൂടിക്കിട്ടിയാൽ തരം ക്രൈസ്തവിലും. ആരുഹം ഭരാറുഹംാണെന്ന ശറിക്കുന്ന ദിലു്. എന്നാൽ അങ്ങനെ എരട്ടിച്ചുകൂടിയാലും, അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ സൗഖ്യാപ്രഭരണം വരച്ചാഴിഞ്ഞുപോകുമാ? കാലം നീട്ടിക്കിട്ടിയ ഉദ്ദോഗത്തിന്നിന് നീലതാന്ന! പിടിച്ചുത്തളിയാലപ്പോതെ അവൻ പുരത്തിരിഞ്ഞില്ല. പല ത്രാരമ്പ്പേങ്ങളിലും പറഞ്ഞുപാറിക്കുന്ന വിശ്വാസം, അചിക്കം.

മനു സുചിപ്പിച്ചതുപോലെ, എത്ര ദീർഘകാലം ഒരാൾ ജീവിക്കുന്നവോ അതുകൂം കന്നപൂട്ടതാണ് അ യാദക്ക മരിക്കുവാനുള്ള മട്ടി. മനസ്സിന്റെ ശക്തി കി റയുന്നതോടുകൂടി, ഉറഞ്ഞതിലുള്ള ഭീതി ഉൾഭിക്കുന്ന തുകൊങ്ങാഡി, വാൻഡിക്കു തന്ത്രാകാപ്പം ജീവിതത്തോടി കൂടിവരുന്നതുകൊങ്ങാഡി, പ്രിയംചെല്ലുന്നോടും നന്നി ക്ക ചുറ്റുള്ളവയം തന്റെ ഒപ്പുലാളിക്കാർക്കു പാതമായവയാം ആയവയുടെ എന്നും തുടന്നതുകൊങ്ങാഡി, എന്തുക്കാരാണാണെന്നെ സംഭവിക്കുന്നതെന്ന ഒരു തു അതുവാചനാർഹമാണ്. എന്നാൽ മക്കളിം പേരക്കുട്ടികളിം, തനിക്കു വേഗംപെട്ടുവരുക്കുകയും, ഒന്നകിൽ തനിക്കു വികരാധികളായിരുന്നുവോ; അ ഷ്ടൈക്കിൽ, അവരുടെക്കു തന്നെ വീടുള്ള ദരിദ്ധപോയി; താനും, അവരും, അന്നും അനും അനും, ഓപാരത ദിനും രോഗപീഡിതനും, എന്നിടം ജീവിതം നീ ണ്ടകിട്ടുന്നെന്ന് അതുകൂടിപ്പുകയും, മുരുജ്ജയമോഹനം ദിക്കം നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാം പിക്കബംഗം താണ്. എല്ലാംകൂടി നേരുക്കുന്നവാം, മരിക്കാനുള്ള ര ടിയുടെ അടിസ്ഥാനം, പ്രധാനമായി മരണംനുത്തുള്ള സ്ഥിതിശക്കരിച്ചുള്ള അജ്ഞന്മാനമാണുള്ള നീ ഗമനത്തിൽ നാണ്ണാം വീണ്ടും എന്തിനേരുതനും.

അരുരാഗ ദൃശ്യാത്മാരായ ചെറുപ്പുക്കുരംബാണ്, ഉരന്നാരുക്കരിച്ചും അതുതന്നു തുച്ഛമില്ലാത്തവർ! അ വയുടെ ‘ഒപാരത്തിള്ളുവീൽ’ അവക്കതിനുക്കരിച്ചു പിന്തിക്കുവാൻ സുദയേം, സന്നാലുത്തയോ ഇല്ലാതെ

പോക്കനാതാന്തിന കാരണമെന്ന പറ്റേണ്ടതാം. പൊക്കി, ആ സ്ഥാധാനം മുഴവരം സ്വീകാര്യമല്ല. കാരണം പച യുവാക്കന്മാരം, മരനം ദിശവോടു തീര്ത്ത യാത്രാനും മന്ത്രക്കി അറിയാവുന്ന വലി സാഹസരി തുംബം ചെയ്യാതോരു സ്വല്പം, കുടാതെ ദൈനന്ദിന തു് അചുരുമല്ല. യുഭാശനാര മന്ത്രമല്ല, യുവതിക ത്രിയു, അക്രൂരത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ജീവിത അതിനു പുന്നി പില കല്പിക്കാവുന്ന പ്രസരിപ്പം പ്രഖ്യാദം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന കാലത്താണ്, അതിനു പുല്ലു ഒപ്പാലെ വലിച്ചുവിയുച്ചാണെങ്കിൽ സന്നാഴത്, അതിന്റെ പരമക്കാലും പ്രാപിക്കുന്നതു്. ജീവിതത്തിന്റെ പേപ്പിയാറത്തിൽ, എന്തിനേയും അതു താഴ്ത്തിനീക്കി മംഗലാട്ട ക്രതിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ജീവിക്കലും, ഒരിക്കൽ മും റൂപ്പും അളവാക്കി അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെന്നവരാം. എന്നാം നിഃച്ഛു്, ആക്ഷം തുടങ്ങേന്നാണു്, എന്ന അഡി എന്നാജി വരുത്തന്നുമാണു്, വല്ലവിധിയും ജീവി മൂൽ ഉത്തരയന്നുള്ള വിചാരം കൈത്തെപ്പെടുന്നതു്.

പുരാണാദികളിൽ, അതിരം കൊല്ലും, മുട്ട ആം ജീവിച്ചിങ്ങനാവങ്ക കാമകളും ശാഖകളും, ദൈ കാം തതിച്ചു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അയ്യു് പരക്കെ അത്യും നീംഭതായിങ്ങനു എന്ന വിവക്ഷയില്ല. അചുരും പിലർ. അവജന നിഃ-നിഃ ഗ്രാമക തപദാ ക്രതികളാണോ. സിദ്ധപ്രാഥികത്താണോ, സീഡാലും ജീവിച്ചതായി മാത്രമേ പ്രസ്താവഞ്ഞുള്ളൂ. നമ്മകം വിലക്കു്, അതു സാധിക്കും എന്നതുനു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമു ത്രമിക്കു; വല്ല മന്ത്രങ്ങളാണോ, മരനുകളാണലും മരിം

ନମ୍ବୁଟିଲୁା ଅନୁଷରେତେହାଙ୍କିଲୁ ଆଗୁଯୁଷ୍ମାର୍ଥରେତେ ରୋ
ଧିରଂ କେବଳତେଣ୍ଟୁ ନୀତିଶକ୍ତିକୁ ବାନ୍ଦ ସାଧିତୁ
ଏହା, ଅତୁ କାବ୍ୟରହାଙ୍କର ନାମକ ମନ୍ଦିର, ଶରୀରବୁଂ,
ବୁଝିଯୁଂ ଶକ୍ତିକ୍ଷଣର ସଂଭବିକ୍ଷାରତ ପୁନ୍ଥବତ୍
ନିଲକିନୀ ହ୍ରୀଣଂ ସହାଯିକକ. ହ୍ରୀଣାତ୍, ଉଚ୍ଛବାକ
ନା ଅନନ୍ତବଜ୍ଞବେତ୍ର ନନ୍ଦବାହାନୀ ଭାବନ ଚେତ୍ତୁ କ. ଅନ୍ତର
ବନ୍ଦର ରସବୁଂ, କରନ୍ତେବାକ୍ଷତ୍ତୁତ୍ତୁ ମରୋର୍ପୁର୍ବାରତୀ
ଯିରିକଂ. ଅତୁ କିମ୍ବଂ ଅନ୍ତର ବତ୍ରର ଯୁକ୍ତିକଣରସରିଥୁଁ
ଭାବନ ଚେତ୍ତୁବୁନୀତାଙ୍କୁ. ଅତିକର୍ତ୍ତର ତେ ମାତ୍ରକ
ତେବେ ନିଲଯ୍କୁଁ ତୋଳଂ କାହିଁ ଭାବନ ଚେତ୍ତୁବୁନୀ
ଗୁମ୍ଭିକାଙ୍କ.

ଆରୋହ୍ରବ୍ଦବାକାଯ ଅତୁ ଲୀଠିଲୁବ୍ୟଲ୍ଲୁପି, ତେ
ତୋତ୍ତାତ୍ୟନରକ୍ତାଲ୍ପରେତେ ଜୀବିତତିଳିଙ୍କ ଶେଷ—
ତୋତ୍ତାତ୍ୟନରବୁଂ ମାରଂ ଦେଖାମେନିଲ୍ଲ— ଶୁଣାଣି
କାଣିନାତୁଁ, ଅନାଭିମନନାତୁଁ? ପ୍ରତିତିସାମାରଣ
ମାଯ ନିଯମମନସରିଥୁଁ, ଅବା ନାହିଁ ଡାନ୍ତ ଛା,
ର ଶିଳ୍ପି, ଦିକ୍ଷିତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟି, ତଲମୁରକଣ୍ଠମୋକ୍ଷର ଏତୁ
ଦେଇ ନୁହୁ ଚାତୁର ମଣ୍ଡଳିତରୁହୋଇ! ଅନ୍ୟାରୀ ଅବ
ବିବାହିତକାଯିତାଙ୍କ ଏହିତିର ଅବର ପରଦଂ ପା
ର୍ପନ୍ତି ପରିଚ୍ଛବ୍ୟାଙ୍କରିତିକିଲୁପାତତବରାଯ ଜନକ୍ରିୟ
ଅଭିନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲବ୍ଧତାକିଲାହିରିକଷଂ ଅବେଳିର ତାମସଂ.
ଅବନୀ ଲୋକରେତେ ମରନିଟିଲ୍ଲ. ହ୍ରୀଣାତ୍, ଲୋକଂ
ଅବେଳା ଅବନୀଯକ୍ଷଯମିଲ୍ଲ! ତିରମାଲକର୍ତ୍ତୁ ହୈପୁରାଲେ
କାନୀ ପିନାଲେ ମରରାନୀଯି ପାଦଚେତନା ମାରି
ଅଭିନନ୍ଦ, ଅବର ନିଲାପ୍ରତିରା, କରିଛିବୈପ୍ରା କାଣି
ବାନ୍ଦ ସାଧିକଣାତିଲ୍ଲ. ଅବେଳିର ରାଜ୍ୟବୁଂ, ରାଜ୍ୱି

വുംതന്നെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭേദകാലാസമുദ്രത്തിൽ ആ സംഭാഷണിക്കായിരിക്കും. സംഖ്യാരങ്ങൾക്കും സാമ്രാജ്യങ്ങളും കാലഗംമുദ്രത്തിൽ ആശ്വാപോകയും, പല മും, ചുത്തൻമട്ടിപ്പുകൾ സാഹരമല്ലെന്നറിയൽ എന്ന പോലെ, ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കും. ഇന്നത്തന്നെ, പാഠഭരണത്തോളം പോതുവണ്ണിക്കുള്ള വലിയ വാഹനങ്ങളായി എണ്ണിയിരുന്ന ‘പഴന്തമാർ,’ വിമാനങ്ങളുടെ പരശല്പം, ചതിക്കല്പം കണ്ണ് എത്തമാതം സംഭൂതപ്പെട്ടുനണ്ട്! ഒരു തലമുറക്കിൽതന്നെയും അങ്ങനെയാവാമെങ്കിൽ, അനേകം തലമുറകളുടെ പോക്കവരവുകൾ കണ്ടുകൊണ്ടുനില്കുന്ന ആ ‘ഭാഗ്രഹീന’ നീറു സ്ഥിതി എന്നായിരിക്കും? മാനസികമനസ്സി നീറു, വലിച്ചാൽ നീളുന്ന ശക്തികൾ, ഒരു കണക്കം അതിരുണ്ടുണ്ട്. അതിരുകടന്ന വലിച്ചാൽ അതു നീളുന്നതിനു പകരം കണ്ണിച്ചുപോകും. അതാണ. പഴയ തലമുറക്കാരായി വര്ത്തിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ പുലർജ്ജനങ്ങൾ, ചുതിയ കുട്ടിക്കടന്ന ‘നീം പിടിക്കാതെ,’ അവരെ അധിക്ഷേപിച്ചും, തങ്ങളുടെ ചെറുപ്പുന്നിലെ ‘സപ്ലിക്കാലത്ത്’ പ്രശംസിച്ചും, അങ്ങാം ഇങ്ങം ഇല്ലാതെ സൊല്ലും പൊല്ലുച്ചായിക്കഴിയുന്നതിനു ഇള കാരണം! ആ ആയിരുവയസ്സുകാരൻ അവരുടെ ആയസ്സിനു മുകളാലേപ്തുണ്ടാണി ഭാഗവും—വരു ദവയസ്സിനു ദശാശ്വാളിളി കാലം മുഴുവനും—വല്ല ഭാന്ധാലയയിലോ മരുന്നു ആയിരിക്കും കഴിക്കുണ്ടിവരിക. അഹോ! കാണും! ദിർഘായസ്സിനു ഭർഘടങ്ങളായി, ഭിരന്താനഭവാജ്ഞാരാ!

ലോകത്തിന്റെ സ്വഭാവിയിൽ, അമവാ നഞ്ചട
 ക്രിഗോളിത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്ക്, ഇന്ത്യാക്ഷേ വലി
 യ ദീർഘായുസ്സുള്ള വരായാൽ ഇന്താരം താങ്ങാനാവാ
 തെ, ക്രി സമുദ്രത്തിൽ താണ്ടപൊയത്തായ പുരാണ
 കമത്രനെ, അവത്തിക്കപ്പെട്ടുനാതായിരിക്കും! ഇപ്പോൾ
 മുള്ളു വക്കേതനെ ക്ഷേണാസ്തകമന്ത്രം, വേജാന്തു സ്ഥ
 ലവും ഇതു ക്രമിയിൽ ഇപ്പോൾ, ഇപ്പോൾ കാണുന്ന
 തോതുകാരമുള്ള ഇനസംബ്രഹംലുന്ന നിലനിന്ന
 പോകുന്നപക്ഷം, അചിരേന്നു, ഇനങ്ങൾക്കു താഴസി
 ക്കവാനം, ക്ഷേഖവാനം പോയിട്ടും, കാലുറ്പിച്ചു
 നിൽക്കവാൻപോലുള്ളതു സ്ഥിതി വ
 ഇരുന്നും, വലിച്ച വിഭ്രാന്തായും, വിച്ഛുന്നായും
 വിലപിക്കവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു! ആ നിലയ്ക്കും
 ഇനുള്ള വക്കാക്കയും ഇനി ഇനിക്കുന്നവക്കും മുഴുവ
 നും രോയിരുന്നുകാലുത്തെയകിലും ആയുർഭേദർല്ലും
 കല്പിച്ചുകൊടുക്കകയോ, അവർ കുന്നുറി കൈവശ
 പെട്ടതുകയോ ചെയ്യാലതെന്തെ നില എന്നായിരിക്കു
 മെന്ന മനസ്സിലുക്കവാൻ പ്രധാസമില്ല. അധികതാ
 മസംകുടാതെ, സുന്ദരാപസുന്ദരാതെയോ, യഥവം
 ശശംകതെയോ കമ്പേഷാലെ, ഇന്ത്യാക്ഷേ ത
 മുഖത്തു ചാവുകതനെ ചെയ്യും! ദീർഘായുസ്സാഭാ
 യാലും ഫലമുണ്ടാകയില്ല. പകർച്ചവ്യാധികൾ, പ
 ടിനികൾ, അകാല അപകടമരണങ്ങൾ, കൊട്ടക്കാ
 രജും, വെള്ള മുപ്പാമരം, ക്രൂക്കവും മുതലായവയാലുള്ളതു

നാശങ്ങൾ, എല്ലാറിനം ഉപരിയായി യുദ്ധങ്ങൾ നിമിത്തം ആകും നാശങ്ങൾ എന്നിവയാക്കേണ്ട സഭായിട്ട് ‘ആധിപ്പാജ്ഞപ്പം’ പരിശോജനക്കമാണെന്നു കീൽ, അതൊന്നംകൂടാതെ ജീവജീവി ദീർഘായുഷ്മാ നാശകൂടിയായാൽ ഭ്രമിഡേവി, ഭാരം താങ്ങാനാവാതെ, പ്രശ്നയപ്രാത്മനതന്നെ ആരംഭിച്ചുയുണ്ടോ..

മുൻ തലമുറക്കാരിലെയിക്കും ഒരുക്കാലത്തുണ്ടായി രിക്കൈത്തനാണെന്ന പ്രത്യേകിയും എന്നുതാനും, ഒരു നിഷ്പക്ഷനിരീക്ഷണം നടത്തുന്നതായാൽ. പണ്ടു തന്റെ ആവിർഭാവം മുത്തുച്ഛന്നാടു സ്വല്പമാഴി എങ്കെകാടുമാവാനുള്ള ഒരു സൂചനയായി കണക്കാണെന്നുതാണ്. തുടക്കത്തിൽ പണ്ടുനും പിതാമഹരം വളരെ ഇണങ്ങിയും പ്രമിച്ചുതന്നെ ഉണ്ടിരിക്കും. പേരാങ്കിരൈ കാണാതെ മുത്തുച്ഛന്ന് തെറിവാംസു ടി കഴിക്കവാൻ വജ്രം. പണ്ടുനും, കളിക്കാണും കിടക്കാണും ഒക്കെ മുത്തുച്ഛന്ന് തെറിവാംസും കിടക്കാണും വജ്രം. സാധാരണ അതൊക്കെ എത്രനാളുതേയുണ്ടോ? പണ്ടു തന്റെ ശരിയായ ‘ജീവിതം’ ആരംഭിക്കുന്നതുവരെ! അതുംകൂടി കരെ നീണ്ട കാലമാണ്. പണ്ടു തന്റെ ജീവിതം മുമ്പിൽ പണ്ണുകിടക്കുന്ന; പിതാമഹങ്ങൾ തോ, പിന്നിൽ മരഞ്ഞു കിടക്കുന്ന! നന്ന ജീവിത സൃഷ്ടിക്കുന്ന അഞ്ചേണാദയം; മരുന്തു സന്ധ്യാസൂച്ചിക്കുന്ന തിരോധാധാരം. നന്ന പ്രഭാതത്തിക്കുന്ന പ്രകാശങ്ങളും, മരുന്തു രാത്രിയുടെ അന്ധകാരത്തേയും പ്രതിനിധികരിക്കുന്ന! നന്ന ജീവക്കേ തന്ത്രത്തിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളും, മരുന്തു ഉണ്ടാക്കുന്ന ജാല്പ

തേയും കറിക്കുന്ന! പഴതുൻ, പിതാവു്, പിതാമഹൻ, കഴിഞ്ഞു തലമുറക്കെല്ല വിവരിക്കുവാനുള്ള റിഹായ പദ്ധതി! ഏതെങ്കിലും ഭാഷയിൽ, അതിന്പുറത്തെ ബന്ധം കാണിക്കുന്ന ഗവപ്പുടമുഖണ്ഡം എന്ന സംശയമാണ്. പ്രപിതാമഹൻ, മതുമത്തെ ക്ഷീൻ എന്നാം ഒക്കെ തൊല്പാരികമായി നാം പറയാൻമുള്ളതിനെ ഇവിടെ വിസ്‌റിക്കുന്നില്ല. അതോടെ ഒരു ഗതു തരമില്ലാതെ ‘ലോകു’നിലയ്ക്കുള്ള ഏച്ചുകൂട്ടൽ മാതൃമാണ്. ഒരു തലമുറയ്ക്കുപുറമുള്ള ‘മതത്ക്ഷീൻ’നെ എത്തു പേരുകൊന്നാണ് വിളിക്കുക?

പുതശായുസ്സു് മുപ്പമാണെന്നുള്ള ഒരു തോന്ന ലിംഗനിനാണ് ആര്യർബദർഭല്ലവാഞ്ചേര ഉത്താവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, ‘കാല’മാകുന്ന സജുദ്ദത്തിൽ, ആയിരാക്കൊല്ലം എന്ന വന്നാലും കുടി, അതോടെ ചെറുതുള്ളിപ്പോലുമാക്കുന്നില്ല! ആയിരംകാലുത്തിനാംഗങ്ങൾ വും, കാലം പോരുന്ന തോന്നം! കാലഞ്ചിന്നറ പിന്നോ അനാദിയാണ്. കാലഞ്ചിന്നറ മുഖു് അനന്തവുംഭാണി! ബുദ്ധമായുസ്സുംകുടി, കാലഗണനയിൽ ഒരു നിമിഷംപോലുമാകുന്നില്ല! കടന്നപോയ ഭ്രതകാലത്തിന്നറയും വരാൻപോകുന്ന ഭാവികാലഞ്ചിന്നറയും എടക്കിയിൽകുടി പറന്നപോകുന്ന വർത്തമാനകാലം! ജീവനം അങ്കോട്ടുകുടി പറക്കുന്ന. അതിൽ റിന്നോ, ജീവിതത്തെ ഭാരിനിനിൽക്കിയാൽ, പിന്നോ തുഡില്ല ഭാവിയ്ക്കില്ല! കാലഗണനയുമില്ല കൗമില്ല! ജീവനാണ് ‘വർത്തമാന’ത്തെ സജ്ജുള്ളത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതു്! അതാണോ ഇംഗ്ലോവാന്റുപനിശ്ചയത്തിലെ ശ്രദ്ധ

സാരം. “കാം പുണ്ണിംഗാം പുണ്ണിംഗിലം പുണ്ണാത് പുണ്ണമുംബാച്ചുട്ടത്-പുണ്ണിംഗു-പുണ്ണിംഗമാഡായ ഒട്ടിംഗ്നേരും വാവശിഷ്ടതേ—” ആലൃന്തമില്ലാത്ത ‘കാലത്തിൽ’നിന്ന് എത്ര നീംഖലായ ഒരു കാലത്തെ മാററിവെച്ചും, കാലം പിന്നേയും ആലൃന്തവിഹീനമായിത്തന്നെ യിരിക്കും!

ആരോഗ്യവും യാവനവും ക്ഷേത്രപ്പട്ടാളത്തെ ആരാധി രംകാലിപ്പെത്തെ അതുയുണ്ടും! അതെത്തങ്ങൾനെയാഥാലും അംഗം സാല്പ്പുംബാണും! ദേഹയാളം ധാരാതാങ്ക തേയുംഭാന വും ക്രൂട്ടാതെ അന്തരുക്കുംകാലം—ശംക്രിലും വള്ളരെ കുറച്ചും—ഈടുകയില്ലെന്ന തീർച്ചയാണും. അമാവാ, അതും സാധിച്ചാലും, ഫലം മറിച്ചുതന്നൊന്നാണും. അതാണും ‘യാഥാതി’ ചക്രവർത്തിയുടെ ചരിത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തും. ജൗയും നരയും ബാധിച്ച പട്ടവുംനും യാഥാതി’വള്ളരെ പണിപ്പെട്ടു പുതുനാരിൽ ഒരു വരണ്ഠരും യുവനം പകരം വാങ്ങുകയും, അനന്തരുചി നുന്നനായി യാമേഴ്സിം ഭോഗങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടും, ആരാധിരം കൊല്ലുന്നതാനും സുവജീവിതം ന്ത്യിക്കുകയും ചെയ്തു! എന്നിട്ടുതായി; വിശാദം, വിരക്കി, വൈരാഗ്യം, വീണ്ടുവിച്ചുരും, പരമാത്മബോധം, പദ്മാത്മാവം, വാർഡുക്കുത്തെത്തെന്നു തിരിച്ചുവാങ്ങുക!! മോഹത്തിനും, ഭോഗത്തിനും അവസാനമില്ലെന്നും, അനന്തവിച്ചു തുള്ളിപ്പെട്ടാമെന്നു വിചാരിക്കൊത്തു വിസ്തൃംഖമാണെന്നും, ചെങ്ങാർജിച്ചു തീരുക്കുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടും, യാഥാതിക്കു ബോധ്യവുംവാൻ! വീണ്ടും ഇരാനരകൾ ബാധിച്ചു വാലും

ശ്രൂ സപീകരിച്ചു്, സന്മാസവു ത്തിങ്കയാട്ടകുടി, ആ തമ
ചിന്താപരനായി, പരമഗതിയേ പ്രാപിച്ചു!

വാല്ലക്കൃഷ്ണവനശഭ്ദതെ കൈമാറരവും, ആയി
രം കൊല്ലത്തിന്റെ ശരിക്കണക്കം എങ്ങനെയുമിരി
ക്കേം. യഥാത്മിക ചരിത്രം ശാശ്വതരവും, ലോ
കോത്തരവും, സവംജനപ്രാപകവഥായ ഒരു മഹാസ
ത്രാത്തയാണോ ഉദാഹരിക്കുന്നതു്. ആയുസ്സു വീണ്ടി
കാഴ്ചിക്കും, യാഥനം നിലനിന്നിക്കും, ഭോഗാനഭവ സർക്ക
മുംബദി യംമഞ്ചം ഉജാസിജനിക്കും ‘മതി’പനിപ്പി;
എത്തയായാലും ആ വഴിക്കു ‘തുള്ളി’ ലഭിക്കാവുന്ന
തുൾപ്പി.

ആയുസ്സിന്റെ ദൈർഘ്യസ്ഥിതിനെ ജീവിത
ത്തിന്റെ വിജയ ചും, വിശ്വാസി ചും. ത്രീകൂദാശവനം,
മഹാനായ ചക്രവർത്തി അലങ്കരിക്കുന്നതും, അഭദ്രപ്രത
മതസ്മാപകനായ ത്രീശങ്കരണം മുപ്പുത്തിരണ്ടാംവരയ
സ്ഥിൽ മരണം പ്രാപിച്ചവരായിട്ടും, അവാരം ശാശ്വത
അധികകാലം ‘ജീവിച്ചി’ട്ടുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ആൽ
ണ്ണായിക്കുണ്ടോ? എന്നാണാക്കവാൻ ചോക്കനോ? അവാം
ഉരിക്കാത്തവരും, മരണത്തിനും അരുളും ജീവിക്കുന്ന
വരും ആകുന്നു. പതിനാഴെക്കാലിത്തു ആയുസ്സുള്ള
മാർഗ്ഗണ്യംനാണോ, എവരവർഷാതു ആയുസ്സുള്ള
രൂർബണ്യംനെയല്ല, തങ്ങപിതാവു വരിച്ചുതു്.

എല്ലാവരും ലോകവസ്ത്രമാരോ, അനശ്വപരകീ
തംിമാർഖാരാ ആക്കന്നിപ്പി. ഭരിക്കാശവും, ജനികയും,
ജീവികയും, മരിക്കയുംഡാതു ചെയ്യുന്നു! അതിലെ

നാഡു, മിക്കള്ളും അവരുടെ ‘മനിച്ചുർവ്വാം’ ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല! നമ്മളിൽ അധികാദ്ധ്യാത്മകൾക്കും കഴിയുന്നതിനുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ തെന്നെ പീഡിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. ‘കെടംതുഷി’എല്ലു ‘കൊടംതുഷി’കാണു നൃത്യക്രമങ്ങൾ തുടരുന്ന വാസന! വാലിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം എല്ലാം, തുഷിയിലെ നിശ്ചി സ്ഥാനം, വിശ്വിതൻറെ വില നിർണ്ണയിക്കുന്നതു്! ഒരു ശ്രൂജനം കേവലും ഒരു ധാരം ഫോട്ടോഗ്രാഫും വിശ്രദിക്കുന്നവരോക്കേ സമ്മതിക്കും, ഇവിടെ ചിലവിലും കാഞ്ചിസാലും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതാണെന്നു്. ഇവിടാ, ഇവിടെന്നു് ഒരു പരീക്ഷാകാലഘാടം; ഒരു ‘ഐച്ചിനിംഗ് കോർസ്’! അതിന്റെ ശരിയായ, സമ ത്രംമായ, പരുഞ്ഞായ വിനിഭോഗമാണു്, അതിന്റെ വിശദം. ഓരോ തത്ത്വാടയും ജീവിതാ, അവനാരായാലും, എവിടെ ജനിച്ചാലും, എന്ന മരിച്ചാലും, അവനാവാൻനു ഉയർച്ചയ്ക്കും, വിടർച്ചയ്ക്കും ദേശിക്കുന്നതാണു്. ‘ഉല്ലഭദാത്മകാത്മാനം’ എന്നും ‘ആരത്തെ വഹ്നിയും തമാനാബന്ധം’ എന്നും മറുപടാണു ഗീതാവാസ്യം ആണ്.

കാലതീർഖല താൽ കാഞ്ചിലാദ്വാനാക്കമെന്ന കരത്തിൽ കാലില്ലാത്തതാക്കന്നു. എത്രകാലം ജീവിച്ചിരുന്നാലും, ആ ജീവിതചിത്രം മുഴവാം; അവസാനമല്ലത്തിൽ, ഒരു നിശ്ചിഷ്ടനരാത്രെ സ്വന്നായ്ക്കു മാത്രമാണുള്ളതു്! മരബ്യാനാദ്വാനായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇനിക്കുന്നതിലും ശരിക്കുന്നതിലും എത്താണു പിന്തനീയമായിട്ടുള്ളതു്? അതു

രണ്ടം ഉള്ള തുതനൊയാഞ്ചുക്കിലോ “ഈ വഴിയ ബലം” വിശ്വവാക്കനാടിക്കവന്നാണ് പരിശോഭാ ഇള്ളതും. ശരീരത്തെക്കറിച്ചുബന്ധിക്കു, ‘അവുക്കതാ കീറി ഭ്രാന്തി, വൃക്കമെയ്യാനി ഭാരത, അവുക്കത നിയന്നാനുവ, തനുകാ പരിപ്രവനാ?’

‘സപ്ത്രൂദ്ധരം’ എന്ന അവന്മാർന്ന ലഭിക്ക പ്പെട്ടി എന്ന സങ്കല്പിക്കക. ‘മനസ്സാലെ ചാവുന്ന കാര്യം’ ഉണ്ടാക്കെന്നൊന്നും വിചാരിക്കുന്നതു്? മനസ്സു സ്വന്നമാനത്തല്ലാതായിത്തീന്ന് വൻ ചെയ്യുന്ന ആത്മഹത്യായക്കറിച്ചപ്പുണ്ട്, നാലു മനസ്സുജ്ജൂഡി ‘സപ്ത്രൂദ്ധരം’ കമ്മതനൊയാഞ്ചു പരയുന്നതു്. അവനും ജീവിതഭരം താഴ്ത്തിാക്കിവച്ചു ഭരാതത്തെ സപ്രാം സപ്രാഗതം ചെയ്യുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിതനാ കാ. ആ സംഗതിയാഞ്ചു ലോകോത്തരമഹാഗ്രന്ഥ മായ ഭാരത ത്തിൽ, ഭീഷ്മ പിതാഖമാൻറെ ശരശയന വും, മരണവും ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നതു്. അതു ഗഹനവും, ഗംഭീരവും, സർവ്വാശ്വരത്തിനുകുവുമായ ഒരു റംഗം ലോകത്തിലെ മരീചിക്കുന്നതിലും കാണാവുന്നതല്ല. ഭാരതത്തിലെ ‘ശാന്തിപരമ്പരം’ ആ പ്രവിശ്യ തികച്ചും അനന്പർത്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു്, അഭേദമായ ഒരു ശാശ്വത സാന്ദ്രശത്തെയാഞ്ചു ലോകത്തിനു നൽകുന്നതു്. ഭീഷ്മ ചുംബം ആ വരദവച്ഛമണ്ഡായിതനുവോ, അഞ്ചേരനു യോനം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നു എന്ന ഇള്ള തല്ല പ്രധാന സംഗതി. അദ്ദേഹത്തിനു മരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു ഒരു ശൈത്യി ഉണ്ടാക്കിയാണിട്ടും, “മരിക്കാൻ മനസ്സില്ല” എന്നപറഞ്ഞതാൽ മരണം പേടിച്ചുടക്കതന്നു

ചെള്ളമെന്നറപ്പുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അംഗീകാരം ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധപ്പെട്ട വൻ, അവിടെ ശരശരുത്തിൽ ദേഹചീലകരുള്ള അവാദവിച്ഛുകാണ്ട്, ഉത്തരാധിപ്പിരപ്പുവരെ കിടക്കുകയും, അങ്ങനെവാസികൾക്കെല്ലാം വിജ്ഞാനം വിതരണം ചെയ്യുകയും, ഒരുവിൽക്കു സംതൃപ്തനായി മരിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്തു. സപ്താംഗമുത്തുവായിരുന്നിട്ടും മരിക്കവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു! അതിനു സമയവും മൂലത്തിലും അഴിക്കുമുംതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു എന്നായാണ്.

വിഹായ കാശാന്ത്രഃ സർവാണി
പുണ്യാംഗവരതി നിഃസംപ്രഹഃ
നിർമ്മമോ നീരവുകാരഃ
സ ശാന്തിഭയിഗ്രഹി.

‘സൈക്കലർ റവർമ്മൻറ്’

‘സൈക്കലർ റവർമ്മൻറ്’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ലാഷ്യപദ്ധതിക്കുടെ കൊണ്ടാണ് നിയോദ ഭരണവർത്തനാ നിയമത്തിൽ നശിച്ച റവർമ്മൻറിന്റെ സ്വഭാവം അപീകരണം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ പദ്ധതിക്കുടെ മലയാളാധിക്യിൽ മതാതീതരാജ്ഞം; മതേതരാജ്ഞം, നിർമ്മതശാഖാം എന്നം മറ്റും ഓരോരു ജനറൽ തജ്ജ മചച്ചു പച്ചവിധത്തിൽ വൃവച്ചരിച്ചും വ്യാപരിച്ചും കാണുന്നുണ്ട്. തനിനിത്തൊ വൃത്തുസ്ഥാപിക്കും വിതരണ അഴുമായ അതിന്റെ ഗതികളിലും സംജാതങ്ങളായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ‘സൈക്കലർ റവർമ്മൻറ്’ എന്ന വാക്കുകളും വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു വിച്ചിനനാ കടത്തുന്നതു് അസംഗതമോ, അനാവശ്യമോ ആകുക യില്ലെന്ന തോന്തി.

ഇന്ത്യയുടെ ഭരണക്രിത്തതിനു കാരണമായി തീർന്ന്, നിർഭാവുകരമായ ആ വിഭജനത്തിനാശം, അതിനു ശത്രുവരബില്ലാത്തയും ഉൽപ്പണ്ണേരാട്ടം മാത്രം സ്വീകരിച്ച നശിച്ചവിനും മഹാത്മാജി, ഒരു സംഗതി പ്രഭേദകും നിജുൾഖിക്കുകയുണ്ടായി. “മതകാർമ്മം ജനങ്ങളിടെ വ്യക്തിപര അന്തായ വിശ്വാസം അഭിപ്രായങ്ങളം മാത്രമായിരിക്കുന്നുമോ, അവായ രാഷ്ട്രീയാധികാരികൾ നീക്കലും അവരുടെ പൊതുജീവിതത്തിൽ ആട്ടിക്കലും

തന്താരത ആജിവനാം അവർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ
പൊതുവിഭാഗത്തു മേരുസ്ഥിനായി പ്രയതിഖണ്ഡം താ
കന്ന എന്നും,” ദീർഘദായിയും, നിസ്സപാർത്ഥമായ
ചൊത്തുജനസ്വന്മാത്രയും തികഞ്ഞിരുന്ന ആ മ
ഹാച്ചാഷൻറെ മേൽപ്പറത്ത സാരംനുംലഭായ ഉ[ം]
പദ്ധതിന്റെ തുച്ഛമാണ് പിന്നീടുണ്ടായ നമ്മുടെ
രേണുവാടകാനിക്കമണിക്ക് നിർഭ്ലാഹ്യവശായ “സൈക്കി
ലർ ഗവർണ്ണറ്” എന്ന പദാദ്ധിക്കുടി പ്രസ്തു
പ്പെട്ടതും. ‘സൈക്കിലർ’ എന്ന താണ് ‘മുച്ചപദം’—
നാട്ടാശകളിൽ അഭിന്നന്റെ തർജ്ജിതകൾ എങ്ങി
നേരായാശഭയിജനാലു—എന്നിലും തുകാണ്ട് ആ
പദത്തിനു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ എന്നർത്ഥമുണ്ട്, എ
തന്ത്യാദി വ്യാഷ്ടിയുണ്ട് എന്നും ആരായുന്നതാണ്
യുക്തമായിരിക്കുക. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള നിയഃംഗ
ക്കളിൽ ആ പദത്തിനു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന അർത്ഥം
ഈപ്രകാരമാകുന്നു: “ആല്പ്പാത്രികമോ, ശാസ്ത്രപരമാ
ആയ കാഞ്ചാദ്വാികനിനു റ്റതിരിക്കതാണ്ടായ സംഗ
തിക്കളും സംബന്ധിക്കുന്ന രീതി; ദേവാലയകാഞ്ചംസാ
ബന്ധിയല്ലാത്തതും; മനബന്ധസ്പാദവില്ലാത്തതും.”
ങ്ങ സൈക്കിലർ ഗവർണ്ണറും തനിച്ചിത്തം എത്ത
ക്കിലും ഒരു മതവിശ്വാസത്തെയോ നിർദ്ദേശംതെന്തേരാ
അംഗീകരിക്കുന്നും അനാസ്ഥിക്കും, കൈവല്ലം ഉത്പര
മോ ദേവാലയചുവരുന്നും ആയ സംഗതികൾക്കു വിജയ
യഥാദ്ദേശം പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല.

പ്രാഥാനികവാരായ നധ്യേട രാഷ്ട്രീ ഉന്നതാ
ക്കമാരിൽ ആജം ബാക്കിയില്ല, ‘സൈക്കിലർ’ എന്ന

വാക്കിന്റെ അത്മവും, റ്റാപ്പിയും അവരുടെ പ്രസം ഗണഭിൽക്കുടി പ്രബ്രാഹ്മാതവരായി. പലപ്പോൾ ഫും അവരുടെ വ്യാവ്യാനങ്ങൾ ഏറെക്കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ വിത്തലജ്ജഭൂയും സംഭവിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ പദം ഇന്നു താമല്ലുത്തിൽ ജനിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഡോഡൈക്കളിൽ സന്ദേഹം സംശയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യാഹാത്മജ്ജിണ മല്ലാ ഒന്താക്കമനാതുടെ റ്റാവ്രാനപ്രധാനങ്ങൾക്കു കാരണം. മതചില്ലാത്ത രാഷ്ട്രമല്ല, മതകാരില്ലാത്ത രാഷ്ട്രമല്ല, മതവിഭാഗങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രമല്ല, മതം വെബാന്നവിച്ചിട്ടുള്ള രാജുമല്ല, ‘നിരീശ്വരമത്തിനെ താങ്കനാ രാഷ്ട്രമല്ല, എന്നാക്കു പലകം പലവിധി ത്തിലും ‘സഹായം’ ശബ്ദത്തെ അവരവരുടെ മനോധർമ്മം, അഭിപ്രായഗതിയോ, ആവശ്യമോ അന്തരം സറിച്ചു റ്റാവ്രാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. എന്നാൽ, എന്നാണ് അതിന്റെ ധമാത്മമായ അത്മവും സ്ഥാനവുമാണ് ഇന്നും അജ്ഞതാത്മാകന്ന. അട്ടക്കാലത്തുകുടി സെക്കലർ ഗവർണ്ണമൺറിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രി ‘അട്ടക്കലർമത്’ തന്ത്രക്കരിച്ചും, ഭന്നും ചുവന്നും മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചു ‘കരിയിട്ടന്’ തിനേക്കു റിച്ചും, ‘കടമ’ വയ്ക്കുന്നതിനേക്കു റിച്ചും മറ്റൊരു കൂർഗ്ഗനായി വിചർശിച്ചും ആക്കുവിച്ചും പ്രസംഗിക്കു യുണ്ടായി. അംപ്പാർ, ആവക്കരക്കാനും ഒരു സെക്ക ലർ ഗവർണ്ണമന്റെ രാജുത്തു പാടില്ലാ എന്ന തൊന്തിപ്പോകാവുന്നതാണോ!

‘ബഹുമാനിക്കാൻ’ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ കുറിച്ചു കാണാൻ ഗസ്സ് പ്രസിദ്ധന്മാരം പ്രചിംശിനിയ്യ തം തരംകിട്ടുവാഴാക്കു പ്രസംഗിക്കാഡണ്ട്. പെ നുഖിഭവം ഗാളിലെ ഗവൺർ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറ ഞ്ഞു, “ലോകത്തിൽ ജനാധിപത്യം നടപ്പുജ്ഞ രാജ്യ അള്ളിൽ ഇന്ത്യ മാതൃമാനം പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ തന്നെ ‘ബഹുമാനിക്കാൻ’ തത്പര്യം കണ്ണാഡ വിച്ഛ പ്രവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടാണ്ടു്,” എന്ന്. അഭ്യന്തരം ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് അതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളിലും ഉല്ലരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാരതത്തിലെ — ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ — അന്ത്യഘത അഭ്യന്തരാച്ഛായ സഹിഷ്ണുതയും, സത്യഭാവവും അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ വിശ്രാംസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തന്നെ യാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പലപ്പറമ്പ് പലപല നാമങ്ങളാൽ വിളിക്കുന്നും ഭജിക്കുന്നും കേന്ദ്രാള്ളൂർ എന്നാണ്ടുതന്നെ; എത്തു ഹിന്ദുവിന്റെ പരമമായ ഭോധവും വിശ്രാംസവും. ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ തന്നിമിത്തം ഇതിനു മത്തേപ്പാശിയാകുന്നതു് അതു എഴുപ്പുണ്ട്. അവനു ദേവാലയങ്ങൾല്ലാം — അവലുമോ പള്ളിയോ എന്നൊരാലും — ഒരുപോലെ ദാവനുണ്ടാണു്. അവിടെയെല്ലാം ഭജിക്കുന്നും ഇംഗ്ലീഷ് പരമാരം അതുകൊണ്ടു പള്ളികളിലേയ്ക്കു വഴിപാടുകൾ അയ യുംനു ഹിന്ദുക്കളെ ധാരാളം കാണാം. അതോടുകൂടി അവരുടെ ഹിന്ദുത്പത്തിനു ധാന്യികരമായോ ചേരാത്തതായോ കൈത്തപ്പുട്ടിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് കാരണത്താലുണ്ട് ഹിന്ദുക്കൾ മതപരിവർത്തനയിൽ അതുകൂടുമോ തുല്യ

അങ്ങാ ഉള്ള വരായി കാണാപ്പുടാതെന്തു്. റിംഗേതം ഒരകാലത്തും മതപരിവർത്തനയ്ക്കുന്നും നടത്തിയതായിട്ടും കാണാക്കില്ല. റിംഗവിന്നറ പ്രമാണം നമ്മുണ്ടായ ഗ്രിതക്രടി പറയുന്നതു്, എല്ലാവരും അതുകൊണ്ടു് മാർക്കുന്നും എത്ര വിഭിന്നങ്ങളായിരുന്നാലും, ഒരേ ഒരു ദൈവത്തെയാക്കുന്ന എന്നാണ്. “യേയമാമാ പ്രപദ്വന്നേ, താംസ്ത്വമെവ ഭജാന്ത്യഹം, മഹവർത്തമാനവത്തേ, ഉന്നാം പാർത്തമ സന്ധ്രംശഃ” ഈ വിശ്വാസത്തിൽ അധിക്ഷുദ്ധാരം റിങ്കൾ, രാജുകാഞ്ഞികൾ—രാജ്ഞികൾ—രംഗത്തിൽ— ദത്വപ്രത്യാസങ്ങെ ഒരു കാഞ്ഞംബാധ ഒരു സംഗതിയായിട്ടപോലും പശിഗണിച്ചിട്ടില്ല. മതവ്യപ്രത്യാസം ‘പത്രപ’ത്തെ ഒരുവിധത്തിലും സ്ഥാനിച്ചിട്ടില്ല. നിരീശപരവാദിയൈപ്പോലും റിങ്ക്, അംഗീകരിക്കുക മാത്രമല്ല, സാംഖ്യസിലഭാന്തം ഒരു റിങ്ക് ശിള്ക്കുന്ന ദർശനങ്ങളിടുന്ന ക്രുംഗത്തിൽ ഉം പ്രപുഞ്ഞകയും ചെയ്തു. റിങ്കൾ, ബുദ്ധമതക്കാർ, ജൈനക്കാർ, അനൂറാർ എല്ലാവരും ഇന്ത്യക്കിൽ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തിൽ, ഭാവപ്രത്യാസങ്ങളോ, അനാദവ ദാവരജ്യങ്ങളോ ക്രുട്ടെതെ, തുല്യനിലയിൽത്തന്നു നിവസിച്ചുപാനിട്ടണ്ണു്. റിങ്കുകളിൽ, ബുദ്ധമതാന്തരം യായികളിലും, ജൈനമതാന്തരംസാരികളിലും അതയിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാരും, ചക്രവർത്തികളിലും ഓരോക്കാലികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, യൂദ്ധക്കാരായ ദുഷ്മണികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, സ്കല രക്ഷകൾ എന്നും നഡ്കകകൾം ചെയ്തുവന്നു. ഫോകത്തിൽ ഉറോന്ത രാജുന്നതു്—അതു

കാലാവട്ടങ്ങളിൽ പ്രഃന്തകിളിപ്പ്—ചീനനീയംകുടിയും സ്ഥാതിക്കുന്ന ഒരു വിശാലതയായിരുന്നു, അവയുടെ അതു സമഭാവനയും, സംഹാരപദാനന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ദാനങ്ങൾ, സാമ്പാദനത്തികൾക്കായാണ്, യാത്രാജീവനംപോരാത്ത അപ്രകടനവും കുടാതെ, അന്ത്യേതക്കാൻ ഇന്ത്യൻ സ്വന്തമായി സപ്തക്ഷേപണം വിഹരിക്കുകയും, വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബോധുൻ കട്ടി—ബുദ്ധാദി ദവർണ്ണരായിരുന്ന പ്രോഡി—പ്രസ്താവിച്ചു: ‘സൈക്കലർ റൈറ്റർ’ എന്ന കലും മതവിശ്വാസിക്കുന്ന അപ്പോൾ അപ്പോൾ; ഇന്ത്യപ്രസംഗം അപ്പുണ്ടിക്കുത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായെന്നു മത തനിാംഗരും വിഭാഗിയാല്ലോ. പണ്ഡിരൻ നേരംഭരം ബാംഗ്ലാറിലെ കൊന്ദമ്പറപ്പും കമ്മിറി ഷാഗത്തിലെയും സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടിൽ, “നമ്മുടെ ഭരണഘടനാനിയമപ്രകാരം ഒരു മതത്തെയും, രാഷ്ട്രം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, മതത്തെ മറിച്ചിട്ടുള്ളതു നിലനിൽക്കുന്നതു മലബില്ലാതെ രാഷ്ട്രം എന്ന ശക്തിക്കന്നതു പരമവിശ്വാസിത്വം (Nonsense) അമുണ്ട്,” എന്ന പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീ. രാജഗോപാലാചാരി, ശ്രീ. കെ. എം. മുൻഷി, ശ്രീ. സവുന്നുന്നാനന്ദജി, ശ്രീ. രാധാകൃഷ്ണൻ ആത്മബാധ ഫേലോഷിപ്പിക്കാർ തുടങ്ങി, നിങ്ങളിൽ എന്നാരം വരെ പലതാം, ഇന്ന് ‘സൈക്കലർ റൈറ്റർ’ എന്നും, സപ്തഭാവവും, അനന്തവും വിവരിക്കുവാൻ ശുമിച്ചിട്ടുണ്ട്. നന്നിനൊന്നും വിഭര്യയുണ്ടായാണ് ഏതൊന്നും വിഭര്യയുണ്ടായാണ് ഏതൊന്നും വിഭര്യയുണ്ടായാണ്. ഏന്താണതെന്നുള്ളിട്ടുണ്ട്.

യമാത്മജ്ഞനും, പൊതുജനങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മനസ്സിലാവാതിരാതിനെ നേരംകുടി ദർഗ്ഗഹനാക്കവാൻ അവയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആരുള്ളുപരഞ്ഞാലും, അനാദിവത്തിനേരു വൈഷിച്ചത്രംവച്ചു നോക്കുന്നോടു, ഭാവിപ്പലങ്ങളുക്കാണിച്ചുള്ളൂ ദയാശക്തികൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളുണ്ടോ തോന്തിപ്പുകാരാ!

II

രോമാസാന്തുജുത്തിൽ, ‘ദൈവര റിലിജൻ’ (രാജ്യാന്തിനോക്കുന്ന മതം) പോലെ നേരംശായിത്തന്നു ഏതു കാണുന്നണണ്ട്. എക്കിലും ആ സാന്തുജുത്തിലെ ഭരണനിർവ്വഹണം രോമൻകാരനു ‘ദൈവാജ്ഞാനിക’ പേരിലോ വഴിക്കോ ആയിരിക്കുന്നില്ല. ഭാരതത്തിൽ മന്ത്രവംശകാരിത്തെടു, മുച്ചുവംശകാരിത്തെടു സാമ്രാജ്യങ്ങൾ അതിവിസ്തൃതങ്ങളും വിപുലങ്ങളുമായി തന്നെ. നാനാജാതിമതകാർ ആ സാന്തുജുത്തിലെ നിവാസികളായുമാണായിത്തന്നു. അവരുടെകാലാന്തരം രോഗസന്ധ്യാദായങ്ങൾ ആരാധനാത്തു വിജ്ഞാനപ്രദശം യിരിക്കും. ആ ചക്രവർത്തിമാരെല്ലാം ഹിന്ദുക്ക്ഷേമാ, ബുദ്ധമതകാരരാം ആയിരിക്കും. അവരവരുടെ മതങ്ങൾ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മതകമ്മണ്ഡലക്കോ ക്ഷേത്രപാഠകികൾക്കാ പണ്ട് ചെലവഴിച്ചിരിക്കും. എന്നാൽ പ്രജാവലികൾക്കും അതോന്നും ബാധകമായിരിക്കും. അവരുടെ മതസ്പാതത്രസ്ത്രങ്ങളും രാജ്ഞിശ്വരിക്കുന്നില്ല. മതവ്യാസങ്ങളുമായിരിക്കും. അവകാശവ്യത്യാസങ്ങളുമാണായിരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ

വെറുതെ പറയുന്ന തല്ലി. അന്നാത്തെ രാഷ്ട്രീയ വിനുകളായം, സാമ്പത്തികവിദ്യാഭ്യാസായം, ഭരണ പുരസ്യരഭ്യാസം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നും നാലു ദശക കൈവശത്തിലുണ്ട്. അം വയിലേയ്ക്ക് എന്ന കണ്ണാടിച്ചുാൻ അന്നാത്തെ രാജ്യ ഭീഷണസ്വാട യഥാത്മത്തും കാണാവുന്നതാണ്. കുടകില്ലെന്നു അർത്ഥാനും, നീതിശാസ്ത്രം, ഗ്രന്ഥങ്ങിൽ മുതലായ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കിയാൽ മതബന്ധങ്ങൾ പെടവെന്നതും മാറ്റിനിന്തിക്കൊണ്ട് ചൊതുജനനമും പ്രയോജനവും കാഞ്ചുക്കുത്തയും ലക്ഷ്യം കൊണ്ടാണ് രാഷ്ട്രീയചായ രേഖകാൽ അം നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന തെളിയുന്നതാണ്.

ഇന്നും ശാസ്ത്രീയയുഗ തിൽ, അതരം ഭൗമാനുബന്ധത്തിൽ, ഈ കലിയുഗ തിൽ ഇംഗ്രേസം വേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്ന, പരന്നു കൊള്ളിക്കും പ്രവരണങ്ങളിൽ മറുവാക്കുവാൻ എത്ര അധികമാണോ വില്ലാല്ലാസങ്കേരണത്തെക്കരിക്കാതുരുതു അധികം വേണ്ടതായിരിക്കുന്ന അവരുടും. നാലു ദശക സർക്കാരാലുകിൽ പട്ടാളവിട്ടുന്ന ബിരുദധികരിക്കുക ലോകക്കാർത്ത്വങ്ങൾ പലതുമരിയാണുയിരിക്കാമെങ്കിലും അവരവരക്കരിച്ചും ഇംഗ്രേസരക്കരിച്ചും അവർ തിക്കുള്ളും അജ്ഞനക്കാരാണുന്ന വ്യസനസമരം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്ന! കേന്ത്രം പ്രവൃത്തിയിൽ ‘വെട്ടിപ്പോളിപരയുന്ന’ തിൽ പ്രസിദ്ധനാശ പുർണ്ണാശീഷം ഇപ്പോരം മുസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്: “മതം എപ്പോഴും സഞ്ചാരം ചെയ്യാൻ നിവാരണം കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വിഷമപ്പെട്ടുവുചിപ്പ്. എന്നാൽ ശാസ്ത്രം (സയൻസ്)

ഒരു വിഷമത്തിന്റെ നിവാരണം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന അതാടക്കുടി, അതിനേക്കാൾ വിഷം പിടിച്ച പാതയിൽ എത്തുതു ആ സ്ഥാനത്തു സ്പഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!” യാമാർത്ത്യും അപുകാരമായിരിക്കു, പൊതുജീവി തത്തിൽ ഉന്നശ്ശേരി സ്വീകരിക്കുന്ന ധർമ്മിയുടെബാധാ രിജണമെങ്കിൽ ഈന്ന ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ‘സൈക്കലർ’ എന്നാൽ ധർമ്മികവും അല്പാത്മിക വുമായ ഒരു നല്ല ചികിത്സകാണ്ട് ഗ്രൂഖലവും സുന്ദരവും ആ ശിന്തിയകതനു വേണാം.

നാം സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും തട്ടിരുളിക്കുന്ന നബ്ദം ഇ സൈക്കലറിസം എന്നാണെന്നോ, അതിന്റെ ധർമ്മത്തുറപ്പവും ഭാവവും എന്നാണെന്നോ ഇന്നവരെ ആരും നിരാക്ഷേപമാണും, നിഷ്ട്രീയം മായും വിവരിച്ചിട്ടേപാലുണ്ടില്ല. ‘ക്രൈസ്തവിന്’ നിബുദ്ധരാജ്ഞം ‘സൈക്കലർ’ ആ ശിരിക്കുമെന്ന ഭരണാലം നിന്നുണ്ടായത്തിൽ ‘ക്രൈസ്തവിക്കി’ വെച്ചു എന്നും ആ! അതിനേക്കാറിച്ചു എന്നാതും പറയാം, അപലൂ കിൽ അവിയും ‘സൈക്കലർ’ എന്നപറഞ്ഞതാൽ, ‘തിരുപ്പയാത്രാവിശ്വാസം’ അല്ല എന്നും. അതും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തെനു, അതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ നിലവാന്ത നിശ്ചിതമായ അർത്ഥമെന്നാണെന്നു എന്നുണ്ടാം. “സർവ്വ ശൈത്യാവ ചെലവെത്തു രാജ്ഞിത്തിന്റെ പരമാധികാരിയായും, രാജ്ഞിത്തിലെ നിശ്ചിതസംബന്ധിതകളെ സാര്ത്ത് ശ്രദ്ധാരം കല്പനകളായും, ഘാരാധിതവർഗ്ഗത്തെ ആ പരശാധികാരിയുടെ പ്രതിനിധികളായും വെച്ചുകൊണ്ട്” ഭരിക്കുന്നപ്പെട്ടുനു രാജ്ഞം ‘തിരുപ്പയാത്രാവിശ്വാസം’

ആക്കന്ന. ‘തിരുയ്യാക്രാററിശീ’നു വിൽപ്പമായതു ‘സൈക്കിലർ.’ അപ്പാൾ, എന്തുമാരി? സൈക്കിലർ ഭ്രംഗരിൽ എല്ലാ മതങ്ങളേയും സമഭാവനയിൽ വീ ക്ഷീക്കനാതായിരിക്കും; ഒരു മതത്തിനോടും പ്രദേശത്താവായ മനോഭാവമാണുള്ളതു്; ഉതകാൽ അപ്പി എജ്ഞങ്ങന്നയായാലും വേദാംഗില്ല എന്നതു പൂർണ്ണ ഭാവ ഒരു അലസഭാവം. അതോടുകൂടി, അവിടെ തന്ത്രജ്ഞനാപരം ഒരു അടുസ്ഥാനമില്ലെന്നും, അഭികാസമായ ഒരു ധാർമ്മികാദർശമില്ലെന്നും വരുന്നു. പ്രദേശകുമാരം പ്രശ്നസാർമായിട്ടോ സംസ്കാരസംഗ്രഹമായിട്ടോ എന്നാണുള്ളതു്, കേവലം ഒത്തേരുവും ഭൂതികവാദായ അവിക്ഷണഗതിയിൽ? ജീവിതത്തിന്റെ പരാമാരിയായ ദാമാർത്ഥ്രാചത്ര സ്വർഖിക്കുന്നതേയിട്ടു് ഒന്നാണില്ല. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, ‘സൈക്കിലർ’ എല്ലാവും സഹാരാ മതത്തിനേയുംപ്രാബല്യമുണ്ടു് ഒരു നാരാധിതവും ഓയാനകവുമാക്കുന്നു. ‘അതു് ആ തഥാവില്ലാത്ത ശരീരപ്പോലെയാകുന്നു.’

‘വെൽപ്പെയർഭ്രംഗരു’ (പൊതുജനക്ഷേമം ലക്ഷ്യംകുണ്ടുള്ള രാഷ്ട്രം) എന്ന ഒരു ഘട്ടിയ പ്രാബല്യം നംബക്കാണ്ടു്, സൈക്കിലറിസ്റ്റിന്റെ ‘തരിശു’ ആശന സപാവാചത്ര — മുന്നുതയെ—പരിഹരിക്കണമെന്ന ഒരിഞ്ഞിക്കുന്നാണു്. അതിൽ അതു ‘വെൽപ്പെയർ’—ക്ഷേമം—എന്തിനാനയാണു്, അതിന്റെ അങ്ങങ്ങളാറാത്ത അത്മാപൂശ്ചിയിൽ കരിക്കുന്നതു്? കണ്ണി, കൂപ്പ്, കട്ടിയുംപുന്ന മുന്നുതയുംപുന്ന പ്രമാണങ്ങം ഉണ്ടായിരി

ക്കൊന്നെന്നുള്ള അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. വില്ലാല്ലോ സം, ചൈവ്യഗമായം, വേദ, ക്രിം എന്നാംകൈ ചിലതും അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടുന്നു. എന്നാൽ നിർമ്മലവും നിഷ്പക്ഷവുമായ പരിശോധനയിൽ, ഒരു സംഗതി സ്ഥാപിക്കുമാകും. അതിന്റെ ആദർശങ്ങളുടെ അറിവും ഒന്നശ്ശേരിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷമമായ മാത്രമാണ് നീർ ഭ്രാഹ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നോ! സമുദായങ്ങളുടെയും റാഷ്ട്രങ്ങളുടെയും ഏല്ലാം പരമപ്രഭേജനം, അവയുടെ അനിവാസ്യവും പ്രകാശികരിക്കുന്നതും—മനഃപൂർണ്ണം—അവയിൽക്കൂടി അവയുടെ സഹായങ്ങളാട്ടുകൂടി അഞ്ചേരിയാറുള്ള—ഉയരവാൻ—എത്തീയമായ സമന്വയിലെ പ്രാബിംഖ പ്രചഞ്ചപ്രാശിയുടെ ഗൃഖലാദ്ദേശത്തെ അനാദിവൈപ്പെട്ടുപെട്ടതുവാൻ,—സഹായകമായിത്തന്നീ ഒക്കെ എന്നുള്ള താങ്കനും. അതിനു പാടെ പരിത്രജി ആകുകാണുള്ള താണോ! ഇത് ‘വൈദ്യഹ്യയർ’പലതിയും!

സംസ്കൃതമെന്ന പരിശാസ്ത്രാവുന്ന ഒരു ‘ദ്രൈവി’വും അവിടെത്തെ പ്രജാലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അത്തീയസ്ഥാനത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുവേണ്ടി എന്നെന്തെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ചെറുവാൻ ബാബുരാതയുണ്ടോ?—എത്തീയപ്രഖ്യാപിക്കുവേണ്ടി എന്നവേച്ചുാൽ, മരണാനന്തര ഫലത്തുണ്ടോണോണോ, ചരംഭകജീവിതസംഘര്ഷത്തിനുവേണ്ടി, നിശ്ചയസ്ഥാനത്തുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെന്നതെന്നു ഇന്ത്യാലെ പല പ്രമാഖ്യപ്രക്രികളും സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരാക്കുന്ന കട്ടിപ്പും സന്ധുരണ്ണാനന്തരജീയും അതു സ്ഥാപിക്കാൻ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റൊരുപാടം പ്രക്ഷമായും അതു തന്നെ ചരംഭത്തിന്റെണ്ടിംഡി.

യും, കണ്ണതിയും, കടിലും, വാർഡ്സ്കാലപൈസ്‌ഷുനം, അനാമഗ്രാലക്ഷ്മിം മറും മാത്രമല്ല ഒരു ദ്രോഹം— സെക്കുലർ ആര്യാലും അല്പാന്തരാലും— തുലിക്കണം വിഷയങ്ങൾ എന്ന്. എന്നാൽ മതവിഷയക്കാഡി ‘ഉദാസീനാഭവം’ അംഗീകരിച്ചിട്ടിള്ള ഇന്ത്യാധിവർ മെൻസിനു പ്രഭ്രാകം എത്തെങ്കിലും മതത്തിനു വേണ്ടിയോ, ഉത്തരിക്കുടിയോ എന്നും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എങ്കിലും എത്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നോ? ഏ നൊമ്പജിൽ എന്നാണു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുക?

രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു ചുമ്പുബോധം ബഹുജനങ്ങൾ മക്കാക്കായിരിക്കുന്നതുമന്ത്രി തു നിർവ്വിഭാദാ, രാഷ്ട്ര ത്തിന്റെ ധർമ്മതല്ലോത്തരിയിലും, പോതുജനക്കുടാ ല്ലിംഗത്തിലും ജനങ്ങൾക്കുകൊക്കേ സുദൃഢിയായ ഒരു വിശ്വാസം തുടർന്നുവരും. ആ വിശ്വാസവും വിശ്വ സന്നിധിതയും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനും യത്തിക്കേണ്ടതും, ‘ദ്രോഹി’ന്റെ ധർമ്മം ഭാത്രമല്ല അതിന്റെ രക്ഷാക്കവചവും അതുകൊണ്ട്. അതും വിശ്വാസം ആസ്തു കൂടിപ്പെടുത്തിയിലും സംശയിക്കുന്നവക്കും—അതു രണ്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നവക്കും—അതു വിശ്വാസം എങ്ങനെയുണ്ടാവാം? അയൽപ്പക്കാരനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതും, അവൻറെ സ്ഥാപം പകരം വാങ്ങി ചും, രണ്ടുപോക്കും വഴിക്കു കുടാതെ ജീവിക്കുവാൻ മാത്രമാണോ? അതു സ്ഥാപം ഒരു ‘ധർമ്മ’മോ, വൈദം ‘നാശം’ മാത്രമോ? നാശം— ഓപാളിസ്റ്റി—കാലഘോഷാവസ്ഥകൾ ക്കുന്നവാരമായി ഒരിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നയം വിശ്വ സിച്ചു— അവലുംവിഷയാവുന്നതല്ല. അതു നാശമാണു പാടി

രാവലികളുടെ രാജ്ഞിയു എത്രകൃംബാധാരതിനീൻറെ അംഗിഖ്യാനമങ്ങിൽ, അതും ചണ്ണുലവും, ഭാഗ്യരവുംബാധാരതി നിർവ്വഹിപ്പിലും, എന്നാൽ അയച്ചപക്കണ്ണുംബാധാരതിനും — ഭ്രതദിക്ഷാന്തനേന്നും — അതിനേന്നോടും പോളിസിയന്തിനേന്നോടും — സത്രുവാം റാശൈതവും സുഓരവുമായ ഒരു അടിത്തരയുണ്ട്; ഇംഗ്ലീഷ്രസപ്രാഥമാണ് ഫോകവും അതിലുള്ളതു മഴവാം എന്നുള്ള പരശാർത്ഥം! അതു ഉത്തംഖാധാരതിൽനിന്നും സിലഡി ക്ഷേണിതാക്കാണ്. സുക്ഷ്മാധാര പരിഗണനയിൽ രാജ്ഞിയും മതത്തെ മറന്നൊരു ധിക്രിച്ചും വളരുവാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും വന്നുകൂടുന്നതു്.

III

പണ്ണിറംജി ആരംഖിന്നു കാണ്ണരുന്നു് കമ്മറ്റി റബിക്ക സെറ്റുപ്പിച്ച റൈപ്പുംട്ടിലെ ‘വെൽഫേറു ഫ്ലോറ’ എന്ന വാക്കകളിൽ ലൈറ്റുകിടക്കാണും ദേഖിരാത്ത പരമാത്മം! എതാനീ ‘വെൽഫേറു ഫ്ലോറിനാണും നാട്ടകാരനെടവയാണും ‘വെൽഫേറു’ നേരാഹിംഗത്തിനീൻറെ ലക്ഷ്യംബാക്കിനാതു്? അം ‘വെൽഫേറു ഫ്ലോറ’ തന്നെയും എങ്ങിനെ കരാറുമാക്കാം? ഇതുവകുപ്പശാഖക്കു പാർട്ടി പരിപാടി’കളിൽനിന്നുംഉൾവിച്ചു് അവരെ രാഷ്ട്രീയപരിധികളിൽ ഉംസേപ്പുട്ടതിനും നിശ്ചിതവും നീതിപുസ്തകവും ആനന്ദമാശക്തിയും സത്തവയും സഹായിക്കാണും. ‘പാർട്ടി,’ എന്നും ‘സാഷ്ട്ര’ ഉത്തരാം ചെറിയതും, ശുചിപ്പിയതും യിരിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടാണുംപും, വിവിധ

പാർട്ടികളിൽ ഒരു പാർട്ടിയുടെ സർവ്വസാധാരണ മാരിരിക്കുന്നതു്. ഒരു സമയം—അതുണ്ടാവാൻ പ്രശ്നം സംശാലം—രാഷ്ട്രം മുഴവാരം ഒരാററ പാർട്ടിയെന്ന വന്നാലും രക്ഷയില്ല. എക്കുകക്കിഭരണം കൂടിച്ചു ഏക കാമിപ്പുഭൂണ്ടെത്തക്കാരം മുൻവത്യും മുഖ്യരത്യും ത്രടിയായിരിക്കുന്ന ഫോകചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു! ഈ ‘വൈഡപ്പേഷൻ’ എന്നാണന്നുള്ള സുചന ചോലും ഭരണവചനാനയത്തിലില്ല, അതിന്റെ തത്പര്യം സംഘിതയും സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പത്രാജ്ഞിക നാൽ ഈ ‘വൈഡപ്പേഷൻ’ നിന്മാപിതമാകന്നതിനും ഒരു വേഗിയാക്കുന്ന ‘ധർമ്മ’ത്തെ രാജ്യഭരണത്തുന്നതിനും ഒരു വ്യായയായി സ്വീകരിക്കുന്നതും ചെയ്തിരുന്നു.

ജീവിതമുല്യം—The value of life—ഒരു അനാശ്വര്യത്തുന്ന മുഖ്യമായ മുല്യം. നാം ദന്തിനും ഉത്തിക്കുന്ന ‘വിലയ്ക്ക്’ മുല്യം എന്ന പ്രശ്നാരം ശരിയല്ല. ‘മുല്യം,’ അതു ‘വില’യ്ക്കും വെൽക്കൊട്ടക്കുന്ന ‘ആരു’മാകുന്നു. ആരുജ്ഞിന്റെ ‘മുല്യം’തന്നെ സാങ്കല്പികവും, ചാഞ്ചലവും അതുകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണില്ലോ, ഉദ്ധൃതിക്കും വിലചുംബിവും, മേംബരിന്റെ വിലക്കുയററം എന്നതുടങ്ങിയ അവലുവസ്ഥിതാവസ്ഥകൾം സംഭവവുണ്ടായതു്. ജീവിതമുല്യത്തെ—വിലയെ—‘ധർമ്മം ത്രിക്കാമരേക്കുങ്ങുന്നു’ എന്നാണു്, പണ്ടിനായിരുന്ന വർഷ വിചയിക്കുന്ന വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതു ‘മുല്യം’ അഞ്ചു വിസ്തൃതിക്കുണ്ടാണുള്ളതു് ‘ബാശപദ മുഖ്യക്കേഷൻ’—‘ധർമ്മപാംജിലുണ്ടാണുള്ളതു്’—ഈ

നാത്തെ ‘ഹാഷനു’ ആരു ഉറിക്കുന്നു! ജീവിതങ്ങളാ തു ശത്രുക, നിരുജീവിതംവയല്ലാണെങ്കിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുക മുതലായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ദാഖിലാനാഹകാരജടിലമായ പരസ്പരമത്സരത്തേഴ്സം, അടങ്കാത്ത അസംഗതിപ്പി യേയും, തന്നിനിൽക്കുന്ന ശ്രദ്ധയീനത്തേഴ്സം വക്രത്തുന്നു. അതിന്റെപ്പും, ഇന്നാൽ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും, ഉല്ലഭങ്ങളോ ഉപയോഗപ്പെട്ടുവരുന്ന തോന്നനില്ല!

ഈ ‘മുലുനിക്കുന്നനീതി’ക്കുന്നവിച്ഛൂള വിഭ്രാംപാശത്തികൾ ജീവിതക്കിട്ടുന്ന സാമ്പാ തന്നെയ ‘വിച’യുടെ മുലക മുച്ചിംവയത്തുകയും അങ്ങിനെ ഇന്നാത്തെ ലോകം മുഴുവൻ—ആരിംഗാഗവും ഭൂപ്ലുഡ് ന തന്നി ഭേദത്തികമായ—‘കൃഷ്ണനിസ്’നീനു സപാന താങ്കളുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും! കൃഷ്ണനിസം കാണുന്ന സാമ്പത്തിക ‘സമ്പദം’ പ്രതിവിജലവും, അപ്രായോഗികവും, അല്ലെല്ലപ്രവദവും ആകുന്നു. “എ സ്ഥാവരിലും ഈ ശ്രദ്ധരന്നു സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് എപ്പാവരേയും സ്നേഹിക്കുകയും സമനിലയിൽ സപീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക,” എന്നുള്ള തു ചുതിൽ കണക്കിലിട്ടു കൂത്തുപെട്ടു. അതു് ഔഷിപ്രാക്തമായ ഒരു മഹാസത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ അവരാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; പ്രതിജ്ഞയും വാസനാപലഭാഷ്ടമായ ‘അനാഭവ അങ്കേ’ സമീകരിക്കാമുണ്ട്. ധാർമ്മികാടിസ്ഥാനങ്ങളു വിസ്തരിക്കുകയും, അനാദിവസമത്പരത അവ സരസമത്പരതയിൽ കുട്ടിച്ചേരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്— അതിന്റെ വിപ്പവപരിപാടിക്കു പുറതെ—കൃഷ്ണ സന്തിര സംഭവിച്ചതായ വികല്പം!

வெளவே ஈயும், யாழ்முத்தையும் தடிநீகிலைக்கா ஸ்திரை செய் ராஜை வெளியூ பிரெஞ்சீவியானோ, ஸகலஶக்திஸ்வீன்னானோ வெளிகாவுநாதலை. அதையது, ராஜ்ஞத்திலே வெற்றுப்பியக்ஷமைக்கிலும் ஒரு ஶபாவிழபாஸ்வும் யாழ்முத்தையைவும் உத்திவராயிரி கேள்ளது. அதூருவஞ்சான். அது ஸஂதேவிகங்கா தின் அதுவஞ்சமானத்தையும் ‘பேண்டா’ வெற்றுக்கா ஸ்திரைக்கேள்ளதுமான்.

3
‘யதைநாவாதிதேஞ்சு ஸ்தாதாதவேதரோஷா’

ஏன்றித்துக்காங்கி, ராஜ்ஞாயக்குமானும் கெதாக்கு மானும் அவயாகபூவும் ஸாயாரளாங்காச்சு ஹாத்திர்த்தி காஞ்சாவு வத்திக்கவான் வெங்காஞ்சுமாராக்கான். விழுத்தாஸஸ்வுதாய்த்திலான் அதிகீர்த லக்ஷ்ண அர்த புமமமாயி காங்கேள்ளது, ‘ஸங்கலன் ஸ்தூ ரா’ ஏன்றங்பரந்து அதுதைக்கிலும் ஏன்றைக்கிலும் பரிசுக்கேயோ பரிசுப்பிக்கேயோ—ஹாஶபரந்தயாக்காஞ்சு ஜூரில்—ஏன் காஞ்சுஞ்சிஞ்சுக்கேனாது நிராஶாஜக குவும் அதுதைத்துப்பரவும் அதுக்கான. மதபூங்கமல்லத கொ—ஏன்றைக்கிலும் செய்துபொடிப்பிக்கை—ஹவிட விவக்கித்திரிக்கேனாறு. ஒருஶபரால், மங்காஞ்சு, புப்பைம் ஹது ஒரும் தமிலிலும் பரந்து ஸஂவங்கை கூக்கித்துஞ்சித்தான் தேவாக்கத்திலே தத்துப்புத்தைக்காம் முடிவுமா! அவயுதை புமமிகபாங்கைக்கிலும் பரிசுக்காலத்துத்தை பரிசுத்திரிக்கேன். ஹாஶ்ர’ர கூம் அதுதைவும் உகேள்ளத்தை அதுதும் பரிசுப்பிக்கக் கூக்காஞ்சு ஸ்தாதாதவேதரோஷா வின்தைம் ஹபத்தை

നിച്ചു്, ഇംഗ്രേസരാത്മനിശയം ചെയ്ക്കയാണെങ്കിൽ ചെയ്യംകൊള്ളുക. അതാണെന്ന യുക്തവും യുക്തിയും.

‘ദൈവ’ശബ്ദവും ‘ഇംഗ്രേസ’നാമവും ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനു് ഇതുമാത്രം അന്വരാചകമായിരിക്കുന്നതിന്റെ അവലുവും സുപ്രകതമല്ല. മനഷ്യരക്രമാതെ രാഷ്ട്രമല്ല. ദൈവങ്ങൾക്രമാതെ മനഷ്യനാം ശരിയായ ജീവിതം സാധ്യമല്ല. തനിമിത്തം, ഒരു പൊതുത്തു ക്ഷേട്ടം ഇവിടെ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന! ‘ദൈവം’ അതു മാത്രം അന്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു കൂപ്പത്തിയാണോ? ലോകസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭാതകാലംമുതൽ ഇന്നവരെ ജനങ്ങളെ ഇത്തരയാക്കേ വ്യാഴമാക്കിപ്പുച്ച ഇം ‘ദൈവം’ മനഷ്യാതീതനാണന്നാതിനു്, അതു തന്നെ മതി തെളിവു്! യുക്തിയും ശാസ്ത്രവും ഖുല്ലി പരീക്ഷണാസാധ്യതകളും അററത്തോളമെന്തിയിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും ശാസ്ത്രക്കാട്ടമടക്കിളിൽ കയറിട്ടുള്ള വരായം പറയുന്നില്ല, ദൈവം ഒരു ഇല്ലാവസ്തുവാണെന്നു്. ഭാരതത്തുമി ദൈവവിശ്വാസസമുദ്ധത്തിൽ മുങ്ഗി നില്ക്കുന്ന രാജ്യമാണു്. ‘ദൈവം’ ഭാരതീയരുടെ സത്ര സ്വദമാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ആ വഴിക്കുള്ള കുംഭകരണങ്ങളും, ശിക്ഷണങ്ങളും നശിപ്പിക്കുന്നതാണു് നാശകരമായിബോധവിക്കുക. ഭാരതത്തിന്റെ കീർണ്ണി, സെസന്റ്രക്കതിയിലുാ, യുദ്ധവെദഭ്യൂതനി ലോ അല്ല പ്രതിജ്ഞിതജാജിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നും, ഭാരതീക്കാർക്കാണി സെസന്റ്രക്കതിയില്ലെന്ന നെഹർജി പോ ഇം പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്നെ എന്താണു്? അതിനെ സംരക്ഷിക്കവാൻം പോഷിപ്പിക്കവാനു്

രാഷ്ട്രം—സൈക്കിലർ ഇന്ത്യ—എത്രചെയ്യുന്നതു്? ഭാരതത്തിന്റെ വിജയം അവിടത്തെ അത്രവിശ്വാസം അനും ഇന്നും ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വമാണു് എന്ന അനുഭാവമുഖം വസ്തുവും അണു്. അതിന്റെ വളർത്തുമുഖം വസ്തുവാണു് അതിന്റെ വാഹനാക്കന്നതിൽ കവിതയും സാഹിത്യവും സംബന്ധിച്ചുണ്ടോ?

പരിഹാസക്കുകയായ ബർണ്ണാഡു് ഷായും സാഹിത്യവും ചക്രവർത്തിയായ ഇന്ത്യൻ ദേശവത്തിന്റെ പക്ഷപാതികളായിരിക്കേ, മന്ത്രം ചുണ്ണാട്ടും തിരിച്ചറിയാത്ത ഇന്നത്തെ പൂച്ചുപരിജ്ഞാരികളാണെന്ന ദേശവനിശ്ചയം ചെയ്യുണ്ടതു്? അറിവും മഹാനാരാധ അവരുടെ ദേശവം ഇപ്രകാരമുള്ള താക്കന്. “മനസ്സും ശരീരത്തെ വിട്ടു ബഹിർഭാഗസ്ഥനായി, അവന്റെ പരിത്യസ്മിതികളിൽനിന്നൊല്ലോം അതിനും അവന്റെ ഒഴിവും അപൂർവ്വം അവന്റെ പരിപാരണയായി, എന്നാൽ നീണിലും നേരിട്ട് കൈകടത്താതെ തന്ത്വനായി ഒരു അദ്ദേഹം, അവപൂർവ്വം, അപാരണ ക്രതിയാക്കന്.” ശിതയിൽ പറയുന്ന: “വിജ്ഞല്ലാഹമി ദംതുസുന്നമേകാശേനസ്മിതാജഗത്” ‘ഷാ’ യുടെ പക്ഷത്തിൽ മതനിഘ്നം ആരാന്നെന്നോ? “പ്രപദ്യ വ്യാപകമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടനോ, താൻ ആശക്തിക്കു വിശ്വയന്ന് മാത്രമാണെന്നോ, എന്തോ ഒരു പരമലക്ഷ്യത്തിലേയുള്ള ധാതുയാണു പ്രപദ്യക്കാനു ശേഖരണോ, താൻറെ സ്ഥാനം അതിൽ സഹകരിക്കയാ

ജീവനം, ഉയർമായി വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നവൻ.” അതിനെ
യാണു ശീതളിൽ,

“ഇംഗ്ലീഷ്പ്പറ്റുഭാഗാം
എൻഡ്രോഫ്രജില്ലനതിൽ” തീ
— ഫ്രാമഹൻസർവ്വുഭാഗി—
യങ്ങാണുഡാനിമാരയാ”

എന്ന പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു.

ഈ സയൻസുകാര്യട വാഴ്ചകൾ തെന്നായിം
അവസാനതീർപ്പുകളാണോ? അവരുടെ ഉംഗാപോ
ഹാസംക്ഷം അനാമാനങ്ങൾക്കും ദിനംപുതി എന്ന
പോലെ മാറ്റം വന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നമ്മൾ നി
ത്രാനംബുദ്ധേ? സയൻസിന്റെ ചരിത്രം നോക്കി
യാൽ, ‘എഴുതലും, മായ്ക്കലും’ നടന്നതിന്റെ ഒരു ച
രിത്രംബന്നതെന്ന കാണാം! ‘ദോഡാംബ്’ പറഞ്ഞതുതീ
ക്കു തെററാഞ്ചാനു ‘കോപ്പർഡണിക്കല്ലും’ തെളിച്ചി
ച്ചു. കോപ്പർഡണിക്കല്ലും വിസ്തൃതാണെള്ളാം
‘കെപ്പ് ഹർ’ പുറത്താക്കി. ‘അരിക്കല്ലാട്’ ലിന്റെ
തെററക്കുള്ള ‘ഗലിലിയോ’ വെള്ളിപ്പുട്ടതി. സം
ക്ഷായി ‘സൂക്കൻ’ തെന്ന പല വലിയ കാഞ്ഞാഞ്ഞിട
ആട്ടത്തിൽ ഒകവലം ബാലിശജിള്ളായ അനവധി വഞ്ച
തത്രജീവിം പ്രാവാപിച്ചു. സൂക്കൻ ‘കണ്ടപിടിച്ചു’ ആ
പരമം ഇരുപ്പാം ‘ഇന്ത്യൻസീ’ നും പാദങ്ങളിൽ,
‘കെട്ടകുബുളുങ്ങ്’ പോലെ വീണ്ടതകൾനു കിടക്കുന്ന!
ഇംഗ്ലീഷ് സയൻസിന്റെ തത്പര്യാഭിരുദ്ധം സത്ര
അഭ്യന്തരം അല്ല, സയൻസുകാര്യട മുത്തപിശ്ചങ്ങളിലും
യ അനുഭാവാഭ്യന്തരം തക്കാം മാത്രം എത്തതു്.

‘മെഡ്’തെ സ്കീപിക്കന റീതികളം എല്ലാം അദ്ദേഹം വിഭിന്നങ്ങളം, വിജലണരംഗത്തിയും അയിരിക്കാം. ഏറ്റവായി, എല്ലാ ഒരാളും, ഒരു തെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വത്തിക്കന്നതു്. “ഒന്ന് ഷ്യോനക്കാഡി മീതെയായി, പ്രവഞ്ചത്തിനു കത്താവായി, തെ ഒഹാരക്കതിയുണ്ട്, മനഷ്യൻ” ആ ഒക്കിയോട് ചില കത്തവും അഡ്വീസുകളുണ്ട്.” ഈ ഫോറം, ഈ നോം ഈ നാലേഴ്സ്വാ ഉണ്ടായതല്ല. ഈ നോം നാലുഡേ തീരം ഈല്ലാതാക്കന്നതുമല്ല. ആ ഫോറായത്തിന്റെ, നാനാത്രചത്തിലും, മാർത്തിലുമുള്ള പ്രവർത്തനം മാത്രമാണ് നാം ഈ പരിപ്പാരം. ‘സാന്ധാരം, പുരാഗതി ഏന്നാക്കെ പരിപ്പനാതു്! ആ പരമസത്യത്തിന്റെ, ലോകാത്തരവും, വിശ്വവിജ്ഞാനവും, വിശ്വസനീയവുമായ വിസ്തൃതം മാണം’, ഭാരതീയസംസ്കാരം. അതിന്റെ ഒന്നക്കാണിനാതെ ‘അതല്ലോത്തികപാപ്പരതപ്രതി’തീരു പരിപ്പാക്കുന്ന ലോകം, ഉറുപ്പൊക്കനാതു്! ആ നോട്ട് വെറുതെ ചാക്കുന്നതും, ഈന്തുയുടെ ആ നേട്ടതെത്തെ നജ്ദിപ്പെട്ട ദളം, തന്റെ ലോകനാശതെ വിളിച്ചുവരുത്തുന്നതും ആയിരിക്കും, ഈന്തുയിലെ ഈനാതെ ‘സൈക്കലം സ്കീപ്പറ്റുററി’ന്റെ ഈ കാണണ്ണ മനോഭാവം പ്രവൃത്തമായാലതെത്തെ ഭരണപദ്ധതം! അതു് അധികാരിക്കാൻ സ്ഥാനം അറിയുന്നില്ലെന്നു, അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നിട്ടും ആ നാഭാവത്തു പൂരായിരിക്കുന്ന ഏന്നോ, ഏന്താണു പറയുണ്ടതെന്നു് അറിയുന്നില്ല! മരിരായ രാജുത്തിലെയും ഭരണാധികാരിയുടെയും, ‘സൈക്കലം’

എന്ന പ്രത്യേകം എടുത്ത പുറത്തു കാണുകയില്ലെത്. പിന്നു, നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാർമ്മാതും ഈ 'അരുതാ ദയം' എന്തിനോ, എങ്ങിനെ, 'എവിടെനിന്നുണ്ടായി, അതുംവാ?

IV

ഈ ചെറിയസംഗതിക്രമി, ചെറിയതെങ്കിലും, വലിയതുതന്നായാണ് ഈതു തിലെ 'സൈക്കലർ' റവർമ്മൻഡുകൊണ്ട്, 'ഹിന്ദുവിൽസ്' റവർമ്മെന്റുന്ന നാശം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നു പരാതിപ്പുചന്നാവ അണ്ട്. അകാരണമായാലും, സകാരണമായാലും, അ പ്രകാരമുള്ള രേഖിപ്രായം, ഹിന്ദുമതാധിക്ഷിതു പ്രചാരപ്പെട്ടുകാണുണ്ട്! അവർ അഭിനേത, അനുഭവ ഓരോ ഉംഖരിച്ചുസ്ഥാപിക്കുവാനും അമിച്ചുകാണുന്നു. ചില ചില സംഗതികൾ, അതു ഭവത്തെ എറക്കുറെ പിന്താങ്കുന്നണിഞ്ഞു സമൃദ്ധിക്കാതെയും തരമില്ല! 'സൈക്കലർ' റവർമ്മൻഡുകാണുകുറ്റ്; രാജുത്തിലെ ഒരു മതകാര്യാടയും മതകാര്യാടളിലാ സമുദായ കാര്യാടളിലോ ദേവാലയകാര്യാടളിലോ കൈകട തുവാൻ ആവശ്യമില്ലെന്നു സ്വീകരാക്കുന്നു. റവർമ്മ ന്റീസുന്ന നമ്മങ്ങളും നിയമങ്ങളും രാഷ്ട്രത്തിലെ എത്തു പത്രങ്ങളും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുവാവയായി രിക്കണാം. മതാദാർമ്മാനങ്ങളുടെ റപ്പ്രൂസ്സും റവർമ്മൻഡുകുറെ അധികാരത്തെയാളും റപ്പർഷിഫേഡ് വാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അവ അനുനാസിക

സപാതന്ത്രാബികളെ ഒരുവിധത്തിലും നിഹനിക്കാതി രിക്ഷനാടത്തൊളം കാലം!

എന്നാൽ, ഈ തൃപ്പിലെ ‘സൈക്കിൾ’ ഗവർമ്മൻ നീം എന്ന്, ഹിന്ദു റിംഗം, സച്ചദായനടപടികൾ, കേഷ്ടത്തുന്നണ്ണം, മുതലായവരെപ്പറ്റാം നിയമപ്രാംഭ ലക്ഷ്യം കൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകെട്ടിക്കൊണ്ട് വരുത്താതും, വീണ്ടും വീണ്ടും അതുവക്കു ചാജലുകളെ തുടങ്ങാതും, വീണ്ടും വീണ്ടും അതുവക്കു ചാജലുകളെ തുടങ്ങാതും! ഹിന്ദുക്കേഷ്ടത്തുന്നം, മംജും, സത്യാം മുതലായവരെപ്പറ്റാം ‘സൈക്കിൾ’ ഗവർമ്മൻ റിംഗം പുതിയ നിയമപ്രാംഭം, സൈക്കിൾ ഗവർമ്മൻ റിംഗം പുതിയ നിയമപ്രാംഭം—ചലപ്പുചുറ്റം നിർബന്ധത്താം’ നിരീശപരവാദികളുമായി ശന്താദ്ധനവും പരിപാടികൾ— രണ്ടാം നടത്തുന്നു. ശിവക്കേഷ്ടത്തെ വിജ്ഞേക്കേഷ്ടത്തുമാക്കാനും, കേഷ്ടത്തെ ചന്തനമലഞ്ചോ വ്യവസായരാലും യോ അക്കവാനംകൂടി അവർക്ക് അധികാരമുണ്ടാണും, നിയമവകുപ്പുകളുടെ അനിയുടിതാവസ്ഥയും, നിലവിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥരാരിൽ പലരുടെ വിക്രിയകളും കണ്ടാൽ! തുണിക്കരാചാത്തുസപാബിത്തുപാംജാക്ക പാംക്കാണിക്കയോയി ലഭിക്കുന്ന ഒക്സിണയുംപോലും കണക്കുപറയുന്നുമെന്നു നിയുദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള നിയമം!! ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള രണ്ടാക്കത്താ കമ്മാർക്ക്, ഒരു കേഷ്ടത്തിലെ എറ്റവുകു മുതലെട്ടുകളും, പതിവും മുൻനിയുധവും ഭസ്തിക്കുന്ന സപദാ വിചും നോക്കാതെ, വ്യവം—ഇൻവുയം—ചെഞ്ഞാവുന്ന

തുമാണ്! ഹിന്ദുക്ക്ഷത്തും സംക്ഷംഗവാദം ഇതുവലിയ രോഹത്തുകാലം മുമ്പുജാതിലൈനംകുടി പറയ പ്പെടുന്നു.

അന്വേഷതസ്ഥിതാങ്കട ദേവാലയങ്ങൾക്കിം വന്നിരുസ്പത്തുണ്ട്. പലതിന്റെയും ഭരണം കരിവും കരിച്ചുകൂടാതെ തും ആണ്. അപ്പും നാമമാണും തലവന്മാരും പലവിധത്തിൽ സംബന്ധം സന്യാദിക്കനാവരുമാണ്. എന്നാൽ, അവയിൽ നീനിനെനയക്കിലും, അവരിൽ ഒരുജൂഡിയും ബാധിക്കനാനിയും മഞ്ചരിലും ‘ശ്രീകൃഷ്ണവർ ഗവർണ്മൻറു നിർമ്മിക്കവാൻ ദെയത്രാപ്പുംകൂ, ഇഴുപ്പുംകോ കാണാനില്ല. അതുപോലെതന്നെ, ഒരു ഹിന്ദുക്കാഡിജാകാനസ്താത, ഒരു മൂല്യീംകോമോ, ത്രിസ്തുന്തകോണ്ടാ ഉണ്ടാക്കവാൻ യാതൊരു സന്തനസ്തു പ്രാർഥിപ്പിച്ചുകാണാനില്ല. ഹിന്ദുക്ക്ഷൈട്ടുടെ വിവാദം ഒരു കരാറേറ്റപ്പാടിലും. അതും അദ്ദേഹിക്കയിലെ സിനിമാതാരജ്ഞാനുടെ ഭാവത്തുംതുപ്പോലെ, കാഡംബവദ്ധും, പരീക്ഷാത്മമാദ്യാ സംഭവിക്കനാവിനോദമല്ല. അതും ദേവികുവും, സാംസ്കാരികവും, ധാർമ്മികവുമായ ഒരു പാവനക്രിയയാണ്. ഇപ്പുംപോലെ മാറ്റാനോ, മതിയാക്കാനോ അനന്തരാദഭൂതി ഒരു നേരപ്പോക്കല്ലേ, ഹിന്ദുക്ക്ഷൈട്ടുടെ വിവാദവസ്യം. എന്നാൽ, അതിനെ അഞ്ചിനെനയാക്കയാക്കി, ദൈഹംവസംസ്കാരത്തിന്റെ അടിത്തരായ പിഴതെട്ടക്കനാതും, വേദശാസ്ത്രാദികളിലെ എല്ലാ വിധിനിശ്ചയങ്ങളെയും ചവട്ടിമെതിക്കനാതും ആകന്ന ചുതിയ ഹിന്ദുക്കാഡി. ‘സക്ഷിച്ചർ’ഗവർണ്മൻറിനും അതിനും എന്നിനും അധികി

കാരന്നണായി? ഹിന്ദുസത്ത്വാധിത്തിന്റെ വഴ്ച അ ഡികാരപത്രവും ഏതെങ്ങിയകമായി ആ ഗവർമ്മൻ സ്റ്ററിന് സിഖിച്ചിട്ടിട്ടണാം? ‘ഇന്ത്യൻ’ കോഡല്ലാതെ, ഹിന്ദുകോഡു് ഒരു സൈക്കിലർ ഗവർമ്മൻറു് ഏന്തിന പാസ്സാക്കണം? എങ്കിനെ പാസ്സാക്കം? ക്രിസ്തീനി കരാദിശം, വിവാഹമാചനാവകാശമുണ്ടു്. അവക്കിം ക്രി അതുണ്ടാഹിതൊട്ടുകാരെ ഹിന്ദുക്കളിടെ കാരു ത്തിലിത്തും പക്ഷഭേദംവാച്ചു ചെയ്യുന്നതു ശരിയാ ണോ? മുഹമ്മദിച്ചും അവജന നിയമപ്രകാരം നോ ലധികം ഭാര്യമാജണാവാമെന്നിരിക്കേ, അതിനെ സ്കൂ സ്റ്റിഷാതെ, അകന്നനിന്നും, ഹിന്ദുക്കൾക്കു് ആ ഭാഗ്യം നിങ്ങയിമെന്നതു്, സൈക്കിലർ ഗവർമ്മൻറിനു ചേ ന്നതാണോ?

മേൽപ്പുകാരമൊക്കെയേണ്ണ സൈക്കിലർ എന്നവ ത്രായി; അതിനു ഹിന്ദുവിഞ്ചലും എന്നാണുത്തും, എ നോൺ പരാതിപ്പുട്ടന്നവർ ഹിന്ദുക്കളിൽ വളരെ യാദിക്കുന്നു. അട്ടതെ അവസരത്തിൽ സൈക്കിലർ ഗവർമ്മൻറിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിതന്നെ ‘കടക്കമു്’വെ ച്ചിട്ടുള്ളവരെ—ശാഖു് പ്രതിബാധ മഹാത്മാജിക്കം കുറച്ചു കടക്കമുജണായിതന്നു!— ആക്കേഷപിച്ചതായി പത്രരിപ്പോർട്ടുകൾക്ക് കണക്ക്. മുമ്പം മുഴുവൻം ക്ഷുണ്ണം ചെയ്തു തലക്കിൽ കുറച്ചു രോമം സുക്കിക്കുന്നതു് അതു പരിഹാസ്യമാണെങ്കിൽ തല മുഴുവൻ വടക്കിച്ചു, മുഖത്തു മുഴുവൻ രോമം വളരുന്നതെന്നു? എന്ന മോഡിക്കവാൻ തോന്നനാവങ്ങാക്കാനും ‘അട്ടക്ക്ലൂമത’മെന്ന ഹിന്ദു. മതത്തെ ആക്കേഷപിച്ചു് എന്നം പാത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു.

മനഷ്യൻറെ സംസ്കാരം യദഃത്മതിൽ അനുരംഭിക്കുന്നത് അടുക്കലേയിൽനിന്നുതോന്നായാണ്—ഭക്ഷിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ മുന്നോപം അവാ സരിച്ചാണ്,—അതു മോട്ടാക്കു ചെന്നിൽനാം, എന്നെന്നൊഴി ഭക്ഷിക്കുന്ന എന്നതു തന്നുംരിച്ചാണ്— എന്ന തന്നെയാണ്, ഹിന്ദുരാഘവനുംതിൽ ശാസിക്കുന്നതും. “അതുഹാരസ് തന്നെ പി സർവ്വസ്യ, തുംബിക്കാഡി വേതി പ്രിയഃ” എന്ന ഗീതയിലും കാണുന്നണ്ടും, ഭക്ഷിക്കുന്നതും അതുരോഗ്യഹാനികരമാണെന്നുതന്നെയാണ്, അയുനിക്കശാസ്ത്രസിലംനും. അതു സ്ഥിതിക്കും, അവരവരുടെ അടുക്കളുള്ളിൽ, അവരവരുടെ അള്ളക്കരിപാകംചെയ്യുന്ന, സാത്പരികാരം അഞ്ചേരി മാത്രമെ കഴിക്കുകയുള്ളിൽ എന്നതു നിന്മയം തീര്ത്തായും, അതുരണ്ടിയംതന്നെയാണ്. അതു കൊണ്ടാണു ഹിന്ദുമതം ‘അടുക്കളുടെ’ മായതെക്കിൽ, പരിഷ്കൃതരാജുജ്ഞാളിൽ ഗൃഹങ്ങളിൽപ്പോലും അടുക്കളും എപ്പുടിപ്പാതെ എപ്പാവരം, മോട്ടലുകളേയും കൂദ്ധുകളുള്ളും ശരണം പ്രാപിക്കുന്ന ഇന്ന കാലത്തും, അടുക്കളുമതത്തിന്റെ ചില പ്രവാചകനാർച്ചുപ്പെട്ടുനാതുപോലും അവശ്യകമാക്കുന്ന എന്നുവേണ്ടം പറയുവാൻ.

എതായാലും ഇന്ന് ‘സൈക്കലർ’ വൃദ്ധിമിതി പലവിധ ഭ്യാഗങ്കരിക്കും, അവിന്റെ സങ്കരിക്കും, ഒറ്റവാചരവിത്തഉണ്ടായ പ്രകടനങ്കരിക്കും, പ്രസ്താവനങ്കരിക്കും കാരണമായിരിക്കുന്നതു വളരുന്ന തോട്ടാലുക്കരമാകുന്ന, ‘സൈക്കലർ’ എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്.

ഗിക്കാതെത്തന്നു—മരറാറിടത്തും അതുപയോഗിച്ചി
ടിപ്പിച്ചതു—സൈക്കിൾഒന്നു സകല കാൺജിളം, സവി
ശേഷം നടത്താംഹായിത്തന്നു. കാരണം ‘റവമെന്റർഡ്’
എന്നും സൈക്കിൾത്തന്നുയായിത്തന്നു, അതിനിക്കും
ഇവന്നും. മതം ദൈവത്തിനേൻ്റെയും, രാഷ്ട്രം മനസ്സു
ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടും മാമനാം ദന്തിച്ചു
നില്ക്കുകയില്ലെന്നു അറി കുണ്ടു മാതൃമല്ല, അതിനനേക്കു
റിച്ചു ചിന്തിച്ചിട്ടിട്ടിള്ളിവരൊക്കെ, അതുകാലം മുതലേക്കു
പാതയിട്ടിള്ളിയും താഴേരും. കൈസരേയും ദൈവത്തേയും
നോക്കവാനുള്ളിട്ടു ഒരു ശ്രദ്ധിക്കുമ്പുംവാക്കിളിളി
ടെ ഇടയിലും ഇരുന്നിട അരുംഭിച്ചിട്ടിള്ളിയുംപോലെ
തോന്നാമെങ്കിലും അവർ രഖിപ്പേയും—കൈസരം
ദൈവവും രണ്ടായി തിരിച്ചറുന്നിന്നുകൊണ്ട്, അവര
വഞ്ചിട സാമ്രാജ്യങ്ങളെ ഭരിച്ചുകൊള്ളിട്ടു! അവർ
രാജാക്കലും യോജിക്കായില്ല. അവർ യോജിക്കുന്ന കാ
ലാന്താണു് ദുരന്തം സുചിപ്പിച്ചതിൽക്കുടി കടക്കിക്ക.

“തൊഴിലാളിമനസ്മിതി”

‘തൊഴിലാളിമനസ്മിതി’ എന്ന ‘തലേക്കെട്ട്’ കാണുന്നോടു, അലസഭാവത്തിലും, അനാദരഭേദതാട്ടു കൂടിയും ഞാൻ തൊഴിലാളിക്കൈക്കാറില്ലെന്ന്, എന്തോക്കറം പറയുവാനാണ് ചുറപ്പെട്ടുനാതെന്ന്, പേരുന്ന ദോന്തിയേക്കാം. എന്നാൽ, അങ്ങനെന്നെയാണുമല്ലെന്നും, ഒരു തൊഴിലാളിയെപ്പോലെ, അവശരക്കാറില്ല ചിലതെല്ലാം ഒന്നുഹാഡരപ്പെന്നും പ്രസ്താവിക്കുവാനാണ് ഒഹാഡിക്കുന്നതെന്നും ആളുചായിത്തന്നു അറിയിക്കുകയും, അല്ലെങ്കിലും അംഗീകാരം അംഗങ്ങളെല്ലായും അംഗങ്ങൾക്കും, അതുത്താർത്ഥത്തോടു, ഉത്തമവിശ്വാസത്താട്ടും സംഘടിപ്പിക്കുക ക്ഷമിക്കമാറാക്കാമെന്നുംകൂടി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

എന്നാണ് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്ന ‘തൊഴിലാളിമനസ്മിതി,’ എന്ന് ആളുചായിത്തന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക്കേ. അതുമനസ്മിതി ഇന്നാത്തെ എല്ലാ തൊഴിയ്ക്കാഷ്ഠം, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിഭരണയസ്തിക്കുന്ന പ്രജ്ഞാക്കലാവന്നു നടക്കുന്ന ഒരുിച്ചുംഗവനാർഥത്തും, സാധു കുചിമാർവ്വതയുള്ള എല്ലാതരം തൊഴിയ്ക്കാഷ്ഠം, പരശ്ര കാണുപ്പെട്ടുന്ന വിന്റതവും, വിചിത്രവും ഒരു അഭിപ്രായഗതിയാക്കുന്നു. പ്രസംഗങ്ങൾ ആക്കാശത്തുനിന്നുക്കുണ്ടിം, സപ്രദീപത്തെ പരാഗർശിക്കുന്ന പൊതുത്തുനഗരിയും

ങും, പത്രപത്ര എത്ത് അവങ്കെട സ്പാർത്തമെത്തയാണോ, അതു കുട്ടിക്ക്ലോഷ ഗാങ്ങാളിൽ പൂത്തിവെച്ചുകാണുന്ന തുറും! പ്രധാനം വളരെ കരജതിരിക്കണം, ചെങ്കു പ്രധാനതിരിക്കുന്ന ഫലമോ, അശാഖവേദം എങ്കിനെ യിതന്നാലും വജ്രില്ല, ശമ്പളമോ, കുലിയോ, പ്രതി ഫലമോ, വേതനക്കു കുമേശ വല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം, ഈതാനിന്നനേതു സാർത്തികമായ മനോഭാവം. പ്രവൃത്തിക്കാണു പ്രതിഫലാമണം, പ്രതിഫലം കു ഞതാലും, ചെങ്കു പ്രവൃത്തി തന്റെ കഴിവന്നസരി ചു പുർണ്ണം ഹാഡിരിക്കണമെന്നോ അതുകൂം അഭിപ്രായ മുള്ളുതായി കാണുന്നില്ല. ‘കുലിക്കുള്ള വേല’ എന്ന നിലച്ചിൽ, കുലിക്കുവന്നസരിച്ചു, വേലക്കുവു സംഭവിച്ചാലും, ഏടുത്തവേല നിരാക്കേണ്ടവും, നിശ്ചിരം യോട്ടകുടിയതുമാണിങ്ങനും മതിയായിരുന്നു. അതില്ലോ തായിപ്പോയതാണോ, പരംപരിതാപകരംബന്ധിരിക്കുന്ന തുറും. കുചിക്കുവെന്നടിയുംണു വേലവയന്ന സമ്മതിച്ചു, ലും, കിട്ടുന്ന കുചിക്കുള്ള വേല കുത്രുമായും, സത്രുമായും ചെങ്കുന്നള്ള ചുംതല, എത്തു കുചിക്കാരനും—ശമ്പള കാരനും, സവാലുകാരനും—ഉണ്ടെന്ന വിശ്രദി ക്കുന്നു. ചുങ്കത്തിൽ, കുത്രുമില്ലയോ, കത്രവ്യുദിവോ യദേഹം, താന്താദാളിക്കെട ചുംതലകളുക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങോ നാട്ടകം ഇല്ലാതാക്കിത്തീന്തിരിക്കുന്നതാ നീനാവത്തെ ഭരണതാഖാവം. ഏല്ലിക്കുപ്പേട്ടതോ, ഏ റീറ്റുത്തതോ അതു ജോലികൾ, ചെങ്കു എന്ന വയത്തി; നേരം കളുന്നതും, ദിവ്യസം താളിനീക്കിയും, വയം ദാനങ്ങളു വല്ലിപ്പുക്കവാനുള്ള വഴിക്കുള്ള മാത്രം

ങനാക്കിക്കൊണ്ട് കഴിയുക്കുട്ടനാവരാണിനാത്തെ തോ
ശിലാളികളും, മുതലാളികളും, ഉള്ളാഗസ്ഥരും,
അന്നദ്ദേഹസ്ഥരും എങ്കിൽനെന്നു! അതുകൊണ്ടാ
ണ്, കാരുക്കുമ്പത്യും, കാരുലാഭവും നിതരാം നൃ
പ്പുടക്കൊണ്ട് വരുന്നാൽ; അതുകൊണ്ടാണ്, അസംഗ
പിഡിജും, അശാന്തതയും പൂർവ്വാധികം വല്ലിപ്പുവരുന്ന
തു; അതുകൊണ്ടാണ് ഉള്ളാദ ഗണദരം കുറത്രും, ഉ
ള്ളവത്തെന്ന് ‘കാശിന കൊള്ളിഞ്ഞതവ’യായും, അവ
യുള്ളതെന്നായും അന്നുക്കുവിലയായും വന്നുകുടുന്നാൽ!
എപ്പോൾ പ്രസ്തികൾക്കും, പ്രമഥഭായും, പ്രധാനമാ
യും ഉള്ള പ്രതിഫലം, അതു പ്രസ്തി ശരിയായും, ക
ഴിവില്ലെന്ന് അങ്ങേങ്ങാറരത്നാശ്വരം ചെയ്തു ഏന്നാതീ
ലുള്ള മുതാത്മതയാണ്; പ്രസ്താവനയായും, മറ്റൊ
മുള്ളി, മുതരാദ്ധിക്കായ പ്രതിഫലജാദി, അവ എത്രയെ
ചെന്ന അന്നുന്നാപേക്ഷിത്താജ്ഞി, അനന്തിവാരുണ്ടാണ്,
അനാശപദിണിയാജ്ഞിഭായിക്കന്നാലും, രജഭാംസ്യമാന
ശത മാത്രജീ, യമാർത്ഥമത്തിൽ അർഹിക്കുന്നാജ്ഞി;
അമുഖം അൻഡിക്കവാൻ പാടുള്ളി. എന്ന പറഞ്ഞ
തുകൊണ്ടു വേതനക്കിപ്പാതെ വേലചുട്ട ക്കണ്ണമെന്നോ,
യമാർഹം വേതനങ്ങളെ വല്ലിപ്പിക്കുന്നതിനാജ്ഞി വ
ഴിക്കി, നോശാനിരിക്കണമെന്നോ, അർത്ഥമാശര
തെന്നു “അംപാമ്ഹിമുഖന്. “ഈ ക്രമിക്കിത്തമതി,
ഈ ശബ്ദത്തിനു ഇങ്ങനെന ക്കാതി,” എന്ന മനോഭാവ,
ഒരാച്ചക്രമി, ‘റൂട്ടു’ എന്നവരുടുന്നുനോ, അപ്പുശായ
വേലച്ചയപ്പോവു അവക്കാരുടുന്നാംഹാംവേദത്തിനു ഈ
വിംഗ പറഞ്ഞത്തിനു താല്പര്യമുള്ളി. ചെയ്യുന്നതു കുറ

വാഞ്ചാലു, അതു സന്ധീക്കുന്നും, സമ്മിശ്രാന്വാകാതെ, ഷുണ്ണം, സുദരം ചുഡായിരിക്കുന്നും. അതിന്റെ കാവാണിനു, മന്ത്രിസ്ഥാനങ്ങളിൽ മുതൽ ക്രൂലിക്കാതെ ക്രൂട്ടാളിക്കുവരെ, പ്രസ്തുക്കപ്പേരുന്നതു്. അതു മനോഭാവത്തെയാണ്, ‘എതാഴിലാളി മദനാഭാവം’ എന്ന ഫറയുവാൻ ഞാൻ ദൈഹ്യപ്പേരുന്നതു്. അതു മനോഭാവം, തൈഴിലാളിക്കുളിക്കുന്നിനു മേഖലാക്കു ഉയർത്തു, ഉപരി തലങ്ങളിലും ബാധിച്ചുതോ, ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉലിച്ച താഴ്ചാക്കു പടന്നതോ എന്ന തീരുത്തപരിശാഖനു തല്ല. എന്നാൽ രണ്ടുതലങ്ങളുടെയും, നാരത്താർവിവേചനത്തിൽ, ഇതിനുള്ള ഉത്തരവാദിഞ്ഞം, ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾക്കു നല്ലവാനാണു തൊന്തിപ്പുകനാതെ നൂ പരിശാഖത നിർവ്വാഹമില്ല.

കുചി വലിപ്പിക്കുന്നതിനും, പ്രവൃത്തിസമയം കുരയ്ക്കുന്നതിനും, സുവസന്തകത്തുംജീവി കുടുതലുണ്ടാക്കുന്നതിനും, പ്രസ്തിക്ക സ്ഥിരതയുണ്ടാക്കുന്നതിനും, മറ്റു അനുഭവങ്ങളും സന്ധാരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി, തൈഴിലാളികൾ സംഘടിക്കുന്നു, സമേരിക്കുന്നതും ക്രൂണും, പ്രവൃത്തിമുടക്കകളിൽ എപ്പേറ്റുനു, ജാമകളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, അജ്ഞിന പലതും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനെന്നായാണു അതേക്കുചിക്കാതെയും, അപലപിക്കാതെയും ഞാനോന്നു ചോദിക്കുവാൻ അതു ഗ്രഹിക്കുന്നു: അതു സംഘടനകളിൽ എത്തുക്കിലും, എന്നാക്കിലും, ’എടക്കുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ’ കാണിക്കുന്ന അജാഗ്രത, അത്രും, അനന്തരം എന്നിവായക്കരിക്കുന്ന അതിനു നിഭാന്തരം ധർമ്മബോധനില്ലായ്ക്കുന്നു.

ഐക്കറിച്ചു, തന്മുഖംകാകനാ വേദജനകങ്ങളായ ലവിഷ്യത്തുകളെ കരിച്ചു, രഹാളും, ഒരു സംഘടനയും, ഒരു തൊഴിലാളിന്റെതാവും ഒരു പ്രധിക്ഷയും പാസ്സാക്കി ഉത്തരവോ, അതു വിശയം ചർച്ചചവൽക്കരായോ അഭിയുന്നില്ല. അവകാശങ്ങൾക്ക് അവഗണനിക്കുന്നതെന്ന് അതുവല്ലുപ്പെട്ടുനാൽ യുക്തംതാനോ. എന്നാൽ, അതോടുകൂടി, ബാല്യതകളെ വിസ്തരിക്കുന്നതുനാം വിലരകനാൽ വിവരപ്പെട്ടാക്കാം. അവകാശങ്ങൾ, അതുടെ കാര്യത്തിലും, ബാല്യതാനിയ്യർഹന്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളാണെന്നു പരമാർത്ഥം, പരശ്രമ മറക്കുപെട്ടുനാതാൻ, അതുകൂടിക്കുന്നുയുടെ വഹിയ ഒരുപമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതു! ഭരണംലുംനാനിയമത്തിലെ, ‘ഒഴികാവകാശ’വകുപ്പ്, വരത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള കീഴാമ്പട്ടികൾക്കും കരുംകണക്കുമില്ല. പണിയാതിരിക്കുന്നതും, പണിയിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതും, പഠിക്കാതിരിക്കുന്നതും, പഠിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതും, ഒന്നുവശം തല്ലുനാൽ കൊല്ലുനാൽ കുടി, ഇന്ന് അതുവകുപ്പിന്റെ ഉഹയയിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരിക്കുന്ന! ‘വാക്കും,’ ‘ലോകഭും,’ ‘പികർവിജ്ഞം,’ ‘കിമിജ്ഞം,’ സകലതും, മശ്ചികാവകാശങ്ങളിൽ ഉംപെട്ടുനാംവായല്ലോ, മിക്കപ്പോഴും, കാത്തവ്യംബാധനത്തിന്റെ, ബാല്യതയെപ്പറിച്ചുള്ള അതാന്തത്തിന്റെ അഭാവത്തിന്റെ ഭാവങ്ങളാകനും. ഒരു വശത്തുമില്ല, ഒരു കക്ഷിക്കുമില്ല, ഉത്തരവാദിത്തപരിബാധാം; മർദ്ദനകാഴ്ചിക്കുമില്ല, മർദ്ദിക്കശ്ചിക്കുമില്ല; ഭരണിക്കുമില്ല, ഭരണകർത്താക്കൾക്കുമില്ല!

ലാഭവും, സഹാദ്യവും, അതിനു സതകത്തിലും, സുസ്ഥിരതയും ഇതു മാത്രമേ ഇന്ന് അധികാപ്പിച്ചുനാളെ! എടനകളും, സംഘങ്ങളും, സംഘടനകളുമെല്ലാം അതിനുവേണ്ടിയാണ്. മത്രിമാർപ്പോലും സംഘടിക്കുന്നു, അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുയും, അവരുടെ വിക്രിയകൾ വിജ്ഞപ്പിക്കാതെയും കഴിയുവാൻ വേണ്ടി!! അവരാരാബന്ധനാ, എന്തിനായി, എങ്ങനെ നേരാക്കേ അവരുടെ എത്തിയവരാബന്ധനാ, അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്പദ്ധതിളും, ബാല്യതകളും എവരെയും കൈയ്ക്കുന്നുണ്ടാ, അവരിൽ അധികമാളുകളും, അതു ലോചിക്കുന്നണം എന്ന സംശയമാണ്! മെഹക്കേട്ടി ജീവ്യം ജീമന്ത്രി സംഘടിച്ചുയുണ്ടോ; നീതിന്റെ വകുപ്പുകാരുടെ സംഘടനം സംജാതമായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട്. അവക്കും ശമ്പളം ഹോഴ്സ്, അലവൻസുപോരാ, ജോലി വളരെ അധികം, വിത്രുമം ഭർഖാം! ഒരു ഏ ഏസ്സ് -കാരാടെയും സംഘടനയുണ്ട്! എന്തിനും? രാജുത്തിശൻറെ സ്ഥിതിക്കും അവരുടെ അവസ്ഥയും അധികരിച്ചതായ ശമ്പളവും മറ്റൊരു സൗകര്യങ്ങളും കീടുന്നതും, വീജക്കും വർണ്ണിപ്പിക്കുന്നതിനും! അവരിൽ പലഞ്ചം പണിക്കു പററാത്തവരാബന്ധനയ്ക്കു പരാതി പരിവര്ത്തികയും ചെയ്യുന്ന! വാല്യാനാർ സംഘടിക്കുന്ന, വിജ്ഞാർത്ഥികൾ സംഘടിക്കുന്ന, തോട്ടികളും തോട്ടക്കാരും സംഘടിക്കുന്ന, കളിക്കാരും കരിഞ്ഞതക്കാരും കൂട്ടിയുണ്ട് സംഘടിക്കുന്ന! എല്ലാ സംഘടനകളും ഒരു സങ്കല്പവും, സമരപരിപാടിയും, അടിസ്ഥാനം

ത്തിൽ നന്നതെന്നായാകുന്നു. താന്താങ്ങലിക്ക്, ഇന്നുള്ള സകല അവകാശങ്ങളും, അധികാരങ്ങളും സഹകരിക്കുന്ന ഒല്ലപ്പീപ്പിക്കണം, മുൻഗഡികൾ തീരെ ഇല്ലായെന്ന ചെ ആണും, പ്രയതിക്കിനുള്ള തോതും അഭ്യവും കഴിയുന്ന അ ഇല്ലാതാക്കയും വേണും! ഏറ്റത്തുമില്ല, അക്കുംഭി സ്ഥി, ബാല്യതകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ ചിത്ര, ചുമതലകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ വിചാരം!

ഇതിനെന്നയാണു തോന്തു തൊഴിലാളിമനസ്മിതി. എന്ന പറഞ്ഞതും. അതും, ഇന്നും, എല്ലാവരുടെയും മനസ്മിതി അതണ്ണങ്ങിൽ; അതിനും ആ പേര് കൊടുത്ത തു ശരിയല്ലെന്ന വാദിച്ചുകാം. അതിൽ പരിഭവിക്കാനില്ല. മന്ത്രിമാർക്കളുണ്ട് തൊഴിലാളിമനസ്മിതി, ഉദ്ദോഗസ്തമനാക്കാക്കുമുണ്ട്. എങ്കിൽ, തൊഴിലാളിക്കാം ബഹുമാനമാണും ആ പദപ്രായാഗംകൊണ്ട് സിലിക്കന്നതെന്ന വിചാരിക്കുന്നു! പണി എടുക്കാം തെ എടുക്കുന്ന പണിതന്നെ ‘നേരുചെവാര്ത്ത’ എടുക്കാതെ, ബാല്യതയെ മറന്നുകൊണ്ട്, അവകാശത്തിനു കുചുള്ളും കുട്ടിയും ആ മനസ്മിതി കുള്ളു സാമാജികായ ഒപ്പരാക്കുന്നു, തൊഴിലാളിയുന്നതുമാണ് തൊഴിലാളികൾക്കും അതു അക്കുപക്ഷരമല്ല. കാരണം, അവർ ധമാർത്ഥത്തിൽ ‘തൊഴിലാളികളുണ്ട്?’ അതുമാതും ഇതൊന്നവിജ്ഞാനസമാജമല്ല. എന്നാൽ, മറുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി അതല്ല. അവർ വിദ്യാസമ്പന്നനാഞ്ചും പൊതുജനദാസന്നാരായിപ്പുത്തി എടുക്കുന്നവരും, മുന്നോഷ്ഠവിവേചനത്തിനുള്ളിൽ വരുത്തുള്ള വരായിരിക്കുന്നവരുമാണും. പക്ഷം,

ഇക്കാൽത്തിൽ അവർ തൊഴിലാളിക്കലെ ക്കാരു താഴെയാണെന്നാൽ സംശയില്ല. അവരുടെ ആ മനസ്സിൽഇരുന്നു ‘തൊഴിലാളിമനസ്മിതി’ എന്ന പറയുന്നോടു, അവക്കുണ്ടാക്കാവുന്നതു പരിഭ്രാം, അക്കാ ത്രഞ്ഞാൻ തൊഴിലാളിവർക്ക് ക്കാക്കണം ഉണ്ടാക്കാവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രവ്യാപകമായിക്കാണുന്ന ഒരു മണിഭ്രാവമാക്കുന്ന ‘തൊഴിലാളിമനസ്മിതി.’ അതിനെ തൊഴിലാളിക്കളുടെതാഴീ ഘറംതള്ളുന്നതു, യാമായി ത്വ്യത്തിനു വിശദമായിരിക്കും. എത്ര വഴിക്കായാലും, ആ മനസ്മിതിക്കു മതിയായ ഒരു മാറ്റം വരേണ്ടതും വരുത്തേണ്ടതും ഇവ്യാവസ്ഥമാകുണ്ട്.

അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അനുഭവങ്ങളുടെ സമഗ്രയ്ക്കുവേണ്ടി, അങ്ങേങ്ങരുന്നുതൊളം വാദിക്കുകമാത്രമല്ല, പോരാട്ടകത്വനു വേണ്ടുമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപ ക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ സമരം, ഒരു ധർമ്മയുല്ലമാക്കാനെക്കാണുന്നതു, അതിൽ അഭിക്കാശമായ അഃത്വ വിജയം അനുഭവപ്പെടുത്തുമെങ്കിൽ അതിൽ അശ്വമായും അനഭാവാനുല്പാദിക്കുന്നതു, സ്വന്തമായും സ്വന്തമായും വന്നുകൂടുമെങ്കിൽ, ആ യോദ്ധാവും കത്തവുനിരതനും, പ്രവൃത്തിചത്രരഹം, നിതിനിജ്യങ്ങാട്ടക്രമിക്കുവന്നമായിരിക്കുന്നും. തൊഴിലാളിക്കലിൽനിന്ന്, സപ്പുരാതനത്താൽ ഉയന്നുയന്ന്, അലുന്നതസ്മാനങ്ങളിൽ എത്തീട്ടുള്ള മഹാനാർപ്പല തുണഡായിട്ടുണ്ട്; ഇന്നുമുണ്ട്; എന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ, സമൂക്ക്ഷം പരിശോധിച്ചാൽ, ഒരു വലിയ സംഗതി നില്ക്കുംശജം തെളിയുന്നതായിരിക്കും. അവ

രെസ്വാം അവരവർ കടന്നപോന്നിട്ടുള്ള കടവുകളിലോ കൈ, അഞ്ചും ശുല്പങ്ങളും, ജാഗ്രതയേണ്ടതും, തുനിശ്ചരായി, അനന്നതെത്തു മറകൾ, മറയ്ക്കുന്ന നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന്! വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യവും, ഏല്ലതുതീരിക്കുന്ന അളവുകളാലും അതാക്കുന്നു. അതുകൊംക്കണ അപലചനിയമല്ല; അസംഗത്യാണും, ‘അം ജാഗ്രതയും, പരാജയകാരണവും നാശകരവും ആകുന്നു. ഉദ്ദോഗത്തിൽ കയറരും കിട്ടിയില്ലെന്നോ, ശന്മുക്കുട്ടത്തിൽ ലഭിച്ചില്ലെന്നോ ഉള്ള കാരണത്താൽ, ഈ റിക്കന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ കത്തവുണ്ടാക്കുന്ന അലക്കുപ്പും യോ, അലസമായോ വിക്ഷിക്കുന്നതു അക്കണ്ഠവുമായ അപരാധമാക്കുന്നു.

“സക്കാരിക്കുന്ന കാര്യമാല്ല, അതെങ്കിനെയും നടക്കി,” എന്ന കത്തിക്കൊണ്ട്, തന്റെകാര്യംമാത്രം നോക്കിയിരിക്കുന്ന ഉദ്ദോഗസ്ഥനും, ആത്മവാദുകൾമാണും, അതേസമയത്തുനെന്ന, പൊതുജനദ്രോഹികളിൽ ആകുന്നു! മുലികുട്ടത്തിൽ അംഗവാദിക്ക്ഷപ്പടാത്തതുകൊണ്ട്, ചെങ്ഗുണ്ടനു പ്രവൃത്തികൾ എങ്കിനെന്തെങ്കിലും, ‘പ്രീച്ഛമാരാൻ’ തുനിയുന്ന തൊഴിലാളികളിൽ സ്ഥിതിയും, പ്രസ്തുത ഉദ്ദോഗസ്ഥന്മാരുടെ തിൽക്കിനു വിഭിന്നമല്ല. സംഭിട്ടത്തും തെപ്പാലുകാണപ്പെട്ടുന്ന അനാഭരഭാവത്തുകളാണും, തൊഴിലാളിമനസ്ഥിതി എന്ന പരിഞ്ഞത്തും. ശന്മുക്കുപോരാത്തതുകാണ്ട വീർദ്ദ്ധമുക്കുന്ന ഒരു പജ്ഞിക്കുടം വാല്പും അഥാളിക്കുന്ന അതുപ്പിയേയും, അമർഷാദിവികാരങ്ങളും

യും, സ്റ്റാസ്റ്റിലെ സാധുക്കളായ വിദ്രൂതമികളിടെ നേര തിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, “അവർ പറിച്ചാലും വേണ്ടില്ല ഒപ്പേങ്കിലും വേണ്ടില്ല.” എന്നാമട്ടിൽ വാല്പ്പാരായിത്രംടതകയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാലതെന്തെ ഫലമെന്നൊരിക്കുമെന്ന്, ആലോച്ചിക്കേണ്ടതാണ്. ഒഴിവെന്തു മാറകയോ ചുഴിവെന്തു ജോലിചെയ്യുകയോ ആണ്, അഡാർ വേണ്ടതു്. എന്നാൽ അതേസമയത്തെന്നു കത്തവ്യലോപംവരാതെ, വീണാട്ടുടി വേതനവർ ശ്രമവിന്ന പരിഞ്ഞിക്കുകയും ചെയ്യാം. ആ പരിഞ്ഞു തിന്നേൻറെ ഫലപ്രാപ്തിക്കുപോലും, ആ കത്തരുന്നിരത്തെപെം, നിശ്ചാരമായും, പ്രയോജനപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യാം.

ഈവിടെ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുടരിക്കുന്ന ‘കൊച്ചിലാളിമനസ്ഥിതി’യുടെ ഭാവത്തുപദ്ധതി ഇതുവുംകൊണ്ട് സ്ഥാപിച്ചായിരിക്കുമെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനു ‘ഭാവഭ്രത’യുണ്ട്, ‘അചഭ്രത’യുണ്ട്. അതു ഭ്രദ്യും, സുഭ്രദ്യും ആകുന്നു. പ്രവൃത്തിക്കാശം ശമ്പളം, വേലയ്ക്കുളി കുലി, എന്നാല്പാതെ ശമ്പളത്തിനുള്ള പ്രവൃത്തി, കുലിക്കുചേന്ന് വേല, എന്ന നില കൈവരിക്കുന്നതു്, വേലയ്ക്കു ദോഗ്രമല്ലാത്തതു്, കുലിക്കു ഹാനികരമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. പ്രവൃത്തിക്കിലുള്ള നിഷ്പത്തിയും, ശ്രദ്ധാന്തിയും, ചതുരതയും, ചാരിതാർത്ഥവും, പ്രവൃത്തിയേയും, പ്രവൃത്തിക്കാരനേയും സ്വപ്നം സമുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കു ഉയർത്തുവാൻ ഉറപ്പും ഉംക്കെത്തുന്നും ഉഴുവയാകുന്നു.

ഭാലാധാരം

“മഹലികാവകാശവാദമേം അബൈലം, അവകാശ തത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ബാല്പുതകളാണ് ചേരേക്കണ്ടിയിരുന്നതു്,” എന്ന തൊന്ത്രനോ പറഞ്ഞതൊന്നോ. ഒരു ധിയിലെ പാർലിമെന്ററിൽ മുപ്പൊരു നടന്നുകേണ്ടി രിക്കന മഹലികാവകാശവകുപ്പിന്റെ ഫോറത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളിടെ കുട്ടത്തിൽ ഒരു മെമ്പർ ആ ആദ്യത്തെതന്നു ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളതായിക്കൊണ്ടു, മഹലികാവകാശത്തെ കരിക്കുന്ന ഒരു വകുപ്പു ഭരണഘടനയിൽ ഉംഖക്കാളിച്ചിച്ചുതന്നു തെററിപ്പുയി എന്നും, ‘മഹലികബാല്പുതകളായിരുന്നു, ആ സ്ഥാനത്തു വല്ല വകുപ്പും വേണ്ടിയിരുന്നാൽ തന്നു, ചെലുത്തേണ്ടിയിരുന്നതു്’ എന്നും! വളരെ വളരെ ആർഡോട്ടേരാട്ടം, ആപ്പോലോറിംഗാബികളോട്ടം, മുത്തുത്തേരയാട്ടം കൂടിയാണ് ‘കാണ്ടില്ലിറലുവൻറു്’ അ സംബന്ധിയിൽ, ‘ഫണ്ടേഷൻറു രെറററു്’ വകുപ്പു് അവതരിക്കപ്പെട്ടതും, അംഗർപ്പവിളികളോട്ടം, വായ്ക്കരവകളോട്ടം കൂടി ‘പാസ്സാക്ക’പ്പെട്ടതും! വിളക്കം നിവാരണം വച്ചു; ഗാന്ധിജിയുടെ മഹായാപട തെത പുജിച്ചുകൊണ്ടു്, ഗീതയും ചെവബവിളം വൊറുന്നും തൊട്ടനിന്നു കണ്ണടച്ച ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു്, സകലമാനപേരും സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യു! ‘കൊണ്ടില്ലിറലുവൻ അംഗംമല്ലവും, അനന്തരവും, അവസാനംവരെ ആരുംരണ്ടിയവുമാണു്’നു്!! അതുകഴിഞ്ഞരു്, ആണ്ടു

തികയുന്നതിനുമുച്ച് ആ ‘അസംഖ്യി’ ഫനോ ‘പാർ ലിമേൻസാ’യി സ്വയം അചാന്തരപ്പെട്ട്. അതേ സ മിതിതനൊ എതിരെന്നു തലയ്ക്ക് കൈവര്ത്തു!! പാർലി മെൻഡകാക്സ്, ആ കാൺസ്റ്റിററുഷാം, ഫണ്ടേമ സ്റ്ററൽ റെററോസും കൗം പിടിച്ചില്ല! അതിന്റെ രഹനതനൊ ഒരു ‘ഫണ്ടേമിന്റർ മിസ്റ്റേക്സ്’ ആയി രിക്കേം എന്നായിഴപ്പായി അവരിൽ പലതെങ്കം പക്ഷം. “കച്ചിട്ട് എറക്കാരം വദ്ദാ, മധുരിച്ചിട്ട് തുപ്പാരം വദ്ദാ” എന്ന പഴഞ്ചാല്പിന്റെ അനാഭവം അവക്കാങ്കൾ ഉണ്ടായി. ആ വക്കുപ്പുവിട അങ്ങനെ തനൊ നില്ലുണ്ടാൽ, ഇന്നത്തെ പുള്ളപ്പെട്ടത്തുടെ പരക്കംബാച്ചിലിനു നിരുത്തിയില്ലാതെവന്നതാണ്, ആ അഭിപ്രായമാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നു സ്വീക്ഷിക്കാം. ഇംഗ്രേസാക്കിയായി സത്തുംചെങ്കു സാക്ഷി കുട്ടിൽ കയറിയാലും, കാത്തുലാഡു വേണമെ കുഞ്ഞു, ഇംഗ്രേസനെയും സത്തുത്തെയും സന്തുജിക്കേണ മെന്ന കാണാനോയാൽ, സാക്ഷിയും കക്ഷിയും അതും അതിലപ്പെടുവും ചെങ്കുംജീരിന്റെ ഒരു സിനിമാപ്ര ദർശനമാണ്, മതലികാവകാശാലികളുടെ പുതിയ വാദത്തിൽ പാർലിമെൻഡകാർ നിർവ്വഹി ചെയ്തു. കാമിച്ചും, മേരിച്ചും, നോയനുംനാറും കല്പാ സാംക്ഷിച്ച പെണ്ണിനെ, പിറേറ്റിവസംതനൊ പരി തൃജിക്കേന്നതിനും, ‘വേദാന്തരാജു’ നായ ഇന്ത്യയിലെ സാധിക്കേന്നതല്ല. കത്തുതപം, അകത്തുതപം, അനുച്ഛാ കത്തുതപം ഇതു മുന്നുള്ളിട്ടും വന്നാണല്ലോ ‘പ്രഭു’വാക്കനും. അപുകാരമുള്ള പ്രഭുക്കേന്നാജട

വസതിയായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്രയിലെ വലിയ പാർലിമെന്റ്സ് തന്നെയും.

ഭരണഘടനയ്ക്ക് മഴവനും മുലവും അത്യാരവുമായ 'പദ്ധതിമെൻറ്റൽ റെററൻസ് സീ'ന്, എഴുക്കം മാത്രമല്ല, സ്ഥാനഭേദവും, ഭേദംഖുടി സംഭവിച്ചുപോയി. സർവ്വശക്തമായ കമ്മ്യൂണിറ്റിശക്തി ചുരുക്കുട്ടി, നിശ്ചയജ്ഞയായി കിടക്കുന്നതു മുലാധാരത്തിലാകയാലും, അതിനെ ഉണ്ടാക്കി സുഷുച്ചനയിൽക്കുട്ടി സഹസ്രാധാരത്തോളം ഉയര്ത്തുന്നതാണെങ്കാണും, ഉബ്ബൈക്കിടനിക്കുന്ന മാലികാവകാശത്തെ അതുമായി ഉണ്ടാക്കുയും; പിന്നീട് അതിനെ വലിച്ചിളക്കി, 'അതജനാവകും'വഴി സമ്പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുതായ പാർലിമെന്റിൻറെ ദയാഗാലൃംസത്തെ—ഹംദയാഗവില്ലയെ—ബഹുമാനിക്കുന്നതുവേണ്ടും. വിസർജ്ജനത്തിനപോലും മാറ്റംവരുത്തുകയില്ലെന്നും, ഒരുത്തവാനില്ലെന്നും പാടില്ലെന്നും വാഡിച്ചു തൊണ്ടവററിച്ചുവർത്തുന്ന തന്നെയാണും, വിസ്തൃതമാണും പററിക്കുന്ന ഗംഗ തോടെ ഗർജ്ജിച്ചും, തു എന്നിള താണിവിഷയത്തിലെ വ്യസനകരമായ വിധിവെവഹരിയ്ക്കും! "ഈ അദി ജനപ്രതിനിധികൾ മാത്രമാണും, ജനഹിതമാണും തെങ്ങളിടുന്ന ഹിതം" എന്ന വീസ്വിളക്കിയവർത്തന്നെയാണിനും, "ജനഹിതം എന്നായാലും ഇക്കാൽ തെങ്ങളിടുന്ന ഹിതംപോലെ നടത്തും," എന്ന വികടവാദം വെച്ചുവീക്കുന്നതും! ഇന്ന് പരിവർത്തനാദാരും വീക്കിച്ചും, വിധാതാവുമോളും വിസ്തൃതമാണും.

സ്വജ്ഞിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന ബുദ്ധദേവനും, സ്വജ്ഞിച്ച മഹാപ്രകടവശൻറ ആയുസ്സ് ടെങ്ങനാതുവരെ, മിച്ചിച്ച നോക്കിയിരിക്കുകയെ നിർവ്വാഹമുള്ള വഴ്ഘാ!

1950-ൽ തന്നെ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പുതിയ ദ രണ്ടുവർഷത്തിലും, ചില ചില മഹാമെമ്പര്മാ തടങ്ക—അതു ഫാടനായുണ്ടാക്കിയ തച്ചുനാറിൽ ചിലങ്കു ടെ തന്നെ—മരണഗോപ്തികക്കൂളപ്പോലെയുള്ള വികട വാദങ്ങൾം. അക്കുക്കാലം ഡിസംബർമാസം നന്നാം തീഉതികുടിയ പാർലിമെന്ററിച്ചു വാദപ്രതിവാദ ആഡി, മേലുന്നത്ത് പ്രസ്താവത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചുള്ളതു നാതാണ്. ‘ഇന്താനസ്താനം’ നിർവ്വഹിച്ച ഒന്നും ഇന്നാർക്കുവോലും, അതു ശീതു അങ്ങനൊ പേണ്ണോ ന എംസകമോ എന്ന സംശയമായി! ചിലർ അതു മ നഷ്ടഗിത്തുവല്ലുന്നംകുടി വാദിച്ചു. ഗവർണ്ണമെന്നും പ്രതിനിധിയായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗാധ്യത്തിൽ പറ ഞ്ഞു: ‘ജീവിഷ്ടരിയും എക്സിക്യൂട്ടീവിയും’ തന്മീതി ഒരു വിട്ടാമത്സരവും അത്മവാദവും ഇപ്പോൾതന്നെ, ഇംഗ്ലീഷ് നിയമഘടനയെ സംബന്ധിച്ച കൊടുവിരി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നിങ്ങനെ.

നീതിന്റെയും സോംടതികളുടെ അധികാരം എത്ര ദൈഖാക്കിയും എന്ന തായിൽനിന്നും വലിയ വിവാദവി ഷയം. എക്സിക്യൂട്ടീവിക്കുന്നു മീതെ ഒരു ജീവിഷ്ട റിയോ എന്ന ഭരണകർത്താക്കന്മാർ പുരികും ചുളി കുക്കുയും, മുൻകു വിടത്തുകയുംചെയ്തു. തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന നിയമത്തിന്നും അർത്ഥമോ വ്യാവ്യാനമോ യു കൃത്യസരണം നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ളാതെ, അതു നിയ

മത്തിന്റെതന്നെ സാധുതയെക്കണ്ടിരേച്ചു സാധുതയെ
പ്പറാറിയോ രൈച്ചിക്കുവെന്തു സംബന്ധിച്ചേച്ചു ഒരു അ
ഭിപ്രായം പറയുവാൻ? കോടതിക്ക് എന്നയികാരം?
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ഡിക്കാരമാണ്, പോരാ, രാ
ജുദ്ദോഹകരംകൂടിയാക്കാം. ചിലർ ആ അഭിപ്രായ
ത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. മറ്റ് ചിലർ, നികയഞ്ചിന്റെ ഇ
ണ്ണലോഷനിത്രപണത്തിനും കോടതിക്ക അധികാരം
ബന്ധനാളിൽ നിലച്ചാടിപ്പിനിന്നും ഇളക്കാതെയും നിന്നു.
ഇങ്ങേരിക്കളിലും യോലുടക്കരി ചേരൻ.

നാഡിഗിലും, ഭാസ്യവനം (പണ്ഡിറന് താങ്കുർ
ബാസ് ഭാർദ്ദവ) നാരോ സേനകളുടെ നായകത്പരം
വഹിച്ചുകൊണ്ട് വലിയൊരു ക്രയപാശം വയ്ക്കുമ്പോൾ¹
നേരുപ്പാവിച്ചു! യുദ്ധത്തിന്റെ മുൻഭസ്ത്രാവസ്ഥ
യിൽ, യുദ്ധകാരണംതന്നെ, മഹായുദ്ധങ്ങളിൽ സാ
ധാരണ സംഭവിക്കാറുള്ള തുപോലെ, വിന്മുതമാ
യി! ഭരണഘടനയിൽ എന്താണെന്തുതിച്ചിരിക്കുന്നതു്,
എന്നല്ല, എന്നാണു് എഴുതേണ്ടിക്കിടക്കുന്നതു്, എന്നാ
യി തക്കം! വേണ്ടിക്കിടക്കുതെന്നാണു് എഴുതി
കിരിക്കുതെന്നും, ഒന്ന് വിചാരിച്ചു മററാന്നാണു്
എഴുതിപ്പോയതെന്നമായി, കക്ഷിമല്ലുമാരുടെ വാദം!
വിചാരിക്കാത്തപ്പേരും എഴുതിയതെന്നും, ഒന്ന് വിചാ
രിച്ചു മററാന്നാഴതുന്ന വിസ്തീര്ക്കുപ്പ് അതെഴുതി
തെന്നും മറപക്ഷക്കാർ വച്ചിച്ചു. വാലി ചുവാലിച്ചു്,
വാദമുഖം ചെന്നുകൂടിയതു് “പരമാധികാരം ആക്കാ
ണു്, സൗഖ്യംകൊർട്ടിനോ പാർലിമെന്റിനോ,” എ
നാ കരിക്കാളിത്തിച്ചിന്നേലാക്കാം!

ഇതുവാദം അതുവലിയ ‘കീരാമുട്ടിപ്പുൾഗ’മാ
ണോ എന്ന സംശയിക്കുപ്പുടാം. ‘പരമാധികാരം —

ಅರತೆಗಣ್ಯಾತ ಸಾಯನಭಾಯಾಲ್ಯಂ—ಪಣರಾವಲಿಕಿಕತ
ನ.ನಾ. ಅತಿಲೆಪ್ಪಣಿಸಂಶಯಂ? ಅತು ಪರಮಾಯಿಕಾರತ್ತಿ
ಎನ್ನೀ ಈಶಿಪ್ರಾಣ ಇವನಿಂದವಿಶ್ವತಾಣ್ಣು ‘ರೇಣುಖಟಕ.’
ಅತು ರೇಣುಖಟಕಣ್ಯಾತ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಕಿಕ್ಷಾಣ್ಣು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಡ್‌ನಂ
ಸ್ವಾಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ನಂ. ತನಿಂದಿಂಥಂ, ಅವ ರಣಂ ರೇಣು
ಖಟಕಣ್ಯಾತ ವಿಧೇಯಹಾಯಿತತನ್ನಾ ವರ್ತತಿಕೆಂಬಗ್ಗುಂ
ವರ್ತತಿಕಣಾತ್ತಮಾಣ್ಣು. ಅನವಯಿತ್ತ ಏತಿಗಾಣ್ಣು ‘ಇ
ನ್ಯಂ ಕಹ್ಯಂ’ ರವಣಿತಣಂತ್ತಿತ್ತ ತಹಂತರಣಾ ಈತ ಕತ
ಕಿಂಬಾಣ್ಣು. ಗಣಂ, ಮಣರತಿಂದೆನ್ನ ಕೀಫೆಟಮಲ್ಲ. ಅಂ
ಂಡಿಗಣ ಅತಿಕಾರಾ ಪಾಟಿಲ್ಲ. ಏಗಾತ್ಮ, ಪರಮಾಯಿ
ಕಾರಂ ಯಮಾರ್ಥತಮತಿತ್ತ ಕೆಕವಣಮಿರಿಕಣಾ ಪಣರಾ
ವಲಿ—‘ಎಲಕ್ಟರೋಡ್’ (Electorate) ಏಗಾ ಪರಿ
ಷ್ಪ್ರೆಡಣ ಅತು ಪರಾಣ್ಯಾಹಂ—ಸಪತ ವಿಕಾರವಿಚಾರ
ವಿಕಸನಗಣಾಳುತಕ್ಕಾತೆ, ಮಿಕವಾಡಂ ಚೆಪತನ್ನ
ರಹಿತಮಾಯಿ ವರ್ತತಿಕಣಾ ಈತ ಇಯವಣ್ಣಿವಾಯತ್ತಾಕಾ
ಣ್ಣು, ಸ್ವಾಷ್ಟಿಪ್ರಾಣಣರಂತ್ತ ಅತಿಂದೆ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಪ್ರಾವ
ಸಮಯಿತ್ತ, ಕೆಕಹಾಂತ್ತಂ ನಟಣ್ಣಣತ್ತ ಇಫವಣಾಂ ಲಜಿ
ಷ್ಟೆಚ್ಚರ್, ಏಣ್ಣಿಕ್ಕುತ್ತಿವ್ವು, ಇಲ್ಲಿಷ್ಟ್ರೆಗಿ ಏಗಾ ತ್ರಿ
ಧೃತಿಕರ್, ವಿಹಿತಾಗಣಸರಣಾಂ ವಿತಿಶ್ವಾಷಣಿಕ್ಕಾ
ಕಣ! ಪಕಣ, ‘ಪರಂಭಾಯಿಕಾರಂ’ ಏಗಾ ಅತು ಅವಾ
ಮ್ಯಾ, ಅವಣಿಯಾಂತ್ರಿಕವಣ್ಣ ಅಂಡಿಗಣ ವಿಭಾಗಿಕಣ
ಷ್ಪ್ರೆಡಾವಣ ಗಣಾಷ್ಟಾತ್ತತ್ತರಾಕೆಹಾಣ್ಣು ಹುತ ತ್ರಿಧೃತಿಕ
ಬ್ರಿತ್ತ ಅತ್ಯಂ ಮರಣಾರಾಷ್ಟರ್ ಕೀಷಿಲಲ್ಲ; ಅವಹಂಕಣ
ಇಂತಿ ಅಯಿಕಾರಂ ಅಂಂಶಾಯಿಕಾರವುಂಲ್ಲ. ಅಂಡಿಗಣ
ಗೊಂಕಣೆಬಾರ್, ತಾತಪಿಕಭಾಯಿ ವಿಹಿಕಣೆಬಾರ್,
ಅರಾರಿತ್ತ ವಾರಾತ್ಯತತಂ, ಅತು ಪರಮಾಯಿಕಾರತ್ತಿ

നീറ മഴവൻ മുത്തികളാക്കണ; പുണ്ണാവകാശികളാക്കണ. എക്കാലിയും, അവരുടെ അധികാരങ്ങൾ ഭാഗീയ വും പരസ്യരം സ്ഥല്ലഭവിക്കാതെ നടത്തണമെന്തുമാണെന്നാണ്.

താങ്കിക്കണാക്ക് തക്കേകാടികൾ കോടിക്കണ്ണ കുന്നണ്ട്. പരശാധികാരം വഹിക്കുന്ന പഞ്ചാവലി യുടെ പ്രാതിനിധ്യം പാർലിമെന്റിനമാത്രം; എ കുസിക്കുട്ടീയും, ജൂഡീഷുറിയും ആ പാർലിമെന്റി നീറ സ്പഷ്ടിക്കും. പഞ്ചാവലിയുടെ അഭിപ്രായഭിന്നതയും സംസാരിച്ചു പാർലിമെന്റും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ വരുന്നേം, ജൂഡീഷു റിക്ഷ് അപ്രകാരമുള്ള മാററമില്ല. അതു നിർത്തികാരവും, നിങ്ങളായിക്കും, എററിക്കമില്ലാത്തതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രത്യുക്ഷമായും, നിരാക്ഷപമായും ജൂഡീഷുറി, പാർലിമെന്റിനീറ കീഴിലും, ചൊല്ലടി ക്കു വത്തിക്കേണ്ടതുമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സംഗതി കൈലൗത്തനു ജൂഡീഷുറിയുടെ മേരയും, മേലധികാരഞ്ഞിനു കാരണമായി, മരഭാഗക്കാർ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. ബാഹ്യത്തിലെ തത്ത്വങ്ങളോലെ ഉയർത്തി താനും വരുന്ന പഞ്ചാവലിയുടെ അഭിപ്രായമാക്കുന്ന ‘കരിവടക്കെട്ടി’നെപ്പോലെയുള്ള പ്രതിനിധിസഭയും സമാത്രയിച്ചും, രാജും അശാന്തവും, ആ പത്ത് പുണ്ണവും ആയിരിക്കും എന്ന കണ്ണറിഞ്ഞിട്ടു നുണ്ടാണ്, സുന്ദരവും സുസ്ഥിരവും സ്വപത്രതയും ജൂഡീഷുറിയെ—അതിനീറ ഉള്ളത്തി എങ്ങിനെ എവിടെനിന്നായും, ജനാധിപത്രങ്ങളുണ്ടാക്കിയേണ്ടതിനീറ

അവിഭാജ്യവും, അനീവാത്തുവമായ ഒരു സ്ഥിരാലടക്ക മായി നിയേയിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അപ്പോൾ മേരു ആക്കാ സോ, തെള്ളങ്ങാഹാർലിമെൻറിനോ, ദീപസ്റ്റംജേ ഡീഷ്ട്രിക്കോ? രണ്ടം നല്ല തൃഥായവാദങ്ങൾ!

ജനചഭം അവ്യുക്തവും, അവ്യുവസ്ഥിതവും ആ സൗന്ദര്യാക്ക പറഞ്ഞാലും, പരമാധികാരം നിക്ഷി പ്ലംബായിരിക്കുന്നതു് അവിടെയാണെന്ന നിയഴ്ചയ്ക്കും സമതിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ല. ആ പരമാധികാരം നിന്നിന്നും പ്രത്യക്ഷത്രപദ്മോ, പ്രദയാഗത്തിനുള്ള ആയുധമോ ആകന്ന പ്രതിനിധിസ്ത. ആ സഭയേ നമാത്മാശാ പരമാധികാരത്തിന്നും ഹജ്റാനിജ്ഞ ഓർ ചുത്തുവരുന്നതു്. തന്നിമിത്തം ജനഹിതത്തിനു—അമവാ പരമാധികാരിയുടെ ഉദ്ദേശത്തിനു— വിതലമായി പ്രവത്തിക്കുന്ന ജൂഡിഷ്ട്രിയേ—അപ്രകാരമുള്ള റൂതിയാനം മനഃചൂർജ്ജവും ഉദ്ദേശവിചലയുമാണെങ്കിൽ—നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുവേണ്ട നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ശക്തി പ്രതിനിധിസ്തയും— പാർലിമെൻറിനു—നൽകുപ്പുട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അപ്രകാരം നിയമമാറ്റം വരുത്തുവാനുള്ള സന്ദർഭവും, കാണണമും നിരാക്കിച്ചുപ്പെട്ടുള്ളതും നിതരാം സ്പീഷ്യാസ്സമായിരിക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, ജൂഡിഷ്ട്രി പാർലിമെൻറിന്നും ഒരു ശിപാധിയേ, ‘അററന്റ്യ രോ’ ആയി തുപാന്തരപ്പെട്ടുകയ്ക്കും! അതു പാർലിമെൻറിനുമാത്രമല്ല, പരമാധികാരം വഹിക്കുന്ന പഴരാവലിക്കുപോലും ആത്മഹത്യാപരമായി പരിണമിക്കം. ഉയൻ ‘സ്പീഷി’യും പായനാ വലിയ മോട്ടോർ

വാഹനമായ ജനകീയഭരണാധികാരിൻറെ ഉറച്ച് ‘ഒപ്പുകൾ’ അങ്കണ, നില്ലുക്കുവും സപത്രമുന്നായ ജൂഡിഷ്യറി! ഒരു സംഗതി സവിശേഷം അലേയമായിട്ടാണ്ട്. പഞ്ചാവലിയുടെ—പരശാധികാരത്തിൻറെ ഉടമസ്ഥൻറെ—മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മരുന്മാവ അപരാക്കന്നസരിച്ചു്—അപ്പപ്പോൾ തോന്നന്ന ക്രിക്ക കരിക്കുന്നയോജുമായവിധത്തിൽ—ഭരണഘടനയെ ഉച്ചവാക്കിനാണിന്—അത്രാവശ്യങ്ങളായ വിശദീകരണങ്ങൾ വേഗിച്ചതു് അതു ചെയ്യാനല്ലാതെ—പ്രതിനിധിസഭയും അവകാശമോ അധികാരമോ ഇല്ല. അപ്രകാരം മഴലികമായ വല്ല മാറ്റവും വേണ്ടതായിവന്നാൽതന്നെ അതിനുള്ള പ്രത്യേകാനവാലും പരമാധികാരിയാണ് പ്രതിനിധിസഭ വിശേഷാൽ വാങ്ങിച്ചിട്ടാണ്ടിരിക്കുന്നവെന്നും! അതായതു് ഒരു പൊതുതരംജനത്തുപ്പിൽ അതു സംഗതി ഒരു തക്കവിഷയമായി ഉന്നവിക്കുന്നപ്പുടക്കയും, ഉയിർ കല്പിക്കുന്നപ്പുടക്കയും, ചെയ്തിട്ടാണ്ടിരിക്കുന്നും. അല്ലാതെ കട്ടികൾ മണ്ണപ്പുംവെച്ചു കളിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു പാർലിമെന്ററിനും ഭരണഘടനയെക്കാണ്ട് കളിക്കാവുന്നതല്ല.

ഭരണഘടനനിർമ്മിച്ചതു് അറാബു്? അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നപ്പേരും പ്രതിനിധിസഭ,—ങ്കാണ്ടല്ലിറ്റുംശൻഡ്രസംബുപ്പി—പരശാധികാരത്തിൻറെ ഉടമസ്ഥരായ പഞ്ചാവലിയുടെ പ്രാത്യുമകത്തുംകാരൻ! അതിനും ഇപ്പോൾ മാറ്റുന്നതാ, അമുഖം തക്കിടം നിക്ഷിപ്പാതുാ! അതിനാധികാരി

പ്ലാത്തതും, ഒരു താൽക്കാലിക്ക്ലേജ്യൂഗസ്ഥനായി—റിസിവരായി—‘കേയർട്ടേക്കർ’ സഹിതിയായി—വത്തിക്കന്ന പാർലിമെൻറ്‌സഭ! അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന മൂലത്തോ? പതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ—പരമാധികാരിയുടെ ഇംഗ്രിതമരിയുവാനുള്ള ഫോസ്റ്റ് ടിന്റെ—ആരംഭാസം മുന്നുവവച്ചും! അതു ചെയ്യപ്പെട്ടുനന്ന അന്തരീക്ഷമോ? പൊതുജനങ്ങളും അവരുടെ ജിഹപകളായ പത്രങ്ങളും, “അതേതേ, ചെയ്യുതേ” എന്ന മാറ്റത്തിലും മറവിളിക്കുന്നുവോരി! അതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടുനന്ന രീതിയോ? പാർലിമെൻറിലെ അംഗങ്ങളിൽത്തന്നെ അനേകൾ അഭിപ്രായവൃത്ത്യാസം വിളംബരംവെയ്ക്കയും, തങ്ങൾക്ക് യുദ്ധങ്ങളും ‘വോട്ട്’ രേഖപ്പെട്ടെടുത്തുന്നതിനും അനവലിക്കണമെന്നാപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരിക്കും, അവയെയാക്കുക നിരാകരിച്ചും, അവരെക്കാണ്ഡാക്കുക, കഷ്ണിസംഘടനയുടെ നാമത്തിൽ, നിർബന്ധിച്ചു വോട്ട് ചെയ്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാം! ഇതു മാറ്റത്തിനു പറയപ്പെട്ടുനന്ന കാരണമോ? ഭരണഘടനയിലെ ചില വകുപ്പുകളെക്കറിച്ചു ചില രഹിക്കാടത്തികൾ അംഗപ്രികാന്ത്രങ്ങളായ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെട്ടെടുത്തിരിക്കുന്നും, .എന്നും! പതിയ താഴി വരുത്തുന്ന ഭേദഗതികളുടെ സ്വന്നാവമോ? ഒരു ചതുരംഗഗോന്ധിയും സൈപ്രസിന്നവാരം സാധിക്കമാറുള്ള വിടവുകളെ വളർത്താവുന്ന അവൃക്തങ്ങളായ റ്റാവ്യാനത്രുപങ്ങളാൽ! ശാന്തം പാരും!

ഭരണഘടനാനിയയം, വിശ്രഷ്ടിച്ചും അതിലെ മൗലികാവകാശവകുപ്പും, പരിത്രണവും പവിത്രവും

ണ്. ഒരു മഹാക്ഷേത്രത്തിലെ ബിംബപ്രതിഷ്ഠയെ
പ്രോലെ അതു് അലംഖ്യവും, അനർഹവും, അതിരാജി
യും ആണ്. ക്ഷേത്രത്തിലെ തദ്ദീക്ഷതന്നൊരും,
ക്ഷേത്രത്തിലെ സാക്ഷാടു തന്റെ ക്ഷേത്രത്തന്നൊരും,
യമേഷ്ഠം എഴുകിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല ക്ഷേത്രപ്പു
തിഷ്ഠ! അവിടത്തെ നിശ്ചിത പൂജാക്രമങ്ങളുമാറ്റന
തിന്നോളം, ക്ഷേത്രത്തെസ്ഥാനതന്നൊരും, അധികാ
രമില്ല. കേടുകൾ കാണാനോഭാരം, മുന്നതകരം പ്രത്യേ
ക്ഷപ്പെട്ടേണ്ടും, മറ്റൊരു നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ തുന്ന
ങ്ങളോ, നിഷ്പച്ചങ്ങളോ ആയി അന്നോളപ്പെട്ടു
ഭോം, അഴുമാനഗല്ലപ്രശ്നനാനന്തരം, ക്ഷേത്രാവ
വാസികളുടെ സന്നിധാനത്തിൽവെച്ചു്, ഏതും ഉ
ക്കിരുലയോട്ടക്രൂടി, നിശ്ചിക്കപ്പെടേണ്ടവാണു
പുതിയ കലശച്ചടക്കവും! അതുപോലെതന്നു,
പൊതുജനങ്ങളുടെ ആരുമാലിലാശങ്ങളുടെ അത്രു
നാതമായ ഒരു പരിത്രാസിംഹാസനത്തിൽ, നാനാ
വിധ ചടങ്ങുകളോട്ടക്രൂടി, പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതായ
ഭരണാലടനാവിഗ്രഹത്തെ, സദർശകരാക്കു പൂ
ജാലികൾ അർപ്പിച്ചു മടങ്ങിയതിന്നുണ്ടോ, അവ
രോടൊന്നുമാലോചിക്കാതെ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ
ആ ക്ഷേത്രജോലിക്കാരെല്ലാവത്സന്ത്രൂടി—സുക്ഷിക്ക
വാൻ ഏല്ലിച്ചു പാർലിമെന്റകാരാക്കേണ്ടതുന്ന—
മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കകയാണെങ്കിൽ അതിൽ കവി
ഞ്ചതായ രേനീതിയും, അക്രമവും, ദൈവവിശ്വാസവും
വും ഒവരെ മുല്ലതന്നു! ഏതൊക്കെ സഭാദ്വൈദികരിലും
ആ പ്രഘ്നത്തിക്കു പിന്നിലുണ്ടായാലും, തന്നിഷ്ഠം,

സപാത്മം, താഴെനാനിത്തം എന്നാക്കണ അതിനെ
അള്ളുകൾ അധിക്ഷേപിച്ചൊരുവാൽ, അള്ളുത്തപ്പേ
ചവാനില്ല; അരിശേഖാള്ളുവാനില്ല. പുതിയ തി
രജതചപ്പിന്റെ തലേന്നാട്, അതുതൊന്നു പുതിയ
തിരജതചപ്പിൽ ഇന്നൊരു പുജക്കം തന്ത്രിമാരു
മൊക്കെ പും താഴുപ്പുട്ടയ്ക്കുമെന്ന പരിശോഭവാൻ
കാരണമുള്ള ഒരു ദർശനചല്ലതിൽ, ഏകകാൽം
ഡർശനപ്പെട്ടേറ്റകാതിരിക്കവാൻ ഏകകാൽക്കേസ്സി
ലെ കാരണവാൻ കാണിക്കുന്ന കാശകട്ടകൾ എന്ന്,
ഈ പ്രയോഗത്തിനു വ്യാപ്രാന്തിക്കപ്പെട്ടുന്നപക്ഷം, അ
തിൽ നാട്ടകാർ തികച്ചും നിരപരാധികളാക്കുന്ന!

മലബികാവകാശവകപ്പിനേക്കരിച്ചു വിചാരിക്ക
കയാണെങ്കിൽ, അപ്പീനെ ഒരു വക്കപ്പു് രേണുാലു
നയിൽ ചെത്തതാണ് എററവും വലിയ അലോച
നഷറവും, അവിശവകവും ആയിപ്പോയതെന്നു പ
റയവാൻ തേണ്ണനു! അവകാശസ്ഥാപനത്തിനവേ
ണ്ടി, അയ്യഞ്ചോലം മുഴുവൻ ആജൈയാധനം നടത്തിക
രാജ്ഞിഉന്നായകനാർ അധികാരലഭ്യമിഷണ്ടശം, ഈ
ദ്ദേഹമഹമായി സദ്ധേദ്വിമകനു ജനപ്രതിനിധിസ്ഥ
യിൽ. നീനാമതാഡി വേണ്ടതു്; അതവകാശപ്രാവ
നാശനേന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ എത്രവില്ല. എക്കിലും
അതു, തികച്ചും നിങ്ങളിൽജ്ഞമായിണ്ടിന്ന്! ഇന്ത്യ
യിൽ പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള, ഇന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടി
രിക്കുന്ന, വിഭാഗിക്കുമ്പോൾ ചുല്ലാ വടംവലികൾ
മണം, പ്രഃചാദനാ നൽകിയതു്, ആ വക്കപ്പാണെന്നു
നീന്നും വാഴുന്ന വിനീതചലങ്കിലും, എററവും ദ്രു

മായ, അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടാണ് താൻ പൂർവ്വം ലേവന്നതിൽ, മൗലികബാല്യത്വകൾ എന്നാൽ വക്കും പ്രായിതന്നു ആ സ്ഥാനത്തു ഒവണ്ടിയിൽനാതെന്നു വാ ദിച്ചതും. എൻ്റെ ആ വിചാരഗതി, തീരെ അത്മ ശ്രൂരമാ അടിസ്ഥാനരഹിതമോ അല്ലെന്നുള്ള ചരിതാത്മത്വാനിപ്പാദം എന്നിക്കുള്ളതും. ആ അഭിപ്രായംവഴുകുകാണിരിക്കുന്നതും, എൻ്റെ മൗലികാവകാശമായിരിക്കുന്ന വിശ്രദിക്കുന്നു!

വക്കപ്പില്ലാത്താൽ കൊഴുപ്പില്ലാതെപോകുമെന്ന് വെള്ളതെ തെററിശ്രിച്ചതാണ്. ‘മൗലികാവകാശ’ഞ്ചം വല്ലതുമണ്ണക്കിൽ അവയെന്നും, മനസ്സുമുത്തുമായിരുത്തുകൊണ്ട്, നിയമത്തിൽപ്പറത്താലും പറത്തില്ലെങ്കിലും അവയുണ്ടാനും ഒരുക്കാലത്തും, ഒരു ക്ഷയമോ ക്ഷതമോ സംഭവിക്കാവുന്നതല്ല. ആ സംഗതി സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ മററാണെങ്കിലും ആരായുണ്ടതില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ, ‘മൗലികാവകാശസംരക്ഷണം’ ശ്രദ്ധമായും ശക്തിയായും നിവർഖിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെന്തെ ഭരണവാദനക്കിൽ, ഒരു മൗലികാവകാശവക്കപ്പുമില്ലതാനും. നേരേമറിച്ചും, വളരെ വിസ്തൃതവും സാർവത്രികവും അഭിപ്രായകാശ’ഞ്ചെതി, എററവും സങ്ഘചിതമായ ഒരു നിയമവക്കപ്പിനുള്ളിൽ, എകാന്തന്ത്രവിൽ പാർപ്പിച്ചതു കൊണ്ട്, ആ കുട്ടക്കിൽപ്പെടാത്ത എത്രയെത്ര അവകാശജോഡാണ്, ജനങ്ങൾക്ക് അപ്രാപ്യമായവിധി നിന്തി, സപാതത്രപ്രംബന്തി നജ്ഞപ്പെട്ടതും എന്നുള്ളി

തിന കയ്യുംകണക്കുമില്ല. എലിഞ്ചക്കൊല്ലുവാൻ ഈ സ്ഥം ചുട്ടുകമപ്പോലെയായി, ഈ മഴലികാവകാശവ കൂപ്പിന്റെ വരവും ഫോക്കം. എലി ചാടിപ്പോയി, ഇല്ലം വെള്ളുംപോയി!

അവകാശവാദംതന്നെ, സാമാന്യമായി ഏ റണ്ടാൽ, അത്മമില്ലാത്തതാണ്. എത്രവകാശവും, അതും ബലപ്പെട്ട ഒരു ബാല്യത്രയോട് സംഘടിച്ചില്ലാതെ, രീതിരിഞ്ഞു നിഛുന്നില്ല. ‘മഴലികാവകാശ’തിന്റെ സ്ഥാനം, ‘മഴലികബാല്യത്’കൾക്ക് നല്ലുംപക്ഷം ഇതുയധികം നിയമനിർഭ്ഭാഗംതന്നെ വേണ്ടിവരുന്നതല്ല! ഉറങ്ങുന്നവനെ വിളിച്ചുനാൽ, ഉഞ്ഞില്ലെന്നപറയുന്ന ആവിവേകമാണ്, പാർലിമെന്ററിപ്പോരി ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ദുലം മറന്നപോകി. ആധാരം ആലുംബൈഹീനമായി. അതിന സ്ഥാനംശും സംഭവിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ “മുലാധാരം മുകുടിപ്പെട്ടു, മാറി.”

യോളൻ ചക്രവർത്തി

125 കനാറ 1-ാം- അല്ലരാത്രിക്കഴിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്ന താൽ, അമേരിക്കയിലെ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ‘യോളൻ’ അവിലലോകചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ ആരോഹണംചെയ്യു! അതിന്റെ ധപനിയും, പ്രതി ലപനിയും, ഭൂമിക്കുന്നവയും, അപ്പുന്നടിക്കുന്നവയും, ഓത്തു ചിറിക്കുന്നവയും, ആത്തുകരയുന്നവയും, വീത്തുപൊട്ടാരായവയും, ഇപ്രകാരം, ആ അഭിഷ്ഠകക്കോലാ മലം ലോകത്തിൽ, എപ്പാ രാജ്യങ്ങളിലും, അവരവ തട്ട് ‘കർമ്മചം’ അന്നസരിച്ചു്, ജനാവധികാരജു, ഗവർണ്ണർക്കുള്ളും, തരംതിരിച്ചു നിന്തി! ഏതാ സോ യഥാർത്ഥജനിൽ സംഭവിച്ചതെന്നോ, ഏതാ ക്ഷേണം ഭാവിച്ചലങ്ങളുണ്ടോ, അറിഞ്ഞതവരാ സോ അധികവും, എന്നുള്ളതാണീ ‘അമേരിക്കൻ രാജപുര്യ’ത്തിന്റെ അത്ഭുതതാവസ്ഥ! ശിശ്രൂപാലന്നായും, ദന്തവക്തുവായും ശിശ്രൂക്കലേള്ളപ്പാലെ വായുമുടിയും, പല്ലിരമ്മിക്കൊണ്ടും കണ്ണ നിന്നാതല്ലാതെ, ആ തം കയ്യോജ്ജവാനോ, വായുമുറക്കവാനോ തുനിന്തി പ്പി. ‘യോളൻ’ ചക്രവർത്തി സിംഹാസനത്തിൽ അധി സ്ഥിതനായി; അമേരിക്കയുടെ ആധിപത്യം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു! ആ ‘സത്യമനഷ്ടന്’ ആയ അമേരിക്കയിലെ പ്രസിദ്ധണ്ഡ ഭൂഖാൻ സഭ്രംബംകുഷ്ഠനാഡി വിജയിച്ചുതുടി. ഭദ്രംബന്നായും ഭദ്രാസനന്നായും,

കർണ്ണനം, വികർണ്ണനം, മരണം കേവലം കണക്ക് പിള്ളമായം, കലവരക്കായം, എലവെപ്പുകായം, ചു കൗദ്യജീവനായി എല്ലാവരം, “ഡോക്ടർ കീ ഭജ; ഡോക്ടർ കീ ഭജ!” എന്നാജയഞ്ചലാഷം മുഴുക്കി. പ കിസ്ഥാൻ മാത്രം പത്തിവിടത്തി ചീററിനിന്നു കടി ക്കവാൻ കഴിയുമോ, അടച്ചാ പത്തി ചുങ്കൾ അശ്വപ രോണ്ടിവരുമോ; എന്ന ചീററിച്ചില്ല!

ഈസ്റ്റുക്കിലെ ‘ഉദ്ധൂപിക,’ ജാപ്പാനിലെ ‘യെൻ,’ ജർമ്മനിയിലെ ‘മാക്’ റഷ്യയിലെ ‘റൂബിർ,’ ഇററ ലിയിനിലെ ‘ലീറ,’ ഇംഗ്ലാജിക്കിലെ ‘പവ്യംഗ്,’ എന്നാണോ ലെ, അമേരിക്കയിലെ ചുരുക്കനാട്ടിലെ ‘ഡേഡ്ഹൗസ്’ അ വിടത്തെ നാബുഡാക്കനാ. ആ ഡോക്ടറിന്റെ സർവ്വാ ധിപത്രം, അമേരിക്കയുടെ ചക്രവർത്തിപ്രം, അതാ ണിപ്പൂഡം പ്രവ്യാപിതമായിരിക്കുന്നതു്. പവ്യംഗി ന്റെ വിലയിടിച്ചു, സ്റ്റർലിംഗിന്റെ നിലവാരം അ ധിപതിച്ചു, ‘പ ചുന്നട്ടേഡ്മൂർ—ഒക്കണ്ണറഹിരക്ക്’ താൻ, എന്നാശയോണു് ഈ പുതിയ ഡോക്ടറാ ധിപത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായും, ലക്ഷ്യായും, ഘല ഭായും, പരയപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ, അതിന്റെ വ്യാ ഫ്റിയും, വ്യാപകതപ്രധാനം, പരിണതപ്രലഭവും അപ രിമിതവും, അചിന്ത്യവുമാക്കന്നു. ഉണ്ടിക്കവട്ടവും, മുപ ത്തിഞ്ഞാശതമാനം റാലിശയും, അതുരണ്ടും അപ്പും തന്നു കടംകൊടുക്കുന്ന സംഭവിത്തനിന്നു മുൻകുർ എടുക്കലും, പണ്ട് പതിവുള്ള ഉണ്ടിക്കക്കാർ ടണ്ണു കീപ്പുള്ള കടക്കാരനെ മുട്ടക്കത്തിക്കുക മാത്രമല്ല, എന്തെ മീറ്റിക്കുകയുംകൂടി ചെന്നുാറുള്ള തുപോലെ, ഇന്നു് അ

മേരിപ്പയുടെ ഉണ്ടിക്കാരൻ, കടക്കാരനായ ബുഡ്രാക്കു പ്രവർത്തിച്ചു ചുന്നം, ഗതുംരഹില്ലാതെ, മേരിപ്പയുടെ കാരണം വഴിയുണ്ടാക്കുമെന്ന വിശദപരിച്ഛു കൊണ്ട്, ബുഡ്രാക്കു ഒരു കൂട്ടത്തി, “ഒഡാളുർ ബിഷപ്പു സ്ഥാനം കൈകുറ്റി” എന്നംബന്നു പരമാത്മം! കല്യാശംഗംഗാധനയിക്കുവാൻ, കാരാറിൽമക്കൻറെ ജൈത്രം അഭിഷേകം, കാരേരാറു മരണം കടപറിഞ്ഞു “മററ്റി നേരുവിശം നാതിക്കും വീണാം, ശരാത്രംമററത്രംമററ ത്രം വിനിതു” എന്നവർന്നിച്ചും കൂട്ടിള്ളും പ്രാബല്യം, ബുഡ്രാക്കു തല താന്നാപ്പാരു, ഓഡാളുർക്കൊട്ടുകാരാറിൽബുഡ്രാക്കു കുലംപതിച്ചുപ്പാരു, അതിരുന്ന ചാരിനിനിങ്ങനു വയും, അതിനേരുപടംകേരിയിങ്ങനുവയും, അവിടു ആട്ടക്കട്ടിപ്പാത്തിങ്ങനുവയും, അവിടംകൊണ്ടുകഴിഞ്ഞു കുടിയിങ്ങനുവയും എല്ലാം ഒരു ഏറ്റാടിക്കു തകസ്സു തരിപ്പുന്നാണി! സ്നേഹലിംഗവിമാനം തീപിടിച്ചു നിലംപതിച്ചുപ്പാരു, അതിലുണ്ടായിങ്ങനു പവണം ഉദ്ധൂപ്പികയും, മററം ഒമ്മു കടലിൽ വീണാം! പിലമുഖ വേണുമെങ്കിൽ ‘ഹാരച്ചപ്പട്ട’ ഉപയോഗിച്ചു “ബൈ യിൽ ഒരു ചെറു ചെങ്കു” രക്ഷാപ്രവർത്തനയിങ്ങനു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു രക്ഷാപ്രവർത്തനാണു പകിസ്മാൻ ചെയ്യുതു്. ബുഡ്രാക്കു സ്ഥാനാർലിംഗവിമാനത്തിലെ ചാഞ്ച തിമാരിൽ ആരും, പകിസ്ഥമാൻ ദണിച്ചു, “ഒറ്റ നാശ പിന്നാക്കാണാം,” എന്ന പരബരു ചുറ്റു ചാടിയില്ല. “ഹാരയും ചീതേ വെള്ളംവന്നാൽ അതുകൂൾ ഒരു വശവി” എന്ന പണ്ഡിഷ്ടരാനായ ബുഡ്രാക്കു ഉപേക്ഷിക്കാതെ, “ഉണ്ടുക്കചാരിൽ ഉണ്ണിടാതെ,” മറ്റു

இது வரைப்பால் மூடிகளை பரவிமுடிக்கதொன்றால் ஏ யூத். “மூடின் கடிமூர்களைப்பி, அதை எழுத செய்திலும் போலோ, போவதியை காணாதிரியென்றிலும்,” ஏ நாக்கு விஶபாஸ்தாலும் வெற்றுதான்தாலும், ஸப்தாலையி போலோ, போவதியை காணாதிலும் கடிவு கேட்கினாலும், மூடின்றி முடிகளாலோகை மூடிகளை டொப்பும் வேங்கிராயிப்பறுத்தின் கிழக்கெலி, கல்லும் கொட்சுகளைநேர. அது சூடுத்தில் ஹந்து பூமத்துமான தெத அங்கிசுக்கின். “விசுவக்தை யிரதையெட மூடால் கூ” மாயி பாதாஷாக்கிலும், ஹந்துஷுடெ—கோங் ராஸ்ஸிக்குதுஷுட— ஸப்தாறு ஹந்துயுடெ—ரிப்புஸ்ரி கள் ஹந்துயுடெ—விசுவக்கெமா, தீங்காங்கை, வீங்கி விசுவாரமில்லாய்க்கை, ஏந்தாள்ளீ‘கிழக்கெலில்’ கடக்களைத்தன் விசுவக்கித்து வியிக்கான்தாறுகிறிக்கெ.

പ്രശ്നം തകരാതേയും, നിലനില്ലവാൻ മാത്രമല്ല, ഒരു ദ്രാഡിക്കം പുസ്തിപ്പുട്ടിവാനം അഞ്ചിം കാട്ടിവാനം സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രമാക്കണ അമേരിക്ക! മേലാളിൽത്തവം, മുതലാളിൽത്തവം മറയ്ക്കു വുംപരിച്ച്. മുതലം മുതലിൽ മുന്നിരട്ടിച്ച് ലാഭവും, മേലാളിയവയിടവും മേലാളിൽത്തവം, വിസ്തൃതാവഹിഷാംവള്ളം സമാർജ്ജിച്ച് അമേരിക്ക, അതിന്റെ പര ഗ്രാവം, അസാൻഡിലെവും, സർജ്ജാമാന്മാരുവുമാരു ശാംഗീകാരത്തെ ആദിച്ചുകൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലൂപ്പുത്തികളാണ് എത്തൽക്കാലപരവുന്നതു നിഷ്പാദിച്ചുംപാനിട്ടുള്ളതു്. അതു ഗ്രാമങ്ങളിടെ അടിക്കയ്ക്കുകകളിം, ഗോപ്യാവസ്ഥക തും, അന്മരാർ അറിയാതിന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, അറി എത്തു എന്ന നടിക്കനാതും, അറിവന്സരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകനാതും, അശക്തിയും അവഗണ്യവും അതു അവസ്ഥയിൽ അപ്പൽക്കരിശ്മാനന്ന കയ്തി, കാലമാറ്റത്തെ കുത്തിക്കൊണ്ട്, കഴിച്ചുകുട്ടിവാനല്ലാതെ കുസ്തിക്കാശങ്ങിപ്പാദില്ലാതെവനു! റഷ്യാന്മാതും ഫീറകയും, ഫീറകയും, തട്ടകയും ഉട്ടട്ടകയും ചെയ്യുകൊണ്ടവനു! എക്കിലും, റഷ്യയും, അമേരിക്കയുടെ മേധാവിത്പന്തിൽ മറ്റൊരു രാജ്യങ്ങൾ മുടക്കിപ്പെട്ടുന്നില്ലെന്നതു തക കിംഗ്മരമന്നാല്ലാതെ, തനിക്കെത്തിരായിണഭാദ്യക്കാഡോഫുന്ന അനിനിരക്കലിനെ നിരഞ്ഞബന്ധനാല്ലാതെ, സാത്പീകവും സത്രവുമായ ഒരു തത്പരീക്കു ഇല്ലാതിന്നനാതു കൊണ്ട്, റഷ്യയുടെ എടക്കോലുകൾ, മറ്റൊരു രാജ്യങ്ങളെ അമേരിക്കയോട് അട്ടപ്പുക്കണാതിന്നനാണ് ക്രൂതയൽ പ്രയോജനപ്പെട്ടതു്! അമേരിക്കയും” എതിരായി,

മറ്റ് രാജുക്കൾക്കു സഹായിച്ചുനാതിനാവട്ട, അദ്ദേഹിക്കണ്ണം മരിക്കുന്നതു മരിക്കുന്നതിനാവട്ട നിർവ്വാഹമില്ലാതെ നിലയിൽ, “താനൊട്ട് കിടക്കകയും വിസ്തിരിക്കുന്നതു കൊടുക്കകയും ശില്പം” എന്ന തരത്തിൽ, ഒരു ‘പ്ലൈട്ടിലെ പട്ടിയട’ ഉന്നയയിൽ വന്തിച്ചു രാജു അമേരിക്കൻ ഉലന്ബാധിപ്പിക്കുന്നു—അംഗാം സ്വരംക്കുന്നു—വായിലെയുള്ള ഇതരരാജുങ്ങൾ എറഞ്ഞി പ്രോക്കന്തുകളും, അനിശ്ചംകാണ്ടു! ചുത്തുതെത്തിൽ, ഇന്നാത്തെ ഭോക്കും രണ്ട് ശക്തികളുടെ—വാഴ്യുടേയും അമേരിക്കയുടേയും—സാമ്രാജ്യസംഘട്ടന്തിനുള്ള കൂടുന്നതുക്കും ചെണ്ടുനാതു! രാജുക്കും അക്കും രണ്ട് ചെറികളും തിരിതെന്നു. വീണ്ടും ഒരു ‘കയു ഓസ്റ്ററുലം’—ഒരു മഹാഭാരതയുഖം—സംഭവിച്ചുയുള്ളൂടെന്നുനാണു സകലജം ഭയപ്പെട്ടുനാതു. ധർമ്മസ്ഥാപനത്തിനും, അഞ്ചിനെന്ന ഒന്ന് കുടിയേ കഴിയു എന്നും ഒന്ന് നിയതിയുടെ നിയുദ്ധമുണ്ടാക്കിയും, അമുഖം അഞ്ചിനെയൊന്നു വന്നുകുടിവാൻ കല്പിച്ചുകൂട്ടിപ്പറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരാണു് ഇന്നാത്തെ നായകന്മാർ എങ്ങിൽ, അതും, അതിലുപ്പുറവും, നടക്കെടു എന്ന വിചാരിച്ചു രൂപം നിശ്ചിതിക്കയ്ക്കുന്നതെന്നാം എന്തുചെയ്യും!

എവണ്ണുത്തിലെയിക്കു പണമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുവലിയ അച്ചത്താണു്; ആ പണക്കാറും മാത്രമല്ല നാട്ടിനാക്കണ്ടുനായും! അഞ്ചിനെന്നയല്ലാതെവരണ്ണുമെങ്കിൽ, പണക്കാരൻ ശ്രദ്ധസാത്പികനാം; ധർമ്മതല്ലുരും, തന്നും ആ സ്പതിക്കുന്ന മൃദുവരും ഒരു ഭസ്തു മാത്രം വാന്നൊന്നു പരമാത്മായി പിശപസിക്കുന്നും

ആയിരിക്കുന്നും. അങ്ങനെ ദർശിച്ചേണ്ട് എന്ന സാമ്യ താണും. പണത്തിന്റെ പെയ്പുംതന്നെ, സപ്തംത ധാർമ്മികനായിട്ടുള്ള വനന്മേഖലം, കേവലം കക്ഷം നാ ഭർമ്മമാറിയും, ഭരംകാരിയുംശക്കന്തിനു പത്രം പൂശായിട്ടുള്ളതുമാണും. മദ്യം ധാരാളം കഴിച്ചെങ്കിലും വേണും; ലഹരി പേശ ചും ക്രാതിരിക്കുകയും വേണേബുന്ന പരയുന്നതുപോലെ, അ സാല്പ്രമാണും മേല്പുറത്തും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണും ഗ്രീക്കിസ്റ്റുഭവവാൻ, “ഒടക്ക തനിനു തുണിക്കുഴയിൽക്കൂടി കടക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉള്ള രഹാണും പണക്കാരനു സപർശരാജുപ്രവേശം,” എന്നും അതുകുഞ്ചയും ദിശയും! മുന്തു വിവരിച്ചപ്രകാരം, യു ലക്ഷ്മാവത്തു മറവുള്ളവക്ക് സാധനസാമഗ്രികൾ യഥമുണ്ടും, പരംതനാൽ പാഠത്വില്ലെങ്കിൽ വിരുദ്ധം, സംശയ യായി കടങ്കൊടുത്തും, റ്റാപാരാഡിക്കൈലൈപ്പും സ്പയം ആകർഷിച്ചും, യുദ്ധാതനകൾ അഃഭവിച്ചു നശിക്കാരായ മറവ രാജുപ്പേരുക്കാർ, അമേരിക്ക ധനകാർത്തികൾ കാബേരതപരവും, റ്റാപാരാഡിക്കളിൽ പ്രമാഘമാനവും നിഷ്പ്രഖാസം കരുടകൾ. ആ വൈത്രുവന്നപ്പും, സ്പാധിനശക്തിയും അവർ പിങ്കാലത്തു പതിനേട്ടങ്ങൾ വല്ലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തിന്റെ മുഴുവനും ‘ആശായുംശമാനം’ അമേരിക്കയും വേണുമെന്നുള്ള ഫോറം, അതോടുകൂടി സമുദ്രത്താമാവുകയും, സവിശേഷവശായി പടന്നപിടിക്കുകയും ചെയ്തു! സാമ്പത്തികാധിപതന്നെകൊണ്ട് പരഞ്ഞുന്ന രാജുപ്പേരു വിഞ്ഞെക്കാണ്ട് വില്ലുകുഞ്ചി, അവിടെ അധികാരം പുശ്രത്താന്തിനു പ്രഖ്യാസമിച്ചുനം കടക്കണം

രൻ എന്നും മുതലാളിയുടെ കീഴിൽ നില്പുന്നതുകൊണ്ട്, യുംഗചയല്ല രാജും പിടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, സുരമാവും സുവകരവും അഞ്ച് പന്നം കൊച്ചുണ്ടാക്കിനുകടക്കാടുത്തു്, വാഹോ രാജുജും ചൊല്ലുടിക്കു നിത്തുന്നതെന്നും, അമേരിക്ക മനസ്സിലാക്കി. പന്നത്തിനു ചെലവായി, പലിശയായി, റ്റൂച്ചാരസങ്കൂർമ്മായി, അതായും രാജുജും ലിലേ ഭരണകാൽജും ലിൽ മലപ്പുസ്തകയായി, അച്ചിരേണു സാമ്രാജ്യാധികാരപ്രതിജ്ഞയുമായി!! ഈ മാർഗ്ഗത്തെ അമേരിക്ക വിസ്തൃത വും, വിശ്വാസവും, വിശ്വാസങ്ങാഗ്രഹവുമാക്കിത്തീരും! എന്നവച്ചാൽ, അതിനെ അപ്രകാരമാക്കി പ്രദർശിക്കുന്നതിനു ഭവണത്തല്ലോ, ഭവണ സമയത്തു, വേണ്ട ഫലത്തിനുപോലെ ചെയ്യുവെന്നു് അർത്ഥം. അതിന്റെ ഫലമാണു്, പിന്നീടു് സുപ്രസിദ്ധനോ, ക്രപ്രസിദ്ധ ദോ ആയിത്തീന്നിന്നിട്ടുള്ള മാർഷൽ പലമ്പി. ഈനൊപ്പാവരെയും ചിലന്തി, അതിന്റെ അട്ടിലേയ്ക്കു് ഈച്ചുകളെയെന്നാണുപോലെ, ആകുർഷിക്കുന്നതായ ‘വേരുഡശം ബോധി’ എന്ന ഏപ്പിംഗം, അമേരിക്കയുടെ, ദിഗ്ദിജയത്തിനുള്ള മഹാരാജാ സുത്രം മാതൃഭാക്കനും! സാധുരാജുജും സഹായിക്കുന്നു, വ്യവസായപുള്ളിക്കായിക്കുണ്ട് സഹകരിക്കുന്നു, ലോകസമാധാനത്തിനായി പരിശുഭിക്കുന്നു, ഭൂതദയയാൽ പ്രവിതരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു, എന്നാക്കേയാണു് വേയുള്ളു്! പ്രസംഗപ്രവീണതയും, ആശുഖ്യഗോപനസാമർപ്പാവുമാണേല്ലോ ആയുനികലോകത്തിലെ രാജുതന്ത്രങ്ങളിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന ഘട്ടങ്ങളും! ഇങ്ങനെ, “പന്നത്തിന്റെനീതേ പരി

നും പറക്കില്ലോ,” എന്ന തത്പരം അമേരിക്ക അസ്റ്റ്രീ
മാക്കകയും, അദ്ദേരിക്കയുടെ ഭീതെ ചറക്കാൻ ചണി
പ്പേട്ട ഗ്രീട്ടർ പിരക് കരിയുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ്
ഈ. ജകായുവിനന്നപ്പോൾ പക്ഷാടിനന്നായി നിലം
പതിച്ച ഗ്രീട്ടർ, അമേരിക്കയുടെ നിർദ്ദേശത്തിന
വഴി, പവർസ്സ് കൈമാറാവില കുറച്ച്, അടിയറ
വു സമ്മതിച്ചതു്!! ജോൺബുള്ളിനെ—ഗ്രീട്ടനെ—അ
ങ്ങൾക്കും—അമേരിക്ക—മുകളുള്ളതു്, മുറിക്കയറകൊ
ണ്ട മുടക്കാക്കുട്ടി!!

പവർസ്സ് കൈമാറാവില കുറച്ച് എന്ന വെച്ചു
ലെന്നു? എന്തിനാണെന്ന കുറയ്ക്കുന്നതു്? കുറച്ചതു
കൊണ്ട് എന്താണ മെച്ചു? അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലീഷ്
ഡിലും—അതുംവാലെ മറ്റൊരുജ്ഞാജ്ഞാലും—നാണായ
ങ്ങൾ വാരും വിധത്തിലാണെല്ലോ. അമേരിക്കയിൽ
നിന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു കൂട്ടുവരണ്ടാമാനങ്ങൾ എ
റിയക്രൂം വാങ്ങിക്കവാനുള്ളതു്. ഇംഗ്ലീഷിലെ പവർ
അമേരിക്കയിൽ ‘എച്ചർഡില്ല.’ അംഗമാർക്കയും കൊട്ട
ക്കണ്ണ സംബന്ധം അവിടത്തെ ഡോക്ടർക്കാക്കിൽ ഒരു
ണം. (എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലായും കൂ. മു. ഇതുതന്നെന്നായാ
ണു്; അതായും രാജ്യങ്ങളിലെ നാണായങ്ങളിൽ ഒരുണ്ണം
കണക്ക് തീക്ക്കുന്നതു്.) സാധനങ്ങൾക്കു പകരം സാധ
നം ചീറ്റുക്കിവാശബ്ദാവാൻ കഴിപ്പുമോ, വിഷമംമാ
ലോകറ്റാവാഹവിഷയത്തിൽ ഒരു രാജ്യത്തിനമില്ല.
എന്നാൽ, അതുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കുവാണു്; ഉള്ള രാ
ജ്യങ്ങൾതന്നെയും എന്നാം അതങ്ങനെതന്നെ ആളുകിരി
ക്കണാലുണ്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷിനു കുഷാസാധനങ്ങൾ

പോലും അരുട്ടരിക്കേണ്ടനിന്ന വരണ്ണം. അതിന്റെ വിലശൈലാസ്സും വയനാ വിലയുള്ളത് തൊന്തം അവിടെനിന്ന് അങ്ങനെ കൊടുപ്പാൻ പണ്ടില്ല, ഇപ്പോൾ ഒരു മിസ്റ്റ്. ഇംഗ്ലീഷിനെ ചുററിപ്പുറി നില്ക്കുന്ന ഭിക്ഷ വാദം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും—സ്കൂൾലിംഗ് എറിയ യുടെ മുഴവന്നം—നതിയും സ്ഥിതിയും ദേശപ്രകാരമാണ്. യുദ്ധകാലത്തു പററിക്കിഴക്കു സംഖ്യകളുടെയും, സാമാന്യങ്ങളുടെ വിചയനെയും കണക്കാക്കിയിരുത്ത്, അങ്ങൻ റിഹായ ദിവാലിപ്പുട്ടന്നാൻ ഇംഗ്ലീഷിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ദിനംപുതി എന്നാപോലെ അമേരിക്കയുടെ കൊടുക്കാനുള്ള പുതിയ പുതിയ കടങ്ങൾ ഉണ്ടായി കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. കണക്ക് തീക്ഷ്ണവാനം ബാഹികോ ഫത്തവസാനിപ്പിക്കുവാനം നിർബന്ധവുമെന്ത്. ഗ്രീക്ക് ന്റെ കഴിവുകേടു കൂടുതെന്നാണ് നിർബന്ധം വലിച്ചു വന്നു. “രാജാം തരാനാവില്ലെങ്കിൽ സാമാന്യങ്ങളായിട്ടു തന്നാലും മരി,” എന്ന് അമേരിക്ക. ഭംഗിയിൽ പറ ഞ്ഞു. എന്നു സാമാനം! രാജും മുഴവനം പണിക്കുക്കും, തൊഴിലില്ലപ്പായ്യും, വ്യവസായവ്യാപാരമായും! സംഭവം ഗ്രീക്ക് ന്റെ കാമയേന്നും കല്പകരുക്കുവുമായിരുന്നു ഇന്ത്യ ആകസ്മീകരായി കൈവിട്ടവോകലും!! എല്ലാംകൂടി ‘കൈമലപ്പത്രക’യും ‘ഷാസ്ത്ര പുട്ടക്’യും സ്ഥാതെ ഗതുന്നരമില്ലാതായി. മന്ത്രാദയും മഹാസന്ധിക്കുതയും അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് അമേരിക്ക പറഞ്ഞു—“ആത്രേ, ഒരു കാൽം ചെഞ്ഞാം. ഇതുവരെ അംഗരിക്കയില്ല 4 ഡോളറിന് ഒരു പവർ എന്ന കണക്കിലില്ലെന്ന നാം പെജമാറിവനിക്കുന്നതു്. അതു രണ്ടുമുഖാൽ

പവൻ എന്നാക്കക. സാമാനമാണെന്നു മറ്റു വിധത്തിൽ
ലോ എങ്ങിനെങ്കിലും തന്ന എന്നും വാങ്ങി എന്നും
വരുത്തി, മേലാൽ അതു പടിക്കു നേരുകൾ രൂപചാരി
ക്കാം. അതിൽ കവിഞ്ഞാനും ഇവിടെ സാല്പുസ്തി.
സമ്മതശല്യങ്ങിൽ കപ്പുതു മടക്കാം.” ബുദ്ധന് അനു
ഗന്ന. സ്ലൗംലിംഗർഹാസ്താഭ്യാസി കൃടിയാഖോചിച്ചു.

“കച്ചിട്ടിരക്കാനും വരും മധുരിച്ചിട്ടു തപ്പാനും വരു”
എന്ന മട്ടിലാണി. “അതുടും സാമാന്യം കൊടുത്താൽ
പോരെ? നാഡുടെ സാമാന്യത്തിനു രണ്ടുപവൻ മുന്നു
വന്നാവില്ലോ? അംപ്പാർ വില കൃടില്ലോ? അംപ്പാർ നാ
ട്ടിൽ നിർമ്മാണം വർഖിക്കില്ലോ? അംപ്പാർ കയറുമ
തി എന്നട്ടിക്കില്ലോ?—അതു തരംകെടില്ല. സമ്മതിക്കു
തന്നു.” ഈ ചിന്താഗതിയാണു ബുദ്ധനെക്കുണ്ടു സ
മ്മതം മുളിച്ചതു! അതു വാഡതി മുഴുവൻ ശരിയാ
ണോ? അന്നാഭവവേദ്യമാണോ? അല്ലെന്നതനും വെ
ജ്ഞക. സമ്മതിക്കുയല്ലാതെ എന്നാണീ ഘട്ടത്തിൽ
ചെന്നുവന്നതു? കടക്കാരന്നർ കഴുത്തിൽ ഉത്തേണ്ണ്
നീറ ക്രപരിയലാം മുടക്കിവന്നാൽ ‘ശതകംചൊ
പ്പി,’ പറത്തതു ഒക്കുകയല്ലാതെ എന്നാണു ശരണും?
കുറുക്കു കഴുത്തിൽനിന്നും എന്നതുമാറ്റി കിട്ടിട്ടവേണ്ട
ശപാസം ദേരെ വലിക്കുവാൻകുടിയും. അതു മാത്രം
തുമാണും ‘കുപ്പ്’ ചെയ്യുതു, തൊയറാഴ്വരെ, ‘മേ,
ഒരിക്കലുമില്ല’ എന്ന വണ്ണിച്ചു പറത്ത സംഗതി,
തിരുള്ളാഴ്വു പ്രഭാതത്തിൽ, ചുണ്ണിരിയോടുകൂടി ചെയ്യു
തു: അത്തന്തനെ ചാറും. അതു സാധാരണായാണും.
ഈസ്യുച്ചിൽതന്നു എന്നാണു ഗംഗയു? തൊയറാഴ്വു

വരര എല്ലാ നൊടാക്കനായും “ശാഖാസ്ഥാനി ബ്ലൈൻഡ്, ഇച്ചോട്ടം വോരുംഡാലും സംശയിക്കില്ല” എന്ന വിശദ്യം പറഞ്ഞു. അവർ തന്നെ തിക്കൂഴി, പക്കിസ്ഥാൻവിഭാഗത്തിന് ഷ്ടൈറ്റുകൊടുത്തു പുണ്ണിരി തുകി! അതിനുള്ള ഗ്രാഫ്റ്റും പ്രസംഗിക്കവാൻ തുടങ്ങി.

ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കാൺം റെ. ഇന്ത്യ എന്തിനും സിംഗാൾഡണവിന്റെ കുട്ടിൽ കല്പുവിഞ്ഞതും, സപ്പുത്തി എന്നു അംഗീകാരിൽ കരുതിക്കും! ഇതിന്റെ പ്രത്യാധാര അദ്ദേഹം ഇന്ത്യാധികാരി പോകുന്നു?

‘സ്റ്റൂംബിംഗ്’എറിയാക്കാരത്തി’യായ ഇന്ത്യയുടെ ‘മോളിക്കുറിയാക്കാരനായ’ അംഗമരിക്കയുഭായി, സംബന്ധം വേണമെങ്കിൽ—വ്യാപാരം, വ്യവസായം, ഒരു സ്കോർമ്മതി, എററഡമ്മതി, കടംവായ്‌പ മുതലായവയിൽ പെട്ട വല്ല സംബന്ധവും—സ്റ്റൂംബിംഗ്’എറിയയുടെ നാമത്പരം പദ്ധതിക്കുന്ന ബ്രിട്ടിഷ് മുൻവേണ വേണും. അതു നാശം അദ്ദേഹം എന്ന ചോദിച്ചാൽ, മറിച്ചാവാൻ വരുമ്പോൾ ഒന്നമില്ലെങ്കിലും, സപ്തത്രും ഇന്ത്യയുടെ സപ്തത്രും രാജ്യമായിട്ടും നാശം കൈമാറാൻ കൂടുതലാണ്. പ്രധാനമായ ഒരു താല്ലൂക്കാലികകാരനു മാത്രം, ബ്രിട്ടിൻ്റെ ഇന്ത്യയുടെ വന്നിച്ചു ഒരു രാജ്യമായിട്ടും നാശം കൈമാറാൻ കൂടുതലാണ്. പ്രധാനമായ ഒരു താല്ലൂക്കാലികകാരനു മാത്രം, ബ്രിട്ടിൻ്റെ ഇന്ത്യയുടെ വന്നിച്ചു ഒരു രാജ്യമായിട്ടും നാശം കൈമാറാൻ കൂടുതലാണ്. ബ്രിട്ടിൻ്റെ നേരിട്ടി, കൊടുപ്പി ക്കാൻ ഗുഡിഷാ എന്ന തുള്ളി താവനം. ബ്രിട്ടിൻ്റെ നേരിട്ടി,

അങ്ങരികയും കൊട്ടാശാളിക്കു തുംകുടി കൊട്ടത്തുതീ പ്ലാസ് സാധിക്കാതെ രാട്ടംകുറങ്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യൻ വിതണിനുള്ള കടങ്കുടി എടുക്കുമ്പോൾ, എറാളർത്തനു അമേരിക്ക അതു സമുദ്രത്തിൽമോ, എന്നൊന്നും ഈ പ തന്ത്തിൽ താൻ ആട്ടത്തു പറയുന്നില്ല. ബുഡ്കൾ ഇഞ്ചി ടയിൽ, ഭൂക്കിൽപെട്ടവൻ ലെഡിച്ചുപോകുന്ന ഒരു കരി പടക്കക്കു കടന്നപിടിച്ചുതുപോലെ, ‘ഒരു കാഡണ്ട് വെങ്ക്കു’ കുട്ടാകട്ട കെട്ടപ്പുടിച്ചുപീഡിക്കുന്നു! ആ കെട്ടിൽ, ഇന്ത്യരയയും കുടിക്കൊടീട്ടുണ്ട്; ഇന്ത്യ സമുദ്രപ്പിടിക്കു നെന്മാജ്ഞില്ലോ. കുടാതെ, തണ്ടനുരാണിക്കാലവത്തെ ഭരണത്തിനും, ഭർത്രണത്തിനും ശാഖം, ഇല്ലും കു ടാത്തതനു ഇന്ത്യാശ ഇന്ത്യാക്കാക്കി വിട്ടുകൊട്ടത്തു് ചീനത്തു് പായ വിശാലവൃദ്ധതപരവും അവിടെ ഉണ്ട്! ഇന്ത്യയും പുറരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ആവശ്യമുള്ള ഒരു രക്ഷാത്മിസ്ഥാധനങ്ങളിൽ അൻപത്തുമാനാമജിലും വാങ്ങിക്കാരിക്കു തു ബ്രിട്ടിഷ്രെസ്റ്റർ സ്റ്റോർലിംഗ് എറിയായി ലെ റാജുങ്ങളിൽനിന്നായതു കൊണ്ട്, ബ്രിട്ടന്റായുള്ള കുട്ടാകട്ട നിശ്ചിതം സംക്രമിപ്പിക്കുതെ വൈഷ്ണവമാന മുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടൻ ആളൂടു പോന്നവനായ തുകാക്കണ്ട്, താണ്ടാഫിക്കമായ ചില കാലപ്പീഡിക്കളോ കൈപ്പീഡിക്കളോ ഉണ്ടായാലും, ഒട്ടവിൽ ഒക്കെ ‘തട്ടി കുട്ടി’ അവൻ വീണ്ടും മുന്തിയവനും, പൊന്തിയവനും ആ താതിരിക്കില്ല? “പാന്തു നല്ലതു പഴയതു്” എന്ന പ്രശ്നാനുശിപ്പു്? പണ്ടത്തെ ഇന്ത്യാസിങ്കട്ടറി പെ ത്തിക്കുളാറൻസ് ഗാന്ധിജിയുടെ പുതിയ ജീവചാരിത്തിൽ ഒരു വണ്ണിക ഏഴ്ത്തിച്ചുത്തിരിക്കുന്നു; ഒരു

വിലാത്ത വൈദ്യുതിയിയായിരുന്ന മഴഞ്ഞബാറരിൽ പ്രകിട്ടിയെന്ന് അനുഭാവം; അഭ്യന്തരിക്കണ്ട ബാമ നീകൾ ഇംഗ്ലീഷിലെ ഇന്ത്യാധേശമനീഷണരാഹീ സിൽ സിങ്ക്രാനിസ്ഥാനത്തിരിക്കാൻകുടി അതുരഹിക്കുന്ന! ഇതൊക്കെയും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റൊരു പല തും, കുട്ടികളുടുത്ത് അതുലാചിക്കന്നോരി, ഇന്ത്യ അതുകൾവുംകുട്ടിക്കുന്നതും, ബ്രിട്ടൻ കൊട്ടിനാ താഴെത്തിനുള്ളിട്ടുണ്ടും, അബിവേക്കമോ അതുണ്ണാൻ എങ്ങനെ പറയാം?

ഇതുകൊണ്ട്, ഇന്ത്യയുടു് എന്തു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന? ഭാവിചയകൾക്കിട്ടു് അതുകൂടെ പറയാം? പറയ്ക്കുന്ന അറിവുകളിട്ടു് എന്താ ഫോം? വരാൻ പോകുന്നതു വഴിയിൽ, തങ്ങമോ? തന്നതു തന്നതു തന്ന കൊണ്ടാൽ പിന്നൊയും തന്നുരാൻ തന്നകൊള്ളും, എന്നാലും അങ്ങനെരുറുത്തുണ്ടു്?

എങ്കിലും, ചില സംഗ്രഹികളിലും, വെട്ടിവഴിച്ചു തകളിൽ, സിനിമാപരമ്പരയുംബൈപ്പോലെ, കുറീജുള്ള വക്കാക്ക കാണാവുന്നവ! നോമതായി, ഇന്ത്യയുടെ ബ്രിട്ടോട് കിട്ടാനുള്ള സ്കൂൾലിംഗ് കടത്തിയ്ക്കിനു മുന്നിലോനൊക്കിലും സ്വതം വെട്ടിക്കരിഞ്ഞുപോയി! അങ്ങനെ ഒരു വെട്ടിക്കരിവിനു കൈബിക്കോട്ടും, ബ്രിട്ടൻ വളരെ നാളായി പാട്ടുപെട്ടുണ്ട്. അതിനുംവണ്ടി ഇള്ളി മല്ലാധികരിൽ ഇന്ത്യയുള്ളവും ഇംഗ്ലീഷിൽ വെച്ചും പലവും നടന്നു. അതു വകയുള്ള മാത്രമായി

ഇന്ത്യാഗവർമ്മക്കുറിന് ചെലവാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള യാത്രചൂലവും ബുഷയും ശമ്പളവും മറ്റൊരുനേരം ഇപ്പോൾ ഒരു കോടിയുടെ അട്ടത്തെങ്ങാണോടൊ എത്രീടുണ്ടാവണും. ‘വെട്ടിക്കുറവിനു വഴിപ്പെട്ടിട്ടില്ല’ എന്ന തുടരായിരുന്നു, ഇന്ത്യാഗവർമ്മക്കുറിന്റെ തുടപ്പം ശീകൃം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ, ആ വെട്ടിക്കുറവും, ഭംഗ നേരേണ്ടു, വളരെ അംഗികായും, ഇന്നു മോഹിച്ചുതിലും മെച്ചപ്പെട്ടിലും ഗ്രീടുന്ന സാധിച്ചു! വെട്ടിക്കുറവിനു വഴിപ്പെട്ടില്ലോ എന്നുള്ള പരിഭ്രാന്തം മാത്രം ഇന്ത്യൻ സംബന്ധിച്ചു അവരുംഷിച്ചു. വെട്ടും ഇന്ത്യയും കരവു ഗ്രീടുന്നും കിട്ടി. അതെങ്ങനെ എന്നാണെന്നുകിൽ, ഇന്ത്യയും ആവശ്യമുള്ള യത്രസാമഗ്രികളും മറ്റും അനേകം സാധനങ്ങളും അമേരിക്കയിൽനിന്നോ, ദേശാ ഉർജ്ജവികാസായിരിക്കുവാനു മറ്റും വല്ല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നോ ഉത്തരവാദിക്കുവാനു മറ്റും വാങ്ങിക്കൊണ്ടവയാണും. അതിനു വില കൊടുക്കാൻ ഇന്ത്യയും ഓഡാളറില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഗ്രീടുനേക്കാണോ ഗ്രീടുന്ന മുഖ്യമായ സ്ഥലംപിംഗ് എറിയാക്കാതെക്കൊണ്ടോ അമേരിക്കക്കും കൊടുപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ പണ്ടത്തെ രണ്ടിനും ഇന്നാത്തെ മുന്നവീതം കൊടുക്കാണ്ടിയും വരും. ആ നശ്ചം സഹിക്കുണ്ടതും അതരാണെന്നു സംശയമുണ്ടോ? മരാറായവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മുപ്പുത്തേമാനവക്കും കുട്ടത്തിൽ വില പയണ്ടുകൊക്കിൽ വോല്പുപ്പെട്ടതിയാലപ്പോതെ, ഇന്ത്യയും ദേശാളർജാജീത്തുന്നിനു ഏല്പിൽ ഒരു മൊട്ട സൂചിപ്പാലും കിട്ടുന്നതല്ല. എന്നാൽ, നന്ന പറഞ്ഞേണ്ട ക്ഷണം; ഇന്ത്യ ഉംഖിൽ നിന്നു ഗ്രീടുന്ന വോല്പുപ്പെട്ടതു

നാതു പാട്ടെന്തേപ്പൂലെവരനു ഉദ്ധൃതിയും ഇത്
ചെന്തി ചുന്ന കണക്കെന്നസറിച്ചായതുകൊണ്ട്, ഇന്ത്യ
യും നഷ്ടം ചരവില്ലോ, എന്നും. ഇതിൽ റബ്ബർലൈമുണ്ട്:
നോമതും, ഇംഗ്ലീഷ് കൊടുക്കുന്നതു പഴയ കണക്കെന്നു
രിച്ചു നിന്നുംയാ ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്റ്റർലിംഗ് കെട്ടതിന്റെ
സംഘര്ഷിക്കിന്നായതുകൊണ്ട്, അതിൽക്കുന്നു എ
തു കൊടുത്തിരുത്തും എന്നമാത്രമേ ഇക്കാൽത്തിൽ സം
ഗതശായിട്ടുള്ളൂ. റബ്ബർമതും, ഉദ്ധൃതിയും ഇത് ചെന്തി
എന്ന പാട്ടെന്തെ കണക്കുണ്ടുംവാൻ പോകുന്ന
വോ എന്ന കണ്ടെതനു അറിയണം. ലഗ്ഗാലും ചന്ദ്രാ
ലും ആവോചിച്ചതിൽ ഗ്രഹപ്പൂഢികൾ വളരെയുണ്ട്
നൂതനനായാണ് കാണുന്നതും. ഉദ്ധൃതിവിലും കരയാ
തെ നിംബാഫ്ലിലൂടെ ഭരണമായ ഒരു പരിത്യേസ്ഥി
തി അചിരേന്ന വന്നേചുന്നില്ലെങ്കിൽ, വരത്തിന്തീ
ത്തില്ലെങ്കിൽ, ബ്രീട്ടീഷുകാർ ഇതുവരെ പഠിച്ചു പഠി
പ്പൂക്കും ചാഴിലാവും! അവർക്ക് നേരിട്ടിരിക്കുന്ന നഷ്ട
ഭരതയും, പാട്ടെന്തേപ്പൂലെ ചൊന്താണുള്ള സൗകര്യം
അതും, അവർ, അവരുടെ മുട്ടിൽപ്പെട്ടുകൂടിക്കുന്ന
ഇന്ത്യയെക്കൊണ്ട് നേരിയില്ലെങ്കിൽ, അവർ വില്ലുകി
ളായിരിക്കും. അതവരല്ലെന്നും ആക്കാണും അറിയാ
ന്നതും?

ഇന്ത്യയെ സപ്തംബരത്താഴുമാക്കുന്നും, എന്തിലും
എതിലും, എന്നാണിനാത്ത മുദ്രാവാക്കും. ആ സപ്ത
യംബരത്താഴുക്കിൽ മുന്നുത്തംകൂടി നിയുധിച്ചുകഴി
തു. 1951 ജൂവരി 1-ാംഡു പ്രഭാതത്തിൽ! അ
നോയ്ക്കും അംഗീകാരം ആവണക്കുമ്പോൾ, അതിരംകുട്ടം

പുരത്തുനിന്ന് വരുത്തണം. വരുണ്ടെങ്കിൽ അധികവും യോളൻ എറിയാക്കിൽക്കിനാണുതാനം. റണ്ടിലൊന്ന് അഴപ്പും തീർച്ചയാണ്. ഒന്നുകിൽ, ഒന്നും വരുത്താൻ സംഭവ്യമല്ലോ, അല്ലെങ്കിൽ വരുത്തുന്നതിന് ഒന്നുക്ക് നേരയോ അതിലും അധികമോ വില കൊടുക്കേണ്ടിവരും. കൂടുതൽവിച കൊടുക്കാൻപോയിട്ടു്, പബ്ലിക്കേഷൻ ‘സ്റ്റായവില’ കൊടുക്കാൻതന്നെ, ബുട്ട് നീറ കടം കിട്ടിട്ടുവാഹനം വിചാരിക്കുന്ന ഇന്ത്യ, ഇന്ത്യ കൂടുതൽ വില, സ്പതാഗ്രഹായങ്ങൾനു പ്രസിദ്ധു കൊടുക്കാം? ലോകമ്പാക്കിൽനിന്ന് കടം കിട്ടിട്ടു? ഉള്ളായിരിക്കാം! ആ കടംവാങ്ങൽ, സ്ഥിതിഗതികൾ മാറാത്തപക്ഷം, ഇതിലുംവലുതായ ‘പുലിവാൽ’ ആകന്നതാണ്. ലോകമ്പാക്കിൽനിന്നുള്ള കടം, യോളൻകണക്കുകാരമുള്ള വിലതോതിൽ, അമേരിക്കൻയറ്റങ്ങളും മറ്റൊരിട്ടായിരിക്കാം എറിയകൂടം, വോല്യുപ്പെട്ടുന്നതു്. ആ സംഖ്യയുള്ളിൽ പലിശയും, കാമീഡിനം, കൊല്ലവിതത്തിനുള്ള മുതലും, ഒരുക്കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഫോളർക്കൺക്കിൽ അടച്ചുതീർക്കണം. എവിടനാണ് യോളൻ! എന്താണ് യോളൻ വില! അഴപ്പാഴായിരിക്കാം, ഒരുപക്ഷം, അമേരിക്കയും ഇന്ത്യയുംതമിൽ ‘യോളൻ-ഉട്ടപ്പുകസ്സി’ യിൽ എൻപെട്ടുന്നതു്. അന്ന് അമേരിക്കയുടെ ഒരു ദിവിൽ, ബുട്ടിന് ഇന്ന ചെങ്ങുണ്ടിവന്നതിലും വലുതായ നമ്പസ്ക്രിതിനുണ്ടായും വന്നുണ്ടാം! കഴുതാറക്കണ്ണനാരായാ അമേരിക്കക്കാർ ആ കുട്ടി

ഇപ്പോൾത്തെനൊ കണ്ണുന്നവിൽ കാണുന്നില്ലെന്ന് അത് ഒരു പരയാൻ സാധിക്കും!!

ഈതൊക്കെ വെറും പേടിക്കളാണെന്നും, അടി സ്ഥാനമോ അത്മദേഹമോ ഇപ്പോൾ ഭയപ്പൊടിക്കളാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞനും,—യന്മാസ്ത്രജ്ഞനും, ഭരണതന്ത്രജ്ഞജ്ഞനും—പരിശീലനമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഭയത്തിനും വിത്തുകൾ അവരുടെ സമാധാനപ്രസംഗങ്ങളിൽത്തെന്നു അതിയാണാളും എന്ന്. പുറത്തുനിന്നും എറക്കമതികൾ അഞ്ചേരിരാറു തോളും ചുരുക്കക്കും, നിർമ്മാണശക്തിയും ഗ്രാഫും അഞ്ചേരിരാറുതോളും ഇന്ത്യയിൽത്തെന്നു വളരുത്തുകും, ജനങ്ങളും അതിലാഭവും ചൂഷണമനഃസ്ഥിതിയും തീരെയില്ലാതെ ദിവാനിയം രാജുക്കേണ്ണമത്തിനുവേണ്ടി പ്രഖ്യാതിക്കുകും, ആവശ്യങ്ങളും അതിവരെ കുറയ്ക്കുകും, രാജുക്കേണ്ണമകരണങ്ങളുണ്ടെന്നുനുന്ന പ്രവൃത്തികളും മുഴയിൽത്തെന്നു നശിപ്പിക്കുന്നതിനുതക്കു കുക്കശനിയമങ്ങളും ഗവർമ്മെന്റും നടപ്പിലാക്കുകും, ചുറുതയ്ക്കു കയററി അയയ്ക്കാവുന്ന സാധനങ്ങളും കുടുതൽ കുടുതൽ ഉണ്ടാക്കി അതൊക്കെ വിറും കിട്ടുന്ന സംഖ്യക്കാണ്ടുതെന്നു ഡോളർഡിന്റെ ആവശ്യം നിഞ്ചമിക്കമാറാക്കുകും, എന്നാണും അതുനുണ്ടെന്നു ചെയ്യുന്നതു യാതൊരു ഫോഷ്ടും ഒരുക്കാലത്തും വരിപ്പു എന്നാണും ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രവചനങ്ങളും ഫലത്തിനു കൂടു എന്ന പ്രാത്മിക്കനും. എന്നാൽ, ഇതിലേതാണും മൃദുവും സാധ്യമായിട്ടുള്ളതു്? എതൊരുക്കാല

തനാണം ലുവച്ചല്ലോട് തന്റെ ചെത്തനാതു്? “അായും അര പക്കഡാണം. ഇംഗ്രേസ്റ്റും അരുളും സേജ്ഹിൽ കുഴിഞ്ഞു ആണം. ഒപ്പുവരും ചെബുന്നെ പ്രാർത്ഥമിക്കവിൻ,” എന്നപദ്ധതിക്കയായിരുന്ന ഇതിലും ദേശം. അതിനു പാക്കു നിവൃത്തിയില്ല. രാഷ്ട്രം മതാതീതമായ സൈക്കലർ റിപ്പബ്ലിക്കാണോ!

ഈ ദോഷത്തോടു ചുറ്റുവരുന്ന ഇന്ത്യക്കാരുടെ രണ്ടാഞ്ചിൽ കൈകകടത്തുകയില്ലെന്നും ഇന്ത്യക്കാരുടെ ചെലനംബിനജീവിതത്തോടു, അവരുടെ ജീവിതസ്ഥാരണാവശ്യങ്ങളോടു യോ വിലക്കയററം തകിടംമറിക്കകയില്ലെന്നും, നിത്യോപയോഗത്തിനാളും വസ്തുക്കൾ ഒളിപ്പിക്കയില്ലെന്നും, തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള കൊട്ടത്തുവാണെലുക്കുള്ളുയോ, കടംവായ്ക്കുള്ളുയോ തീണ്ടുകയില്ലെന്നും മറുമുള്ള സാന്തപ്പങ്ങളും സമാധാനവച്ചുകളും ധാരാളം കേരംക്കുന്നുണ്ട്. അതു പറയുന്ന വർഷമാഴ്ചയും കാഞ്ഞജീഡിലും ദരിച്ചുവെച്ചും ദരിച്ചുവരും ചുന്നുനും ഏന്നും ഏന്നും അഭിപ്രായമില്ല. എന്നിരിക്കില്ലും, ഒപ്പും ഒന്ന് തകിടംമറിയാതെ തന്മൂലില്ലെന്നും ഏറ്റുറവി വിനീതമുഖ്യമായിരുന്നു തോന്നുന്നതു്. ചിലതിനൊക്കിലും — ചുറ്റത്തനിന്നും വരുന്നാവയുള്ള — ചില അടിത്തിരിക്കയില്ല. എതിനാണും ആട്ടിയതു്, എതിനാണും ആട്ടംവന്നതു് എന്നും അറിയാതെ വരാണും ചോന്തും ജനങ്ങൾഡി. എന്തിലാണു്, എവിടെയാണു്, എതിനും വിലക്കുടുങ്ങുമ്പെന്നും കാഞ്ഞുകൊണ്ടാണെന്നും കുള്ളുവടക്കാണു്. ചോരം കാറിയുംആട്ടി കഴിവുംബാധിയിൽ വീണുപോയതാണും ന

മുടക്കരാജ്യം. അതുന്നണിയും എൻ്റെ പശ്ചാല്ലു വീഡി വിക്രിമാമൗളിച്ച താണ് കൂടുവടക്കണിഗമിതി. അതു മനഃഖമിതിതന്നൊയാൾനിന്നാതെതു അധിക്രമിച്ചു നിൽ പലവരയും ബാധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണകരവും ലജ്ജാകരവുമായ പരമാത്മം. അതു കൊണ്ട്, വിലക്രമിച്ചതു പരശ്രീ വ്യാപാരിച്ചുകണ്ടാൽ അത്രത്രപ്പുട്ടവാനില്ല. അതിനെ നിലയ്ക്കുന്നിൽക്കാണ് നിയമനിർമ്മാണംചെയ്യും എന്ന പറയുന്നതു തക്ക സംശയാനമല്ല. പുതിയ നിയമങ്ങൾ പുതിയ കഴിവു കുറഞ്ഞു വരുംവെച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതു നിയമങ്ങളുടെ പാലകന്മാർക്കു കൊള്ളിക്കുമ്പോൾക്കും കുടുതൽ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. അതാണു നമ്മുടെ അനുഭവം.

ധന്യോന്നും, ശരിയായ ഒരു ശാസ്ത്രം അണ്ടു. അതു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ പരിഹാസ്യനം ബഹിഷ്ഠം തന്മാന്വയക്കിം. എങ്കിലും എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തിന് നാലാറമില്ല. മനസ്സുന്നേരം വ്യാപാരാലിക്കളുടെ ചുമന്നും നിശ്ചയിക്കുന്ന നിയമങ്ങളുടെ ഒരു ‘ശാസ്ത്രം’ എന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞാനം അതിനു സത്തായോ സത്തുനോ ഇല്ല. അല്ലംല്ലെങ്കിലായ പ്രതി തിനിയമങ്ങൾ അതു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തക്കിൽ വംപ്പേട്ടതും ഒളിച്ചുകിടക്കുന്നണ്ണായിരിക്കുവാനാണ്; അതുകൊണ്ട് മതിയായില്ല. വ്യാപാരവിഷയ ത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു്, മനസ്സുന്നേരം പണക്കാതി, ക്ഷേമമായം, അസ്ഥാന, അസ്വാദിജ്ജീവിത, നിർദ്ദിശയപ്പോൾ മുതലായവയാണ്. അവയുടെ ശാസ്ത്രം ഒ

സുമോ നേരം ബാധാ മല്ല. വലിയ ബാങ്കകളിൽ കൂർഖക്കാരും ചുവടക്കാരും വിചാരിച്ചാൽ, മുന്നൊരുക്കാൻ നാഴിക കൊണ്ട് റ്റാപാരലോകത്തെ സ്ഥാപിപ്പിക്കേണ്ട തു ഇപ്പോൾ കൊണ്ട് ചെയ്യാം. ദിനംപുതി എന്നപോലെ അത്തരം ഹീനത്തൃജിഥം എററക്കുന്ന നടന്നപോത നാമുണ്ട്! ഇപ്പോഴുണ്ടാൽ ഈ വില ചിടിവിൽത്തനു എന്നാണ് ശ്രദ്ധുതപ്പോൾ!

അസപ്പമതയും സമാധാനക്കേട്ടം, ഭീതിയും, ദയവും, നീനിനും ഒരു രക്ഷാലീലായും കയും എല്ലാവും വേദാന്തം പ്രസംഗിക്കലും നീണ്ട കുന്നം പ്രയോഗിക്കലും, ഇവയാണ് ഇന്ന് ലോകത്തിൽ എവിടെയും കാണുന്നതു്! പാറരെയും പിടിക്കുന്ന തവളയെ ചാഞ്ചും വായയിലാക്കി നിഷ്ടിയോടും പത്രങ്ങളും അതു പാന്പിനെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടപോകയും, വേടൻറെ വെടിയേറും അതു പത്രങ്ങൾ ചത്തുവീഴുകയും, വേടനെ കാലൻ കൊണ്ടപോകയും ചെയ്യുന്നു.

“എപ്പിൽ ഫുരീ”

എല്ലാകൊല്ലും എപ്പിൽമാസം നനാംതീയതി ‘അരുരു ഫുരീസ്’ ഡെ’—അവിലവിപ്പുകളിടുന്നുണ്ടി നും—അതുണ്ടനും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ അതുംഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടുണ്ട്. ‘ദിനാഭോഷം’ ഇന്നത്തെ പുത്രൻ പരിശ്ରാന്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാക്കുന്നു. ജീലിയൻവാലാദിനും, ഷേയിക്സ് അബ്ദുള്ളാദിനും, രണ്ടുശ്രൂദിനും, ചൈനാദിനും, അതു ദിനം ഇള ദിനം എന്നീ ഓനെ ഇത്തുടരുത്തെ ‘ദിനാഭോഷജാദം’ പരസ്യത്തിൽ തും, തരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതുമായ ഒരു മാരാടീനബാധിത്തീ സ്റ്റിച്ചിംഗ്സ്. പാഠാച്ചണ്ട ദിനാഭോഷജാദം. ശ്രൂദിംഗം ഭോഷം യഥാത്മത്തിൽ ഒരു ദിനാഭോഷം മാത്രമാണ്. പരശ്രതൻറെ അപേഖാനങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുക, അതുമാവിനു നിന്തുശാന്തിയെ പ്രാത്മിക്കുക, അതു ദർശനങ്ങളെ പ്രവർദ്ധിക്കുക, സേവനങ്ങൾക്കു നുത്രിക്കുക അതു പ്രദർശിപ്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പല നല്കുകാൻ ആവശ്യമാണ്, ശ്രൂദിംഗാഭോഷത്തിൽ അന്തർഭേദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രൂദിംഗം, രഹം മരിച്ച ദിനത്തെ പ്രമാണിച്ചു കൊണ്ടിട്ടുതാകയാലും, മരണം ഒന്നക്കിൽ പരശ്രാത്മത്തിൽ ഇല്ലാത്തപേരും അനുസ്മരണാ ദയാലും പ്രാത്തനങ്ങാം ആയതുകൊണ്ടിം, ശ്രൂദിംഗാഭോഷത്തെ ഏടക്കാവത്തുവെച്ചു് ഒരു ജനദിനാഭോഷജാഗി അപാരതരപ്പുടുത്തിട്ടുണ്ട്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹാസത്തെ ഇത്താമത്തെജസ്വിനാഭോഷം, ശ്രീ

വിവേകാനന്ദൻറ ഇത്രാഥൻ ജനനക്കാരം, അംഗങ്ങൾന്റെ ജനദിനങ്ങയന്നി എന്നിങ്ങനെ മരണഭിന്നങ്ങൾക്ക് പകരം ജനദിനങ്ങളിടെ ആരംഭാഷഭാണം ഇന്നതെത്ത് സാമ്പ്രദായം. അതു”, ഒരു വിധം നോക്കേ നോർഡ് കുട്ടത്തൽ സമജം സും, സമാരാഖ്യ ചുമാസ്യനു മില്ല. ഇപ്പോൾ ദിനാഭ്യാഷങ്ങൾക്ക് ശാളിമെല്ലാം സാവത്തികപ്രവും, സഞ്ചാരമന്തപ്രവും സന്ധാരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദിനാഭ്യാഷമാകന്ന, എല്ലാ കൊല്ലും ഒരു പ്രിയമാസം നോം തീരുതി ആരാരിക്കപ്പെട്ടുനന്ന് “അംഗവിലവിപ്പുകളിടുന്ന ദിനം.” അന്ന് ചക്രവർത്തി മുതൽ ചക്രിളിയാം വരെ സകലങ്കൾ, ‘എപ്പിൽ ഹൃദി’ എന്ന ബഹുമാന്യമായ സംബുദ്ധിയാൽ സമ്മാന്യരാണ്. മനഷ്യരെല്ലാം ഒരുപോലെ ‘ഹൃദിനാർ’ ആണെന്നും, അതിൽ ആളുവസ്ഥിയാ, വർദ്ധവൃത്താസഭോ ജാതി രാജുക്കതവിഭിന്നതെന്നു നന്മിക്കുന്നും അന്ന പരസ്യ മായി പ്രവൃംപിക്കപ്പെട്ടുനന്ന്. അന്ന് ആക്ഷം ആരെ ഒരു, എപ്പിൽഹൃദി എന്നവിളിക്കാം! വദ്യപിതാവേ, മാനുഭേദ്യാദിതാ! എന്ന വിഴിച്ചാലത്തേപ്പാലെയുള്ള സരസമായ സഭാർമ്മതാടക്കുടി ആ സംബുദ്ധിയെ സകലങ്കം അന്ന സ്ത്രീകരിക്കുന്നതായിരിക്കം!

എപ്പിൽമാസം 1-ാംതീരുതി മലയാളത്തിലെ മീനമാസത്തിലെ മദ്യത്തിലെ ആഴ്ചയിലെ ഒരു ദിവസമായിരിക്കം. കൊടങ്ങല്ലും മുതലായ ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഭരണിക്കാം അക്കാലതാണ്. * ഭരണികാലത്തു്, മഹാശ്വക്കാക്കേ പരസ്യരം മാഡാ! ഹൃദീ! വില്ലീ! എന്നിങ്ങനെയും, അതിലപ്പും

വും യമേഷ്ഠം വിളിക്കന്നതിനുള്ള സപാതത്ര്യം ഉണ്ട് നാം, അതു് മലയാളത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകംമുഴുവൻം ഉള്ള ഒരു സപാതത്ര്യഭാജന നാം അവിയുംനോരു ഭരണിക്കാതെ തെറിപ്പാട്ടിന്റെ നേരെ നമ്മൾ “അനുകവ്യഖ്യാത അരിശം തോനാ യില്ലെന്നും വരാം. വാസ്തവത്തിൽ മനഷ്യരോക്ക മഹാവിപ്പുകളുംല്ല? എപ്പിൽ ഹൃദയാരല്ല? എന്നാൽ ആക്കാണ് അതിനെപ്പറ്റി ഭോധമില്ലതു്? ചാരോത്തൊട്ടും വിചാരം, അവൻ വലിയ ബുദ്ധി മാണോ, സമർത്ഥനോ, സാത്പര്യനോ, സത്യസന്ദ ഭോ ആത്മാജനാണ്. കൊല്ലത്തിലൊരിക്കലെങ്കിലും അവനവൻറെ പരമാത്മസ്ഥിതി, അവൻ ആനമണി നാണെന്നുള്ള സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിക്കാട്ടക്കന്നതു് അത്യാവശ്യഭാക്തന്. എടാ മണം, ‘എപ്പിൽഹൃദാ! എലു്! നീ എവിടന്നവരുണ്ടോ, എവിടങ്ങുണ്ടോ നിന്റെ ചോദ്യം, ആരാ നിന്നു നയിക്കുന്നതു്, നീയാരാ, നീ യൈന്തിനു ഉത്സാഹിക്കുന്നതു് എന്ന തുടങ്ങി അവനെ കേരിട്ട് സ്വർഖിക്കുന്ന ചോദ്യശത്രാംക്ക്” നന്നിന്ന പോലും ശരിയായ തെത്തരം പറയുവാൻ സാധിക്കാതെവന്നാണി, തീജപാല കണ്ണ ചാറരെയുള്ളാലെ, ടാ റിപ്പറക്കുന്ന, നാട്രത്തിൽ പരിപ്പൂരിയും, ഭാവത്തിൽ സംസ്കാരസമ്പന്നനാണും ആയ മനഷ്യങ്ങളുടെ കൊല്ലത്തിലോരിക്കലും, ആരെങ്കിലും, അഞ്ചിനെ എന്തും ഒന്ന് ചോദിക്കുന്നതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ആരാജന്തു ചോദിപ്പുന്ന അർഹൻ്ത്? ആത്മില്ല! അതുകൊണ്ട്, എല്ലാവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദി

ക്കൊട്ട എന്നവെച്ചു! അതായിരിക്കുന്നും എപ്പറിൽ 1-10 ദശയേ അവിലവിപ്പുകളുടെ ദിനംഖണ്ഡമുണ്ടായാണ്!

എപ്പറിൽപ്പുറം ദിനം ആദ്ദോഹാഷിക്ഷണത്തിൽ കുറേക്കുടി തുല്യം ആത്രംഭാടങ്ങളിലും വേണ്ടെമ്പനാണു കുറവും. അനും അതാതു രാജുത്തുള്ള ഗൂപ്പചുരു ശമ്പാരല്ലോം നനിച്ചു് ഒരു സ്ഥലത്തു സുരൂമുഖണ്ണം; ആ സ്ഥലവെത്തു എററവും വലിയ എപ്പറിൽപ്പുരുളിനെ അനാത്തെ യോഗത്തിൽ അല്പാക്കുന്നും; അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥലസ്വരൂപം എപ്പറിൽപ്പുരുളിനാരേ! എന്ന അഭിസംഭവാധി ചെയ്തുകൊണ്ടു്, അവർ എങ്ങിനെ, ഏ തുകൊണ്ടു് പുളുന്നാരായി എന്ന വിവരിക്കുന്നും! സദസ്യരിൽ ടാങ്രായത്തും അങ്ങ്യാന്മാം അനുഭാവതെ പുളുത്പരം പുലവന്നും; ടുവിൽ മദ്ധാത്സരുജ്ഞങ്ങളുടെ അർത്ഥമന്ത്രാന്വയം, അവർ കാണരായത്തും അനവ ത്തിക്കുന്ന ജീവിതരീതികളുടെ മാന്ത്രികവും സ്വടികസ്പടമാവനും; ബുദ്ധിഭാന്ധാരങ്ങേപ്പാശ നിന്തു നിന്തുജാപ്പാശ, സത്യാസത്യജാപ്പാശ, ഓവർത്തിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിവാനും, തദ്ദീസാരം പ്രവൃത്തിക്കുവാനും ഉള്ള സാവത്തികളായ അഭിപ്രായത്തെ അന്താ സന്നാമാനത്തു നിന്നു് ഒരു പ്രശ്നയത്രവത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നും; അതിനെ സദസ്യരാക്കേ എഴുന്നിരുന്നിന്നു മഹ്മുതാ ലംഗത്തോട്ടുടി എകക്കണ്ണായി സ്പീകരിച്ചു പാസ്സാക്കുന്നും. ഒരിന്നശേഷം, ആ സർബ്ബാഖി തങ്ങൾ കു നഷ്ടിയ ജഗന്നിഥനാവിനോട് തുതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, അദ്ദോഷത്തെ ആ മനസ്സിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതിനു് അന്തരുഹിക്കുന്നാലേ എന്ന

പ്രാർത്ഥമിച്ചുവെങ്ങം ദയാഗം പറിയണം. എപ്പിൽ ഷുഡ് ദിനാദ്യാശം ഇപ്പകാരമായാൽ തരങ്കടി ല്ലേന്ന തോന്നുന്നു.

ഹൃളത്പരം, ഹൃളനാർ എന്നിങ്ങനെ ചില പദ പ്രയോഗങ്ങൾ തൊൻ നടത്തിക്കൂളിൽ, തൊന്നു ഒരു എപ്പിൽ ഷുഡ് അരയത്രകൊണ്ടാണുന്ന സമാധാനി ആകൊള്ളുന്നും. വിശ്വേഷിച്ചു”, ‘ക്രൂരാർ’ എന്ന പറയുന്നതുപോലെ, നല്ല യോജിപ്പും, തന്മയതപും, അതശായ്മയും, അരിയിക്കുവാഴ്ത്തും ഉള്ള ഒരു പദമായിട്ടാണ് ‘ഹൃളനാർ’ എന്ന പദം എന്നു അകർഷിച്ചതും. “ഹൃളനം ഹൃളമാരഘുഞ്ചേരിടഞ്ഞ ഹൃളതപവും” ഉണ്ടാകാതെ തരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അതിനു പ്ര ഭേദകം ഒരു മാപ്പിപ്പേക്ഷ വേണാമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. മണ്ഡമാരഘടയും, ക്രൂരാരഘടയും ക്രൂരത്തിൽ ഹൃള മാരം ‘ക്രൂടിക്കണ്ണിയു’മെന്നും, ‘കടത്തിയുട്ട്’ക്രൂടിയേ കഴിയു എന്ന ശറിക്കയില്ലെന്നുംബന്നെൻ്റെ വിശ്വപാസം.

ഇംഗ്ലീഷ് മടക്കാലത്തിനു സചീപിച്ചുണ്ട് എപ്പിൽ ഷുഡിനം വരുന്നതും; അമവാ, എപ്പിൽ മാസത്തിലാണ് ഇംഗ്ലീഷ്, എന്നുള്ള സംഗതി തു ഫേയമായിട്ടുള്ളതാണും. നബ്യത, വിഷ്വവിശ്വരു കാലവും അതിനാട്ടതാണല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ, എന്നവേണ്ട പാദ്യാത്മകാരുടെ മിക്കവാറും മുഴുവൻ, വിശ്വേഷഭിവസങ്കൂട്ടുടെ ഷുർവ്വചരിത്രവും, തുടക്കവും, സസ്തുക്ഷ്മിം പരിശോധിച്ചുണ്ട്, അവയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷ് കാലവുമായി എറാറ്റക്കാറു ഒരു സംബന്ധമുണ്ടെന്നും

കാനാവുന്നതാണെന്തു. പതിമൂന്ന് ഏന്ന എല്ലം അതു
പത്രങ്ങൾമാണെന്ന പാശ്വാത്രനായെട ഇടയിലുള്ള
വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അംഗീകൃഷ്ണദേവൻ
പത്രജീ ശിഷ്യന്മാരംകൂടി അതു ഒട്ടവില്ലത്തെ അതോ
ശത്തിനാിൽനാഡ്രോൾ, അതിൽ രഹം, ജൂഡാസ്,
ദാരകാരനാ ചിത്തിന്റൊൾ, പിന്നീട് ശായ വിചത്രകൾ
ക്ഷേമ്പാം കാരണത്രിതനാഡി ഏന്നാജൂ തുകനു.
അതു
തിരവത്രാഴിത്തിന്റെയും ഭരണം കാലമാണ് "ഇരുപ്പുകൾ".
ഇരുവക, വിശ്വപാസങ്ങളുടെയും, നടപടികളുടെയും ഒ
ന്നും ആറ്റിക്കാരന്നതെന്തെ അതുരും അതു അനേപാശിച്ചു
കണക്കിടിച്ചു നിയുദ്ധിച്ചുവെച്ചിട്ടില്ല. മിക്കവാറും
അതു" അംശാഖ്യവുമാണ്. ഓരോയ്തത്തർ, ഓരോ
കാലത്രും, ഓരോ വിവരണങ്ങളും, കാരണങ്ങളും ഫു
ചരിപ്പിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നുമാത്രം. എപ്പോൾ രാജ്യങ്ങളിലെയും
അനധിവിശ്വപാസങ്ങളുടെ—എന്തിനും, വിശ്വപാസങ്ങളുടെ
യും—കമ അപുകാരംതന്നാഡാണെന്ന പറയാം.
എപ്പുംകൂടി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നോൾ, ഇരു എല്ലാം ഒരു
ളിന്റെ ചുറ്പുകൾും, ചുരാതനകാലത്തെ ഒരു ജനവർഗ്ഗി
ത്തിന്റെ എഴുന്നൊരു ഒരു അത്വാരത്തിന്റെ അവഗിച്ചു
മാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. സൂച്ചനെ ഇരുപ്പൊ
തപ്രതേതന അതരാധിച്ചിൽനാവരാണു പണ്ടത്തെ ജന
വിഭാഗങ്ങൾ എറിയക്കുന്നും. മലയാളത്തിലെ വിഷയ
സ്ഥാപിക്കുന്ന ചലനങ്ങളു അതുപരമായിട്ടുള്ളതാണ്. സൂ
ച്ചൻ അനു റഹര ഉദിക്ഷാനു എന്നാണു സങ്കല്പം. അ
തൊഴി സമൃദ്ധബാണും. സൂച്ചൻ തന്റെ തൈക്കണ്ണ്

സക്കീടിനും വടക്കൻസക്കീടിനും ഇടയ്ക്ക് ഒരിവ
സം സ്വന്മാനത്തെന്ന നില്ലുന്നണം. അന്നാണു
നമ്മുടെ വിഷ്യ. മുമ്പുന്നമാസം ക്രുംഗവാർ ഉണ്ടാക്ക
ന്ന സാങ്കുമണ്ണഭടക ഗ്രേഡുതയ്ക്കും കാരണം സൃഷ്ടിന്റെ
യാത്രാപരിപാടിയാണ്. തുലാം, മകരം, മേടം,
ക്രമക്കം സംക്രമണഭടക ധിന്മാരി ക്ലീച്ചിരിക്കു
ന്ന പ്രാധാന്യം അതിലാണ് അധികിത്താജിരിക്കു
ന്നതും. ഇള്ളുർക്കാലം, എപ്പിൽ 1-ാം, പാദ്യാ
ത്രം ദാക്ഷയുടെ ‘സ്‌പ്രിംഗ് ഇക്പിനോഫ്’ ആണും. അ
ങ്ങേ അറബിന്തൈമാസം അനേപിഷിച്ചത്തുവാൻ സാധി
ച്ചാൽ, എപ്പിൽ എഴുന്നാർ, പണ്ടകാലത്തെ സൃഷ്ടിപു
ജ്ഞുടെ, തേരത്തുമാണത്തെ ദരവരിപ്പാത്മത്തെയാക്കുന്ന
സുചിപ്പിക്കുന്നതും എന്ന കണ്ണഭാരിക്കുമാം—ഈ ശരാ
പ്പിലെ പലപല പരിഷ്കാരഭാസം, അപരിഷ്കൃതാ
ചാരണഭാസം, ചതുരസ്യപരാജ്യാഖാലിക്കിനും ഇളജിപ്പ്,
അരേബിയ, ഗ്രീസ്, റോം വഴിക്കും ആ രാജ്യത്തു കട
ന്നപററിട്ടിട്ടുവയാണെന്നു പല ദവേഷക്കന്നായം അ
ഡിപ്രാജപ്പെട്ടിട്ടണും. ഇപ്പറമ്പത്തും അഞ്ചിനെ നും
യിക്രൂടായ്യിപ്പി. പുരാതന ‘കെരളം’ വർദ്ധകാർ
സൃഷ്ടെന്ന ആരാധിച്ചിത്തനാവരാണും. അതിനെ സൃഷ്ടി
പ്പിക്കുന്ന പല നാടോടിപാട്ടുകളും, ചൊല്ലുകളും,
അച്ചുപ്പം ചില ആചാരഭാസം ഇന്നും ബ്രിട്ടനിലും
മറ്റും നിലവിലുണ്ടും. അവരിൽനിന്നനായിരിക്കും
ഇംഗ്ലീഷിലും, ഫ്രാൻസിലും എപ്പിൽ നും ശീയതി
യുടെ പ്രാഥാന്യം പ്രചാരപ്പെട്ടതും. എപ്പിൽ 1-ാം-

സൗംഗഡാളത്തിനു സംഭവിക്കുന്ന സ്ഥിതിയുടും ഒരു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതി മുഖ്യസിൽ, ഏപ്രിൽ ഷുജാത അവിടെ ഏപ്രിൽ ഫിഷ് (മീൻ) എന്ന പായാഡണ്ട്. മീനഭാസത്തിന്റെ ദുദിശീൻ, മത്സ്യം ആണെന്നുള്ള സംഗതിയും ഇവിടെ ചിന്തനിയംബരക്കുന്നു. 1564-മാണ്ഡിൽ ചരാത്തിനും വൈതാമനാണും, ഹോൺസിൽ, കൊല്ലാരംഭത്തെ ഏപ്രിൽ 1-ാംതീയ തിക്കിയനിന്നും ജനവരി 1-ാംതീയത്തിയിലേയ്ക്കു മാറിയെത്തന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. ആശുപിത മാറ്റത്തെ അറിയാതെയോ, അതുംരിക്കാതെങ്കാണും വത്രിച്ചുവരെ അക്കാലത്തു് ഏപ്രിൽ ഷുജാനാർ എന്ന പരിഹസിച്ചിരുന്ന ശായം പ്രസ്താവമുണ്ട്. അവരെ കളിയാക്കി കൊണ്ട് പുതുവത്സരസമാനങ്ങൾ ഏപ്രിൽ 1-ാംനും അവക്കും കൊട്ടത്തുകാണ്ടിയെന്നും ഏന്നും പറയുന്നു.

ചുഴിയ ചില ഇംഗ്ലീഷ്യപാട്ടുകളിൽ ആദാമിന്റെ മുത്തപ്പും യൈക്കുറിച്ചും തൈക്കുറിച്ചും പ്രാവിന്നപാലിനെങ്കണിക്കിയും ഉള്ളിട്ടും വാക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അവയെന്നും നമ്മുടെ മുയൽക്കൊന്തും, അതുകൊണ്ടുമുഖ്യംപാലെ പരിഹാസപരജാളായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നതില്ലെല്ലാ—

ഏപ്രിൽ നൂറാംതീയതിയിലെ വിജനാദാജിജി ക്കറിച്ചു പല ക്രമകളുണ്ട്. ഏതായാലും, അനും ഏല്ലാവക്കും അനിയത്തിനും തൈരും പ്രവത്രന സപാതത്രപ്പുണ്ടും, വാഴിസപാതത്രപ്പുണ്ടും ഉള്ളതാക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം അതിനനാക്കെ പ്രചാരഭൂമി കരാത്തുകരഞ്ഞാൻ വരുന്നതു്. തെങ്ങളിടെ ഒരു സ്ക്രിപ്റ്റപഠിക്കാലത്തു്, എപ്പിൽ 1-ാംബ-യെ എത്ര ഉന്നേഷ്ടത്താടം, അതുംഭാടത്താടംകൂടിയാണ് വില്ലോ ത്മികൾ അരുളോഹിക്കാരളുള്ള തന്നെ പരഞ്ഞതറിയിക്കാൻ പ്രഖ്യാസം. എപ്പിൽ 1-ാംബ- ഒരു തൊയാ റാഫയായിപ്പറഞ്ഞ എന്ന പ്രാഥമിക്കാത്ത സ്ക്രിപ്റ്റമാ സ്ക്രിപ്റ്റമാർ അനീസിപ്പ്. ദശിച്ചുവളർച്ച സകല മാസ്ക്രിപ്റ്റമാ തെച്ചയും മുവത്തുങ്ങാക്കി “എന്നു എപ്പിൽ ഫൈ,” എന്ന കട്ടികൾ ഉച്ചത്തിൽ അന്നു വിളിക്കാതിരിക്കു വില്ലു. തോന്തിയതാക്കെ എഴുതിയ എഴുത്തുകൾ അന്നു കിട്ടത്തക്കവിയം മാസ്ക്രിപ്റ്റമാക്കും “അയച്ചുകൊട്ടക്കും! ഇന്ത്യീക്കാരായ പല അഭ്യാപകന്മാരും ഹോ ട്രം കട്ടിച്ചു കുറന്നാരെപ്പോലെ പരമംപായും. ഫൈ അരുരാണന്നാറിയാതെ അന്നു സകലങ്ങം തന്നി പുളിന്നാരെപ്പോലെ ചെത്തമാറിവനു.

മഹാശ്രീശരാക്കുഡേ, അവശിൽ ചിലർ മാത്ര മോ, എപ്പിൽച്ചുള്ളൂമാർ? കാർല്ലഡിൽ പരഞ്ഞത്തു മഹാശ്രീ വിക്കവാറം മഴവനും വില്ലുകളാണന്നാണു്. അജ്ഞമഹതിനുമുന്നു്, സാക്ഷാത് ‘ബോസ്’ വെൽ’ പ്രസ്താവിച്ചു, ലോകം ട്രാക്കേ ഒരു വില്ലുകയാണന്നു്; അങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുക മാത്രമല്ലാ അതി നീറു അടിസ്ഥാനത്തിനേൽക്കു അങ്ങേങ്ങരററംവരെ മു രാത്തിക്കകയും ചെയ്തു! ലോകം മഴവൻ ഫൈ എന്നു

പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുമാനാരാ? അതുമില്ല. എ പ്ലാവയും ആ ലോകത്തിൽ ഉംവരട്ടാലും, നാനും എന്നും പുള്ളിപ്ലാ എന്ന പറഞ്ഞു്, ഓരോയുണ്ടോ ഒഴി ഞ്ഞുശാരാം. അതുകൊണ്ടു്, ഭോസ്സേവപ്പീനു് ആ പറഞ്ഞത്തിനും തക്ക സമ്മാനം എന്നും ലക്ഷ്യിക്കാതെ പോയി. പരമാർത്ഥമാലോചിച്ചാൽ ഭോസ്സേവയും പറഞ്ഞത്താണും ശരി. പറയുന്നവതനാഴിച്ചു്, വക്താവോഴിച്ചു്, മനുഷ്യവരൾപ്പാം ആനുഭവജീവനാരാണെന്നും പ്ലൈ ഇന്നും അതും അഹങ്കരിക്കുന്നതു്? മഹാത്മാഗാധി സിരേഖപോലും മണ്ഡൻ എന്ന വിളിക്കാൻ വാക്കവയും വന്നുന്നാരപ്ലൈ ലോകത്തില്ലയിക്കും. അവയുടെ ദോഷക്കു അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് പറഞ്ഞും പില പ്രജ്ഞയും ലഭിച്ചും കത്തിയോ, ക്രിപ്താർഥി കേട്ടു, പ്രതിഫലം പററിയോ, അവട്ടരജാത്രം ബുദ്ധി മാനുഠായും, മറുളളിവരരയോക്കു ആനുഭവജീവനാരായും ചമച്ചവിട്ടു! അവനവൻ ഒഴിച്ചു മറുളളിവരപ്ലൈം വജ്ഞമാർ എന്ന പ്രശ്നമനസ്സരിച്ചുള്ള പരിവര്ത്തനത്തിൽ, വക്കമാരപ്ലൈത്തവർ ആത്മമില്ലാതാക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ഭോസ്സേവയും പറഞ്ഞപ്രകാരം ലോകം തെവേഞ്ഞംവക്കാക്കുണ്ടു!

ബാരോങ്ങത്തും മരിക്കുന്നതു കണ്ണുവെബിൽ കണ്ണിട്ടും, എനിക്കമാത്രം മരണമില്ല എന്നാളിൽ നിലയിൽ, സകലയും പ്രവത്തിക്കുന്നതാണും ലോകത്തിലെ മഹാ താളിയും പ്രമാഘണനീയമായി പണ്ഡവത്ത ധർമ്മ പുതുക്കി തോന്നിയതു് എന്ന മഹാഭാരതം പ്രസ്താവിക്കുണ്ടും, ഇന്നും

അതുപുകാരം തന്നൊയാണെങ്കിൽ, കണ്ണാലും കൊണ്ണാലും അറിയാത്തവരെ ആനവജ്ഞമാർ—എപ്പറിൽ ഫൂളമാർ—എന്ന മാത്രം പരാത്താൽ മതിയോ? പറിച്ചു പറിച്ചു പണിക്കരായിട്ടും, വിസ്തിനേൽ അസുതോച്ചക്കാൾമാത്രം പറിച്ചില്ലോ എന്ന പരഞ്ഞതുപോലെ, ആകാശവും ഭ്രാഹ്മിയും ജയിച്ചു, പാതാളവും കീഴുക്കി, എന്നിട്ടും തന്നൊത്തന്നൊ ജയിക്കാനോ, നയിക്കാനോ, മനഃശ്ചന്ന പ്രാഘ്നനായില്ല! ഇതാലും മനഃശ്ച നീൻറെ നില? അവനു ബുദ്ധിവാലിക്കുംതോടും ദിവാധം കരണ്ണുവനും! സപ്തം തലയിലിരിക്കുന്ന കെട്ടവസ്ത്രം യുടെ ഗന്ധം ഒണ്ടത്തും, അതിനെ തേടിയും നാട്ടങ്ങളം പരക്കുന്ന വജ്രിനേന്നപോലെ, പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇന്ന തേത മനഃശ്ചന്ന! അവൻ ‘ഗണ്യികയലി’നേന്നപോലെ പ്രസംഗിക്കുകയും, ‘ബേഞ്ഞസാമുഖി’നേന്നപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! അവനെ ‘എപ്പറിൽ ഫൂൾ’ എന്ന് എപ്പറിൽ നോംതീയതി മാത്രമല്ല കിരുവും വിളിക്കാം; വിളിക്കേം വേണാം.

സിംഹദ കഴുതയായി, സപർണ്ണം നിക്കലൊയി!

ഈന്തു പുരാതനകാലത്തുപോലും സപർണ്ണനാണു
അംഗങ്ങൾ കീത്തിപ്പെട്ട് ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. സപർണ്ണ
നാണ്യങ്ങളെ കരിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും സുചനകളും
പുരാണത്തിലും അവയ്ക്കും മുമ്പുള്ള ഗമ്പ
ഞഞ്ചിഡം ധാരാളം കാണാം. സപർണ്ണനാണ്യങ്ങളുടെ
പ്രചാരം രാജ്യത്തിൽനിന്ന് സമ്പർക്കമുണ്ടിയെ കരിക്ക
നു എന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു്. മഹമഹദീയരാജാക്കൻ
നായക കാലത്തു് മാത്രമല്ല, അതിനും വളരെ മുമ്പ്
ണ്ണായിരുന്ന മഹിന്റുരാജാക്കൻായടക്ക കാലത്തു് ഈന്തു
യിലെങ്ങളും സപർണ്ണനാണ്യങ്ങൾ ധാരാളം പ്രചരിച്ചി
രുന്നു. അവയിൽ പലതു് സുക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈം
റൂപീഷ്യകാർ വരുന്നകാലത്തു് ഈന്തുയിൽ എറവും അ
ധികം പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നതു് സപർണ്ണനാണ്യങ്ങൾ
കാണിയിരുന്നു. ഇത്തുണ്ടിന്ത്യാക്കവനിക്കാരാണു നാമിനു
കാണുന്ന തരത്തിലുള്ള ഉരുളിക്കരെ പ്രചാരപ്പെട്ട
തതിച്ചതു് വരാഹൻ, വിത്തക്കാരൻ, വീരരാധൻ പണം
എന്ന തൃടങ്ങിയ പല സപർണ്ണനാണ്യങ്ങൾക്കരിച്ചു്
കേരളീയസ്ഥം നല്ല പരിചയമുണ്ടു്. പലപാടിയ പ്രദേശങ്ങൾ
കൊഡിലക്കണ്ണാം കേരളിലും കോവിലക്കണ്ണാം മറ്റൊ അത്തരം
നാനായാദരം ഇത്തുവെള്ളുകളിൽ ഇന്നും ഇരിപ്പുണ്ടു്.
എങ്ങിലും, ഇംഗ്ലീഷ്, ദേശാം സംസ്ഥാപിതമായതോടു

ക്രടി ഇന്ത്യയിൽ സപർണ്ണനാണായതിന്റെ അസ്ഥി നബം സംഭവിച്ചു. ‘പാവൻ’ എന്ന ഒന്നമാത്രമായി ഒരു സപർണ്ണനാണായം. അതും ഇന്ത്യയിലെ ഒരു നാണായിയെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലെ അതു നാണായം എറ്റവും കൊടുത്തിരുന്നു. സപർണ്ണത്തിനു പകരം പവൻ വാങ്ങുക എന്നാലും ഉദ്ധൃതിക്രമപ്പോലെ ദേഹം കൊടുക്കുള്ളപ്പോലേയാം പവനം നാണായതിന്റെ നില ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിൽക്കപ്പെട്ടുനാം ഒരു സപർണ്ണക്കു എന്നാലും കൈശാരിരം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നാണായം എന്ന നില പവനം ഇന്ത്യയിൽ ഒരു കശലത്തം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പവന്റെ വിലനിയത്ര നേരു—ഒരു പവനം ഇതു ഉദ്ധൃതിക്രമിലെ ഏന്ന സ്തോ— മുടികൾ അതാളും കാലത്തു് മുടിക്കും, കാഞ്ചെട ആവല്ലവും ലാഭവും നോക്കി നിരുത്തിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ന് പവൻ അജാടിയിൽ കൂട്ടവടം നടത്തി പ്പെട്ടുനാം ഒരു വാണിജ്യ ‘പരശ്’ മാത്രമാക്കുന്നു. മറ്റൊരു സാഹാനണ്ണാളുടെ കാലത്തിൽ ഏന്നാഡോഡാല പവനം കരിഞ്ഞതിനാലും വിലനിയായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലത്തു് പത്രം ഉദ്ധൃതിക്രമിലെ ഒരു പവൻ എന്ന സ്തോ— ഉണ്ടായിരുന്നു. നോം യുഖകാലത്തു് പതിനഞ്ചു ഉദ്ധൃതിക്രമിയും, ഉദ്യോഗസ്ഥനും കൂടം മറ്റൊരു അവകാശ ശൈളിത്തിൽ ഒരു ചെറിയ മുംബേ, അവകാശ നിരന്തരവും നിശ്ചിതവുമായ അതു കേൾപ്പാനന്തരം, പവൻ നാഞ്ചുമായും കൊടുത്തിരുന്നു. കഴിഞ്ഞതു രണ്ടാം ഫോക്കഡഹായ്യല്ലകാലത്തു്— ഇപ്പോഴിനും—പവന്റെ വില ‘മാഞ്ചറൻ’ പ്രസ്’ എ

അജാണം” തൊഴ്ന്നു രഹപ്പിക്കയും അതിലധികവും കൊച്ചതു പവൻ വാങ്ങിക്കണ്ണിപ്പാറിട്ടിരിക്കും: എന്തിനു വാങ്ങിക്കാൻപോയി, എന്ന മാത്രമേ അതിനു മറപ്പിയുള്ളൂ. ജീവിത സന്ധാരണത്തിനു ആവശ്യമുള്ളതു പ്ലാ പവനോ, സപ്റ്റണമോ. ആവശ്യത്തിലധികം കടലാസ്സു പണമോ, കരിഞ്ഞപ്പുണമോ. ഒക്കവരം വനിക്കുള്ളവരായിരിക്കണം, സൂക്ഷ്മികണാക്കളും സാമ്പത്തികതു തെരു ഉദ്ദേശിച്ചും, വിലക്കരിവുവനാലും ഇതുംതും എന്നാൽ കണക്കണ്ണപ്ലാ എന്ന വിചാരിച്ചും, അതിവില കൊച്ചതു പവൻ വാങ്ങിട്ടുള്ളതും ‘കരിഞ്ഞാണോടുകൾ’ അവാന്തരതു വലിയ സംസ്കരംകുള്ളവിയായാലും, ഭാത്തും കഴകത്തിലുാ കാതിലേം ആണിയുവാൻ . പററാത്തവയായതുകൊണ്ട്, ‘ഓന്നടക്കമുയിൽ’ ഇയിച്ചു പല ഭർത്താക്കരണായം, പണംപണിയുംയായി അസ്ത്രാധിവില കൊച്ചതു പവൻ വാങ്ങിച്ചു രിച്ചിം. വാങ്ങിക്കാൻ ആളുണ്ടാക്കേണ്ടാൽ വില കുടന്നതു സാധാരണയാണപ്ലാ. പ്രത്യേകിച്ചും ആക്കുക്കിയിൽ കാവുന്നതോ നിന്തിക്കാവുന്നതോ ആയ ഒരു സാധനവുംപ്ലാ സപ്റ്റണം. പവനിൽ കരെ ചെന്നു കലന്നിട്ടുള്ളതാണാതു. അതിന്റെ ‘മാററി’നു കാരണം. ആ ചെന്നു ഘടതാകാരത്തെന്നു ഇംഗ്ലീഷ്‌കാർ കഴിച്ചുകുട്ടകയും ചെയ്തു! ഇംഗ്ലീഷിലെ ഒരു നാണ്പും എന്ന നിലയപ്ലാതെ ഇന്ത്യൻലെ ഒരു നാണ്പും എന്ന നാണ്പും എന്ന നിലയപ്ലാനും രെക്കലേം ഇംഗ്ലീഷും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്രധാനത്തിൽ ബ്രിട്ടിഷ് ഭരണത്തിന്റെ ആവിർഭാവ

അതാട്ടക്കുടി, ഇന്ത്യ, സപർണ്ണനാബാഡിയം ദണ്ഡത്തെന്ന
നടപ്പിൽവരുത്താത്ത ഒരു രാജുഭാഷിത്തീൻ.

അങ്ങിനെ ഇന്ത്യക്കു നാശയലോകത്തിൽ ഒരു
മാറ്റം സംഭവിച്ചു. സപർണ്ണത്തിനു പകരം വൈദിക
ധാരിത്തീൻ ഇന്ത്യയിലേ നാശയനിർമ്മാണത്തിനു
ഒരു ലോഹം. വരാഹം, വിശ്വാസ്ത്വം, സപർണ്ണത്വ
പശ്ചാം, മോഹം, ഏപ്പിം പന്ന കടന്ന. ഇന്ത്യ ‘അ
പകാരത്തി’ധാരി. അതും വൈദികത്തലേക്കട്ടായി
മാറി. ഇന്ത്യയുടെ ‘കൊലവും’ അതുപോലെത്തന്നെ
സപർണ്ണത്തിൽനിന്ന് വൈദികത്തിലേയ്ക്ക് പക്കൻ. “ക
നകംമുലാ ദാമി റിമുചം” എന്ന ചൊല്ലിലെ, കനക
ത്തിന്നും സ്ഥാനത്തുപോലും, ‘രജതംമുലാ’ എന്നതു
കഴുറി സ്ഥലം പിടിച്ചു ‘അപാ’ ‘അച’ എന്ന ഒ^ഒപ്പും രാജും ടേക്കു നിറന്തു. “ഇരഞ്ഞെങ്കണം നിറ
നേര അപാ” എന്നായി ഇന്ത്യയുടെ വിചാരവും വാ
ക്കണ മുഴുവൻ. ഉദ്ധീകയുടെ കിലുകിലു ശ്രദ്ധാഭാസി
ലോകോത്തരഭായ സംഗീതമധുരയപനി, ‘അപയ്ക്ക
പതിനാറണ’ എന്നായിത്തീൻ ഇന്ത്യയുടെ മുള്ളുവും
അതിന്നും അപേക്ഷാനിഖമഹിമയും.

‘സപർണ്ണത്തിൽ നിന്ന് വൈദികത്തിലേയ്ക്കും ഇ^ഒ
മാറ്റാത്ത, നിഷ്പത്തിമായ ആ അധികാരിയും,
ഇന്ത്യ സമീച്ചംര കാണ്ഡാണ തുറന്തു. എക്കാലം ശാഖി
ട കഴിച്ചുകട്ടിയതും’. അതു ഗ്രീട്ടണ്ണൻ ഒരു ദ്രാവ്യത്തു
നുംബായ ചോരണപ്പുത്തിയാണി വൃഥാവൃത്തിക്ക്ലേപ്പ്

എ. സപ്തത്രം താഴെ ഇന്നു കാണുന്ന സന്നിദ്ധാക്ഷരമെന്ന ജനങ്ങൾ അതിചു. കളി തുപകളിടുവോ എല്ലാം വീശിതുപകളിടുവോ കാബം സപരാജ്യസില്പിയോടുകൂടി ഇന്നുവിൽനിന്ന് തിരഞ്ഞെടുവോ ചെയ്യുമെന്ന പലഞ്ചം സംശദപബിച്ചു. കാരണമെന്തായോലും, പ്രവൃത്തി ഏതുവായല്ലോ, ന്യായവും നീതിയുക്തവുഡയാലും, ഇന്നു യുടെ ഓന്നാമത്തെ സപ്തത്രം വർഷാമണ്ഡ്, അമുഖം സപ്തത്രം യാക്കവാൻപോക്കനാ ഇന്നുയുടെ ഇൻറ റിംഗവമ്പണ്ട്, നൊഡതായിവരുത്തിയ പരിജ്ഞാരം, ശ്രദ്ധികരണം, സമുദ്ദരണം, ഇന്നുവിലെ വെള്ളി ഉദ്ഘ്നിക്കൈ നിശ്ചയ ഉദ്ഘ്നിക്കും ചുന്ന അത്ര തകാൽ മാക്കാം! അതിനുള്ള നിശ്ചം കേരുസഭയിൽ ധനകാൽമന്ത്രി—ഒരു മാനസം മുസ്തിം ലിറിംഗം പ്രാംഗം തുപനായ സിക്രൂറിയും—മാജരാക്കി; കേ ദ്രോം അതിനെ സപാഗതംചെയ്യു. ഇന്നു അതിനെ അംഗീകരിച്ചു. നാശൈമുതൽ—എന്ന വച്ചാൽ അടക്കത കാലം മത്തു—ഇന്നുവിൽ നടപ്പുണ്ടായിരിക്കുക സപണ്ണമോഹദമല്ലോ, സപണ്ണതുപയുമല്ലോ, വെള്ളിതുപയുമല്ലോ, വെള്ളിക്കാശയുമല്ലോ, വെരം നിക്കൽതുപയുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ സിംഹം, പുലി, കുള്ള അപ്പുക്കിൽ സപണ്ണം, വെള്ളി, നിക്കൽ എന്ന പരയുവാൻ തോന്നന്നതു്. സിംഹവും പുലിയും ഹിംഗുജയുകൾ, കാട്ടുഗങ്ഗയി! എന്നാൽ കുള്ള ഏതു വിഴുപ്പുകുട്ടം എന്തു ചുമക്കകയും, വല്ലതും കിട്ടനാതുമാതും തിന്ന ജീവിക്കകയും ചെയ്യുന്ന ഏററവും ഉപയോഗമുണ്ട് തെവിട്ടുമുണ്ടാണ്. സിംഹത്തിനെക്കൂടുതു കുള്ളതെയപ്പീടിച്ചു

അ നല്ലത്തെന. പോരാത്തതിനു ബുദ്ധിപ്പിൾറ കൊടി യകയാളം സിംഹാശം, ബുദ്ധിഷ്ടസിംഹം ഇന്ത്യൻവിൽ നീനു തുരത്തപ്പെട്ടുനു. മുകാതെ “കാഞ്ചം നേടാൻ കഴി തക്കാലും പിടിക്കാം.” അകയാൽ ലഗാലും ചരുവാലും ഇന്ത്യക്കു, സപ്തരതു ഇന്ത്യക്കു, ദേരത്തിനു നല്ലതു നിക്കെൽത്തെനാശാശം. “ഭാപ്പ കാഞ്ചം നോക്കിയ ഫ്ലാംഗ് അന്താംഗം കണ്ണതിയായി,” എന്ന പരമപ്പെട്ട നാത്വോലെ ഇന്ത്യക്കു സപാതരതു പും കിട്ടിയപ്പോൾ വെള്ളിത്രുച നിക്കെൽത്രുപ്പയായി—!

ഈ പരിവർത്തനം അതു ആശഖാജനകമല്ലെനും, അപമാനിക്ഷീമരല്ലെനും അതിനീൻറെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ഒരു ഡേപരിഭ്രമജാൾ കേവലം മാനസികജാൾ (Psychological) മാതൃജാനാം ഓരു കാത്തിരിക്കാം. എതായാലും, നല്ല മുള്ളി ത്തത്തിലാശം ഈ നയമാററപ്പെട്ടാപനും എന്ന നിവിവാദമാശം. ബുദ്ധൻ ഇന്ത്യ വിചന്തിനീൻറെ പ്രമാ മഹലമായി ഇന്ത്യക്കു സിഖിക്കുന്ന ‘വിഷ്വാസക്കന്നി ടും’ വെള്ളിക്കാശിനുപകരം, നിക്കെൽക്കാശാശം. “ഭക്തിയുള്ളി വർ നൽകിട്ടം ഭക്തത്തിങ്കു രസറപരം,” എന്ന പരമ്പരാഭേദം, ഇംഗ്ലീഷ്ക്കരം തങ്ങന വെള്ളിയെക്കാൾ, ഇന്ത്യക്കാരൻ തങ്ങന നിക്കലേം നമ്മക്കെടിക്കം പ്രിയം. വെള്ളിയെ അപേക്ഷിച്ചു്, നിക്കെൽ, തറവാടിത്തങ്ങാ, പാരമ്പര്യം ഇല്ലാത്ത ഒരു പുതിയ പണക്കാരനാക്കണ. നിക്കലീനു രണ്ടുമാ ഹാത്തു ചുമിപ്പി, ഭേദകാനിക്കുചില്ലാ. ഭാഗ്യാക്കാശി

പണം സാരനായ കരിവുതക്കാരരെന്നുപോലെ, എങ്കിൽ സംസ്കാരമോ, ശ്രദ്ധിപ്പാദിക്കാളിബാ ഇപ്പോതെവന്നാക്കിനും നിക്കൽ ‘രഘൂ’ എന്ന വഴി സംസ്കാരപരമായി നേരം വാഗ്പരവത്തപ്രതിജ്ഞ നിന്മാണംപോലും, ‘ഉറച്ചപ്പിക്’ എന്ന വാക്കേതരം ഉത്തവിച്ചാതു. ഇതിൽനിന്നും ചുത്താജീയതു രണ്ടായിരും കൊല്ലുങ്ങൾക്കും കുട്ടിക്കിട്ടി ‘രജതജ്ഞവിലികൾ’ ഇന്ത്യൻ അനുഭവാഷിക്കപ്പെട്ടുടർന്നിരുന്നു. ‘ഫേർപ്പാ’ എന്ന മഹമദിയ ചക്രവർഗ്ഗിയാക്കിനു ‘ഉറച്ചപ്പിക്’യും ‘ആപം’ കൊടുത്ത തു. അംഗാലം മുത്തു, ‘വൈശളിന്ത്യൻ’ എല്ല വേഷം തീരുമാനം ഇന്ത്യൻ എപ്പോഴിലും കടിയേറിപ്പാത്തു പോന്നു. അതുപകൂട്ടുടെ വൈവിഖ്യങ്ങൾക്കും രാജാക്കരം ആപും വരുത്തുക മാത്രമാണോ, ഇംഗ്ലീഷ്യക്കാരരെന്നും ‘ഉറച്ചപ്പിക്’ നിവർഖിച്ചാതു.

നോമത്തെ ‘ലോകമഹായുദ്ധത്തിനും മനുവരും, ചതിനോന്നാഡാശം വൈശളിയും ഒരു ഭാഗം ചെന്നു കുടിയതാഭിരുതിനും, ഉറച്ചപ്പിക്കയുടെ ശാരിരപ്രകൃതി. യുദ്ധം അതിനും മുൻലഭ്യത്തിൽ ഏത്തിയപ്പോരും വൈശളിക്കും വളരെ ക്ഷാമം ദന്തിട്ടും; പലതരങ്ങളിൽ ചെറിയ നാണയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനും അവയ്ക്കും ദന്തിട്ടും; നാട്ടിലെ അവശ്യങ്ങൾക്കുവരുന്നും നാണയങ്ങളിൽ വേണ്ടിവന്നു. പോരാത്തതിനും’ ഉറച്ചപ്പിക്കുടാക്കു വൈശളിക്കട്ടിയാണി സുക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള വാസനയും—യുദ്ധത്തിനും ഭവിഷ്യത്തുക്കൂടു ദേനു— ജനങ്ങളുടെ ഭടകയിൽ വർദ്ധിച്ചു. ഈ കഴപ്പാതിൽ കൂത്തവും ദൃഢം രാധ ദരണാധികാരികൾ അനുമതിച്ചു

ഒരാട്ട് ‘വെള്ളി’ അവൾക്കുപെട്ടു. “തരാൻ വിരോധ മില്ലു, എന്നാൽ വെള്ളിയായിട്ടുമെന്ന തിരിച്ചറ ണം,” എന്ന് അമേരിക്ക നിർബന്ധിച്ചു. അതേപ്പോൾ വാൻ ഇന്ത്യാധിവർമ്മാഭിന്ന ദൈത്യത്തിലായില്ല. അതു കൊണ്ട് എടുത്തു, നാലുഞ്ചാം, രണ്ടുഞ്ചാം മുതച്ചായ ചില്ലറ നാഞ്ചാം, നിക്കൽക്കാണ്ടിലാക്കി വിതരണം ചെയ്യാണും, ഉദ്ധൂകയിലുണ്ടായിരുന്ന തനിാവജ്ഞിയിട വീതത്തിൽ സാരമായ കരവുചെയ്തു, പുതിയ ഉദ്ധൂക ഇരക്കവാനം ഇന്ത്യാധിവർമ്മാഭിന്ന് നിർബന്ധിതരായി. അങ്ങിനെന്നാണ്, ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള നാഞ്ചാം ഒരു ഉണ്ടായതു്. ഉദ്ധൂക ഇപ്പോഴുള്ളതു്, വെള്ളിയു ദ്ധൂകയല്ലോ, കൂദാശയും ഉദ്ധൂകക്കാണും. അതിൽ പക്കി പോലും വെള്ളിയില്ല. അതിനു പതിനാറു പോയിട്ടു്, അരുണാപോലും വിലയുമില്ല. അതിനു് ചുരുക്കില്ലോ, അതു് ചുരുപ്പാടുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും. ഇനി വരാൻ പോകുന്നതു നിക്കൽ ഉദ്ധൂകയാണു്. അതിൽ അര അഞ്ചുഡി വെള്ളിപ്പോലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. തോൻ വെള്ളിയാണുണ്ടുള്ള ഭാവം ക്രൂഢാതു തോൻ വെളും നിക്കലുന്നു എന്ന പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു നോയായിരിക്കും അവൻറെ പുറപ്പാടു്! കാപ്പന്തുംില്ല നാളു തു മാത്രമായിരിക്കും, അവൻറെ കീര്ത്തിയാവള്ള ത്രിഒ നിഭാനം.

കാഞ്ചം ഇരുക്കാരമെല്ലാഭാരങ്ങളിലും നിക്കൽ ഉദ്ധൂകയുടെ പുറപ്പാടിൽ ക്രഷ്ണാഭിഷിഖവാജനാ ലജ്ജിക്കവാനോ ഒന്നും ഉണ്ടാണു തോന്നന്നില്ല. അതിനെ ഒരു ഘൃതംഗളന്നപുരാണ പാലംതി എന്നതെന്ന

പറയാവുന്നതാകന. നാഞ്ചിനിൽ സപ്തസ്സിലെ മായ വിലചാണ്. അതിൻ്റെ മുള്ളും എന്ന വിദ്യേശി ക്ഷേപ്പുട്ടിങ്ങന ഒരു കാലഘട്ടാധിക്രമം. ഇന്നരാത്രിയിൽ തി അത്രു,—ഒരു രാജുത്തിരുവ നാശയത്തിന്റെ മുള്ളുത്തിന്റെ നിഭന്നം, അതുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലോഹത്തിന്റെ വിലയെയുള്ളാ, ആ രാജുത്തിന്റെ അക്കൂപ്പാടകയുള്ള ധനസമ്പത്തിനേംജും, സ്ഥിരതയും, അതിന്റെ നേക്ക് അനുരാജുജ്ഞാർക്കുള്ള മതി പ്രിനൈഡം ആകുന്ന! ഇന്ന് നാഞ്ചം ഒരു സുചകവസ്തു മാത്രമാകന്ന. അതുകൊണ്ടാണ് 'കറൻസി നോട്ടുകൾ' പ്രചാരത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു്. പരിഷ്കൃതരാജുജ്ഞാർ പലതും വിലപിടിച്ചുലോറണ്ടെല്ലു നാഞ്ചിനിർമ്മാണത്തിന് ഉപയോഗപ്പെട്ടതുനില്ല. ഇംഗ്ലീഷ്കിലും നിക്കൽനാശ യജ്ഞത്തുടർന്ന കാലഘാഷിറ്റിക്കുന്ന എന്നറിയന്നതു ആദ്യപാസകരണായിരിക്കും.

നിങ്ങൾ ഉദ്ധൃതിക്കുംണ്ടാതുകൊണ്ടു പല മെച്ച അഭ്യന്തരം. ദന്താഭ്യന്തരം, വിലപിടിച്ചുവെള്ളിയെ നാഞ്ചാദ്വാഗി മറു കാഞ്ചാദ്വാഗി ഉപയോഗമില്ലാതാക്കുന്ന കുട്ടി തിരുടാവരു കഴിക്കും. അങ്ങിനെ സപ്താന്തരമാക്കപ്പെട്ടുനാലും തന്നെമാത്രം അനുഭവരിക്കുമ്പോൾ മടക്കിക്കൊടുത്തു ബാലു തന്നീക്കാം. രണ്ടാമത്രം, ജനസാമ്പത്തി ഗംഭീര്യിച്ചപ്രട്ടേതാളം ഉദ്ധൃതികു വെള്ളിക്കൊണ്ടായാലും, മരംകൊണ്ടായാലും, തേവുംകാണിക്കായാലും ആതിനു പതിനാറാത്തനുംജോ ഉദ്ധൃതിക്കുംതെ സാമ്പ്ലിക്കുല്ലു. അതുണ്ടാക്കപ്പെട്ടുന്ന സാധനാരാത്രം അതും അഭ്യന്തരിക്കുന്നില്ല. വെള്ളിയെക്കാരം നിശ്ചലവിന്ന് വെല

വും നിലനിൽപ്പും തുടർന്നും ശമ്പുക്കരവും ഭാഗിക്കരവും അതു കാഞ്ഞബാധിക്കുള്ളതല്ല. ഹവനിൽനിന്ന് സ്പാത ത്രും നേടിയ ഉറപ്പിക (Delinking Rupees from Sterling) ഓട്ട വില മേലിൽ ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രീയമായ ഉറപ്പിനേയും ഉന്നതിക്കുയും മാത്രം അല്ലാതെ അതിന്റെ നിർബന്ധവസ്തുവിനെ അതുകൂടി ചുരിക്കുന്നതല്ല.

നിക്കലിനു, പഴക്കവും തന്നെടിത്തവുമില്ലെന്നും, അതിനു പുതിയ ഫുറൈക്കാരൻ' അനുബന്ധം അതുകൊപ്പിക്കുന്നതിനും അർത്ഥമില്ല. ഉപദേശാഗതരിലാവാട്ട്, ഉറപ്പിലാവാട്ട്, പഴക്കം ദഹാണാവാട്ട്, നിക്കൽ വെള്ളിയുടെ താഴീയല്ല. വിലക്കരവിനുള്ള കാരണം വെള്ളി നിക്കലിനേക്കാൾ ഭർഖ്മോക്കന്ന എന്നുള്ളതാണ്. ഇന്നാത്തെ റൂവസാധാവർല്ലനയിൽ വെള്ളിയെക്കാൾ എത്രയോ കുട്ടലായ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നതു നിക്കൽ അക്കന്ന്, എന്നമാത്രമല്ലാ, നിക്കൽ എന്നാണുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നാത്തെ പ്രവസാധികരണം ഒരടി മുച്ചവാട്ട് ഗമിക്കാതെ പഴയ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് നിൽക്കുമ്പായിരുന്നു എന്നും അശേഷം ആശ്വിശ്വാസത്തിനുടക്കാതെ പോയാം. എത്രവും പ്രസാധികരിക്കുന്നതു ശാഖാ ശിഖാല ഒരു ത്രാശാന ചുട്ടിജാരം നിക്കൽ നിക്കൽ നിക്കൽ നിക്കൽ നിക്കൽ.

പ്രോഫെസ്റ്റാറിക്കൂട്ടായ മഹാമാരിയും അതുകൊപ്പിത്തുറിയാലും കാണാം, അവരുടെ പല കാഞ്ഞാരിപ്പിക്കുള്ളം അപമാനാനിക്കുള്ളം അപാവാദിക്കുള്ളം സഹിച്ചുണ്ടാണും രൂവിൽ മഹാമാരാധിപതി

നീട്ടിള്ളിള്ളതു” എന്നോ. ആ ചരിത്രംതന്നെ നികലിന്റെ കമ്പയും തെളിയിക്കേണ. ഒരു കാലത്തു നികൽ ശപി കാപ്പുട്ട് വസ്തുവായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതായതു അന്ന മഹവസ്തുവാണെന്നു. പണ്ടുകാലത്തു നികലിനെ ചെ ദേഖാട്ടകുടി ചെന്തല്ലാതെ കാണാമായിരുന്നില്ല. പുരാതനചീനനാർ നികലിനെ ‘വൈഴ്സത്രചെന്തു’ എന്നാണു പറഞ്ഞുവരുന്നതു. അതു ചീനയിൽനിന്നും ഇന്ത്യയിൽ കുടിയാണു രജുകിലേയ്ക്കു കടന്നതും ഇംഗ്ലീഷ്‌കാക്സ് നികൽ കിട്ടിയതു വരുതെ. പിൽക്കാലത്താണോ. വെമ്പിനെ നികലിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ട തുംബാൻഡു പ്രധാനം ഉദ്ധൃതാലത്തെ രൂപസാധിക ഒഴിവും വിശദമില്ലാത്തു. അവർ നികലിനെ “ചെ സിനെ ബാധിക്കുന്ന പിശാച്ചു” എന്ന പറഞ്ഞുവനു.

കനംഡാണോ എററവും അധികം നികൽ വിളംബന്നും, ചെമ്പിൽ വേർപ്പെട്ടതുനാതിനാണു എ കൂപ്പമാർക്കേള്ളും അപിരുന്ന കണ്ണപിടിക്കണ്ണപുട്ട്. ‘ഓ സീ’-ഫേർലഡ് ഫ്രോസ്റ്റ്, എന്ന പറയപ്പെട്ടുനു ഒരു പലതിയുടെ ഒരു വിർഭാവത്തൊട്ടാട്ടകുടി അതുവരെ ഭാഷ്യക്കരമായിരുന്നു ആ കുട്ടപ്പിരിക്കൽ എക്കൂപ്പുവും സുലഭമായി. ഇപ്പോൾ നികൽ അഭ്യർഥിപദവിയിൽത്തന്നെ അംഗരാഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ നികലവാണു നശിട്ട ഭാവിയിലെ നാണയക്കുപ്പെത്തെ പരിഹരിപ്പാനും ഉദ്ധൃതിക്കെല്ലാം ശബ്ദം ഒഴിപ്പാതെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനംപോകുന്നതും. ജയ് നികാജി! നികൽ സിന്തബാദി!

ആരംഭോധ്യ് അവദിം

1945 ആഗസ്റ്റ് മാസം 6-ാംഓ-യാൾ ആരംഭോധ്യ് അവദിം ആണും ആരംഭിച്ചതു്. കലിവർഷം, മലയാംകോലം, കുറ്റപ്പൈം, ശാലിവാഹനകാലം, എന്നതുടങ്ങി പല-ചല അബ്യസ്സേം ഇന്ന പ്രവാഹത്തിലുണ്ട്. കുറ്റപ്പൈംമാകനു സാർവത്രികമായി ലോകം അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കാലഗണന. ത്രീകുറ്റി ജനിച്ച ദിവസം തന്റെ ഒരു പുതുവർഷം ആരംഭിച്ചു എന്നാണു സങ്കല്പം. പ്രധാനപ്പേട്ട എത്തെങ്കിലും സംഗതിയേണ്ടു സംഭവത്തെന്നു സമാഡരിച്ചു് ഒരു പുതിയ അബ്യോധം തുടങ്ങുന്നതു ലോകം അറിയാത്തതോ അനുസരിക്കാത്തതോ ആയ ഒരു പ്രാഥമ്യമല്ല. ആ നിലയ്ക്കു് ആരംഭോധ്യോദ്യുതിവിന്റെ ആചിർഭാവം അസംഗതമോ അബ്യസ്സും ലോകത്തെ ആക്കമാണു, സമുദ്രം എഴുക്കിമാറ്റിച്ചു, ഒരു തന്ത്രജ്ഞാക്കനു ആവിർഭവിപ്പിക്കുന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമാണു് 1945 ആഗസ്റ്റ് മാസം 6-ാംഓ- ഉണ്ടായതു്. അതു മനസ്സുകൂത്തമായ ഒരു സംഭവമാണുതാനും. അന്നാണു് ‘ഹിറോഷിമാ’ എന്ന ജനസമൂലവും സമയംസന്തോഷവുമായ ജപ്പാനിലെ പ്രസിദ്ധപ്പേട്ട പട്ടണം അടക്കരിക്കുന്നതു് അർപ്പിച്ച ആരംഭോധ്യോക്കാണ്ട് ഭൗമീത്തമായതു്. അന്നത്തെ പുതിയ അബ്യോധം ആരംഭിക്കുന്നതും, അതിനു് ‘ശ്രദ്ധാരംഭോധ്യ് അബ്യസ്സും’ എന്ന നാമ

കരണം ചെയ്യുന്നതും, സമചിത്തമായിരിക്കേണ്ണ
തോന്നുന്നു.

ശാന്തിസദ്വാഹകനായ ശ്രീ കൃഷ്ണവിശ്വർ
അവതാരാനന്തരം 1945 നീറ്റിവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ലോ
കം തരണംചെയ്തു. എഴുപതിരണ്ട് തലമുറകൾ
രംഗപ്രവർദ്ദം ചെയ്തും, ജീവിതനാടകങ്ങൾ ആട്ട
കുയും, തിരോധാനം ചെയ്തും കഴിഞ്ഞു. ‘ബേഥ
ലഭരം’ പട്ടണത്തിന്റെ (ശ്രീകൃഷ്ണവിശ്വർ ജനന
സ്ഥലം) പ്രാന്തങ്ങളിലെ മലബാരുമാരുന്ന സാത്പരിക
മുഖ്യസമ്പന്നമാരായിരുന്നു. ‘ഇടയന്മാർക്ക്’ ‘ഗ്രാമി
യേൽ’ എന്ന ദൈവപ്രതിർഘ്ര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ശാന്തി
സദ്വാഹകന്റെ അവതാരകമാപ്രവൃത്താനം
ചെയ്യുന്നതുതൽ, കിഴക്കൻ പുരപ്പട്ട വിജ്ഞാന
ധൂരസ്യരന്മാരെ ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവും
ബുനക്ഷതും ദിരുപ്പചെതന്നും ഘനീഭവിച്ചു ബാധകോ
മലഭ്രാന്തം കിടന്നിരുന്ന പത്രാർത്ഥത്തിലെയും ആന
യിച്ചുന്നതുൽ, “അമിയിൽ സമാധാനവും, മനഷ്യ
രോദാക്ഷം സന്നന്നും” പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു ആ ശ്രീ ഭിവസംമുതൽ,
1945 നീറ്റിവർഷങ്ങൾ, എഴുപതിരണ്ട്. തലമുറകൾ,
ആട്ടക്കുടികൾ, ആ ചുറവുംകളുടെ ഭിവ്യലിപിക്കി
യിൽ, ആ ഉപദേശത്തിന്റെ മനോഹാരിത്തിൽ,
ആട്ടക്കുടിപായിക്കഴിഞ്ഞു! ഏന്നിട്ടും ആകിരത്തിന്താ
ഴും തായിരത്തിനാല്ലത്തിന്തുരാമത്തുജനക്ക്ഷത്തിൽ,
വാർഷികോത്സവത്തിൽ, പിറന്നാലും സമാനമായി
ലോകത്താനിന്ന ലഭിച്ചതും, കിഴക്കൻ വന്നത്തിൽ

വിജ്ഞാനികൾ ശ്രീയേതു ചിന്മ കാഴ്ചയ്ക്കു കൗതിൽ
ചെവും കണ്ടിവണ്ണിയുമല്ല; ഭേദകം ശ്രദ്ധിച്ചതു സ
ന്നോഷഭരിതരായ ദൈവസ്വത്തനാങ്കട സ്ഥാപിക്കി
ല്ലോ; ഭോകം ദർശിച്ചതു ഭോകത്രാണന്തിനു സ
നാലുമായ പത്രാഘ്നമായ ശ്രീകരിശിനെയുമല്ല. പി
നൊങ്ങോ, ഭോകം അനന്തവാഡതു പട്ടണങ്ങളെ നോടി
യിടക്കൊണ്ടു തകരുത് തരിപ്പിണാമാക്കുന്ന ആററംബോം
ബിനെയാണു്; ഭ്രമിചയ യുമുഖാളുമാക്കുന്ന ചെവർനീ
രൂപാന്നമാണു്; അനു കേടുതു്, ദിഗന്തങ്ങളുടെ
ദേഹാട്ടഭാസത്തിൽ ഭയപ്പെട്ടതുനു ബോംബോച്ച
രെയയാണു്; ആററംബോംബിന്റെ പ്രൂരമായ അല
റിച്ചുരെയയാണു്; അനു താണ്ടതു്, സുവസുഷ്ഠൂപ്പിയിൽ
നിന്മേയുള്ളതപ്പുണ്ടിനുന്ന ജനനിബിധനായ ഒരു വലി
യ പട്ടണം ഭൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുണ്ടു്. ആണു പൊണ്ണു
ആബാലവുലും ഭഹിച്ച ചാന്വലായതിനെയാണു്.

“രണ്ട് വസ്തുമുള്ള വർ ഓനു് ഇല്ലാത്തവനു കൊ
ട്ടശ്ശെട്ട. എടുത്തെ ചെകിട്ടതു്” അടക്കിക്കുന്നവനു വാല
ദേതയും കാണിച്ചുകൊടുക്കുടെ; ആക്കാശത്തിലെ പ
ക്ഷികൾ കൊരുന്നാതും മെതിക്കുന്നതുമില്ലെല്ലും, അ
വയിൽ ഒന്നോളും പട്ടിണിക്കിടന്ന ചാകുനില്ല;
ഒരു പുൽക്കാടിപ്പോലും ദിവ്യപിതാവിന്റെ അനുമ
തിക്രംതെ വാടിപ്പോകുന്നില്ല.” ഇന്ത്രശാഖായ
ഭോകാത്തരസത്രാജിഷ്ഠനു സഭനാഹന സദേശങ്ങളുടെ
ജീവകാലം മുഴവും പ്രജ്വാപിച്ചുകൊണ്ടു്, പാപിക
ഉം മനസ്സും അവക്കുടെ മരണശിക്ഷയിൽനിന്നു
മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു താന്ത്രണ്ണനു സ്വപ്നംമരണം

കൈവരിച്ച കരിശിൽ കിടന്ന മരിച്ച ആ അവതാര മുത്തിയുടെ അന്നധാരിക്കുളം രാജുപരക്കിയുടെ ബാഹിർസ് ഘറരണമാണ്, ശാന്തിസദ്വേഗംമാണ്, ഭ്രാത്യാപുകടനമാണ്, തൃശുഗസ്തന്ത്രത്തിന്റെ സുഭഗ ദീപ്തിയാണ്, 1945 ഫൂഡ്‌സ്റ്റ് മാസം 6-ാംഡ് ഹിന്ദോ ചിമായിൽ അതററംബോംബ് എന്ന അചത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്!! ഈ രണ്ടായിരു കൊല്ലുംകാണ്ടി ശലാകം പറിച്ചുതു് എന്താണ്? ക്രിസ്തുഭഗവാന്റെ ജീവത്രാംകാണ്ടി അലാക്കത്തിനു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എത്തുരുന്നു സിലബിച്ചു്? ലോകശാകനാ നായയുടെ വാലു് എന്നു വളരെതെ ഇരിക്കേണ്ടതു്. രണ്ടായിരു കൊല്ലും അതിനെ വളരുത്തിക്കാൻ ഒരു തങ്കണ്ണിലിൽ ഇട്ട് പൂട്ടിവച്ചു്. എത്തുപലം? പുറത്തെട്ടത്തപ്പോൾ പാഠഭരണ ആ വളരു് നേംആക്കി വിജിംബിച്ച തെയ്തുള്ളി.

‘യൂശലേം’നഗരം, ഗ്രീക്കിസ്തുവിന്റെ പാവനായ പരസ്യാശ്വരത്വകളുടെയും, നിർദ്ദേശമായ രക്തത്തും ചിലിലിന്റെയും ദിവ്യരംഗം, അദ്ദേഹം—അനന്ന പ്രസ്താവിച്ചുതുപോലെതന്നെ, ഇന്നും പട്ടാള അഭ്യാസം വളരുപ്പെട്ടതനു കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവിടെ നടന്നകാണ്ടിരിക്കുന്ന അക്കുമാദം, രണ്ടു ലോകമായുംഉംപാൾ, ലോകത്തിൽ ഉല്ലാഖിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം രാക്ഷസഗ്രാഫങ്ങളിൽ വിലതിന്റെ നത്തന്നാകുന്നു. അനു്, ആ മംഗളമുന്നുത്തത്തിൽ, ക്രിസ്തുഭഗവാന്റെ തിരഞ്ഞവതാരംബച്ചയു സഹയന്നതു്, ആട്ടിടയന്നാർ കീടന്നരഞ്ഞിയിൽനാ ആ മലഞ്ഞരിവു

മുള്ളി ഭാഗികളാലും, പീരങ്ങികൾ, ടാങ്കർ മുതലായ വയാലോ, അല്ലെങ്കിൽ അവയുടെ അവസ്ഥിപ്പിക്കലാ ലോ ഇന്നും നിബിഡാജിലാണ്. അന്നാത്തെ ഒരു തിരുമ്പി വാദമാണുലെമല്ലോ വലിയെങ്കിൽ ദിവൃഗാനം കൊണ്ട്, “ലോകത്തിലോക്കു സമാധാനവും മനസ്സു രോടെല്ലാം സമന്നല്ലോ” എന്നാളും ദിവൃഗാനംകാണ്ടി മുഖരിതമായിരുന്നു; ഇന്നും ആ സദ്വാദം ആവത്തി ക്രമപ്പെടുത്താൻഡിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അന്നാത്തെ ആട്ടിന്ത്യനാർ അതുകൊട്ട് അംഗിനെ ആശ്രിച്ചു. ഇന്നു തെരുവും മനസ്സുവേട്ടക്കാർ അതെന്നും കേൾക്കാനുള്ളിട്ടില്ല. ഇതാണു റണ്ടായിരംകൊല്ലുത്തെ പറിപ്പു കൊണ്ടു മനസ്സുക്കണ്ടായിട്ടുള്ള ഹാററം; എക്കിലും, ആ ആട്ടിന്ത്യനായുടെ സാത്പീകരിക്കുന്നല്ലോ, ഏയുള്ളില്ലോ, ഒപ്പവിശപ്പാസവും അല്ലസപ്പല്ലുമക്കിലും അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ള വരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ റപ്പിലയാന്തർഭാഗ അല്ലിൽ ഇന്നും, ഇതുവയാക്കുവായിട്ടും, വാളുംവെട്ടുനാ ശമ്പൂ ലോകത്തിലാക്കു സമാധാനവും ജനങ്ങളും ദോഷങ്ങൾ സമന്നല്ലോ എന്ന പഠനത്തെ ആ ശമ്പൂം തന്നെയാകുന്നു. ആ ലോകസമാധാനവുകൾക്കുത്തെ നട്ടുവിള്ളുവാൻ ആണോ ഗ്രൂമംഗ്രൂട്ടുക്കൊട്ട്. ദോഷാസാമ്രാജ്യവും, മാർപ്പാപ്പാമായം, ‘ഹാളിലിഗ്രൂം,’ ‘കണ്ണ് സർക്ക് ഓഫ് യൂറോഫ്രൂം,’ ലീഗ് ഓഫ് നേഷ്യൻ ഈ നാത്തെ ‘യുണോ’വും ഒക്കെ ഒരാററക്കാഞ്ഞത്തിനു പരിത്രിച്ചിട്ടും, പരാജയമാനിച്ചു. എക്കിലും നിരന്തര വും ആനന്ദപൂരവുമായ ഇതു ഗ്രൂമം, അതിന്റെ ആ ശരംഭായ സമാധാനസദ്വാദം, അടിസ്ഥാനസഹിത

മായ രോത്തീയത്തപം തന്നെയാണെന്ന സ്വപ്നം ഒരുണ്ട്. മരശ്ശുരോട്ടുള്ള സമന്വസ്ത്വം ലോകസ മാധ്യമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ആ സമന്വസ്ത്വാണി പ്രാതത്തും. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അസ്ത്രയയറ്റം, അ വിശ്വാസവും, അ പ്രതിജ്ഞിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടു ക്ഷപ്പായമുള്ള വർഗ്ഗ എന്നു് ഇല്ലാത്തവന്നു കൊടുക്കുന്നതിനു ചുകരം, തുരേണ്ടുള്ള വർഗ്ഗ ഇല്ലാത്തവനിൽനിന്നു് എന്നബന്ധക്ഷബ്ദവാനുള്ള കഴിവിനെക്കുടി അച്ചഹരിക്കുവാനാണു് ത്രുച്ചിക്കുന്നതു്. മറേരു ചെക്കിട്ടംകുടി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു പകരം അടിക്കാനേ ചുറ്റപ്പെടാത്തവൻറെപോലും ചെക്കിട്ടു രണ്ടും അടിച്ചുപൊക്കുക്കുവാനാണിനാത്തതു് ത്രുമം.

എൻപ്രകാരമായാൽ പിന്നെ എങ്ങിനെ ഫോക് സമാധാനം ഉദിക്കും, ഉയരം, പ്രശ്നാഭിക്കും, നൃസ്ഥിരതയെ പ്രാപിക്കും? ന നന്നസിൽ നീനാല്ലാതെ സദാ ധാനം പ്രസരിക്കുകയില്ല. സമന്വസ്ത്വബന്ധങ്ങുന്നതിനു ഒരു ഗവർമ്മെന്റിനും, അസംബിളിക്കും സാധിക്കുകയില്ല; അന്നറാഡിക്സ് ഭേദബന്ധിനപോലും അതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. ഏന്നാൽ അതെത്തരം എഴുപ്പുത്തിൽ സാധിക്കാവുന്നതാണെന്നതാണും. ഒരു സൈക്കിഞ്ചുകൊണ്ടു് മനസ്സുംക്കും മരാം. വിദേശങ്ങളിന്റെ വയലിൽ വിഗ്രാഖരാഗം വിളിയാം. എല്ലാവർഷംവേണ്ടി അവ ചെയ്തു റിക്ഷയായ മരണാത്ത സ്വദാം കൈവരിച്ചു ത്രാശമുത്തിനിൽക്കുയെ അരീകുഞ്ഞുവിന്റെ വാക്കുങ്ങലെ അ പ്രസമയം ചിന്തിക്കുകേവണ്ടി. അതിനിടയില്ല, സ്വന്തമായി വരുന്നാൽ, അരീകുഞ്ഞുവാലും പുതിയ തത്പര്യം,

லோகத்தின் அதனுவரை அதில்தொத்தமாயிடங்கள் வழிபூச்சிகள் கூட்டுறவு பல தியுங்கங்கள் பூவூபித்துறை? அது இதை மிழூர் ஜோஜ்ஜீ எவ்விட்டார்' பண்மாஸி குடியிருப்பதைக்கூறுவதே, பூதோரா, அநீபு உள்ள, கங்காஷியஸ், மோஸஸ், இமத்துக்கிளி இவர்கள் மரதா அவர்வதைக் காலத்து' அனாநாத்தை எசாநாநாந்துக்கூஸரிசூ பூவூபங் செய்திக் கூடி ஸாநாத்தைக்கூஸ்துப்பு தைநாயாஸ், மரைநாடு அதைக்கூடி வேஷந்திலூ அநீநீநூவு உவலேஶித்துறை'. நாமதுபதேந்துகொள்ளும் உடல்கிரிசூ மலபுஷி கைவாய்ப்பு.

வித்தாத்தி, அயிகாரஞ்சம் இவ்யாஸிங்காத்தை லோகத்தின்ற வலிய ராதூஷரை. வலிய குதாக்கூரைக்கேறி, அதுரைநேவோவைக்கர்ணக்கூரை அது ராதூஷரை வயுரைப்பு. இந்நாட்டை பறிஞ்சும் ஒது ஏழாநில மாதிக்கை இக்குறித்தின் கீஷாந்தி பளித்தொகைவாகான்!! ராவுர்ஜேந்துக்கரை ராஜூஷாந்திக்கை வாய்மாது மாஸன். ராஜூஷாந்திக்கை ஜானாந்திக்கூடுங்கள். ஜானாந்திக்கை தமிழ் ஸதாராந்து ஸங்கரன் ஸந்தாரக்கூவாவங்களுக்குமிலூ. அதிலூநாட்டைக்கொள்ள ராஜூஷாந்திக்கை தமிழ்வும் அவரையானமிலூ. ஸ்ரீநாராயான ரஷ்பரை விச்சாரணைக்கூடி ரஷ்பரை விச்சாரணை விச்சாரணை, மிழூர் ஜோகாந்ஸு மிழூர் ஸ்ரீநாராயான ரஷ்பரை விச்சாரணை விச்சாரணை உள்ளதிரிக்கொட்டுத்தாழ்க்காலம், அவர்வதை ராஜூஷாந்திக்கை விச்சாரணை உள்ளதிரிக்கொட்டுவா

திடு. கருவை நூற்றுக்கல் ஜாஸ்ஸிமானம் குடியிதழைப்போ அவரவரை ராணு செய்து. விதை தாவிஷாள் ராணுக்கேயும் பூறுநூற்றொலைவானாலே என்கெடுகிற கிடக்கினான். அவிடெ யோஜிஸ்ட் என்கெடுக்கினா துப்புஞ்சிலவான்றி ‘பவ்தபு:ஸங்க’ தாலே தப்பெண்ணே நாவுக்காளை சொல்லாதினா, வகு ராம் ஏடு யங்கொங்கு அநூல்ஸரிக்காராவுக்குத்தனை வேணா. பக்ஷி, அண்ணிடெ செய்துத் தூஷாரம் பொது இன்னும், விதைத்திடி மலபெட்டுக்கூடியில்லை. ஒன்றூ, பின்னதை ஏது மிகவொடு ‘ஹங்கூராவன் ஸி’ (நில்கந்தபும் ஸமாபிக்கானதுது) கோட்டியிலாயிரிக்கணும் செய்து. அப்போல் பாடத்தை படிப்புக்குதை கூரியும் அதுகாலத்திலே பக்ஷிக்குதை கூரியும் அதிரையும் பாடத்தைதோ? எ! அதைக்கொடு கை மஹாத்மா விளைந் மஹாவாசு செய்து; நமைபோலுதை ஸாயு கூடுதலே அவ வூயகமானோ? நிர்லலநமத்திக்கொரிக் கரைக்கூலை நேர்வாசியீங் அவிடெ, ஹங்கூராவன்ஸிகோர்ட்டில் கேரிவாவானாவோ ஏன் ஸாம்பானமானோ. அவரில் ஜெத்தன்போலும் குடிநூல்கிலவான்றி பற்றப்புஸங்கத்திலே மஹாவாசு கை அநூல்ஸரியுதுகொள்ள ஹங்கூராவன் ஸிக்கார்ட்டில் மாஜராகவான் நிர்ஜனாயித்தாய்வானைப்போலும் தீந்துபரயாம். வழிவதை அவர்கள் தூலந்தகொள்கூட பற்றப்புஸங்கத்தெண்ணே அதிகாரி புதுக்கிழவு ஆனது குட்கார் அவர்கள் விழு, தூலாத்மாவு, ஏன்றால் ஒருக்காரை பாடத்து பரிசீலனிக்கூடியில்லை.

തെ, അവനോട് സഹാരകനുമാവും പ്രസർഖിപ്പിക്കുമ്പോൾ.

“മന്ത്രാദയും സന്ധുഭൂം” നല്ല ഒരു ‘നാജനാനോ പാഥുംതൃഷ്ണലാകരം പണ്ടം വിശ്രദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പണ്ടംപുരേഖ്യാലെ സത്യത്തിൽ കവിതയും മിശ്രണം അംവ പരിശാരംകൂടി ഇല്ല. എന്നാൽ, അ നല്ല നയത്തേപ്പാലും സമാദരിക്കുന്നതു അതിന്റെ നിശ്ചയത്രചരിത്രാണു്!! ഒട്ടവിലത്തെ വിജയമല്ലാ, തല്ലാലും തെ ലാഭമാണു കൂട്ടവടരഹിപ്പും. കൂട്ടവടം എന്നാനോ ഇന്ന ലോകത്തിൽ വര്ത്തിക്കുന്നതു. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും, സമാധാനം ന്യാചിക്കുന്നതും റണ്ടം വ്യാചാരപാഠത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു! രാജാധിരാക്കുമുള്ളൂ ഉരുവിട്ടിട്ടും പാർത്ത പ്രസംഗതപ്രാഡി, കുടം കമ്മഴിപ്പിവച്ചു വെള്ളിമൊഴിച്ചാലും ദഹം കുടി ഉണ്ടാക്കിപ്പില്ല, കുടം തന്നെയും കാലക്രമംനെയു കിലും ആ വെള്ളത്തിന്റെ നാവിനെ ഉംഖാത്തും. അതുകൂപോലും ഒരു വ്യത്യാസം മറ്റൊരു ക്ഷണങ്ങളിൽ ഉള്ളവാക്കിപ്പില്ല. യുദ്ധത്തിനാടയും പ്രസംഗിക്കം, ലോകത്തിൽ സമാധാനവും മരംചൂരിൽ സന്നന്നുംചുന്നു്. യുദ്ധാനന്തരചൂം പ്രസംഗിക്കം, അതുതന്നു. പിന്നെ തെരു യുദ്ധത്തിനായുള്ള അവസ്ഥയും, കാരണമായും, വത്രിക്കുന്നതും ആ മുന്താവാസ്ത്രം തന്നു! ഇ ക്ഷാരിക്ക തിരുമ്പുകളും, യുദ്ധങ്ങളും, സന്ധിപ്രകയാ ഗണങ്ങളും! അതുകൂടിരാതിരതാളിയിരത്തിയവ തത്തിനാലു അനുസ്ഥിതികളും പാർത്തപ്രസംഗപാരായനങ്ങളും കൂടി

ചുതിരൻറെ ഫലഭാണ്ട് ‘ആറാറംബോംബു്’ ചേന്നായ, ‘അത്രി സ്കീസ് ടുലി കളിൽനിന്ന് രക്ഷ നല്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെ ചാലും, അതിനു സ്വന്തം ജയ്യരക്ഷയും രത്തിൽ ലഭിപ്പിച്ചതു്! ലോകത്തിൽ സംശയാനും, മനസ്സും തമിൽ നാട്ടാനും വളരുത്തുവാൻ അവതരിച്ചു്, മനസ്സുംലാക്കത്തെ മുരുപകത്തുരത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ സ്വയം മരണം വരിച്ച ത്രാഗസന്ധനനായ ദൈവചത്രാ! അവിട്ടുത്ത തിരനാമത്തിൽ അര റംഡിച്ച കുന്നപ്പും 1945 അതാസ് ഗദഭാസം 6-ാം തീയതി അവസാനിക്കുകയും, അനാഥതയെ അവിട്ടുത്തെ അനാഥായികൾ ഒരു പുതിയ അബ്ദമായ ‘അതാറാറംബോംബു് അബ്ദം’ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി സംശയിക്കണമ്പിരിക്കുന്നു. അവിട്ടുനു രഹിക്കുന്ന കുടി മനസ്സുചുതനായി അവതരിച്ചു ലോകത്തെ മരണത്തിരൻറെ കരാളവകത്തുരത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നതിനു കനിയേണ്ണെ. അല്ലാത്തപക്ഷം ഇന്ത്യയുടെ കുടങ്ങാതു കുന്നപ്പുംപുണ്ണി, ‘അതാറാറംബോംബു് അബ്ദം’ മായിരിക്കും.

